

உ
பரமபதி துணை.

அகவ்ஸ்தியமகாமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகல கலைக்ஞான மென்று வழங்குகிற

அமுத கலைக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு.

இஃது

மதுரை யானைக்கல் தெரு வித்துவான்

மு. குழந்தைவேலுப்பிள்ளை அவர்கள்

ஒலையேட்டுப்பிரதியின்படி,

சரிபார்த்து,

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக்கோரை

அவர்களால்,

சென்னை

வாணி விலாசம் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1928

இதன்விலை]

[கூ 1--8--0

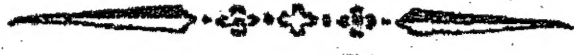
உ

குமாகுருபான்றுணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகல கலைக்ஞானமென்று வழங்குகிற

அமுதகலைக்ஞானம் 1200.

காப்பு.

ஆதிபரா பாத்தினுட்குருபைகூர்ந்து-அப்பனை மனோன்மணியை
த்தொழுது போற்றிச், சோதியெனுங் கடலமலரமுதங்கொண்டு- சுந்த
ரம்போல் வாதத்திலட்சங்காப்பு, நீதிபெறவைத்தியத்திலிரண்டுலெகும்
நிலைத்தொருசுத்திரத்திற் கோடாகோடி, வாதியென வந்தோர்க்கும்
பெரியோருக்கும் மனமகிழ்ந்து கருக்குருவாய்வசனித்தேனே. 1

நூல்வகை.

வசனித்தேன் காவியந்தா னுயிரத்திருநூருக்குள் வண்மையுள்ள
சகலகலைக் ஞானமெல்லாம், நிசனித்தேனுயிரத்தி யிருநூறுக்குள் நிச்
சயமாய்க் கருக்கொல்லாமிதிலெசொன்னேன், திசனித்தமந்திரங்கள்
சக்கரங்கள் தீட்சையொடு சறக்குவைப்பிச்சுச் செந்தூரங்கள், பசனித்த
பற்பவகை மெழுகுஜெயநீர் பாங்கானதாம்பிரமும் சிமிட்டுப்போக்கே.

போக்கானயந்திரமாமயேந்திரசாலம் புதுமையுள்ள அஞ்சனமும்
வசியப்போக்கும், நீக்கான பறைப்போடு திலதப்போக்கும் நே
ரான மோடியிலே யனந்தப்போக்கும், வாக்கான பலிதமுள்ள கருவி
ன்போக்கும் வஞ்சனைகள் பில்லியுட மார்க்கப்போக்கும், தாக்கானசரி
யையொடு கிரியைப்போக்குந் தன்மையுள்ளயோகமுடன் ஞானமாமே.

ஞானமுடன் தேகசித்திக்கற்பக்கூறு நலமானதீட்சைமுதல் தியா
னப்போக்கும், ஊனான காயாதி கற்பப்போக்கும் உண்மையுள்ள முப்
பூவின் கருவின்போக்கும். தேனானமதியமுதஞ் சமாதிகற்பஞ் சிந்தை
மன தொன்றான அஷ்டபந்தங், கோனான குருவினுட கருணைபெற்றுக்
கூறுனென் பன்னிரண்டு நூறுந்தானே. 4

தானென்ற பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே சகலகலைக் ஞானமெல்
லா மடக்கிப்பாடித், தேனென்ற மொழிபோலே விந்தநூலைச் சிக்கெ
னவே சமாதிதனில் வைத்தேனப்பா, நானென்ற ஆணவத்தால் சித்தர்
கூடி நலமாகவந்தார்க ளொடுக்கந்தன்னில், கோனென்ற என்குருவே
பூரணமேஜயா சும்பமுனி சாணமென்றுகூறினோ. 5

கூறினசொல்லேதெனவே பென்றுநானும் குணமாக வந்தோர்
க்கு ஆசனங்கள்போட்டு, மீறினதுதெனவே கேட்டேனப்போ விள
ம்பினது ஆபிரத்தி யிருநூறுக்குள், தேறினது செகத்தோர்கள் கண்
டாரானால் சிவசிவாகைகலாச மிடங்கொள்ளாது, கோறினது என்னவை
யாவென்றுகேட்டார் குணமானசித்தருக்கா மென்றுசொன்னேன். 6

சொன்னவுட னடிபணிந்து சித்தரெல்லாந் துன்மார்க்க ருலகத்
தோர் கண்டாரானால், என்னவையா வுலகமெலாஞ் சித்தாய்ப்போகும்
இதற்குநீசாபமது நவாயீவாய். உண்மையுள்ள இந்தநூல் சித்தர்க்கே
யாம் உலகிலுள்ளோர்க் கிந்துலைச்சித்தரீந்தால், நன்மைபெற வுதறி
னால் செந்தீப்பற்றி நடுக்கமுடனவன்சிராசு தெறித்துப்போமே. 7

பொமென்று சொன்னவுடன் சித்தரெல்லாம் புகழானஇந்நூலைப்
பதனம்பண்ணி, நாமென்ற ஆணவத்தை ஒடுக்கிக்கொண்டு நலமான
இந்நூலைக் குகைக்குள்வைத்து, தேனென்ற அமுதம்போ லெடுத்துப்
பார்த்து சிவசிவாமறுபடியும் குகைக்குள்வைத்துக் கோனென்ற குரு
வைப்போ லிந்தநூலைக் குருநூல்போலவாவர்கள் பணிந்திட்டாரே. 8

நூல் பதனஞ்செய்ய.

பணிந்திட்ட இந்நூலைப் புலத்தியாகேள் பார்தனிலே யொருவ
ருக்கும் பகரவேண்டாம் கனிந்திட்டபூஷணம்போ லிந்நூல் மைந்தா
கருவான பொருளெனவே கருத்துள்வைத்து, துணிந்திட்டமனம்போ
லே குருவைக்காரு சொல்லாத பூரணததில்சொக்கியேறு, அணிந்தி
ட்டவாசியினு லறிவைப்பற்றி அரகாபூரணத்தி லருள்தான்பாரே.

அருளான குருபதத்தை யழுத்திப்பாரு அழித்திமுனை பார்க்கை
யிலே யருள்தான்காணும், இருளான மாயைதனையறுத்துநீயும் இன்ப
முள்ளபூரணத்தை யியல்பாய்க்கொண்டு, மருளானபுத்திதனை யறுத்
துத்தள்ளு மதியானசந்திரனை கருத்திற்சேரு, உருவான பூரணத்திலு
ரிமைவைத்து உண்மையுடன் பூரணத்திலுன்னிப்பாரே. 10

பூரணமகிமை.

உண்ணுவது எவ்விடமென்றுகந்துகேளு உண்மையுடன்சொல்லு
கிறே லுனக்காய்மைந்தா, நண்ணுவது அகாரமடாஜயாஜயா நலமான
அகாசமொடு உகாரம்ரெண்டும், சொன்னபொரு ளிவையுமொன்றுய்க்
கூடும்போது துருவமுள்ளஒங்காரம் நீதானாச்சு, இன்னமொன்று சொ
ல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள் இரவிபதியற்றவிடம் நீதானாச்சே. 11

நீயென்ற சொல்லதுதா னொன்றுக்கால் நிச்சயமாய்ச் சொல்லு
கிறேன் புலத்தியாகேள், கோனென்றகுருவாகுந் திருவுமாகுந் குருவி
ருக்குயாபிரத்தெட் புதமுமாகும், தேனாகுமிர்தாசப் பூரணமேயா
குஞ் சிதம்பரத்தின் குகாதி குகமாகும் ஊனென்றநாதமுடன் விந்து
வாகும் உண்மையென்ற பொருளாகும் ஊமையாமே. 12

ஊமையென்ற பொருளே துஜயாஜயா உண்மையுடனெந்தனுக்கு வரைக்கவேணும், ஊமையென்ற அகாரமடா உகாரம்ரண்டும் அருள் பெருசிக் கூடினது மவுனமாகும், சீமையெங்குந்திரிந்ததனால் மவுன மாமோ சிவாயகுரு தேசிகனைக்கண்டாற்காணும், தூமையென்றசொல் லதினால் ரோஷம்பெற்ற துரோகியிடஞ்சொல்லாதே நூலைப்பாரே.

நூல்பார்த்தால் பூரண நூல்தன்னைப்பாரு நுண்மையுள்ள தீட்சை யதி னுணுக்கம்பாரு, கால்பார்த்துஏறுதங்குக் கருவைப்பாரு கருத்து வைத்து இந்நூலைக்கருவாய்ப்பாரு, சேல்பார்த்துக் கொள்வதற்குஆயி ரத்தைப்பாரு சிவசிவாளந்தனுட பட்சணியைப்பாரு, நாள்பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஜோஸ்யம்பாரு நன்மைபெற வேணுமென்றற் குருவை க்காரே.

14

குருவான பதியறிந்து குருவைக்காரு குருவறிந்துபூரணத்தைக் குணமாய்க்கொள்ளு, திருவிருந்துபூரணத்தைத் தினமுங்கொண்டால் சிவசிவாகயிலாசதேகமாகும், மருவிருந்த ஆயிரத்தெண் மலருக்குள் ளே மகத்தான அமுதமது கசிந்துகாணும், சருவான அமுதமதைக்கொ ண்டால்மைந்தா காயசித்தியோகமுடன் வாதமாமே.

15

வாதத்திற்குக் கருவுரைத்தல்.

வாதமப்பாபிலப்பதற்கு கருவைக்கேளு மகத்தான பூரணத்தைமரு விப்பாரு; சேதமப்பா வொருநாளும்மில்லைபில்லை சிவஞ்சத்திரண்டை யுமே தினமுநோக்கி, பேதமப்பா ஒருநாளும் நினைக்கவேண்டாம் பில த்தபுத்தி அறிவதனால் பேணிப்பாரு, நாதமப்பா நின்றகிலை தன்னைப் பாரு நயமாக இந்நூலைக் காருகாரே.

16

இந்நூல்தா னாயிரத்தி யிருநூறுக்குள் இன்பதுன்பமிரண்டையு நானெழுதிவைத்தேன், சொன்னதொரு நூல்களுக்கு இந்நூல்தானுஞ் சுத்தமுள்ள குருநூலாய்த் தொழுதுபோற்று, நன்னயமா யிந்நூலையா ர்க்கீந்தாலும் நான்சொன்ன சாபமது பலிக்குப்பா, தன்மையுள்ளபுல த்தியனே யோகவானே தகையினுவிந்நூலைப் பதனட்பண்ணே.

17

பண்ணப்பா அடிமூலமேலாதாரம்பாங்கானகுண்டவியி லங்கென் றிட்டு, விண்ணப்பாமேல்மூல மாறாதாரம் மெய்யானமவுனத்தையேவி யோட்டு, கண்ணப்பாகழிமுனையில் கடுகவுண்ணுகற்பூர தீபமதைக்கரு த்தாற்சேவி, உண்ணப்பா அமுதத்தை யுண்ணுவுண்ணு உந்தேகம் விளக்கொளிபோற் சித்தியாமே.

18

சித்தியப்பா அடிமூலமேலாதாரஞ் சென்றங்கேசதாசிவத்தின் தீட் சைகூடிப், பத்தியுடன்றேசக பூரகம்பண்ணிப் பதியான குட்பகத்தில் நின்றாயானால், எத்திசையிலுள்ள அதிசயங்களெல்லாம் ஏவாந்தமாக நீயறிந்துகொள்வாய், புத்தியுள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளும் போ தமென்னபூரணமேசத்தியாமே.

19

சத்தியமேதவறாமல் நினைக்கவேணுந் தன்மையுண்டாய்த்தருமத் திற்றிரியவேணும், பத்தியுடன் பெரிபோரைப்பணியவேணும் பதறும்பகாபசித்திபண்ணவேணும், புத்தியுடன்பூரணத்தைதக்காணவேணும் பூரணமேசெவ்வென்று புகலவேணும், சித்தியுள்ளசிதம்பரமேஅம்மயமாய்த்தோன்றுஞ் சிவசிவாஎன்னசொல்வேன் பூரணத்தின்செயலே.

சிதம்பரச் சக்கரமகிமை.

செயலானசிதம்பரத்தின் மகிமைகேளு சிறக்கவேஆறுவரை நேரேகீறி; மயமான ஆறுவரைகுறுக்கேகீறி மைந்தனையிருபத்தைந்தரையுமாக். தயவானநமசிவய வென்றுபோட்டுத்தன்மையுடனடுவணையைப்பிடித்துமாறு, சுயமானசிதம்பரத்தி னடனங்காணுஞ் சொல்லுவார் நடனசபையென்றுபாரே.

21

பாரப்பாசிவாயநம யென்றுபோட்டுப் பாங்காகநடுவணையைப்பிடித்துமாறு, நேரப்பா நின்றகயிலாசந்தன்னில் நிச்சயமாய்க் கனகசபை நேரேதோற்றும், காரப்பா அதில்மனதை வைத்துக்காரு கனகமது உனக்குநிகருண்டோபிள்ளாய், கூரப்பா யநமசிவ வென்றுபோட்டுக் குணமாக நடுவணையைப் பிடித்துமாறே.

22

மாறப்பா யான்சொன்னபடிபேபார்த்து மகத்தான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு. ஆரப்பா உனக்கீடுதில்லைராஜர் அன்புடனே யெதிராக நிற்பார்பாரு, காரப்பா அவர்பதத்திற் றெண்டுபண்ணிக் கனிவாகத்தியானித்தாலப்பாகேளு, கூறப்பாவுன்மனதில் நினைத்ததெல்லாங் கூர்மையுட ளீந்திடுவார் குருவைப்போற்றே.

23

பஞ்சாட்சரமாற.

போற்றப்பா நமசிவய வென்றுபோட்டுப் புகழாக நடுவணையைப்பிடித்துமாறு, நீற்றமுள்ள சிதம்பரமே நீயேயாவாய் நீன்மையுடன் மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி, வாய்த்திரிவுஇல்லையடா மனமேசெம்மை வசிபமுதலஷ்டசித்து மகிழ்ந்துஆடும், பூத்தமலர்வாசனைபோல் பிரகாசிக்கும் பூரணத்தைப் பிறவாதே புனிதமாமே.

24

புனிதமாய்வயநமசி யென்றுபோட்டுப் பூரணத்தில் பற்றிமனதறி வில்நின்றால், இனிதமுள்ளகாயசித்தியாகுமாகும் இன்பதுன்பிரண்டினுட இயல்புகாணும், அனிதமுள்ள பீடையெல்லாம் விலகிப்போகும் அரனாருஞ் சிவனுமையு மன்பாலீவார், மனிதனென்ற பேர்போச்சு மகாத்மாவாச்சு மாநிலத்தில்நீயுமொரு முனியாவாயே.

25

முனியான அஞ்செழுத்தும் நமசிவயமாகும்முதன்மையுள்ள அஞ்செழுத்துக்குயிரைக்கேளு. தனிவானசிதம்பரமே அல்லாதுண்டோ தானவளாய் நின்றதொருபூரணமேயாகும், கனிவானபூரணத்தைக்கண்டால்முத்தி கற்பபெனக் கொண்டாக்கால் காயசித்தி, மனியானமனோன்மணியாம் நமசிவயமென்று மைந்தனே மாறினதால்சித்தியாமே.

26

ஆமம்பா சிவத்தினுட கூறுசொன்னேன் அப்பனைசத்தியுட மார்
க்கங்சேரு, நாமப்பாசொல்லுகிறே முக்கோணவட்டம் நன்மையுடன்
நாற்பத்து மூன்றுமாச்சு, தாமப்பாநாலுபத்து மூன்றுக்குந்தான் சங்
கையுடன் சிதம்பரத்தை நன்றாய்நாட்டி, காமப்பால்கானற்பாவிரண்டுங்
கொண்டு கருவேற வருவேறக் கருத்தினுணை. 27

ஊணப்பாசத்தியுடபூசையாச்சு ஒகோகோ சிவத்தினுடபூசையா
ச்சு, பூணப்பாசிவசத்தி இரண்டுங்கண்டு புனிதமுடன் மனதறிவால்
நின்றுகொண்டு, காணப்பா காலேசிவ மாலைசக்திக் கருணையுடனிருவ
ரையும் பூசிததாக்கால், நானப்பாசொல்துகிறேன் சித்திமுத்திரன்றான
யோகமுதல் வாதமாமே, 28

ஆமப்பா அகமறியார் சண்டிமாண்பர் அறுசுவையின் விவரமதை
யறியாமுடர், நாமப்பாவென்றுஅகம் புகுதாமாண்பர் நன்மையுள்ள பூர
ணத்தைபறியாமாண்பர்; காமப்பால்கானற்பால் காணாமாண்பர்கன்மவி
னை தீராதகமுதை மாண்பர், வாமப்பால் வகையறியா மடையர்மெத்த
வஞ்சருடன் சொல்லாதே மனதைம்பாரே. 29

பூரணதரிசன மகிமை,

மனமானபூரணத்தை யார்தான்காண்பார் மகத்தானருசொல்ல
அறியவேணும், இனானவாசிபைத்தா னார்தான்காண்பார் இயல்பான
யோகிசொல்ல அறியவேணும் குணமான குண்டலியைக் கண்டால்
மைந்தா குருவானபதிதலதந் கூடலாகும், கனமானகண்டமதி லங்
கென்றோட்டுக் கருத்துறவே குறியைமெள்ளக்கருதிப்பாரே. 30

பார்க்கவென்ன தீபவொளி பனிக்கென்றேதான் பண்பாக காணு
மப்போ கண்தான்கூசும், மார்க்கமுடன் கண்கடுத்துக் கூசிறுஞால்
மருட்டிமெள்ளவருட்டியே குறியிலேறு, ஏற்கையுடனிப்படியேபழக்க
மாளால் என்னசொல்லை நந்திப்பிரகாசமப்பா, சேர்க்கையுடன் அகா
ரம்உகாரம்ரெண்டுந் தினந்தோறுஞ் செபித்தவனே சித்தனமே. 31

காலவளவுகூறல்.

சித்தன யிருப்பதற்கு அகாரதிட்டை செபித்திவாயாண்டொன்
றிற் நவருமற்றான், முற்றுதலாய்த் தினந்தோறும் பழக்கமாளால் மூல
த்திலக்கினிதான் முயன்றுகாணும், பற்றுதல்விடாதபடி நின்றபாறால்
பாலனைமூலவன்னி அகன்றுபோகும் அற்றுதலா அசதியெல்லாமகன்
றுபோகும் அறுசுவையின் வீரெல்லாமகன்றுபோமே. 32

போனபின்பு உகாரத்தை மருவியேறு புத்தியுட னுண்டொன்றி
யதின்மேல்தானும், ஆனபின்பு நீர்கடுத்து வெட்டைமீறும் ஆக்கைத
னில் வாய்வுநின்று பித்தமீறும்; ஊன்சுவையில் மனம்வெறுத்து திகை
த்துக்காட்டும் உத்தமனையிப்படிநீ யிருக்குதென்று, கோணருனைப்புல
த்தியனே விட்டிடாதே கொண்டுமெள்ளவற்றிவிடு வினைநில்லாதே;

வினையான பிடியது பிலத்துதானால் வேணபடி கற்பமதை விரு
ம்பியூட்டு, சுணையான சுணையெல்லா மோடிப்போகுஞ் சுந்தரம் போலு
ன்தேகந் துலங்கும்பாரு, முனையான சுழிமுனைமேல் வாசியேற்று மூவு
லகும் காணுதற்கு முனைமேல்நிலு, துணையான சற்குருவைத்தொழுது
போற்று தொழுகைவிட்டுத் தொழுதாக்கால் மனமேயாமே. 34

பேய்பிடித்துச் சாத்திரத்தை யுலகத்தோர்கள் பேணியேபடித்தி
வொர் குருவைக்காணார், வாய்ப்புத்த நாய்போலே யுலகத்துள்ளே
வணக்கநெறியறியாமல் மாண்டுபோனார், நோய்பிடித்த சித்தர்கள் தான்
நந்தமுண்டு நோக்கியேயவர்களிடம்பேசவேண்டாம், தாயறியாப்பிள்
னையிடஞ்சேரவேண்டாம் தன்மையுடன் பூரணத்தை போக்குவாயே.

சடாட்சர மகிமை.

தன்மையுடன் சடாக்ஷரத்தின் மகிமைகேளு தயவாக அறுகோண
மிட்டுநன்றும், உண்மையுடன் ஓம்பரசிவாயமென்று வறுதியுள்ளகோ
ணமதி லுகந்துபோடு, நன்மையுடன் சரவணபவவென்றேதான் நாட்ட
பாகோணமதின் சுற்றில்தானே, உண்மையுடன் வட்டமிட்டுச் சூலமிட்டு
உள்விந்துதானெழுதி யோகம்போடே. 36

போட்டவுடன் ரேசகபூரகமும் நண்ணிப் புனிதமுடன் சும்பகத்
தில் நின்றுகொண்டு, நாட்டமுடன் மனதுரைத்துச் செபித்தாயானால்
நலமான முருகனுமே பிரகாசிப்பான், தேட்டமுட னவர்பதமேயணிந்து
போற்றுச் சிவாயகுருதேசுகமே சிவமே ஐயாபூட்டுமுனைத் திறவுகோல்
திறக்கவென்று புனிதமுடன் தாவெனவே தருவார்பாரே. 37

விநாயகசக்கரம்.

பாரப்பா கணபதியுன் திறத்தைக்கேளுபாங்கான முக்கோண மிட்
டுக்கொண்டு, நேரப்பா அதினைவே ஓங்காரம்போட்டு நினைவாக அதி
ன்நடுவேயோகம்போட்டுக், காரப்பா சதாசிவத்தை கருத்திலுணிக்
கருணையுள்ள கணபதியே நமாவென்றேதான் கூரப்பா குருபதத்தில்
நின்றுகொண்டு கூர்மையுடன் செய்திடவே வருவார்பாரே. 38

பாரான கணபதிதான் பிரகாசித்தால் பாங்காக அவர்பதத்தைப்
பணிந்துபோற்றி, நேராகநின்றநிலை தன்னைக்கண்டு நினைவுடனேகேட்
டதெல்லா மீவார்பாரு, கூரான குண்டலிதான் பிரகாசித்தால் குணமா
ன அஷ்டதிக்குங் கைக்குள்ளாகும், வீரான புத்திகளுஞ் செம்மையா
கும் வேண்டுவதுக் கிவர்திறந்தான் வேணும்பாரே. 39

மானதபூசை.

பாரப்பா மானதமாம் பூசைகேளு பருவமுடன் கால்முகங்கள் சுத்
திபண்ணிச், நேரப்பா விபூதியைத்தான் உத்தளமாய்ப்பூசிக் சித்தமன
தொன்றாக அறிவிற்பூண்டு, சேரப்பா நின்றநிலை தவறாமற்றான் ரேசக
மாய்ப் பூரணத்தை நினைவாயோட்டிக் காரப்பாகும்பத்தில் நின்றாயா
னால் கருணையுள்ள சிவபூசை கோடியாமே. 40

கோடியென்றாலெத்தனைபோ கோடிகாணுங் - கூர்மையுள்ள மான
தமாம் பூசைநேர்மை, பேசுகளாய்த் திரிந்ததினால் வருவதேது-பெண்
மயக்கங் கொண்டதினாற் காண்பதேது, நாடினதாய் நன்றாக நாடவே
ணும்-நாட்டிலுள்ள தபோதனரை வணங்கவேணும், வாடிமனந் திரிந்
ததனா லொன்றுகாணுப்-வஞ்சரிடம் சொல்லாதே மவுனம்பாரே.

மவுனமென்ற பொருளதிலே மனத்தையுணு-மனதாகப் பூரணத்
தை வணங்கியிலு, கெவுனமுடன் பூரணத்தில் சின்றுயானால்-கேளடா
அஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாகும், பவுனமென்ற குண்டலியின் நன்மை
யாலே-பாரபரத்தின் கருபையினும் பரிவாய்க்காணும், அவமான புத்
திதனை நினைத்தாயானால்-அடிமுடியும் அம்பரத்தை அகன்றுபோமே.

இரவி மண்டலம்.

அகலாத சூரியன்றன் மண்டலத்தைக்கேளு-அகாரமுடன் உகா
மதை யணைத்துக்கொண்டு, பகலான வதயமதில் மகாரந்தன்னைப்-பரு
வமுடன் கும்பகத்தைப் பணிந்தாயானால், ஜெகமுழுது மாடிவருஞ்சூரி
யன்றான் - சிவசிவாபிரகாசங் கோடிக்கொப்பாம், இகலான மனதுகந்
தாற் சித்தியாகும்-இருளாகன்று வெனியாகும் மனதைப்பாரே. 43

மனதாகச் சந்திரன்றான் சூரியனிற்சென்று - வருவதுவும் போவ
துவுமப்போகாணும், இனமான சந்திரன்றான் !சூரியனேயாகும்-இன்ப
முள்ள சூரியனே சந்திரனேயாகும், கனமாகநிலைத்தது சூரியனையப்
பா-கண்டதொரு சந்திரனே யெங்கேயென்றால், தனதாகச் சத்தியிட
மிருந்தாரையா-தானவனாய் நின்றதுதான் ரவியுமாச்சே. 44

பஞ்சபூசாதிவகை யுரைத்தல்.

ஆச்சப்பாபிருதுவிதா னப்பைக்கொல்லும்-அப்பதுதான் மீறியல்
லோ நெருப்பைக் கொல்லும், பேச்சப்பா நெருப்பதுதான் வாய்வைக்
கொல்லும்-பேரான வாயுவதா னெங்கேயென்றால், போச்சப்பா ஆகா
சந் தன்னில்நின்று - புகழான விர்துவென வளர்ந்துதையா, நீச்சப்பா
விர்துவது நாதமாச்ச-நிலைத்துதடா நாதமென்றபொருள்தான் ஆச்சே.

பாங்கான நாதமதில் விர்துநீசர்ந்து-பரப்பிரம ரூபமெனப் பாரீ
ன்மீதே நீங்காத மாயையொடு வளந்துதப்பா - நிலைத்ததொரு பகுத்த
றிவி னினைவினாலே, தீங்கான மாயையெல்லா மறுத்தத்தள்ளி - தெச
திட்சை யேறுதற்குக் குருவைத்தேடி, ஒங்காகக் கம்புமதில் மனத்தை
வைத்து-ஒருமித்தேன் குருபதத்தி லொருமித்தேனே. 46

முப்பூ விவரம்.

ஒருமித்த முப்பூவின் விபரங்கேளு-உண்மையுடன்பூமியுட நாதம்
வாங்கித், தருமித்த சிறுநீரும் பாண்டத்திட்டுத்-தயவான வுவர்ப்பூவை
யதிலேபோட்டு, கருவுற்ற பாண்டமதைப் பதனமாகக்-கருவாக ரூபி

றுமுன் வைத்திடப்பா, மருவுற்ற வுவர்ப்புவைக் கரைத்துநீயும்- வார
டா மறுபாண்டந் தன்னிற்றானே. 47

தானேதான் பத்துமுறை யிந்தவீதம் சமர்த்தாக முடிந்தவு
டன் சொல்லக்கேளு, வீணேதான் திரியாதே யிந்தவுப்பில் விபா
முடனிடக்கிடையதான் வீரம்பூரம், தேனேதான் முப்பூவு மொன்
றுய்க்கட்டிச் செம்மைபுடன் நறுநீரால் கல்வத்தாட்டி, கோனரு
ளா லுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணி கொடுமையுள்ள ரவிமுகத்தில்
வைத்திடாயே. 48

வைத்திடுவாய் ரவிமுகத்தில்நீ துமட்டும் மைந்தனே பத்தெரு
விற்புடத்தைப்போடு, மெய்த்திட்ட சுன்னமா மென்னசொல்வேன்
மெய்யான சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணிக், கைத்திட்ட மாகவே
சவுக்காரத்தைக் கருவாக எடுத்துவந்து கசைத்திட்டு, மைத்திட்ட
மானசிதூநீரைவிட்டு மைந்தனே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்றே.

போற்றியே ரவிமுகத்தில்வைத்தபின்பு பூரணத்தை யுடன்கே
ர்த்துப்பூரம்போட்டு, கூட்டியேகரைத்துநல்ல அடுப்பிலேற்றிக் குமு
றவே வைத்தெரிப்பாய்வற்றுமட்டுஞ், சாத்தியமாய்த்திரியாமலெடு
த்துப்பாரு தன்மையுள்ளசவுக்காரஞ்சுன்னமாகும், நாற்றிசையுமெ
ய்க்குமிந்தச்சவுக்காரத்தை நன்மையுடன்பதனமாய்வைத்திடாயே.

வைத்தபின்பு சிதூநீரைப் பாண்டத்திட்டு மைந்தனேவிபீசங்
கூடச்சேர்த்து, கைத்தபின்பு அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டிநன்மையு
டன் நீர்வற்றி உப்பாய்நிற்கும், கைத்ததொருநீருப்பைபதனம்பண்
னு கசடருட னீகருவைக் கருதவேண்டாம், புத்தியுடன்பெரியோ
ரைத் தொண்டுபண்ணிப் பூரணத்தைப் பற்றிமன தறிவில்நில்லே.

வில்லப்பாசுழிமுனையில் வங்கென்றோதி நிலையானமுலமதிக்கிங்
கென்றோது, செல்லப்பா கண்டமதில் அங்கன்றேதான் திறமான ச
ராலுமடங்கும்வீட்டில், அல்லப்பாசொல்லுநீரேனீராறுந்தான் அம
ர்ந்திருக்குங் குருபதத்தி லுருளைப்போற்றி, வில்லப்பாநானேற்றிச்
சரந்தொடுத்தாற்போல் விசையான சுழிமுனையில் மேவிப்பாரே.

பாரப்பா இரவிமதி சுடர்முன்றுப்பில் பண்பாக வகைக்குஒரு
பலத்தைவாங்கிச், சேரப்பாகவத்திலிட்டுமைந்தாசீக்கிரமாய்முன்
றுமொன்றுய்ப் பொடித்துக்கொண்டு, வாரப்பா செயநீரை விட்டு
மைந்தா வார்த்தநீர் வற்றுமட்டுங்கல்வத்தாட்டு, காரப்பா யீராறு
சாமமட்டுங் கல்லெழும்ப நன்றாகஆட்டித்தீரே. 53

ஆட்டியதோர் முப்பூவை வட்டுப்பண்ணி ஆதித்தன்முன்பாக
உலாப்போட்டு, வாட்டுறவு இல்லாம லெடுக்கவேண்டாம் வரிசை
யுள் வட்டதுவுங் கணீரிட்டாக்கால், தாட்டிகமாய் வட்டதுவைப்
பதனம்பண்ணசமாசமாய்க்காற்றிலாவிடத்திற்றானும், மூட்டடாறு
றெருவிற் புடந்தான்போட்டுமுக்யமுள் உப்பதுவுஞ்சுன்னமாச்சே

பூநீற்றுக்கட்டு.

ஆச்சப்பாயின்னமொருவிபாங்கேளு அருளானபூநீறு அன்பா ய்வாங்கி, பேச்சப்பாவொன் றுமில்லை சுத்தசலந்தன்னிற் பேணியே சுரைத்திணுத்து ரவிமுகத்திலவைத்து, காய்ச்சப்பா இப்படியேபத் துமுறைமட்டுள் கருவானபூநீறு கட்டிப்போகும், பேச்சப்பா லூ லது போச்சப்போச்ச புதுமையுள்ள பூநீறுப் பதனம்பண்ணே.

பதமான காமுடன் சாரம்மொன்றும் பக்குவமா யொன்றுக்கி ரவிபிற்போட்டு, சதமாகக் காய்த்தபின்பு சாரஞ்சேரு சாதகமாய் ரவிமுகத்தில் பிண்ணுமவைத்து, விதமாகிப்படியேபத்துமுறையப் பா நிச்சயமாய்ச் செய்துவிடு நினைவாய்த்தானும், விதமாகக் கட்டி வதுஉப்பாய்ப்போகும்விருதுபெற்றவுப்பதுதான்சொல்லக்கேளே.

கேளப்பா கட்டியதோர் பூநீறென்று கிருபையுள்ள களிச்ச ன்னமிடையேசேர்த்து, கேளப்பாவீரமொடு பூங்கூட்டிக் கொடியா கக் கலவத்திலிட்டுக்கொண்டு, கேளப்பாசெயநீரால் விட்டு ஆட்டி நிச் சயமாய் நராதுசாமமாட்டி, தேளப்பாசெய்நீறுபோலேவேகஞ் சிவசிவா என்னசொல்வேன் வட்டுப்பண்ணே. 57

பண்ணப்பா வட்டதுவும் நன்றாய்ப்பண்ணி பரிதிமுக முன்பா கப்பதியவைத்து, நண்ணப்பா ரூரியனைப் பணிந்தபோற்றி நன்று கக்காய்த்தபின்பு வோட்டிலவைத்து, மண்ணப்பா மேலோடு பொ தியமுடி மக்களே மனசிலே ஏழுஞ்செய்து, உண்ணப்பாபத்தெருவி ற்புடத்தைப்போடு ஒகோகோ கடுங்கராஞ் சுன்னமாச்சே. 58

சவுக்காரக்கட்டு.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு விபாங்கேளு அருளான சவுக்காரக் கட்டிவாங்கி, முச்சப்பாஒடாமல்கலாத்தீட்டுமுக்கியமுள்ள காமு டன் சாரஞ்சேர்த்து, காய்ச்சப்பா அடுப்பேற்றி நன்றாய்க்காய்ச்சு கருணையுள்ள சவுக்காரத் தெண்ணெய்போகும், பேச்சப்பா வொன் றுமில்லை சவுக்காரத்தான் பிலமாகக் கட்டியது செத்துப்போச்சே.

கற்பூரக்கட்டு.

போச்சப்பா கற்பூரக் கட்டிவாங்கிப் புதுமையுள்ள செவ்வீரில் தோய்த்துத்தோய்த்து, காய்ச்சப்பாவிமுகத்திலன்றாய்க்காய்ச்சு கருவாக இப்படியே பத்துமுறைகாய்ச்சு, முச்சப்பாஒடுங்கியதுஒடு ப்போகும் முக்கியமுள்ளவிளக்கொளியில் பிடித்தாயானால், ஆச்சப் பாதிபமது அதிலொட்டாது அன்பாகக் கட்டியதுமுழுக்கட்டாமே.

துரிசுக்கட்டு.

கட்டான துரிசியொரு கட்டிவாங்கிக் கருவான பாரையுப்பை யதினமேற்பூசி, மட்டாகச்செயநீரால் தோய்த்துத்தோய்த்துமைம்

தனை யக்கிலிலில் வாட்டுவாட்டு, இட்டமுட னிப்படியே பத்துமு
றைவாட்டு இறுதியது துரிசுதவும் வெளுத்துக்கட்டும், சட்டமுட
னித்தனியைப் பதனம்பண்ணு சண்டாளர்க் கிந்தமுறை சாற்றலை
ண்டாம். 61

முக்கட்டுச்சுன்னம்.

சாற்றக்கேள் சவுக்காரங்கற்பூரந்தான் தயவான துரிசு துவுமுன்
றுக்கேளு, பார்த்தல்லோ மூன்றாமோ றிடைபாய்ச்சேர்த்துப் பத்
ருவமாய்க் கல்வத்திலிட்டுமெந்தா, வார்த்தரைக்க அறுவகையுந்
தன்னுலாட்டு மைந்தனை முப்பத்திரெண்டுசாமம், சாற்றலே தா
னரைத்து வட்டுப்பண்ணி தளரவே ரவிமுகத்தி துலர்த்திடாயே.

உலர்ந்தபிள்ளை ஒட்டிவ்வைத்து ஒழுமுடி உத்தமனை மன்கிலே
யேழுஞ்செய்து, அலர்ந்ததொருவருவடுக்கிப்புடத்தைப்போடு அப்
பனை ஒருமித்துச் சுன்னமாகும், வளர்ந்ததொரு தீயாறி எடுத்து
ப்பாரு வடுகனுக்கும் கணபதிக்கும் பூசைபண்ணி, மலந்தபூச் சுன்
னமப்பா கொடியவேகம் மாசற்றசுன்னமதைப் பதனம்பண்ணே.

பண்ணப்பா வெடியுப்புச் சினக்காரம் பாங்கானகல்லுப்பு மூ
ன்றுமொனனூய், சுன்னப்பா கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு கருவான
வெடியுப்புநீராலாட்டி, தண்ணப்பாநாறுசாமமாட்டு சமர்த்தாகக்
கனலெழும்ப நன்றாயாட்டி, விண்ணப்பா ரவிதனிலே காயவைக்க
விதமாக உருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே. 64

பண்ணியதோர்வட்டதனை யோட்டிவ்வைத்துப் பக்குவமாய்க்
காயவைப்பாய் பருதிதன்னில், புண்ணியனைவட்டதுவுங் கணிலிட்
டாக்கால் புதுமையுடன் ஒட்டிவ்வைத்துச் சினைசெய்து, நண்ணவே
அஞ்சுபத்து எருவிறுதும் நாட்டியேபுடம்போடு வெளுத்தநீ றும்
தன்மையுள்ள சுன்னமதாய் நீறிப்போகுந் தயவான சுன்னமதைப்
பதனம்பண்ணே. 65

கருவங்கச்சுன்னம்.

பதமான இன்னமொரு சுன்னப்பேரக்கு பக்குவமாய்ச்சொல்
லுகிறேன் புலத்தியானேள், இதமான கருவங்கம் ரசமுஞ்சேர்த்து
இன்பமுள்ள விந்துவுடனாதங்குட்டி, சதமான வீரமுடன் பூஞ்சே
ர்த்துச் சாதகமாய்க் கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு, விதமாக அறுவகை
நீர் தன்னுலாட்டு விசையுடனே யீராறு சாமமாட்டே. 66

ஆட்டியதோர் வட்டதனை வட்டுப்பண்ணி அப்பனைவிமுகத்
தில் நன்றாய்வைத்து, நாட்டியேகாய்ந்ததொரு வட்டுத்தானும் நன்
மையுடன் காய்ந்துகணீ லிட்டால்மெந்தா, நாட்டிகமா யோட்டில்
வைத்துச் சினைசெய்து தன்மையுடன் நுறெருவிற்புடத்தைப்போடு

பாட்டிசுஞ் சொல்லவில்லை அப்பாகேளு பண்பாக நீயியது சுன்ன
மாச்சே. 67

கற்பூரச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு விபரங்கேளு அன்பான கற்பூரக் கட்
டிவாங்கி, பாச்சப்பா ரவிமதியுங் கூடச்சேர்த்துப் பரிசுடைய வீர
முடன் பூங்கூட்டி, காய்ச்சப்பா கல்வத்திவிட்டுக்கொண்டு கனலெ
ழும்ப யோறு சாமமாட்டி, மாச்சலது செய்யாமல் வட்டுப்பண்ணி
மைந்தனை ரவிமுகத்தி துலர்த்திடாயே. 68

உலர்ந்தபில்லை தனையெடுத்து ஒட்டில்லைவத்து உத்தமனே மே
லோடு பதியமுடி, தளர்ந்ததுவும் போகாமல்மண்ணுஞ்செய்து தர
ணிதனில் ஒருமுழத்திற் குழிதான்வெட்டி, உலர்ந்ததொரு எருவடு
க்கிப் புடத்தைப்போட்டு உத்தமனேபுடமாறி எடுத்துப்பாரு, மல
ர்ந்ததொரு பூப்போலே சுன்னமாகும் மாசற்ற சுன்னமதை வைத்
துப்போற்றே. 69

கெந்தகச்சுன்னம்.

போற்றவே யின்னமொரு புதுமைகேளு பொல்லாத கெந்தக
ந்தான் பலமும்வாங்கி, காட்டியதோர் விந்துவுட னாதங்கூட்டிக்கரு
வான வீரமுடன் பூஞ்சேர்த்து, வாட்டமிலாக் கல்வத்திவிட்டுமை
ந்தா வகையாக அதுவகைநீர் தன்னொலாட்டித், தாட்டிகமாய்வளித்
துவைத்துபில்லை தட்டித் தன்மைபுடன் ரவிமுகத்தி துலர்த்திடாயே.

உலர்ந்தபத மென்னவென்றால் கணீலிட்டாக்கால் உத்தமனே
ஒட்டில்லைத்துச் சிலைசெய்து, அலர்ந்தமலர்க் குருபதத்தைத்தொ
ண்டுபண்ணி அளவுடனேபுடம்போடச் சுன்னமாகும், மலர்ந்தசுன்
னந்தனையெடுத்துப் பதனம்பண்ணி வாசமுள்ள சுன்னமடர மைந்
தாகேளு, சலந்துமிகவாடாதே பதனம்பண்ணு சதாரித்தஞ்சதாசி
வத்தைப் பணிந்துபோற்றே. 71

போற்றுவது யாரையென்றால் பூணத்தைமைந்தா புதுமைபு
ள்ள பூணமே தெய்வந்தெய்வம், நாட்டுவதுகழிமுனையிலவாசியை
த்தான் நன்மைபுடன் பூகமே செய்யவேணும், தேட்டமுடன்கழி
முனையில் சேர்ந்தால்மைந்தா சிவசிவா சிவயோகி சீவமுத்தன்,
தாட்டிகமா யடிமுல முலாதார்த் தன்மைபுடன் சார்ந்தவனே தவ
சியாமே. 72

பூமிநாதம்.

ஆமப்பா யின்னமொருவிபரங்கேளு அன்பான பூமியுடநாதம்
வாங்கி, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் விந்துநீரால் நன்றாகக் கரைத்தி
றுத்து ரவியில்போடு, காமப்பா நன்றாகக் காய்ந்துதானால் கருவா

சப் பத்துமுறை யிப்படியேகாய்ச்சு, வாமப்பா தன்னுலே கட்டிப்
போகும் மகத்தான பூவப்பா சிவமதாச்சே. 73

செயநீர்.

ஆச்சப்பா சத்தியென்ற பூரணந்தான் அருளான பிங்கானில்
வாங்கிமைந்தா, பாய்ச்சப்பா சிவந்தனிலே எட்டிலொன்று பக்குவ
மாயிந்தவுடன் பருவம்பாரு, பேச்சப்பா வொன்றுமிலைச் சலமாய்
ப்போகும் பெலமான செயநீரால்வீரம்பூரம், தேச்சப்பா செயனீரில்
பொடியைத்தூவி சிவசிவா ரவிமுகத்தில் வைத்திடாயே. 74

வைத்ததொரு செயனீரில் காமேறி மகத்தான கொடிதாக
னீறதாகுங் கைத்தொரு செயனீரைப்பதனம்பண்ணிக் கருவான
காசியென்ற குப்பிதன்னில், புத்தியுடன் குருபதத்தைப் பூசைபண்
ணிப் புதுமையுள்ள வடுகனுக்கு வடமாலேசாத்தி, பத்தியுடன் பூசை
பண்ணிசெயநீர்தன்னில் பக்குவாய்ச் செந்தொழிலிப்பகரக்கேளே.

கேளப்பா இச்சலத்தில் துரிசலிங்கம் கெவுரிசிலை தாரவெள்ளை
பூரம்வீரம், நாளப்பா துவைத்தூவி முகத்தில்மைந்தா நாளாறுதின
த்திலது கட்டிப்போகும், மாளப்பா இச்சலத்தி லெச்சாக்குமாரு
மைந்தனே இந்நீரி லின்னங்கேளு, கோளப்பா ஒன்றுமிலை செய
நீர்தன்னைக் குணமாகப் பிங்கானில் வார்த்துககொள்ளே. 76

கொள்ளப்பா நாகமொடு வங்கமீயம் குருவானாசமுடனேகா
ந்தந்துத்தம், மெள்ளப்பா வோட்டில்வைத்துச்சுருக்குத்தாக்க வே
கமது தானடங்கிக் கட்டிப்போகும், வில்லப்பா தனக்குநா ணேற்றி
னாப்போல் வெகுவேதைச் சணவேதை விதிதமாகும், அல்லப்பா
சொல்லுகிறேன் மனதடங்கினிலு அன்பாகக் குருபதத்தி லருள்
தானேருக்கே 77

நோக்குவது பூரணத்தால் நோக்கவேனும் நன்மையுடன்மன
தடங்கி நிலைக்கவேணும், வாக்குமன தொன்றுகிறிற்கவேணும் வஞ்
சமனக் கசடகற்றி மனதுபூண்டு, ஆக்கைநிலை தனையறிந்துகுருவை
க்காரு ஆனந்தமதியமுதம் மன்பாய்க்கொள்ளு, நாக்குநனி பதிவு
யிக நன்றாய்ப்பாரு நாதாந்த பேரொளியைக் கருகாரோ. 78

யோகமுறை கூறுதல்.

காரப்பா மயேந்திரமாங் கிரியிற்சென்று கருணையுள்ளபூரணத்
தில் கருத்தைவைத்து, பாரப்பா சக்கரத்தில் நின்றுகொண்டு பால
கனை நந்திகண்டால் வாதங்காணும், வீரப்பா சொல்லுகிற வார்த்
தையினாலென்ன விருதாவிற் சுகொட்டுப்பிணமாய்ப்போவார், சே
ரப்பா மூலஒளிகாணுமட்டுஞ் சேர்த்துநீசுழிமுனையில் சிறக்கநிலே.

நின்றதினால் மனதொடுங்குங்காற்றாது நேறிந்துகுருபதத்
தை நினைவாய்க்காரு, பண்டுவினை தானகலும் பயமேயில்லை பார்க்
கையிலே ஆதாரம் தோணுந்தோணுஞ், சென்றநீயவ்விடத்திற்செ
ன்றுகொண்டு சிவசிவா சித்தியெல்லாந் திறமாயாடு, நன்றான மன
தைவிட்டுக் காத்தாயாலால் நலமில்லாச் சுழுத்தியுள்ளே யழுத்துந்
தானே. 80

தானென்ற வாகியினால் குருவைக்காரு தன்மைவிட்டு இருந்த
தினாலொன்றுமில்லை, ஊனான ஊனறிந்து வுண்ணவேணும் உண்மை
யுள்ள சத்திசிவங் காணவேணும், தேனான அமுதமது கொள்ளவே
ணும் தெளிந்தங்கேயோசமுட னிருக்கவேணும், கோனான குருஞ்
னந் தெளிந்துமைந்தா கூர்மையுடன் சுழிமுனையைக் கூர்ந்துபாரே.

பாரான மண்ணுசை தள்ளினாலும் பண்பான தீனியுட னுசை
யாலும், பேரான பெண்ணுசைதள்ளினாலும் பிலத்ததொரு திரோ
தாயின் கூற்றினாலும், கூருன மண்ணுசைக் கொடுமையாலும் கூற்
ருன காமத்தின் கொடுமையாலும், தேரும லிந்தாசைக் கொண்ட
பேர்கள் சிவசிவா சீவகலைத் திறங்காணாரே. 82

சீவகலைதனையறிந்தால்பாடிவிக்குஞ் சிவசிவாவரிசையுட னுண்
ணப்பண்ணும், சீவகலை தானறிந்துஎட்டுராலுஞ் சிவசிவாபுறப்பட்டு
நாலும்பாழாய், சீவகலைமதிபோலே சீரணித்துச் செகத்திலேமானி
டர்கள் மாண்டாராய், சீவகலை யானதுவே மூலமூலஞ் செம்மை
யுள்ள கதிரான வன்னிதானே. 83

தானென்றபரத்தினிட அடிதானென்பார் தன்மையுடன் அகா
ரமுதல் சோடசமாய் நிற்கும், வானென்ற நாதமது கண்டத்திற்கா
ணும் மகத்தான வாயுவுக்கு வகந்தவீடு, ஊனென்ற பஞ்சகர்த்தா
னிருக்கும்வீடு உற்பணமாஞ் சத்திசிவ மொடுங்கும்வீடு, தேனென்ற
மதியமுதஞ் சொலிக்கும்வீடு சிவசிவா சிவகலை யிருந்தவீடே. 84

கொள்ளும் பொருள்.

வீடறிந்து மந்திரத்தைநிறுத்தவேணும் வீட்டிலுள்ளபேர்களை
பும் விரும்பவேணும், நாடறிந்து நல்லபதங்காணவேணும் நன்மை
யுள்ள சத்திசிவபூசைவேணும், கூடறிந்துகுருபாதங்காணவேணுங்
குருடரைப்போலிருந்தாக்கால்குணமோமைந்தா, தேடறிந்தால்சற்
குருவைத்தேடவேணுஞ் செகசாலமாயெயெல்லாந் தள்ளுதள்ளே.

தள்ளும் பொருள்.

தள்ளுதுயாரைபென்றால்குணமில்லாரைச்சற்குருவையறிபா
தசமயத்தோரை, கள்ளு அபின்சாராயங்கொண்டபேரைக் கஞ்சாவு
மீனிறைச்சி கலந்தபேரை, உள்ளுணர்ந்துபாராத வுலுத்தமாண்பர்
உத்தமரைத் தூஷணித்த வருட்டுமாண்பர், நல்லுணர்வு இல்லாத
அசுடர்மெத்த நாட்டிலே யவர்களைநீ யறிந்துதள்ளே. 86

ஆகாச ஜெயநீருப்பு.

அறிந்துகொண்டு இக்காலே ரவியைப் பகட்டு அந்தரவி பூணத் திலனுவாய்ப்போகும், முறிந்தாவி பூணத்திற் பட்டபோகே முக் கியமுள்ள ஜலமாகி ஜெயநீராகி, செறிந்ததொருசெயநீரைப் பிங்கா ன்றன்னிற் சீராகிட்டுவி முகத்திலவைத்தால், பொறிந்த வொரு பொறிபோலே யுப்பாய்நிற்கும் புதுமையுள்ள உப்பதனைப் பதனம் பண்ணே. 87

பதமான வுப்பெடுத்துக் கொண்டால்மந்தர பக்குவமாயது சுவையுங் கழன்றுபோகும், சதமானபூணத்தையப்பால்பாரு தரு வானகற்பகம்போல் சப்பமாகும், அதமான வியாதியெல்லாமதமா ய்ப்போகும் ஆனந்தமயமான அருபமாகும், மதியான மாயையெல் லா மற்றுப்போகும் மந்திரபஞ் சாட்சரத்தை மருவிப்பாரே. 88

பஞ்சாட்சர மகிமை.

மருவிநின்ற ஜனம் ஞாக்கு மஞ்சபூதம் வாகான தேவதைக்கு மஞ்சபூதம், தருவான யோனியெல்லா மஞ்சபூதந் தாக்கான அண் டமெல்லாமைந்துபூதம், குருவானசதாசிவத்துக்கைந் துபூதந் கூரு ன் அஞ்செழுத்தா லெல்லாமாச்சு, தருவமுடனவேடமிட்டு நீறுசா ற்றித் துன்பவினை தீராமல் துடிக்கொண்டாரே. 89

முப்பூவின் பெயர்.

துடிக்கொண்ட முப்பூவின் விபாங்கேளு சோதியுப்பு ஆதிதலைச் சொல்லக்கேளு, முடிக்கொண்ட வழலையென்றுங் கல்லுப்பென்றும் முனையானசுழியையென்றும் வண்ணெனன்றும், படியானபடியையெ ன்றும் குடுகுடானைப்பங்கயத்தின் பூனென்றும் பாருப்பென்றும், வடி வான ஆகாசபுரவியென்றும் மகத்தான மவுனமென்றும் வயங்கும் பேரே. 90

பேர்கொண்ட வடியான விந்துவென்றும் பிலத்தநீ ருப்பென் றும் வாரிதிதானென்றும், கார்கொண்ட மேகமென்றும் கங்கை யென்றுங்கருவான வுசிரீருப்பதென்றும், சீர்கொண்டவெண்சாரை சாரமென்றுஞ் சிவமென் றுங்கருவேம்பின்சாரமென்றும், ஊர்கொ ண்ட சயிலமென்றுஞ் செயலென்றும் உத்தமனை திராவகத்தி லு ண்மைதானே. 91

உண்மையுள்ள அடியென்றுஞ்சத்தியென்றும் உவரானவுவொ ண்றுஞ்சருகதென்றும், தன்மையுள்ள பூமியுடநாதமென்றுஞ்சங்கை யுள்ளபிருதிவியின் காரமென்றும், புன்மையுள்ள பூரமென்றும் புழுக தென்றும் பொல்லாதவிஷமியென்றும் போதமென்றும், பண்புள்ள சிவமென்றுங்களியுப்பென்றும் பாங்கானபூணத்தினுப்பின்பேரே.

முப்பூமகிமை.

உப்பான முப்பூவின் விபஞ்சொன்னென் உகமையில்லா முப்
பூவு மூன்றுமுப்பூ, அப்பாதேன் முப்பூவும் பிரமாவின்னு அரகா
ருத்தி ஹமாநிநின்றார், தப்பாத முப்பூவை யாவர் காண்பார் தன்
மையுள்ள பெரியோர்க ளறிவார்பாரு, முப்பான முப்பூவும்தாதி
லேகுருவாய் முடிந்திருக்கு தென்றறியார் முடர்தானே. 93

தன்னென்ற முடர்கன்தா ளப்பெடுக்கவென்று தமவான முப்
பூவை பேதனமேயெய்வார், ஊனென்ற முப்பூவை யறியார் முடர்
ஊசினீர் தனிற்கனாத்து ரவியில்லவப்பார், தேதெனன்ற பூணந்தான்
மயங்கிப்போகுஞ்சிவசிவாகரமெல்லாஞ்செத்தேபோகும், மாணே
ன்ற பூப்பார்த்தால் மயங்கிப்போவான் மனமடங்கும் பூவையார்
முடிப்பார்கொல்லே. 94

சொல்லான முப்பூவை யுலகத்தோர்கள் தொழுதுமே யதின்
விபரம் துவங்கமாட்டார், அல்லவதைச் செய்துவைத்து அலைந்து
போவார் அமுதமென்றபக்குவத்தை யார்தான் காண்பார், அல்ல
செயும் பாவிதன் தான் வெவ்வேறுப்பு கலந்தெடுக்க வேனுமென்று
கழுதைமாண்பர், குல்லச்செய்து குழம்பிமிசச் செத்தேபோனார்
குலமான வுப்பிறுட ரெய்க்காணாரே. 95

செயலறியாப் பாவிகளைச் சேர்க்கவேண்டாஞ் செயலினைகள்
தீராத கழுதைமாண்பர் மயலாலைத்தனைப்பிடித்து வாதமார்க்கம்
மகத்தான பூணத்தை யல்ல செய்வான், தயவான கல்லுப்பை
நொருக்கிக்கொண்டு தானைத்துப் புடம்போட்டுத் தவங்கிப்போ
வான், தயர்வான கயவர்கன்தா மெத்தவுண்டு தொல்லுலகி விற்கு
லைத் துலங்கிடாதே. 96

நூற்பெருமை.

இந்தூல்தா னுயிர்த்து இருநூல்குன் ஏகநிறமா மானகருவை
ச்சொன்னென், தன்மைபுட லிந்தூலைப் பதனம்பண்ணு சாய்ச்சிவ
பதலியடா இந்தூல்தான், உண்மைபுடன் நூலெடுத்து ஒடுக்கந்
தன்னில் உண்மைபுடன் மனைந்தா னுகந்துபாரு, நன்மைபுடன் மன
துகந்து பார்த்தாயானால் நல்வாத முண்டாகும் நாடிப்பாரே. 97

நாட்டமில்லாமுடரிடஞ் சொல்லவேண்டாம் நீலகுண மில்லா
ரை நாடவேண்டாம், கூட்டமிட்டுக் கல்லிடுங் குறும்பர்மெத்தக்
கூத்தாடிச்சிலம்பதுபோற் குறும்புசெய்வார், வாட்டமிலாக்கருணை
பெருந்தேவிவலை மகத்தான பூணத்தின் மகிமைதன்னை, தேட்ட
மில்லா வம்பரிடஞ் சேரவேண்டாஞ் சேர்ந்தாக்கால் பூணத்தின்
செயல்காணாதே.

காணாத பூரணத்தின் கருவினாலே கருணையுள்ள கைலாசமேருத
ன்னைக், கோணாதே நின்றநிலை குறித்துக்கொண்டு குணமாக ரேசசுத்
ரகமும்பண்ணி, வாணன கும்பகத்தில் மனதுபூண்டால் மகத்தானசிவ
யோகமாகுமாகும், தேனான மதியமுதச் செயல்தன்னாலே சிவசிவா
சிவயோகத் திறந்தான்பாரே. 99

பஞ்சபூதமெழுகு.

பாறான பிருதிவியு மப்புங்குட்டிப் பங்கயத்தின் மேலேறிப்பதிவு
மாகித், தேறாகத் தேய்வுடனே வாய்வுரெண்டுஞ் சேர்ந்தாக்கா லெந்து
ருவு மொன்றாய்ப்போச்சு, கூறாத ஐந்துருவு மொன்றாய் நின்றால் குரு
வானபோதமடா யார்தான் காண்பார், மாறாத மனமுடையசித்தர்க்கெ
ல்லாம் வகையாக ஐந்துருவும் வணங்கும்பாரே. 100

வணக்கமுள்ளஐந்துருவு மைந்தேயுப்பு வரிசையுடனிறையறிந்து
கல்வத்திட்டு, இணக்கமுட னரைக்கையிலே மெழுகாய்ப்போரும் என்
னசொல்வே னிம்மெழுகி னியல்புதன்னை, மணக்கமுடன் மெழுகெடு
த்துப் பதனம்பண்ணி மார்க்கமுட னிம்மெழுகை வைத்துப்போற்றித்,
தனக்குமிது கிடைத்தபொரு ளென்றுநீயுஞ் சதாகாலம் அம்மெழுகை
ப் பூசைபண்ணே. 101

பூசையது செய்ததினாற் பலிக்குஞ்சித்தி பூரணத்தை மறந்ததினா
லொன்றுமில்லை, நேசமுடன் பூரணமே தெய்வமென்று நிலைத்துமனது
றுதியிலே நிறுத்தவேணும், ஆசையென்ன பூரணத்தி னாசையாசை,
அதைவிட்டால் வேறுபொரு ஆசையுண்டு, பாசமதைத்தானகற்றியறி
விற்கேர்ந்து பாவெளியில் நினைந்ததினாற் பாலனாமே. 102

பாலனாய்ப் பதினாறு பிராயமாவாய் பராபரைத்தாப் பூரணத்தாற்
பலிக்குஞ்சித்தி, காலனென்ற காலனவ னோடிப்போவான் காலனென்று
சொன்னதுதான் பாசம்பாசம், ஆலமுண்ட சிவனாரும் விஷத்தையுண்
டார் அவ்விஷந்தான் பராபரத்தி னருளேயாகும். சீலமுட னாலமென்ற
விஷந்தான்போதஞ் சிவசிவா பூரணத்தின் செயலைப்பாரே. 103

கெந்தகமெழுகு.

பாரப்பா முப்பூவு மொன்றாய்ச் சேர்ந்துப் பரையீன்றநாதகெந்தி
ரசமும்விரம், சேரப்பா கல்வத்தி லாட்டினுக்காற் சிவசிவா மெழுகது
போற் சேர்ந்துநிற்கும், ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திப்போக்கு அறிந்
தவர்கள் சதாசிவத்தை யறிவாரப்பா, நேரப்பா நின்றநிலை தவராமற்
றான் நேசமுட னிம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணே, 104

பண்ணப்பா பூசையினாற் பலிக்குஞ்சித்தி பாசமதைத் தானறுத்து
நேசம்வைத்து, உண்ணப்ப பராபரமே செயல்தானென்று உற்றுமெ
ள்ள ஆறுதலமுரேசென்று, விண்ணப்பாதிண்டாதே கடரைப்போற்று

வேதாந்த பூரணத்தில் விரும்பினில்லு, கண்ணப்பா சுழிமுனையில் கரு
த்தாயுணு கருவான பன்னிரெண்டு மடங்குந்தானே. 105

தாளகமெழுகு.

தானென்ற சற்குருவாமுப்பூவோடே தன்மைபென்ற தாளகமும்
விரம்பூரம், தேனென்ற ரசமுடனே கல்வத்திட்டுத் திறமாக ஈராறு
சாமமாட்டு, கோனென்ற மெழுகாகு மப்பாகேரு குருவான மெழுகது
வைப்பதனம்பண்ணு, நானென்ற ஆணவத்தைப் போக்கிக்கொண்டு நன்
மைபுட னிம்மெழுகைப் பூசைபண்ணே. 106

பூசைப்பா தினந்தோறும் பூசைபண்ணு புலத்தியனே உனக்காக
இந்தநூலை, நேசமுட னாயிரத்து யிருநூறாக நிலைத்தனடா கருவெல்
லா மிதிலேயப்பா, பாசமதைத்தானறுத்துப் பதியிலுணிப் பாய்ச்சடா
மெழுகையுந் - நவலோகத்தில், மாசியது தானறுத்துப் பழுப்பாயேறி
மகத்தான சிவகந்தாய் மகிழ்ந்துகாணும். 107

மகிழ்ந்ததொரு சிவகலையைக் கண்டுநீயும் மகிழாதேபுலத்தியனே
மனம்மீவுறாகும், நெகிழ்ந்தமன மிருக்குமடா வெகுநாட் செல்லும் நே
ரான பூரணத்தைநெஞ்சிற்றுக்கு, பருந்ததொரு சிவயோகப் பண்பில்
நில்லு பராபரமே கெதியெனவே பணிந்துபோற்று, தகுந்தமன முறு
தியுடன் வலுந்துப்போகும் தன்மையுள்ள பராபரத்தைதாக்கிப்பாரே.

லிங்கரசமெழுகு.

பாரப்பா முப்பூவும் லிங்கஞ்சேர்த்துப் பஞ்சுடைய வீரமுடன்
புழுசுபூரம், சேரப்பா கல்வத்தி லொன்றாய்ச்சேர்த்துத் திறமாகஅரை
க்கையிலே மெழுகாய்ப்போகும், வீரப்பாசெய்யாமல் மெழுகுதன்னில்
விஷமில்லா ரசம்திலே நாலிலொன்று, காரப்பாகல்வத்திலிட்டுநன்றாய்
கருவிட்டு அரைக்கையிலே சேர்ந்துபோமே. 109

சேர்ந்ததொரு லிங்கரச மெழுகுதன்னைத் திறமான சிமிழ்தனி
லே யடக்கம்பண்ணு, கூர்ந்துமெள்ளக் குருபதத்தை தொண்டுபண்
ணிக் கூர்மையுள்ள மெழுகதிலே குன்றிவாங்கி, நேர்ந்துகொண்டு இம்
மெழுகைக் கொண்டாயானால் நிலைத்துதடா சடலபென்ற கூடுதானும்,
தேர்ந்து இந்தமெழுகதிலே மண்டலமே கொண்டால் சிவசிவா கவுன
மென்ற சித்துத்தானே. 110

ஆனைக்கல் சத்துமெழுகு.

சித்தான சித்திலொரு விபரஞ் சொல்வேன் திறமான ஆனைக்கல்
சத்துவாங்கி, முத்தான பூரணத்தை யதிலேசேர்த்து மூர்க்கமுள்ளரச
முடனே பூரங்கெந்தி, கர்த்தாவைத் தான்தொழுது ரவியில்வைக்கக்

சுருணையுட னுலுமது வென்றாய்ச் சேர்ந்து, வற்றாத மெழுகதுபோலி
ருக்கும் பாருவாகாக இம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணே. 111

பதனமுட னிம்மெழுகிற் குன்றியுண்ணு பதனமல் மூலமதில்நின்
றாயானால், விதனமெல்லா யோடிவிடும் பலக்குங்காயம் மேன்மையுள்ள
கற்போலே விளங்குந்தேகம், மதனன்போல் வடிவாகும் பிலமுண்டா
கும் மகத்தான அஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாகும், அதமான சுருவிகள்
தான் மெத்தவுண்டு அசடரிடஞ் சொல்லாதே யறிவைப்பாரே. 112

அறிவான பூரணமே தெய்வந்தெய்வம் அருமையுள்ள பூரணத்தை
யார்தான்காண்பார், குறியான குறியறிந்த பெரியோர்காண்பார் குண்
டலியைச் சத்தியென்றுங் கூறுங்கூறும், நெறியான சிவயோக மார்க்க
மெல்லாம் நேர்மையுட னறிவிக்கும் பூரணத்தின்கூறு, பரியானதேசிய
டா அகாசபிடம் பாறேசி தனையறிந்து பணிசுவாயே. 113

அபக்குவர்க ளிவரெனல்.

வாய்திறந்து பேசாதமடையர்மெத்த வானறிந்துசேராத குருடர்
மெத்த, தாயறிந்து இனங்காத கழுதைமாண்பர் தலைவனையு மறியாத
சண்டிமாண்பர், காயறிந்து கனியறிந்து கொள்ளாமாண்பர் தூசினியில்
மெத்தவுண்டு கருத்தில்லார்கள், தீயறிந்து அனல்முட்டத் தெரியாமா
ண்பர் சிவவேடந் தனையறியார் திருடர்தானே, 114

தானென்ற தத்துவத்தை யறியாமுடர் தன்மையென்ற மனமொ
டுங்கும்நிலையுங்காணார், கோனென்றகுருபதத்தின் குறியுங்காணார் குரு
டரவர் காயாசங் குறமெய்ட்டு, நானென்ற ஆணவத்தை மெத்தப்பேசி
நலமில்லா அஞ்செழுத்தை யுபதேசித்து, வினென்ற வீண்மதங்கள்
மெத்தப்பேசும் வெள்ளாட்டிப் பயல்களுடன் சேராதையா. 115

சேராதகருவறிந்து கள்ளமாண்பர் செந்தபினம் போற்றிரிவார்
சிவனையென்று, கூறாத பொருளைமெல்லாங் கூகுவென்பார் கூறறிந்து
சேராத குருடர்மட்டை, ஆறுதுசத்துவத்தின் செயலைக்காணார் அகண்
டபரி பூரணத்தி னறிவைக்கண்டு, தேறாதசித்தர்கள் தான் கோடியுண்டு
சிவசிவா தேறினபேர் கோடிக்கொன்றே. 116

ஒன்றான முப்பூவிற காரஞ்சேர்க்க ஒருமையுள்ள சாரநீ ரதுதா
னப்பா, பன்றான சேதியிது காரசாரம் பருவமறிந் துலகமதிற்பகாமா
ட்டார், நன்றான புலத்தியனே யுனக்குச்சொன்னேன் நலமறியாக் கார
மதைச்சாரமென்பார் உண்டான கோதியடா ஆதியந்தம் உரிமையுள்ள
பூரணமென் றுகந்துநில்லே. 117

நில்லென்று முன்சொன்ன சாரநீரில் நிசமான வீரமுடன் பூரஞ்
சேரு, கொல்லென்று பொங்கியது அரரும்பாரு கொடிதான நீர்ப்பா
கூறப்போயோ, சொல்லென்ற அந்நீரைக் குப்பிதன்னில் கருக்காக

அடைந்துநீ பதனம்பண்ணி, வல்லமைகள் பேசாமல் மன தடங்கி மகத் தான செயநீரார் தொழிலைப்பாரே. 118

லிங்கக்களங்கு.

பாரப்பாலிங்கமொரு சுட்டிவாங்கிப் பருவமுடன் செயநீரைச்சுரு க்கித்தாக்கு, வீரப்பா சுட்டியது அடங்கிப்போகும் விசையான முப்பூ விற் செயநீர்விட்டு, காரப்பா கல்வத்தி லாட்டினுக்கால் கருணையுள்ள மெழுகாரும் லிங்கத்தப்பி, சீரப்பா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து சிவசிவா காடைதனில் மணிபோலாமே. 119

ஆமப்பா லிங்கமணிதனையெடுத்து ஆதியென்ற தங்கமதில் நாலு க்கொன்று, நாமப்பாசொல்லுகிறோங் கொடுத்தாயானால் நன்மையுள்ள லிங்கதங்க மொன்றாய்ச்சேர்ந்து, தாமப்பா லிங்கமென்ற களங்கதாகுந் தயவான களங்கமதை யுடைத்துக்கொண்டு, வாமப்பா தனையறிந்து கொண்டுமைந்தா மகத்தான மதிதனிலே பத்துக்கொன்றே. 120

ஒன்றான களங்கமதை வெள்ளிக்கீந்தால் உத்தமனே வயதுபதி னாறதாகும், நன்றான வெள்ளிசெம்பி லீந்தாயானால் நன்மையுடனென் பதரை தப்பாதையா, கன்றான குடவனிலே யீந்தாயானால் கருவான ஏழையாய் காணுங்காணும், அண்டர்பிரான் தொண்டரென அருளைப் பெற்று அாகரா சிவபோக அருளைப்பாரே. 121

நாகக்கட்டு.

பாரப்பா முன்னொன்ன சாரநீரிற் பக்குவமாய் நாகமதை யுருக்கி ச்சாய்த்தால், காரப்பா ஐந்துமுறைசாய்த்தாயானுந் கன்மமுள்ளகுடில மெலாங் கழன்றுபோகும், சீரப்பா அடங்கியது மணிபோலாகுஞ் சிவ சிவா நாகமணி யென்னசொல்வேன், ஆரப்பா அறிவார்கள் நாகப்போ க்கு ஆதியந்தப் பொருளதின லடங்கிப்போச்சே. 122

அடங்கினதோர் நாகமதை யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே தங்க மதிலிடைக்கிடைதான்சேர்ந்து, தடங்கலில்லா மணியெடுத்து வுடை த்துடைந்தாதயவாகவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானால், முடங்கலில்லா ஆறே முவயதேயாகும் முடருக்கும் இக்கருவைச் சொல்லாதையா, திடங்க னிந்த அமுதமுண்டு குருவைக்காரு தேசநீட்சை பதிதனிலே சேர்ந்து நில்லே. 123

நில்லென்று சொல்வதுதா னெங்கேயென்றால் நிருமலமாங் குரு பதத்தே நேர்ந்துநிலு, தள்ளென்ற சொல்லதுதா னாரையென்றால் தன்மையில்லா வண்டரைநீ தள்ளுதள்ளு, கொல்லென்று சொல்வது தா னாரையென்றற் குருவைநிலைந் துருகாதகுறும்பர்தன்மேல், செல் லென்று மன்மதுனைக் கொல்லவென்றற் சிவசிவா குருவருளைத் தின மும் போற்றே. 124

துருசுகன்னம்.

போற்றுவது பூரணத்தைப் போற்றிக்கொண்டு புதுமையுள்ள துரி
சினுட சுன்னஞ் சொல்வேன், மாற்றுவது வழலையுட னினங்கன் கூட்
டி மாறாம லிடைக்கிடைதான் துரிசுகூட்டி, தாட்டிகமாய் கல்வத்திலிட்
டுக்கொண்டுசரசமாய்முன்னீரைவிட்டுஆட்டி, வாட்டிடுவாய்பில்லைதனை
ரவிமுகத்தில் மைந்தனை நன்றாக வுலரப்போடே. 125

உலர்ந்தபில்லை தனக்குமேல் சீலைசெய்து உண்மையுடன் காயவை
த்துக் குருவைப்போற்றி, அலர்ந்த ஒரு தனையெடுத்துப் புடத்தைப்
போடு அரகரா புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொரு பூப்போலே
நீறிநிற்கும் மகத்தான சுன்னமடா என்னசொல்வேன், தளர்ந்ததொரு
ரசந்தன்னைப் பழியாய்க்கொல்லும் தன்மையுள்ள சுன்னமதைப் பத
னம்பண்ணே. 126

ரசமணி.

பண்ணியதோர் சுன்னத்தின் மார்க்கங்கேளு பாலகனை ரசமத
னைச் சுத்திபண்ணி, கண்ணியென்ற தாம்பூரக் கண்ணிதன்னிற் கிரு
பையுள்ள ரசமதனை அதனில்வார்த்து, நன்னபமாய் ரவிதனிலே ரசந்
தைவைத்து நன்றான சுன்னமதை மேலேதூவி, கன்னியேஸ் வரிசை
க்குப் பூசைபண்ணிக் கையாலே மத்திக்கத் திரளுந்தானே. 127

திரமான ரசமதனை யெடுத்துமைந்தா சிவசிவா வுண்டைபோல்
திரட்டிக்கொண்டு, உறமான முப்பூவின் முன்னீர்விட்டு உத்தமனை
குப்பிமணி தனக்குப்பூசி நிறமான ரவிமுகத்தி லுலர்த்திமைந்தா நிச்ச
யமாய் விளக்கொளியில் வாட்டினுக்கால், பரமான பரமகுரு அருளி
னாலே பக்குவமா யிறுகியது மணிபோலாமே. 128

ஆமப்பா யிம்மணிக்குச் சாரணைகள்தீர்ந்து அருள்பெருகுஞ் சிமி
ழ்தனிலே யடக்கம்பண்ணி, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் நாவிலிட்டு நன்
மையுள்ள அமுதமது கொண்டாயானால், தாமப்பா வுனதுருவம் நிர்ம
லமாய்க்காணுஞ் சச்சிதானந்தவெளி தானேதோன்றும், காமப்பாகொ
ண்டதொரு திறத்தால்மைந்தா கயிலாச மேரு தன்னைக் காணலாமே.

வழலைநாதமுப்பூச்சுன்னம்.

காணப்பா இன்னமொரு முப்பூச்சொல்வேன் கருவானவழலையுட
நாதங்கூட்டி, பேணப்பாஇந்திடைக்குப்பூரஞ்சேர்த்துப் பெருமையுள்ள
கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா, தேனப்பா முன்சொன்ன செயநீர் விட்டுத்
திறமாக அரைக்கையிலே காரமேறி கோணப்பா தன்னருளால் சுன்ன
மாகிக் கொடுமையுள்ள சுன்னமதாய் நிற்குந்தானே. 130

அரிதாரக்கட்டு.

தானென்ற சுன்னமதை யெடுத்துக்கொண்டு தாரமென்றஅரிதா
ரக் கட்டிக்கப்பா, வானென்ற செயநீராலரைத்து மைந்தா மகத்தான

தாரத்துக் கங்கிபூட்டி, பாணென்ற ரவிமுகத்தி லுலர்த்திமைந்தா பக் குவமாய் மண்சிலை யேழுஞ்செய்து, தேனென்ற பூரணத்தை மனதில் வைத்து சிவசிவா காடையென்ற புடத்தைப்போடே. 131

போட்டபுடந் தனைபெடுத்துப் பார்த்தாயானால் புதுமையுள்ளதா மதுகட்டிப்போகும், தாட்டிகமாய்க் கட்டியதோர் தாரந்தன்னைத் தய வானசெம்புவெள்ளிக் கீந்தாயானால், நாட்டமுடனீராறு வயதுபெண் தான் நாயகிபோ னுனதுமுன்னேநாடிநிற்பாள், தேட்டமுடனவள்பதத் தைப் பூசைபண்ணு தெவிட்டாதே பூரணத்தைத் தினமுந்நோக்கே.

நோக்குவது பூரணத்தைநோக்கவேணும் நுண்மையுள்ளலட்சண த்தைப் பார்க்கவேணும் தாக்குவது ஒருநிமைக்கு ளிருளையெல்லாந் தட்டழிந்து போகவேதாக்கவேணும், மார்க்கமுடனிம்முறைகள் பார் க்கவேணும் மந்திரபஞ்சாட்சரத்தில்நிற்கவேணும், ஆர்க்குமிந்தமுறை களைச் சொன்னாயானால் அப்பனை யுனதுசிரம் வெடித்துப்போமே.

போமப்பா சகலசித்தும் பொய்த்துப்போகும் பொல்லாத சண் டாளர்க் கீந்தாயானால், நாமப்பா சொல்லுகிறோமிந்தச்சாபம் நம்மாலே தீர்ப்பதற்கு முடியாதையா, ஆமப்பா சொல்லிவிட்டோமிந்தநூலை அட க்கமப்பா வெகுபதன மடக்கம்பண்ணு, தாமப்பா அடக்கம்விட்டு வெ குளியானால் தன்னுடலைக் காணாமற் றயங்குவாயே. 134

நாகரசக்கட்டு.

தயங்காம லின்னமொருவிபாங்கேளு தயவான நாகரசஞ்சரியாய் ச்சேர்த்து, மயங்காம லடிமுடியுந் துரிசிபூரம் மகத்தான வீரமுடன் சீனங்கூட்டி, நியங்காமற் கல்வத்தி லாட்டிமைந்தா தேவியென்னு மா ல்தேவிக் கங்கிபூட்டி, நயங்காணு மென்றுநீ மண்சிலைசெய்து நன்றாக ரவிமுகத்திற் காயவையே. 135

வையப்பா ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க்காய்ந்தால் மயங்காமல் புடம் போட மைந்தாகேளு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு மேன்மையுள்ள ரவிபோலேகட்டிநிற்கும், கையப்பா வுதவுவதுபோலே மக்காள் கனமான ரவிமதியி லீய்ந்தாயானால், பொய்யப்பா சொல்லவி ல்லை பத்துமாற்று பொன்போலே யிருக்குமடா புகழ்ந்துகாணே.

காணப்பா உப்புடனே புளியுஞ்சேர்த்து களிப்பான குடவனைத் தான் தகடாய்த்தட்டி, வீணப்பா சொல்லவில்லை தகடுதன்னில் விசை யான அராமருந்தை வினவிக் கொண்டு, பேணப்பா புடம்போடச்செம் பாய்ப்போகும் பிலத்ததொரு செம்பதனை உருக்கிக் கொண்டு, ஊணப் பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னை உகந்துநீ கொடுக்கின்ற வரிசைகேளே.

கேளப்பா ஒருகினதோர் குடவன்தன்னிற் கிருபையுடன் வெள்ளி யதிலீந்துகொண்டு. கோளப்பா வாராமலிரண்டுஞ்சேர்த்துக் குள்ளென் றுருக்கைகாரிலை மைந்தாகேளு, வாளப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னை

வரிசையுடன் கொடுக்கையிலே வாங்கிக்கொள்ளும், தேளப்பா கொட்டினதோர் விஷந்தான் சென்று சிவசிவா பழுப்பேறித் தங்கமாச்சே.

சீனமாதிமுப்பூச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு முப்பூச்சொல்வேன் அரகரா ஆதி உப்புக்கிடைதான்கேளு, காய்ச்சப்பா காய்ச்சினதோர் கம்பிஉப்புங் கருவான சீனமுடன் முன்றுங்கேளு, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை யிடைசரியாய்க்கொண்டு பெருமையுள்ள சாரநீர் விட்டுஆட்டி, மாச்சலென்று நினையாமல் கல்வத்தாட்டி மக்களை யுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே.

பண்ணியதோர் வட்டத்தை ரவியில்மைந்தா பாங்காகக் கணிந்திடவே காய்ந்துதானால், புண்ணியனே மண்சிலை செய்துகொண்டு புந்தியுடன் புடம்போடு சுன்னமாகும், சுன்னியேஸ்வரிதனக்கு பூசைசெய்து கருவானசுன்னமதிற் களஞ்சிவாங்கி, தன்மையாய்த் தாரத்துக்கங்கிதட்டித் தயவான சாரநீர் தன்னாற்றுகே.

140

தானென்ற கவசத்தை நன்றாய்ச்செய்து தன்மையுடன் மண்சிலையேழுஞ்செய்து, கோனென்ற குருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணிக் குணமாக ரெண்டெருவிற்புடத்தைப்போடு, மானென்ற அரிதாரங் சுட்டிநல்ல மகத்தான தன்னிறமா யிறுகிநிற்கும், தானென்ற ஆணவத்தைப்போக்கிமைந்தா தயவான தாரமதை யெடுத்துக்கொள்ளே.

141

கொள்ளப்பா கட்டினதோர் தாரந்தனைக் கூசாமல் ரவிமதியிலீந்தாயானால், விள்ளக்கே ளாதேழு மாற்றுக்காணும் விசையான தாய்சேர்க்க எட்டுமாற்று, சொல்லக்கேள் புலத்தியனே தகடாய்த்தட்டிச் சொல்லடங்காப் புடந்தனிலே யிறங்குந்தங்கம், சொல்லப்பா சிவயோக மார்க்கந்தன்னிற் சிவசிவா மனதறிவாற் றினமும்நோக்கே.

142

நோக்குவது பூரணத்தை நோக்கவேணும் நுன்மையுள்ள குருபதத்தைப் பணியவேணும், நாக்குரிசை தனையகற்றிக் கனியேதின்று நன்றான கங்கைதனை நவமாய்க்கொள்ளு, வாக்குமன தொன்றாகி மனத்தைக்காரு மகத்தான சேசகபூ ரகமும் பண்ணு, தாக்குவது சும்பகத்திலறிவைமுட்டுத் தன்மையுடன் யோகமதைத் தாக்கிப்பாரே.

143

பாரப்பா மூலமதைப் பூசித்தாக்கால் பாரபரத்தின் செயலவனைக் காணலாகும், நோப்பா பிறப்பிறப்பு ரெண்டுங்காணும் நீடுலகில் மகத்துவரே தெய்வமேன்பார், ஆரப்பாசொன்னுமூலகமேயாம் அருளான பூரணத்தை யறியாமுடர், கூறப்பா உலகமெல்லாஞ் செனித்தவாறுங் கூர்மையுள்ள நாதவிந்து ரெண்டுந்தானே.

144

ரெண்டான பொருளறிந்து பூசித்தோர்கள் நிலைத்தார்கள் கோடானகோடிமட்டும், வண்டானததுசென்றுமதுவுண்டாப்போல்மகத்தான பூரணத்தை மருவிப்பாரு, அண்டர்கோ னருள்பெருகி உலகமீதில்

அஷ்டமா சித்தகரு மரபிநிப்பான், பண்டான பார்பிரம் மாகியே
தான் பாருலகிற் குருவாகித் தலங்குவானே. 145

நாகரசமுப்புச்சுன்னம்.

தலக்கமதா யின்னமொரு முப்புச்சொல்வேன் சோதியுள்ள
புலத்தியனை சொல்லக்கேளு, வலக்கமதாய் நாகமுடன் ரசத்தைச்
ச்சேரு மகத்தான அடிமுடியுங் கூடச்சேரு, பழக்கமதாய் வீரமுட
ன்புமுகுசேரு பங்கயமாங் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு, மலர்க்கமல
ரோலையரைத்தாயானால் மைந்தனைமெழுகாகும் வட்டுப்பன்னே.

பண்ணியதோர் வட்டதனை காயப்போட்டுப் பக்குவமாய்மண்
சிலை செய்துக்கொண்டு, உண்ணியதோர் முழமளவுபுடத்தைப்போடு
உத்தமனைபுடமாரி யெடுத்துப்பாரு, வெண்மைபுள்ளசுன்னமதாய்
நீறிநிற்கும் வேதாந்த ஆதினமுங் குருவாய்நிற்கும், புண்ணியனை
யிந்தநீ ரதிகச்சுன்னம் புணத்தின் செயலதினாற் சுன்னமாச்சே.

ஆச்சப்பாயிச்சுன்னந்தாளகத்திலப்பி அடைவாகமண்சிலையே
முஞ்செய்து, காய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில்கன்றாய்க்காயந்தால் கருகா
மல் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு, முச்சப்பா ஓடாம லுருகிநிற்
கும், முவுலகுமெச்சமடாஇந்தத்தாரம், தாட்சியொன்றுமில்லையடா
ரவிமதியிற்றுகித் தயவான பதினாறு மாற்றப்பொன்னே. 148

பொன்னுகுஞ் செம்புதனிற் பத்துக்கொன்று பூட்டினால் வய
தெட்டாய்ப் புகழ்ந்துகாணும், உன்னுன மதிதனிலே பத்துக்கொ
ன்று ஊட்டினால் பத்தரைதான் தப்பாநையா, கண்ணுன குடவனி
லே பத்துக்கொன்று காட்டினால் ஏழரைக்கு அதிகங்காணும், வண்
ணமுள்ள மால்தேவி கூத்துமெத்த வாக்கடங்கா மனமடங்காச்
சித்துமாமே. 149

துரிசிமுப்புச்சுன்னம்.

சித்தான துரிசிப்புச் சுன்னஞ்சொல்வேன் சித்தமுள்ள புலத்
தியனை சொல்லக்கேளு, பத்தான சவுக்காரஞ் சினங்கூட்டிப் பக
மையுள்ள துருசதுவு மிடையேசேர்த்து, சத்தான இணக்கனுடன்
ருடன்சேர்த்துத் தயவாகவாய்நீரால் கல்வத்தாட்டு, முத்தானமெ
ழுகதுபோல் நிற்குமப்பா மோசமொன்றும் நினையாதே வட்டுப்
பண்ணே. 150

பண்ணியதோர் வட்டதனைக் காயப்போட்டுப் பக்குவமாய்க்
காயந்தபின்பு மண்ணுஞ்செய்து, தன்மைபுடன் பத்தெருவிற்புடத்
தைப்போடு தணலாறி யெடுத்துப்பார் சுன்னமாகும், புண்ணியவா
னானுக்கால் நன்றாய்நீரும் புலத்தியனை யநீற்றைப்பதனம்பண்ணு,
தண்ணியில்லாத் தனைகளிலேபோட்டுப்பாரு தயவானவாருதிபோ
ற்செலமுமாச்சே. 151

செலமான நற்சலத்தை யொன்றில்வாங்கிச் சிவப்பான தாரம
திற் கருக்கித்தாக்கு, அழலான வுறவது அற்றுப்போகும் அதின்
பிறகு கண்ணமதைக் கலசம் பண்ணு, உலகளந்த அரியினுட தேவி
தானும் உண்மைபுடன் கலசமா யுகந்துகிற்பாள், கலகமதுசெய்யா
மல் அவிமதியிற் தாக்கு கருணையுடன் பதினாறு மாற்றுப்போனும்.

பொன்னுனபொன்படைத்தால்பொன்னேயாகும் பொல்லாத
பாவிபென்றால் மண்ணாப்போகும், கண்ணுன செயலறிந்தா லெல்
லாமுண்டு கருவான குருவறிந்தா லெல்லாங்காணும், விண்ணுன
பதியறிந்த அடியுங்கண்டால் வேணவிதங்கருவாகச் செய்யலாகும்,
பெண்ணுசை கொண்டவனோ முணங்காதையா பொருளாசைக்கொ
ண்டவரைச் சினந்துள்ளே. 153

சினந்துமிகத் தள்ளுவது என்னவென்றற் செயலில்லாப் புனி
யுடனே பெண்ணெய்தள்ளு, உணர்ந்துவரு மீனிறைச்சிக் கஞ்சாவா
கா உணர்வழிக்குந் கள்ளுசாராயமாகா, மணங்கமழும் பூணத்தை
யன்றியொன்றுவாய்க்கடங்காமதம்பேசினின்றயானால் இணங்குவது
பூணந்தான் கடினமாகும் என்மகனே புலத்தியனே பிந்தநாலே.

இந்தநாலாயிரந்து இரு நூறாகும் ஏகாந்தமானகருவதிலேதோ
ற்றும், அக்கமுட னுதிபென்ற பொருளே தோற்றும் அவையடக்க
வென்றதெல்லா மிதிலேதோற்றும், கிந்தையுள்ள வினோதமெல்லா
மிதிலேதோற்றும் வேடிக்கை சிமிட்டுகரு மிதிலேதோற்றும், தந்தி
ரங்க னென்றதெல்லா மிதிலேதோற்றும் சாயுட்சிய பதவிகரு மிதி
லேதோற்றும். 155

தோற்றாத கருக்களெல்லா மிதிலேதோற்றும் தூபமுதல் பரிசு
னமுமிதிலேதோற்றும், ஆத்தமத்தின் கருக்களெல்லா மிதிலேதோ
ற்றும் அருள்பெருகும் பூணத்தி னருமைதோற்றும், பாட்டான
பரிபாஷை மிதிலேதோற்றும் பக்குவத்தில் செயல்களெல்லா மிதி
லேதோற்றும், காட்டாத கருக்களெல்லா மிதிலேதோற்றும் கபட
மிட்டு வெகுளிதனில் நில்லாதையா. 156

ஐயனே புலத்தியனே யுமக்காய்நாமும் அருள்பெருகு மாயிர
த்து இறுநூறுக்குள், மெய்யான கருக்களெல்லா மிதிலேசொன்
னென்மேட்டியாய் திரியாமற்குருவைக்காரு, வையகமெல்லாந்திரி
ந்து அலைந்தாலுந்தான் வாய்க்குமோ இக்கருக்கள் வாயாதப்பா,
கையான கையினெல்லிக் கனிபோல்மைந்தா கருவாக இந்தநூல்
பதனம்பண்ணே. 157

பதனம்பா வெகுபதனமிந்தநூலைப் பார்த்தனிலேமார்தருக்கு
கந்தாயானால், விதனம்பா சொல்லாயே யதிகசாபம் வேண்டினா
லுன்னாலே தீர்க்கமாட்டாய், மதனமாய் மவுனமுட னிருந்துகொ
ண்டு மகத்தான அஷ்டமா சித்துமாடு, இதமானபூணத்தை தின
மும்போற்று இன்பமுட னின்னமொரு முப்பூச்சொல்லேவன். 158

வழலைமுப்பூச்சுன்னம்.

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே வழலைதன்னை சுத்தசெங்கை தன் னுலே சுத்திபண்ணி, விள்ளக்கே ளஞ்சுதாஞ் சுத்திபண்ணு வெண் மையென்ன சொல்வனடர் வுதலமயில்லை, கல்வானவழலைதனை பெ ற்த்துமைந்தா கருவாக இடைசமனாய் வீரம்பூரம், வல்லமைபாய்க் கல்வமதிவிட்டுமைந்தா வரிசையுடன் வெடியுப்புத் தன்னுலாட்டே.

ஆட்டிநன்றாய் பிலைசெய்து வட்டுப்பண்ணி அருள்பெருகு மண்சிலை யதினமேற்செய்து, காட்டான எருவதனிற் புடத்தைப் போடு கனலாறியெடுத்திடவேசுன்னமாகும், தேட்டானதேட்டா கு மிக்தச்சுன்னந் திருவான டிரிதீவியுந் தாரந்தன்னில், பூட்டாதகவச மது நன்றுய்ச்செய்து பொருந்தவே மண்சிலை யேழுஞ்செய்யே.

செய்ததொரு கவசமதைக்காயப்போட்டுச் சிவசிவாரெண்டெ ருவிற் புடத்தைப்போட்டு துய்தமுள்ள தாரமதுகட்டிநல்ல சோதி யுள்ள அருணனைப்போ லிருக்குமப்பா, பையவே கட்டியதோர்தா ரந்தனைப் பாய்ச்சடா வெள்ளிதனிற்பத்துக்கொன்று, அய்யனே புலத்தியனே சொல்லக்கேளு அன்பாகப் பண்ணிரெண்டு மாற்று மாச்சே. 161

ஆச்சப்பா குடவனிலே யெட்டுமாத்து அரகா செம்புதனிலா றுமாத்து, பேச்சப்பாவெள்ளிசெம்பு தன்னிலீந்தால் பிசகாதுளட் டரைதான் பேணிப்பாரு, 'பேச்சப்பாவெருகேச்சதாக்கட்டு கேர்மை சொல்ல என்னுலே கடாதையா, காய்ச்சப்பா மூலமென்ற தீயில் தன்னைக் கருணைபெற மேல்மூலச் சுடரில்நிலீலே. 162

சவுக்காரப்போக்கு.

நில்லப்பா சவுக்காஞ் செய்யுமார்க்கம் நிலைபெறவே சொல்லு லுகிறேன் மைந்தாகேளு, வல்லதொருகுளக்கனாவாழ் பின்னடத்தா னை மகத்தானசிப்பியடா கும்பிடான, விள்ளாமல் விள்ளுகிறோம் பூமிநாதம் விசையான அடிமுடியும் இப்பிப்போக்கு, சொல்லாமற் சொல்லுகிறோ மாதியந்தஞ் சொருபமுள்ள வஸ்துவைநீ வணங்கிப் போற்றே. 163

வணங்குவது எப்படித்தா னென்றால்மைந்தா மயான மதினிகி லேனை தன்னிற்சென்று, இணங்குவதால் ருத்தினைப்பணிந்துபோ ற்றி இன்பமுடன்கைவசமேசெய்துக்கொண்டு, குணங்களைருமன தாக வயிரவனைப்போற்று குணமான ஆள்வள்ளிக் கிழங்குதன்னை, முணங்காமல் நருக்கியதைப் பாண்டத்திட்டு முன்னீரா லுப்பிட்டு அவித்திடாயே. 164

அவித்ததொரு கிழங்குதனை எடுத்துமைந்தா அடிகனத்த வர ல்தனிலே யிட்டுக்கொண்டு, குவித்ததோ லிருப்புகைகத் தன்னுற்

குத்திருமுறவே நன்றாகியித்தமைந்தா, தவித்தியமாய்நினையாமல்
பாண்டத்திட்டு தயவான ரவிபீசங் கூடப்போட்டு, பவித்திரமாயை
ங்கோலத் தயிலமவிட்டுப் பதனமாய்க் கிண்டியேயுண்டைசெய்யே.

செய்யப்பா வுண்டையது விளங்காய்போலே திரமாக வருட்
டையிலே யிறுதிப்போரும், மெய்யப்பா சொல்லுறும் சவுக்கராத்
துண்டை விருதுபெற்ற சித்தர்சள்தான் செய்வாரப்பா, பொய்யப்
பா சொல்லதினால் புலையனாய் புகழான பூணத்தைத் திணும்
நோக்கு செயப்பாவுதவுது போலேமக்காள் கருவாகஇன்னமொ
ருகாரஞ்சொல்லேன். 166

சவுக்காரமிருக்குமிடம்.

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே சவுக்காரந்தான் சுயம்பாக இரு
க்குமடா அரியமாட்டார், விள்ளக்கேள் வஸ்துவாய் நின்றுகொ
ண்டு விளக்கொளிபோல் நின்றுவினையாடுதய்யா, வல்லதொரு மயே
ந்திரமலைச் சார்பதன்னில் வளர்ந்துநிற்குஞ் சவுக்காரம்புற்றுப்போ
லே, சல்லபமானதொரு சவுக்காரத்தைத் தனதாகக் கொண்டு
ந்து கொறுக்கிடாயே 167

கொறுக்கியது பாண்டமதி லிட்டுமைந்தா நுண்ணிமையாக்
காழிட்டு முப்பூவிட்டு, குறுக்கினன்றாய் வற்றுமட்டு மெரிப்பாயப்
பா குழம்பான பருவமதில் தயிலம்வார்த்து, கருகியிதப் போகா
மற் கிண்கிண்டு கருகாத பதம்வார்த்து எடுத்துக்கொண்டு, உருக்
கமுடன் குட்டோடே புருட்டிப்போடு உத்தமனே யாறியபின்னி
துகிப்போச்சே. 168

போச்சென்று வினாகாதே யின்னமொன்று புதுமையுள்ள சவு
க்காரஞ் சொல்லக்கேளு, மாச்சலொன்று மில்லையடா ஆகியந்தம
மைந்தனே சமுலமுங்கை வசமேசெய்து, பேச்சொன்று சொல்லா
மல் கொறுக்கிக்கொண்டு பெரிதான பாண்டத்தி லிட்டுமைந்தா,
காய்ச்சதற்குச் சத்தசலம் பிரம்பலிட்டுக் கசகாமற்கிண்டிவரிற்கரை
ந்துபோமே. 169

கரைந்துமிகக் குறுகினன்றாய்க் கொதிக்கும்போது கருகாதபத
ம்பார்த்துக்கிண்கிண்டு, திகைந்துமிகக் கடுகதினமே லெண்ணெய்
நிற்குஞ் சிவசிவா லெண்ணெய்தனை வடித்துக்கொண்டு, குரைந்து
நின்ற கடுகதனை வெடுத்துமைந்தா கூசாமற்கத்தசல மதனில்வார்
த்து, வரைந்துமிகக்கையாலே கரைத்துமைந்தா வட்டோடு தனி
லுற்றி ரவியில்வையே. 170

வையப்பாவிமுகத்தி லுலர்த்தபின்பு மக்களேபின்பொருகால்
சத்தசலம்விட்டு, வையப்பா ரவிபீசங் கூடப்போட்டு நன்றாக அடுப்
பெற்றித்தியமுட்டு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன் பதமாய்க்கிண்டி.

வெந்துவரும் பதந்தனிலேதயிலம்வார்த்து, செய்ப்பா திரண்வே
ரும்பதத்தைப்பார்த்து சிவசிவாவுருட்டிவாய்த்திரமாய்த்தானே.

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

தானென்ற சவுக்கார மின்னமொன்று தன்மைபுள்ள புலத்தி
யனை சொல்லக்கேளு, வானென்றதற்கன்னம்படிதானென்று வள
மைபுள்ள பூணத்தின் சுன்னமொன்று, தேனென்ற விற்ப்பு சுன்
னமொன்று திருவான ரவிபீசஞ் சுன்னமொன்று, மாணென்ற அரு
நீரிற் கரைத்துக்கொண்டு மகத்தானபாண்டத்தில் வாருவாரே.

வார்த்ததொரு பாண்டத்தை அடுப்பிலேற்றி வாகாகத் தீயெ
ரிப்பாய் வற்றுமட்டும், பார்த்துமிசப் பதனமாய்க்கிண்கிண்டு பா
லகனே திரண்வேரும் பதத்தைப்பாரு, சேர்த்துமிச ஒன்றாகத்திர
ட்டிக்கொண்டு சீக்கிரத்தில் தயிலமதில் வார்த்துக்கிண்டி, போர்த்
தியே யுண்டைசெய்வாய் விளாங்காய்போல புழாக இறுகியதுகல்
லுப்பாமே.

173

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

ஆமப்பா இன்னமொருகாரம்சொல்வேன் அகரா கும்பிகெற்
சுன்னத்தோடு, நாமப்பா காரமொடு சாங்குட்டி நன்மைபுள்ள
வீரமொடு பூஞ்சேர்த்து, காமப்பால் காணற்பால் தன்னாலாட்டி
கருவான அறுவகையிற் கரைத்துக்கொண்டு, வாமப்பால் பாண்ட
மதி லிட்டுமைந்தா வன்மைபுள்ள அடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

எரித்துமிச வருகையிலே குழம்புபோலே இருக்குமே நன்ற
கக்கிண்கிண்டு, கரித்துமிசப் போகாமற் கிண்டும்போது கருவான
தயிலமதை அதிலேவாரு, உருத்துமிச அதில்வார்த்துப் பதத்தைப்
பாரு உருண்டுவரும் பதங்கண்டுவுருட்டிக்கொண்டு, இருத்துவங்கள்
பண்ணாமல் விளாங்காய்போலக் கிருபையுட னுருட்டையிலே யிறு
கிப்போமே.

175

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

போமென்று சொல்லாம லின்னமொன்று புதுமைபுள்ள சவு
க்காரஞ் சொல்லக்கேளு, நாமென்ற ஆணவத்தாற் சொன்னோமை
யா நல்லகல்லுப்புடனே கரியும்போடு, கோனென்ற வெடியுப்பு இந்
துப்போடு குருவான பூரீறு வளையலுப்பு, மாணென்ற வீரமொடு
பூங்குட்டி மகத்தான அறுவகையால் கரைத்துப்போடே.

176

கரைத்திறுத்துப் பாண்டமதிலிட்டுமைந்தா கருத்தறவே அடு
ப்பேற்றித் தீயைமூட்டி, முரைத்துமிசப் பொங்கியது போகாமற்
றன் மூர்க்கமுடன்காண்டியதாற் கிண்கிண்டு, உரைத்துமிசக் கிண்
கிகையில் திரளுமைந்தா உத்தமனே அப்பதத்தி னுருட்டிப்போடு,

கருத்துறவே சவுக்கார மதிகாரங் காரணத்தால் பூணத்தைக் கரு
த்தில்லையே. 177

கருத்துமிக வுண்டானு லெல்லாமுண்டு கண்டெட்ட குருடரை
ப்போலிருந்தாயானால், உருத்துவுடன் திடத்தினு லிராதுகண்டிர்
ஊடாரும் வாகிபைக் காரணமாட்டிர், மரித்துமொரு காரணங்களா
டமாட்டிர் மகத்தான சற்குருவை யறியமாட்டிர், சிரித்துமிகக்கொ
ண்டதினால் வருவதேது சிவசிவா சிவயோகத் திறத்தைப்பாரே.

வேண்சாரை கற்பம்.

பாரப்பா மயேந்திரகிரி தன்னிற்சென்று பக்குவமாய் நீயிருக்
கும் போதுமைந்தா, நோப்பா வெண்சாரை அதிலேவாமும் நிச்ச
யமா யச்சாரை கண்டாயானால், கூறப்பா உம்மென்று கும்பித்தே
தான் கூர்மையுடன் பதினாறு வருவேசெய்து, காரப்பா அச்சாரை
வருகும்பாரு கண்டவுடன் நடுமையம் பிடித்திடாயே. 179

பிடித்தவுடன் பொசிக்கையிலே பொருந்தியோடும் பின்பொ
ருக்க லதைப்பிடித்துக் கொள்ளுகொள்ளு, படித்துமிக அஞ்சுதாம்
பிடித்துக்கொள்ளு பக்குவமாய் தினந்தோறு மிப்படியேகொள்ளு,
அடுத்தமிகத் தினந்தோறுங் கொண்டால்மைந்தா அசையாது யா
க்கைதனக் கழிவேயில்லை, நடுத்தினமாய்த் தினந்தோறுங் கொண்
டால்மைந்தா நலமாக அதுக்கடியிற் கனிபொன்றுமே. 180

கருநெல்லிக்கற்பம்.

கனியான கருநெல்லி யஞ்சாறுண்டு கருவாக அவ்வனத்தில்
பிரமதேவன், தனியாகத் தவசிருப்பா னவரைப்போற்றித் தருவா
ன ஐந்தரு கற்பகமேயென்று, பனியான பொருளறிந்து பணிந்தா
ல்மைந்தா பாலகனே பென்றவருங் கருதானீவார், இனியாதகசப்
பென்று இருந்தால்மைந்தா ஈடெச்ச மில்லையடா ருசிபாராதே.

ருசியான கருநெல்லி கற்பங்கொண்டால் நுடங்காது காயமெ
ல்லாம் வலுத்துப்போச்சு, ரிஷியான ரிஷிமூல மிதுதானப்பா நேர்
மைவெண் சாரைந்தி மூலமாகும், உசிதமுள்ள ரிஷிமூலம் நந்திமூ
லம்மொண்டு உன்மையுடன் தினந்தோறும்புகித்தாக்கால், பசியான
திபனங்க னில்லைமைந்தா பாரபாத்தின் கிருபையினால் பூணத்தை
ப்பாரே. 182

சவுக்காரக்கற்பம்.

பூணமா யின்னமொரு காரஞ்சொல்வேன் புத்தியுள்ள புதை
தியனே புதழ்ந்தேனா, காரணமாய் நீகேனா எட்டார்திங்கள் கன்
னியடி மூலமடாகருவைவாங்க, மாணமாய்வாங்குதற்கு வகையை

க்கேளு மருவியேவெல்லமதில் ரவிபீசங்கூட்டி, வாரணமா முக்கண
னை வேண்டிக்கொண்டு மடக்கொடிக்கு ஈந்திடுவாய் வரிசைபாரே.

வரிசையுடன் முன்றூரா னுப்பைவாங்கி மகத்தான வெந்நீர்
போட்டுமைந்தா, பரிசமுடன் மறுநாள்தா னுப்பைவாங்கிப் புண்
ணியனே தண்ணீரிற்சுராத் துக்கொண்டு, பரிசான பாண்டமதி விட்
டுமைந்தா பக்குவமாய் ரவிபீசங் கராசாரம், உரிமைபுடன் பாண்ட
மதிற் சுராத் துமைந்தா உண்மைபுட னடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

எரித்துமெள்ளப்பதம்பார்த்துக் கிண்டுமைந்தா இன்பமுடன்
திண்ணெவரும் பருவந்தன்னில், குறித்ததொரு தயிலமதை விட்டு
மைந்தா குருகவே கிண்டியதை யெடுத்திக்கொண்டு, பருத்துமிகப்
பேரகாம லுண்டைசெய்வாய் பக்குவங்கள் தப்பிவிட்டா லுதிர்ந்து
போகும், வருத்தமிக எரிப்பதுவுங் குறைந்துதானால் மைந்தனே
யினகுமது வகையாய்ப்பாரே. 185

பாரப்பா வெரிப்பதுவு மிஞ்சிற்றானால் பாததுவு முறுகியது
வுதிர்ந்துபோகும், சீரப்பா வெரிப்பதுவுங் குறைந்துதானால் கிவ
சிவா இளகியது போகும்போகும், கூரப்பா தானெரித்துப் பதத்
தோடப்பா குணமாகவுருட்டிவைக்க இறுகிப்போகும், ஆரப்பா
அறிவார்க னிந்தக்காரம் அதிதமுள்ளகாரமடா அருளைப்போற்றே.

அருளான போதமெல்லா மடங்கும்வீடு ஆயிதிரோதாயி இரு
ந்தடங்கும்வீடு, இருளான காயிபந்தா னிருக்கும்வீடு இச்சையுள்ள
மாயமது இருந்தவீடு, மருளான பேய்க்கூத்து ஆடிநின்று மாயை
யெல்லாங் குடியிருக்கு மகத்தாய்வீடு, கருவான கருவிகளும் நிறை
ந்தவீடு கருவழிந்து திகைத்துநின்ற காலன்வீடே. 187

வீடறிந்துபதனியுட னிருந்தமாண்பர் வீட்டிலுள்ள பேர்களைத்
தான் விரும்பாமாண்பர், காடறிந்து நாடறிந்து கருதாமாண்பர்
கருவான பூரணத்தைக் காணாமாண்பர், கூடறிந்து குடியிருக்க மா
ட்டாமாண்பர் குருவருளைப் போற்றாத குருட்டுமாண்பர், பாடறி
ந்து பயனறிந்து கொள்ளாமாண்பர் பாவின்தான் மெத்தவுண்டு
பார்த்திடாதே. 188

கல்லுப்புக்கட்டு.

பார்த்துமிகப் பூரணத்தைப் பணியவேணும் பணிந்துமிக நில்
லாட்டால் பண்பாய்த்தானும், கூற்றுவனுக் கிரையாகப் போவாய்
மைந்தா கூறுடனே கூற்றுவன்தா னுரென்றுக்கால், நாற்றிசையுந்
திரிந்தலைந்து பொருள்கள்தேடும், நன்மையில்லா திரோதாயி நன்
மையப்பா, பூத்தமலர் வாசனைதான் கல்லுப்பாகும் பூமிவளர் பூவ
துதா னுதமாச்சே. 189

ஆச்சப்பா பிரிதிவியி னுகத்தாலே அடங்காத கல்லுப்பு கட்டி
ப்போச்சு, மாச்சலது இல்லாமற் கட்டுச்சென்று மகிழாமலந்திடை

க்குக் காரகாரம், பாய்ச்சலாய் சீனமுடன் துரிசுகூட்டிப்பதறும்
வீரமுடன்பூஞ்சேர்த்துத், காணியொன்று மில்லாம லொன்றாய்ச்
சேர்த்துத் தவறாமல் முன்னீர்த் கரைத்துக் கொள்ளே. 190

கொள்ளப்பா பாண்டமதி விட்டுமைந்தா குருபாணைத் தொழு
திறஞ்சி ஷுட்பிலேற்றி, அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் தீயைமுட்டி
அடித்தூரிற் பற்றாதுகிண்கிண்டு, வல்லமையாய்க்கிண்டிவரும்போ
திலேதான்வைத்துமிகக் குழம்பான பருவந்தன்னிற், சொல்லக்கே
ளோண்டத் தெண்ணையவிட்டுச் சுருதியுடன் கிண்டினால் திரளும்
பாரே. 191

பாரப்பா திரண்டுவரும் பருவந்தன்னிற் பதறாமல்விளாங்காய்
போ லுண்டைசெய்து, பேரப்பா சவுக்கார மென்றுசொல்லிப் பிசு
காம லுண்டைதனைப் பதனம்பண்ணி, நீரப்பா நின்றதொரு குரு
வைப்போற்றி சிச்சயமாய் சவுக்காரவுண்டைதனை, வீரப்பாபோ
வதற்கு சுத்திகேளு விசையான காரமுடன் சாரஞ்சேரே. 192

சேர்த்துமிச ரளியில்வைக்கச் செயரீராகுஞ் சிவசிவா அந்நீரில்
வீரம்பூரம், பார்த்துமிசச் சேர்த்திடவே செயரீர்தானும் பக்குவ
மாய் குருநீர்போல் பசுமையாகும், வேற்றுமைகளில்லாத சவுக்கா
ரத்தை வெகுளாமல் செயரீரில்தேய்த்துப்போடு, மாற்றுமடாஎண்
னையெல்லாம் வழிந்துபோகும் மகத்தானகாரமது சுத்தியாச்சே.

ஆச்சப்பா சுத்திசெய்த காரமொன்று அந்திடைக்கு வீரமொ
ன்று பூமொன்று, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை கல்வத்காட்டு பிசு
மலீரறு சாமமாட்டு, பாய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில் வட்டுப்பண்ணி
பக்குவமாய்க் காய்ந்தபின்பு மண்ணுஞ்செய்து, காய்ச்சப்பா காட்
டெருவிற்புடத்தைப்போடு கருணையுள்ளசன்னமதாய்நிறிப்போமே.

தாரக்கட்டு.

போமப்பா தரித்திரிய மென்கேபோச்ச புதுமையுள்ளசன்னம
தை வாய்நீராலே, நாமப்பாசொல்லுகிறோம் குழைத்துக்கொண்டு
நன்மையுள்ளதாரத்துக் கங்கிபூட்டி, தாமப்பாமண்சிலை ஏழுஞ்செய்
து தவராமல் ஓண்டெருவிற்புடத்தைப்போடு, ஓமப்பா தாரமது
புருக்கிக்கட்டும் உத்தமனே அருணனைப்போ லிருக்கும்பாரே.

பாரப்பா சிவந்ததொரு தாரந்தனைப் பாய்ச்சடா வெள்ளி
ரிலே பத்துக்கொன்று, சோப்பா வெள்ளியது பழுக்கும் பத்தாய்
சிவசிவா தாய்சேர்த்துத்தகடுதட்டி, காரப்பா மூன்றுதாம் புடமே
ப்பாடு கருணைபெறப்பதினாறு மாற்றுப்பொன்னும், வீரப்பா அகற்
ரியதோர் செம்புதன்னில் விசையாக பத்துக்குஒன்றுபோடே.

போட்டசெம்பு எடுத்திடவே ஆறுமாற்றாய் புனிதமுடனிருக்
குமடா அப்பாசேரு, தாட்டிகமாய் தாய்சேர்த்துத் தகடுதட்டித்
தன்மையுடன் மூன்றுபுடம் போட்டாயானால், நாட்டதனில் விலை

யாரும் பத்துமர்ற்றாய் நன்மைபுட னின்னமென் று நலிலக்கேளு, கூட்டானகுடவனைத் தான் சுத்திப்பண்ணி கொடுத்திவையெட்டிக் கொண்டு வெள்ளிதானே. 197

தானென்றகுடவனிலே வெள்ளிசேர்த்துத் தன்மைபுடன்பதி னுறுக்கொன்றே யீந்தால், தேனென்ற வயறுதா னெட்டிமாற்றாய் தீர்க்கமாய் விற்குமடா தாயைக்கேற்றின, மானென்ற தகந்தட்டிப் புடத்தைப்போடு மைந்தனை வயறுபணி கொண்டுமற்றே, கோனெ ன்ற திருவருளை வணங்கிப்போற்றிக் குருவான பதிலறிந்த அமுதங் கொள்ளே. 198

அமுதமென்ற நாதமடா வாயுவாச்சு அப்பனை கவலிமென வித்துவிந்து, குமுதமுடன் மெண்டலேன கொன்றாய்ச் சேர்ந்தால் குருவான பதிகாட்டிம் வாகியாச்சு, உயிருறை வாகியது எங்கேயெ னுரல் உத்தமனை அடியான முலமாச்சு, நிமிர்ந்துகொண்டு முலத் தைச் சுண்ணாற்பாரு நேரான ரூபியல்போல் வட்டமாச்சு. 199

அட்டமா சித்தாசன மதினுண்டாச்சு அமுதமிதழறும் போத மே யதினுண்டாச்சு சிஷ்டைமொடு மொ திகளுமதினு ன்டாச்சு மொ னமந்திரமு மதினுண்டாச்சு, அட்டாக்கோலீ நகுமொழியதினுண்டாச்சு சொல்லகொண்ணு வாகியமொ மதினுண்டாச்சு, கட்டாத்தாட்டுக் கல்லாமிதிலேகட்டிம் கவனமென்ற குவினகாமே யிதினுண்டாமே.

அகஸ்தியர் புலத்தியருங் குத்தமதனுபாபுலாத்தம்.

உண்டான சேதியடா இன்னமென் று வகைக்கீழ்க் புலத் தியனே யுன்மையாக, அண்டர்கொழுந் மெகோதி தன்னைக்கா ண ஆராலுங்குமடா வப்புகேளு, பண்டையிலே சிவ் கருணைந் காரனென்ற பாமருரு பதம்பேற்றிப் பணிஞானக்கேள், கண்ட னடா குருபதத்தை யென் றுகொன்னன் காலிலில வாய்ப் புலாத்தம் கருதுவானே. 200

காரனென்ற மதிமருத மதியாமல் மடா வாயுத கருதும் மது கொள்ளுமாண்டார், தேனென்ற புடனைத்தான் சேர் கொண்டு சிவருத் தேற முந்தானலைத் துதிநுமொண்டார், தேவபெனன்ற கருணைந் தியா மாண்டார் குவலைத்திற் குருகேட மதியாமலான ம் கொண்டு ஆணவங்கள் மெத்தப்போலி கொன்றோ மும் சிவருத் துதிக்கொண்ட பாரே. 201

பாரப்பா ஆதியிலே பாமருதோர்கொண்டார் பண்ணி கொண்டு ராமாய்ப் பாமருக்கொண்டு, விரப்பா கொடியம் வாய் மதுகொண்டார் யாமெ மேகோயிலே மேதரிஷிவந்து, கோப்பா பின்றகாத்த கொடுத்த னின் று மேசமுடன் பணிந்துவிட சிவ் குவைப்போல அகலாத்தொண்டா மிகக் கேட்டேனாயா அப்போது மேதரிஷிவகைகொண்டார். 202

கருத்துறவே சவுக்கார மதிக
த்தில்வையே.

கருத்தமிக வுண்டான
ப்போலிருந்தாயானால், உரு
ண்டாரும் வாசியைநீ காண்ட
டமாட்டார் மகத்தான சற்கு
ண்டதினால் வருவதேது சிவ

வேண்

பாரப்பா மயேந்திரகிர்
கும் போதுமைந்தா, நேரப்
யமா யச்சாரை கண்டாயாரு
தான் கூர்மையுடன் பதினா
வருகும்பாரு கண்டவுடன்.

பிடித்தவுடன் பொசிக்
ருக்க லதைப்பிடித்துக் கொ
பிடித்துக்கொள்ளு பக்குவ
அடுத்தமிகத் தினந்தோறு
க்கைதனக் கழிவேயில்லை,
டால்மைந்தா நலமாக அது

கருடு

கனியான கருநெல்லி
பிரமதேவன், தனியாகத் த
ன ஐந்தரு கற்பகமேயென்
ல்மைந்தா பாலகனே யென்
பென்று இருந்தால்மைந்தா

ருசியான கருநெல்லி
ல்லாம் வலுத்துப்போச்சு,
மைவெண் சாரைந்தி மூல
லம்மொண்டு உண்மையுடன்
திபனங்க ளில்லைமைந்தா ப
ப்பாரே.

சவு

பூரணமா யின்னமொடு
தியனே புழந்தேனா, க
னியடி மூலமடாகருவைவா

திருப்பதாமல்
வென்றாய்ச்
190

தொழு
புழைமுட்டி
வரும்போ
சொல்லக்கே
திருநாம்
191

பதாமல்லினாக்காய்
பிசு
குரு
192

அநீரில்
பக்குவ
சவுக்கா
மற்றமடா எண்
கத்தியாச்சே,
வீரமொ
பிரகா
வட்டிப்பண்ணி
காட்
பேரே.

கன்னம்
குருநெல்லி
தாரமது
193

வெள்ளி
பத்தாய்
புடமே
அகற்
194

புனிதமுடனிருக்
தகடுதட்டித்
காட்டதனில் விலை

யாகும் பத்துமர்ற்றாய் நன்மைபுட னின்னமொன்று நவிலக்கேளு,
கூட்டானகுடவனைத்தான் சுத்திப்பண்ணி கொடுத்திவையெட்டில்
கொண்டு வெள்ளிதானே. 197

தானென்றகுடவனிலே வெள்ளிசேர்த்தத் தன்மைபுடன்பதி
ஞாறுக்கொன்றே யீந்தால், தேனென்ற வயதுதா னெட்டுமாற்றாய்
தீர்க்கமாய் விற்குமடா தாவைச்சேர்த்து, மானென்ற தகடுதட்டிப்
புடத்தைப்போடு மைத்தனை வயதுபனி கொண்டுமாற்றே, கோனெ
ன்ற திருவருளை வணங்கிப்போற்றிக் குருவானபதியறிந்து அமுதந்
தொள்ளே. 198

அமுதமென்ற நாதமடா வாயுவாச்சு அப்பனை சுக்கிலமோ
விந்துவிந்து, குமுதமுடன் கொண்டல்லோ கொன்றும்ச் சேர்ந்தால்
குருவான பதிகாட்டும் வாசியாச்சு, உயிருகிற வாகியது எங்கேயெ
ன்றால் உத்தமனை அடியான மூலமாச்சு, நிமிர்ந்துகொண்டு மூலத்
தைச் சுண்ணாற்பாரு நோன குரியன்போல் வட்டமாச்சே. 199

அட்டமா சித்தசாரு மதினுண்டாச்சு அருள்பெருகும் போத
மே யதினுண்டாச்சு விஷ்டைமொடு சமாதிகளுமதினுண்டாச்சுநோ
னமந்திரமு மதினுண்டாச்சு, துட்டார்களை நீக்குகிற மதினுண்டாச்சு
சொல்லவொண்ணு வசியமொல மதினுண்டாச்சு, கட்டாதசார்க்கெ
ல்லாமிதிலேகட்டும் சுவனமென்ற குளிகையுமே யிதினுண்டாமே.

அகஸ்தியர்புலத்தியருக் குத்தமதனுபவமுரைத்தல்.

உண்டான சேதியடா இன்னமொன்று உரைக்கிறேன் புலத்
தியனை யுன்மைபாக, அண்டர்தொழுது செக்கோதி தன்னைக்கா
ண ஆராலுங்குமடா வப்பாக்கேளு, பண்டையிலே விட்டகுறைக்
காரனென்றற் பாமகுரு பதம்போற்றிப் பணிகுவாக்கேள், உண்ட
னடாருருபதத்தையென்றுசொல்லான் காகினியில் வாய்பிலுக்காய்
கருதுவானே. 201

கானென்ற மதியமுத மதியாமட்டை வாயுற அமுதமென்று
கொள்ளுமாண்பர், தேனென்ற பூணத்தைச் சேயென்று தெருத்
தொறுந்தானலைந்துதிருமொண்பர், கோனென்றகுருவருளைப்பணி
யாமாண்பர் குவலயத்திற் குருவேட மறியாமாண்பர் நானென்ற
ஆணவங்கள் மெத்தப்பேசி நான்தொறுஞ் சேணித்துப்போலார்
பாரே. 202

பாரப்பா ஆதியிலே பாடினதோர்காண்டம் பன்னிரண்டு ஆயி
ரமாய்ப் பாடிக்கொண்டு, வீரப்பா செய்யாம லமர்ந்துவின்று விளை
யாமெ லைகையிலே வேதரிவினந்து, நோப்பாநின்றவருந் தொழுது
வின்று நேசமுடன் பணிந்துமிக வின்றுனப்போ, ஆரப்பா என்று
மிகக் கேட்டேனையா அப்போது வேதரிஷியென்றுன்னுனே. 203

க்குக் காரகாரம், பாய்ச்சலாய் சீனமுடன் துரிசுசுட்டிப்பதறமல்
வீரமுடன் பூஞ்சேர்த்துத், காஷியொன்று மில்லாம லொன்றாய்ச்
சேர்த்துத் தவறாமல் முன்னீர்த் கரைத்துக் கொள்ளே. 190

கொள்ளப்பா பாண்டமதி விட்டுமைந்தா குருபரனைத் தொழு
திறஞ்சி அடுப்பிலேற்றி, அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் தீயைமூட்டி
அடித்தூரிற் பற்று துகிண்டுதிண்டு, வல்லமையாய்க்கிண்டுவரும்போ
திலே தான்வைத்துமிசக் குழம்பான பருவந்தன்னிற், சொல்லக்கே
ளோண்டத் தெண்ணெய்விட்டுச் சுருதியுடன் கிண்டினால் திரளும்
பாரே. 191

பாரப்பா திரண்டெனும் பருவந்தன்னிற் பதறாமல்விளாங்காய்
போ லுண்டைசெய்து, பேரப்பா சவுக்கார மென்றுசொல்லிப் பிசு
காம லுண்டைதனைப் பதனம்பண்ணி, நீரப்பா நின்றதொரு குரு
வைப்போற்றி நிச்சயமாய் சவுக்காரவுண்டைதன்னை, வீரப்பாபோ
வதற்கு சுத்திகேளு விசையான காரமுடன் சாரஞ்சேரே. 192

சேர்த்துமிச ரவியில்வைக்கச் செயரீராகுஞ் சிவசிவா அந்நீரில்
வீரம்பூரம், பார்த்துமிசச் சேர்த்திடவே செயரீர்தானும் பக்குவ
மாய் குருநீர்போல் பசுமையாகும், வேற்றுமைகளில்லாத சவுக்கா
ரத்தை வெகுளாமல் செயரீரில் தேய்த்துப்போடு, மாற்றுமடர எண்
னெயெல்லாம் வழிந்துபோகும் மகத்தானகாரமது சுத்தியாச்சே.

ஆச்சப்பா சுத்திசெய்த காரமொன்று அந்திடைக்கு வீரமொ
ன்று பூமொன்று, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை கல்வத்தாட்டு பிசு
மலீராறு சாமமாட்டு, பாய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில் வட்டுப்பண்ணி
பக்குவமாய்க் காய்ந்தபின்பு மண்ணுஞ்செய்து, காய்ச்சப்பா காட்
டெருவிற்புடத்தைப்போடு சுருணையுள்ளகன்னமதாய்நீறிப்போமே.

தாரக்கட்டு.

பேரமப்பா தரித்திரிய மென்கேபோச்ச புதுமையுள்ளகன்னம
தை வாய்நீராலே, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் குழைத்துக்கொண்டு
நன்மையுள்ளதாரத்துக் கங்கிபூட்டி, தாமப்பாமண்சிலை ஏழுஞ்செய்
து தவராமல் ஓண்டெருவிற்புடத்தைப்போடு, ஓமப்பா தாரமது
வருக்கிக்கட்டும் உத்தமனே அருணனைப்போ லிருக்கும்பாரே.

பாரப்பா சிவந்ததொரு தாரந்தன்னைப் பாய்ச்சடா வெள்ளி
யிலே பத்துக்கொன்று, சேரப்பா வெள்ளியது பழுக்கும் பத்தாய்
சிவசிவா தாய்சேர்த்துத்தகடுதட்டி, காரப்பா மூன்றுதாம் புடமே
போடு சுருணைபெறப்பதினாறு மாற்றுப்பொன்னும், வீரப்பா அகற்
யதோர் செம்புதன்னில் விசையாக பத்துக்குஒன்றுபோடே.

போட்டசெம்பு எடுத்திடவே ஆறுமாற்றாய் புனிதமுடனிருக்
டா அப்பாக்கேளு, தாட்டிகமாய் தாய்சேர்த்துத் தகடுதட்டித்
தமையுடன் மூன்றுபுடம் போட்டாயானால், நாட்டதனில் விலை

யாரும் பத்துமர்ற்றாய் நன்மையுட னின்னமொன்று நவிலக்கேளு, கூட்டானகுடவனைத்தான் சுத்திப்பண்ணி கொடுத்தினொயெட்டில் ரெண்டு வெள்ளிதானே. 197

தானென்றகுடவனிலே வெள்ளிசேர்த்துத் தன்மையுடன்பதி னுறுக்கொன்றே யீந்தால், தேனென்ற வயதுதா னெட்டுமாற்றாய் தீர்க்கமாய் விற்குமடா தானைச்சேர்த்து, மானென்ற தகடுதட்டிப் புடத்தைப்போடு மைந்தனை வயதுபனி கொண்டொன்றே, கோனெ ன்ற திருவருளை வணங்கிப்போற்றிக் குருவானபதியறிந்து அமுதங் கொள்ளே. 198

அமுதமென்ற நாநமடா வாயுவாச்சு அப்பனை சுக்கிலமோ வித்துவிந்து, குமுதமுடன் கொண்டல்லோ கொன்றும்ச் சேர்ந்தால் குருவான பதிமாட்டும் வாகியாச்சு, உயிருதிற வாகியது எங்கேயெ னறால் உத்தமனை அடியான மூலமாச்சு, நிமிர்ந்துகொண்டு மூலக் கைதர் கண்ணுத்பாரு நேரான சூரியன்போல் வட்டமாச்சே. 199

அட்டமா சித்தாகு மதினாண்டாச்சு அருள்பெருகும் யோத மே யதினாண்டாச்சுவிஷ்ணுமொடு சமாதிசுருமதினாண்டாச்சுநேர னமந்திரமு மதினாண்டாச்சு, அட்டர்களைநீக்குநெறியதினாண்டாச்சு சொல்லவொண்ணு வகிலமொலா மதினாண்டாச்சு, கட்டாதசாக்கெ ல்லாமிதிலேகட்டுந் கவனமென்ற குளிசையுமே யிதினாண்டாமே.

அகஸ்தியர்புலத்தியருக் குத்தமதனுபவமுரைத்தல்.

உண்டான சேதியடா இன்னமொன்று உரைக்கிறேன் புலத் தியனே யுன்மையாக, அண்டர்தொழுந் சேகசோதி தன்னைக்கா ண ஆராலுங்குமடா வப்புகேளு, பண்டையிலே விட்டகுறைக் காரனென்றற் பாமகுரு பதம்போற்றிப் பணிகுவாக்கேள், உண்ட னடாருருபதத்தையென்றுசொல்லான் காகினியில் வாய்பிலுக்காய் கருதுவானே. 201

கானென்ற மதியமுத மதியாமட்டை வாயுற அமுதமென்று கொள்ளுமாண்பர், தேனென்ற பூணத்தைச் சீசியென்று தெருத் தோறுந்தானலைந்துதிருமொண்பர், கோனென்றகுருவருளைப்பணி யாமாண்பர் குலையத்திற் குருவேட மறியாமாண்பர் நானென்ற ஆணவங்கள் மெத்தப்பேசி நாள்தோறுந் சீரணித்துப் போலார் பாரே. 202

பாரப்பா ஆதியிலே பாடினதோர்காண்டம் பன்னிரண்டு ஆயி ரமாய்ப் பாடிக்கொண்டு, வாரப்பா செய்யாம லமர்ந்துநின்று விளை யாமெ வேளையிலே வேதரிவிவந்து, நேரப்பாநின்றவருந் தொழுது நின்று நேசமுடன் பணிந்துமிக நின்றுனப்போ, ஆரப்பா என்று மிகக் கேட்டேனையா அப்போறு வேதரிவிபென்றுன்னுனே. 203

வேதரிஷிவாவெனவே அழைத்துக்கொண்டு வேதாந்த மூலமது வுபதேசித்து, போதமுள்ளபூரணமு மவனுக்கீந்துபுகழுடைய நாதரிஷி யென்றுசொல்லி, நீதமுள்ள புத்தகத்தை யவனுக்கீந்து நிலைத்துமிகப் பண்ணிரண்டுங் காத்தாயானால், பேதமில்லா நாதரிஷி நீயாயாமே பெரு மையுள்ள இந்நூலைப் பதனம்பண்ணே. 201

பண்ணியதோ நிந்நூலின் பயனைக்கேளு பார்மீதிலுரையாதேமகி ழ்ந்திடாதே, நன்மையுட னிந்நூலைப் பதனம்பண்ணி நானென்ற ஆண வத்தை அகற்றிமைந்தா, தன்மையுடன் பூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு தவராமல் சிவயோகந் தானேசெய்து, சென்னிதனிற் றீயைவைத்துத் தீபமேத்தி தெவிட்டாத பூரணமே தினைமுனோக்கே. 205

நோக்கென்ற பூரணத்தை நோக்கிக்கொண்டு நொடியென்ற வொ ருநொடியிற் குள்ளேமைந்தா, வாக்கென்ற பூரணத்தைவாசியேயறி வந்த னடா மூலகிரி மலையிற்றானும், பூக்கின்ற பூஞ்சோலை வனத்திற்றானும் போகமுள்ள ரிஷிகளிடம் வந்தேனையா, தாக்கென்ற தபோதனரைக் கண்டுகொண்டு தயவாக சுவேதகிரிக்கேகினைனே. 206

ஆமப்பா சுவேதகிரி தன்னில்வாழும் அரகரா சித்தர்கள் தா னை ந்தங்கோடி, காமப்பால் கானற்பா விரண்டுங் கொண்டு கருணையுடன் தவசிருப்பா ரனந்தங்கோடி, நாமப்பா அவர்களிடம் சென்றேனையா நன்மையுடன் நாதகிரி எங்கேயென்றான், தாமப்பா சகலோருங் கட வந்து தன்மையுள்ள நாதகிரி அதோவென்றோ. 207

என்றவரும் வேதகிரிக் கேகினார்கள் என்மகனே நாதகிரிக் கேகி னேனான், குன்றாத ரிஷிகோடி அதனில்வாழ்வார் குறையாத வாயுவை த்தான் பகழிப்பார்கள், நன்றான தபசுதிலே மிச்சமிச்சம் நான்சென்றே னவர்களிடம் மைந்தாகேளு, பண்பானஎன்குருவே யென்றுசொல்லிப் பணிந்தார்கள் அனாதகிரி யெங்கென்றேனே. 208

எங்கென்று அனாதகிரிமுடிவிற்கென்று இன்பமுள்ள ரிஷிகளிடஞ் சென்றேனையா, அங்கென்று நற்கனியின் ரசத்தையுண்டேன் அதிலிரு ந்து அகிலகிரிச் சருவிற்கென்று, நங்கென்று அகிலகிரி முடிவிற்கென் றேன் நாதாக்கள் வெகுதோடி யதனில்வாழ்வார், வங்கென்று அவர்களி டஞ் சென்றேனையா வருந்தியவர் கனியிந்தார் வாங்கினேனே. 209

வாங்கியொரு நொடிக்குள்ளே சென்றேனையா வரிசையுள்ள சோ திகிரி முடிவிற்கென்றேன், தீங்கில்லா குருதேசி சித்தர்கோடி தீர்க்க முள்ள மவுனமதாயிருப்பாரையா, பாங்குபெற அவர்களிடஞ்சென்றே னப்போ பரமான அகத்தீசர் வாவென்றார்கள், மாங்கனியி னமுதரச மீந்தாரையா வரிசையுடன் போதகிரி யெங்கென்றேனே. 210

எங்கென்று கேட்டவுடன்மவுனயோகி யெல்லோரு மடிதொழுது வதுசொன்னார், அங்கென்றே போதகிரி நாங்கள்காணும் அதனிலே

வாசமதா யதில்வளர்ந்தோம், நங்கென்று போதகரிக் கேகவென்றால்
நாதமென்ற கெவுனரசக் குளிகைவேணும், சிங்கென்ற என்குருவே
கும்பமூர்த்தி சீக்கிரத்தில் நீவரவே தொழுதோம்பாரே. 211

பாரப்பா போதகரிக் கேகவென்றற் பஞ்சகண தீட்சையினற்
குளிகைசெய்து, நேரப்பா நின்றதொரு சாரணைகள் தீர்த்து நிமிஷத்
திற் கெவுனரசக் குளிகைசெய்வாய், வீரப்பா செய்யாமல் ரசத்தைவா
ங்கி விசையான பஞ்சகண தீட்சைசெய்து, நீரப்பா நொடிக்குமுன்னே
திரண்டுபோச்சு நிலைபெருகக் கெவுனமணிப் குளிகையாச்சே. 212

குளிகைதனை யணைவோரும் வாயிற்போட்டுக் கும்பித்துப் போத
கிரிதன்னிற்பாய்ந்தார், பலிதமுள்ள போதகரி யென்னசொல்வேன் பா
ய்ந்ததொரு சித்தரெல்லாம் போதமாரூர், அழியாத போதமயமாகி
நின்று அணைவோரு மிலிங்கமய மாகிப்போரூர், நெளியாத போதை
யிலே நிலையில்நின்று நேரான பொதிகைகிரிப் பேரானேனே. 213

பேரான போதகரி யென்றும்பேரு பெருமையுள்ள பொதிகைகிரி
என்றுப்பேரு, வாரான சதுரகிரி யென்றும்பேரு வளமான சூரியகிரி
யென்றுப்பேரு, கூறான மயேந்திரகிரி யென்றும்பேரு குருவான கும்
பகிரி யென்றும்பேரு, பாரான பாமாகிரி யென்றும்பேரு பாமாகயி லரச
மென்று பேருமாச்சே. 214

ஆச்சப்பா லிங்கமய மாகிப்போன அனைவருக்கும் பூசைநைவேத்
தியங்கள்செய்து, மாச்சலொன்றுஞ் செய்யாமல் அறிவிற்கூடி மகத்
தான கும்பகத்தில் மருவிச்சேர்ந்து, முச்சதுதா நடங்கிரின்ற பொதி
கைதன்னில் முக்கோடி காலமட்டும் வளர்ந்தேனப்பா, காட்சியில்லாக்
காட்சிகளு மதிலைகண்டேன் கண்டதொரு காட்சியிலே முழித்தேன்
பாரே. 215

சித்தர்களுகுலமும் - அவர்கள் பாடிய நூல்களும்.

முழித்துமிகப் பார்த்ததொரு ஞானதிஷ்டி முனையான சுழிமுனை
யிற் கண்டகாட்சி, அழித்து மிகப் பார்த்ததினால் வேதமுனி செய்த
அத்தியத்தால் நீலகிரி தன்னில்வந்து, பழித்தனமாய் நிற்கிரிதன்னை
க்கண்டேன் பரமான புலத்திபனே கேளுகேளு, சுழித்தொரு பன்னிர
ண்டாயிரத்தைப்பார்த்துக் கருவெடுத்து வெகுநூல்கள் கட்டினனே.

கட்டினது மல்லாமல் ஜாலவித்தைக் கருவெடுத்து செகத்தோர்க்
குக்காட்டினுன்பார், திட்டமுடன் கருவூரான் தனக்குச்சொல்லி திரமா
கக்குடிமகன்தான்செய்தபோக்கு, மட்டிமைக ளில்லாதசந்தபேதம் வரி
சையுடன் சிலநூல்கள் பாடினுன்பார், கட்டினுன் கொங்கணவன் பளி
ங்கசாதி காவியமாய் வெகுநூல்கள் கருகினனே. 217

வேதரிஷிவாவென்னவே அழைத்துக்கொண்டு வேதாந்த மூலமது
வ்யுபதேசித்து, போதமுள்ளபூரணமு மவனுக்கீந்துபுகமுடைய நாதரிஷி
யென்றுசொல்லி, நீதமுள்ள புத்தகத்தை யவனுக்கீந்து நிலைத்துமிகப்
பண்ணிரண்டுங் காத்தாயானால், பேதமில்லா நாதரிஷி நீயாயாமே பெரு
மையுள்ள இந்நூலைப் பதனம்பண்ணே. 201

பண்ணியதோ நிந்நூலின் பயனைக்கேளு பார்மீதிலுரையாதேமகி
ழ்ந்திடாதே, நன்மையுட னிந்நூலைப் பதனம்பண்ணி நானென்ற ஆண
வத்தை அகற்றிமைந்தா, தன்மையுடன் பூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு
தவசாமல் சிவயோகந் தானேசெய்து, சென்னிதனிற் றீயைவைத்துத்
தீபமேத்தி தெவிட்டாத பூரணமே தினைமுனோக்கே. 205

நோக்கென்ற பூரணத்தை நோக்கிக்கொண்டு நொடியென்ற வொ
ருநொடியிற் குள்ளேமைந்தா, வாக்கென்ற பூரணத்தைவாசியேறி வந்த
னடா மூலகிரி மலையிற்றானும், பூக்கின்ற பூஞ்சோலை வனத்திற்றானும்
போகமுள்ள ரிஷிகளிடம் வந்தேனையா, தாக்கென்ற தபோதனரைக்
கண்டுகொண்டு தயவாக சுவேதகிரிக்கேகினைனே. 206

ஆமப்பா சுவேதகிரி தன்னில்வாழும் அரகரா சித்தர்கள் தா னை
ந்தங்கோடி, காமப்பால் கானற்பா விரண்டுங் கொண்டு கருணையுடன்
தவசிருப்பா ரனந்தங்கோடி, நாமப்பா அவர்களிடம் சென்றேனையா
நன்மையுடன் நாதகிரி எங்கேயென்றான், தாமப்பா சகலோருங் கூட
வந்து தன்மையுள்ள நாதகிரி அதோவென்றோ. 207

என்றவரும் வேதகிரிக் கேகினார்கள் என்மகனே நாதகிரிக் கேகி
னேனான், குன்றாத ரிஷிகோடி அதனில்வாழ்வார் குறையாத வாயுவை
த்தான் பகழிப்பார்கள், நன்றான தபசுதிலே மிச்சமிச்சம் நான்சென்றே
னவர்களிடம் மைந்தாகேளு, பண்பானஎன்குருவே யென்றுசொல்லிப்
பணிந்தார்கள் அனாதகிரி யெங்கென்றேனே. 208

எங்கென்று அனாதகிரிமுடிவிற்கென்று இன்பமுள்ள ரிஷிகளிடஞ்
சென்றேனையா, அங்கென்று நற்கனியின் ரசத்தையுண்டேன் அதிலிரு
ந்து அகிலகிரிச் சருவிற்கென்று, நங்கென்று அகிலகிரி முடிவிற்கென்
றேன் நாதாக்கள் வெகுதோடி யதனில்வாழ்வார், வங்கென்று அவர்களி
டஞ் சென்றேனையா வருந்தியவர் கணியீந்தார் வாங்கினேனே. 209

வாங்கியொரு நொடிக்குள்ளே சென்றேனையா வரிசையுள்ள சோ
திகிரி முடிவிற்கென்றேன், தீங்கில்லா குருதேசி சித்தர்கோடி தீர்க்க
முள்ள மவுனமதாயிருப்பாரையா, பாங்குபெற அவர்களிடஞ்சென்றே
னப்போ பாமான அகத்தீசர் வாவென்றார்கள், மாங்கனியி னமுதரச
மீந்தாரையா வரிசையுடன் போதகிரி யெங்கென்றேனே. 210

எங்கென்று கேட்டவுடன்மவுனயோகி யெல்லோரு மடிதொழுது
வதுசொன்னார், அங்கென்றே போதகிரி நாங்கள்காணோம் அதனிலே

வாசமதா யதில்வளர்ந்தோம், நங்கென்று போதகரிக் கேகவென்றால்
நாதமென்ற கெவுனரசக் குளிகைவேணும், சிங்கென்ற என்குருவே
கும்பமூர்த்தி சீக்கிரத்தில் நீவரவே தொழுதோம்பாரே. 211

பாரப்பா போதகரிக் கேகவென்றற் பஞ்சகண தீட்சையிற்றற்
குளிகைசெய்து, நேரப்பா நின்றதொரு சாரணைகள் தீர்த்து நிமிஷத்
திற் கெவுனரசக் குளிகைசெய்வாய், வீரப்பா செய்யாமல் ரசத்தைவா
ங்கி விசையான பஞ்சகண தீட்சைசெய்து, நீரப்பா நொடிக்குமுன்னே
திரண்டுபோச்சு நிலைபெருகக் கெவுனமணிப் குளிகையாச்சே. 212

குளிகைதனை யனைவோரும் வாயிற்போட்டுக் கும்பித்துப் போத
கிரிதன்னிற்பாய்ந்தார், பலிதமுள்ள போதகிரி யென்னசொல்வேன் பா
ய்ந்ததொரு சித்தரெல்லாம் போதமாரார், அழியாத போதமயமாகி
நின்று அனைவோரு மிலிங்கமய மாகிப்போனார், நெளியாத போதை
யிலே நிலையில்நின்று நேரான பொதிகைகிரிப் பேரானேனே. 213

பேரான போதகிரி யென்றும்பேரு பெருமையுள்ள பொதிகைகிரி
என்றுப்பேரு, வாரான சதுரகிரி யென்றும்பேரு வளமான சூரியகிரி
யென்றுப்பேரு, கூறான மயேந்திரகிரி யென்றும்பேரு குருவான கும்
பகிரி யென்றும்பேரு, பாரான பாமகிரி யென்றும்பேரு பாமகயி லாச
மென்று பேருமாச்சே. 214

ஆச்சப்பா லிங்கமய மாகிப்போன அனைவருக்கும் பூசைநவேத்
தியங்கள்செய்து, மாச்சலொன்றுஞ் செய்யாமல் அறிவிற்கூடி மகத்
தான கும்பகத்தில் மருவிச்சேர்ந்து, முச்சதுதா னடங்கிநின்ற பொதி
கைதன்னில் முக்கோடி காலமட்டும் வளர்ந்தேனப்பா, காட்சியில்லாக்
காட்சிகளு மதிலைகண்டேன் கண்டதொரு காட்சியிலே முழித்தேன்
பாரே. 215

சித்தர்களுகுலமும் - அவர்கள்பாடிய நூல்களும்.

முழித்துமிகப் பார்த்ததொரு ஞானதிஷ்டி முனையான சுழிமுனை
யிற் கண்டகாட்சி, அழித்து மிகப் பார்த்ததினால் வேதமுனி செய்த
அத்தியத்தால் நீலகிரி தன்னில்வந்து, பழித்தனமாய் நிற்கிரிதன்னை
க்கண்டேன் பரமான புலத்திடனே கேளுகேளு, கழித்ததொரு பன்னிர
ண்டாயிரத்தைப்பார்த்துக் கருவெடுத்து வெகுநூல்கள் கட்டினனே.

கட்டினது மல்லாமல் ஜாலவித்தைக் கருவெடுத்து செகத்தோர்க்
குக்காட்டினுன்பார், திட்டமுடன் கருவூரான் தனக்குச்சொல்லி திரமா
கக்குடிமகன் தான்செய்தபோக்கு, மட்டிமைக ளில்லாதசந்தபேதம் வரி
சையுடன் சிலநூல்கள் பாடினுன்பார், கட்டினான் கொங்கணவன் பளி
ங்கசாதி காவியமாய் வெகுநூல்கள் கருகினனே. 217

கருதினான் சட்டைமுனி யனந்தங்கோடி கருவாக அவன் குலந்
தான் சேணியலுமாகும், உருசியுள்ள போகனுமே குசவனாகும் ஒகோ
கோ அவனபாட லிலக்கோவில்கை, பருதியுள்ள சந்திரனோ ரெட்டியா
மே பக்குவமாய் முன்பின்னாய் பாடிப்போட்டான், அருமையுள்ள மச்ச
முனி யென்னசொல்வேன் அவன்குலந்தான் செம்படவ னுருந்தானே.

தானான மச்சமுனி யனந்தங்கோடி தவிராத வெருநூல்கள் பாடி
ப்போட்டான், தானான கமலமுனி கன்னானுரும் மாறாட்ட மாகனே பா
டிப்போட்டான், ஊனான இடைக்காட்டா னிடையனாகும் உண்மையில்
லாக் கல்விகளை யுரைத்தானப்பா, தேனான நந்தியுமோ பிரமகுலமப்பா
திறமாக வெருமறைப்பாய் பாடினானே. 219

நாதரிஷியை யழைத்தல்.

பாடினார் நவசித்த சனந்தங்கோடி பக்குவமாய் நாதரிஷிரொன்ன
தாலே, நாடியே நாதரிஷி தன்னைக்கவி நான்கொடுத்த காண்டபதை
வெளியிற்போட்டு, பேடிபென்ன காரியத்தைச் செய்தானென்று பெரு
மையுடன் நூல்வாங்கிக்குகைக்குள்ளைத்து, நாடியே அனைவோர்க்குஞ்
சாபமீந்தேன் சமுசயங்கன் திராமற் சபித்தேன்பாரே. 220

பாப்பா நவசித்தர் பதினெட்டாசுப் பாருலகில் பதினெட்டுச்சித்
தாரனார், ஆரப்பா யிவர் பெருமை யறிகுவார்கள் அறிந்துமிகத் தெரிந்
தவன்றோ னியேயாகும், நேரப்பா பாடினதோர் பன்னிரண்டு நிலைத்த
தொரு ஆபிரத்தைக் குறுக்கிமைந்தா, சீரப்பா தப்பாமல் பன்னிரண்டு
நூறுந் திறமாகப் பாடியதோ றிந்நூல்பாரே. 221

இந்நூல்தா னுபிரத்து இருநூறுக்குள் ஏகாந்தமானகரு வெல்
லாம்பாடி, முன்னொன்ன பன்னிரண்டு ஆபிரத்தை முர்க்கமுள்ள புந்
தகமாய்ச் சேர்த்துச்சுட்டி, வன்னமுள்ள பலலகையாய்ச் சேர்த்துநல்ல
வாரிதியாங் காவேரி தன்னிலேதான், தன்மையுள்ள சங்கமென்ற பல
லகையாக சமுத்திரம்போய்ச் சேசென்றுஞ் சபித்திட்டேனே. 222

நாதரிஷியைச் சபித்தல்.

சபித்திட்ட நாதரிஷி தணையழைத்துச் சல்தியினிற் சாபமிதாபிடி
யென்றேதான், குலித்திட்டு நாதரிஷி யென்னசொல்வான் குருவான
வென்குருவே தீர்வதெப்போ, சபித்திட்டு வெருநான்தான்சென்றபின்பு
சங்கமென்ற பலகையிடம் சேர்வாய்நீயும், வகுத்திட்டுச் சாபமது நந்
தேனப்போ வலுமைமிகக் கொண்டவனு மறந்திட்டானே. 223

நாதரிஷி வரலாறு.

மறந்துமிக வெருகோடி காலந்தானும் மகத்தான நாதரிஷி யலைந்
தானப்பா, நிறைந்துமிகக் கைலேகிரி வடக்குச்சென்று நிலைத்துமிகப்
பவத்திரகுல மாறாப்பா, கரைந்துமிக வேதரிஷி என்னசொல்வோம்

கருத்தில்லாப் பவுத்திரரொனப் பேர்கொண்டோம்நாம், உரத்தொரு சா
பமது தீர்வதற்கு ஒகோகோ பலகையிடஞ் சேரவென்றார். 224

சேரவென்று சொன்னமொழி தப்பாமற்றான் சிந்தைதனில் நினை
ந்துவாருதியிற்சென்றால், கார்மமென்றபலகையெதிர் நோக்கிவந்த குறி
ப்பிலிந்து வேதரிவி குருவைநோக்கி, மாறல்செய்த பலகைதனைபெடுத்
துக்கொண்டு மனங்குவிந்து அதிலிருந்து வறுமைபூண்டு, தேர்வதற்கு
வறுவைகையெய்வமென்று திரமாகப் புராணமொன்று பாடினானே.

பாடினான் புராணமொரு காசிகாண்டம் பக்குவமாய் நாலடியுங்கா
ந்தமொன்று, நாடினான் வேதமொடு சாத்திரமு் மைந்தா நலமான பஞ்
சலட்சணமுஞ்சொன்னார், தேடினான் காவியங்களானந்தங்கோடி செகத்
தோர்க்கு ஒப்பணையாய் வெகுசாய்ப்பாடி, முடினான் சருவமத மொன்
றப்பப்பாக முர்க்கமுடன் வெகுசங்கை பாடினானே. 226

ஆய்ப்பா வெகுசங்கையெடுத்துப்பாடி அரனேது நம்மைவிடஆத்
தானேது, நாமப்பா என்றமத மாணவத்தால் நாரையெல்லாம் வேதமய
மாகச்சொன்னார், தாமப்பா வேதகுரு தானேயாகி சங்கையில்லா மந்
திரத்தைத் தானுண்டாக்கி, வாமப்பால் கொண்டதொருவெறியினாலே
வரையான அண்டவரை யாண்டான்பாரே. 227

ஆண்டவனும் வேறல்ல நானேதானென் றுயிரத்தெட் டண்டமெ
லா மடக்கிமைந்தா, பூண்டவனும் வேதமயமல்லால்வேறே பூதலத்திற்
சிவனேது நான்தானென்று, தீண்டாத மதமோடு இருந்தான் வேதன்
தீதிலாவேதவாமை மடக்கவென்றே, காண்டவனந் தானெரித்துக் கபா
லமேந்திக் கருணையுள்ள சுந்தரனே போவென்றேனே. 228

போவென்று சொன்னவுடன் சுந்தானுஞ்சென்று பொல்லாத பவு
த்தனென்ற சாபந்தீர்த்து, ஆவென்ற அமுதமது அவனுக்கீந்து அரு
ளான பஞ்சகண தீட்சைவைத்து, மாமினன்ற மவுனாசதீட்சைவைத்து
மகத்தான பேரொலிரை யவனுக்கீந்து, கோனென்றபொ திகைகிரிதன்
னில்வாமுங் கும்பமுனி பாகமதில்வாவென்றேனே. 229

வாவென்று சொன்னவுடன் வேதமுனிதானும் மகத்தானபலகை
யதைக் கையிலேந்தி, ஒவென்று சாத்திரத்தை யோதிக்கொண்டு ஒரு
கொடியிற் பொ திகைகிரி தன்னில்வந்தான், கூவென்ற வேதமுனி தன்
னைப்பார்த்துக் குருவான பலகையதைத் தாவென்றேநான், ஊனென்ற
சந்திரபுட் கரணிதன்னில் ஒளித்தனடா சங்கமென்று பலகைதானே.

சவுக்காரவழலை.

தானென்ற பவுத்தர்மதம் ஒழிந்துபோச்சு சதாசிவமே பெங்கு
நிறைந்திருக்கலாச்சு, கோனென்ற கும்பமுனி கருணையாலே கொள்கி
நின்ற விருணீங்கி வெனியாய்ப்போச்சு, தேனென்ற வழதமது பெருக
லாச்சு சிவசிவா அட்சரங்கள் தொனிக்கலாச்சு, நானென்ற தத்துவங்க
ளற்றுப்போச்சு நலமான சவுக்காரக் குருவுண்டாச்சே. 231

உண்டான சவுக்காரம் வழலையாலே உலகமெல்லாஞ் சித்துமயமா
னதாலே, பண்டான சோதியடா பரப்பிரமமாச்சு பரமகுரு வானதொ
ருவழலையாகக், கண்டாருஞ் சொல்லார்கள் நாவோயில்லை கயிலைவளர்
வழலையடா காணப்போமோ, விண்டாருஞ் சொல்லில் தலைதெரித்துப்
போகும் வேதாந்த பூமியுட னாதங்கேளே. 232

பூமிநாதம்.

நாதமென்றால் வெகுநாதம் பூமிநாதம் நாதாக்கள் பூசித்த வளர்ந்த
நாதம், நீதமென்ற செகநாதம் தேசநாதம் நிலைபெருகிப் பூரணத்தில்
நின்றநாதம், பாதமென அடிமூல கணைசநாதம் பராபரமாம் பரமகுரு
நாதம்நாதம், பூதமென்ற பஞ்சகணம் பொருந்துநாதம் புவான நாதம்
தைப் புகழ்ந்துகாணே. 233

புகழ்ந்துநின்ற பூமியுட நாதம்வாங்கிப் புரிசடையோன் சிரசில்
வருங்கங்கைதன்னில், மகிழ்ந்துநின்ற நாதமதுக் கென்னசொல்வேன்
வையடா தசதீட்சை யார்தான்காண்பார், அகமகிழ்ந்து தசதீட்சைவை
த்துப்பாரு அருளான நாதவெளி யென்ன சொல்வேன், செகமகிழ்ந்
தசதீட்சை வைத்தாயானுற் சிவசிவா நாதமது விந்துவாச்சே. 234

விந்துநாதம்.

ஆச்சப்பா நாதவிந்துக் சுப்பாற்கேளு அருளான தசதீட்சைவை
த்தாயானால், போச்சப்பா நாதவிந்து என்றபேரு புகழான தீட்சையி
னால் மைந்தாகேளு, தாட்சியில்லா விந்துவுட னாதமாச்சு தன்மையுடன்
விந்துவுட னாதங்காணார், மாச்சல்செய்து நாதவிந்து தன்னால்மைந்தா
மாண்டார்கள் வெகுக்கோடி சித்தர்தானே. 235

தானென்ற விந்துவுட னாதங்கண்டால் தவறாது வாதசித்தி யோக்
ந்தானும், ஊனென்றவாசியது பிலத்துப்போச்சு உண்மையுள்ள பூரண
த்தைக் காணலாச்சு, மானென்ற மவுனமது கலந்துபோச்சு மகத்தான
கற்பமது ஏறலாச்சு, தேனென்ற அமுதமது சொல்லலாச்சு தேகமென்ற
யாக்கையது சித்தியாச்சே. 236

சித்தியுள்ள நாதமது விந்துவாங்கிச் சிவசிவா கல்லுப்புக் கிடை
தானோர்த்து, முத்தியுள்ள வெடியுபபு ரசிதஞ்சேர்த்து முர்க்கமுடன்
கல்வத்திவிட்டுமைந்தா, பத்தியுடன் செயநீரை விட்டு ஆட்டுப் பருவமு
டன் காயவைத்து வட்டுப்பண்ணி, புத்தியுடன் மண்செய்துபுடத்தைப்
போடு புதுமையுள்ள சுன்னமதாய் நீறிப்போமே. 237

நவச்சாரக்கட்டு.

போமென்று விகாமல் சாரம்வாங்கிப் புகழ்பெருகச்சுன்னமதை
க்கீழ்மேல்வைத்து, நாமென்று காரோட்டில் வைத்தெரித்தால் நலமா
னசாரமது கட்டிப்போகும், ஆமென்று இப்படியே பஞ்சநாம் வைத்

தால் அரகரா சாரமது படிகம்போலே, தாமென்று சாரநீர் கட்டிற்றா
னல் சகலசரக் கத்தனையுங் கட்டிப்போமே. 238

நாகக்கட்டு.

போச்சென்று விகாமல் நாகம்வாங்கிப் புகையடங்கச் சுத்தியது
செய்துக்கொண்டு, உச்சமறக் குகையிலிட் றெகும்போது குருவான
சாரமதைப் பத்துக்கொன்று, மாச்சலது செய்யாமற் கொடுத்துப்பாரு
மகத்தான நாகமது கட்டிப்போகும், காட்சியில்லாக் காட்சிகளுங்காண
லாகுங் கருணையுள்ள புலத்தியனே யின்னங்கேளே. 239

கோடா கல்லுப்பு வளையலுப்புக் கெடியானசாரமுடன் மூன்றுங்
கூட்டி, மாளடா கல்வத்தில் நன்றாயாட்டி மகத்தான சாரமதுக் கங்கி
பூட்டி, கோளடாவாராமல் மண்சீலைசெய்து குருபரணைத் தியானித்துப்
புடத்தைப்போடு, பாரடா சாரமதுகட்டிப்போகும் பசுமையுள்ள நாக
மது சாகும்பாரே. 240

பாரப்பா இன்னமொருகட்டுச்சொல்வேன் பச்சையுடன் பூநீறுஞ்
சரியாய்த்தூக்கு, சாரப்பா வென்றுசொல்லிச் சாரஞ்சேர்த்துத் தயவா
கக்கல்வத்தி லாட்டுப்போது, வீரப்பா அடங்கியது மெழுகாய்ப்போகும்
விசையான சாரமதுக் கங்கிபூட்டி, சீரப்பா மண்சீலை யேழுஞ் செய்து
சிவசிவா காதையென்ற புடத்தைப்போடே. 241

போடப்பா இப்படியே புடமேயஞ்சு பொருகாமற் சாரமது கட்டி
ப்போகும், நாடப்பா நவச்சாரங் கட்டிப்போனல் நாகமென்ற வஸ்து
வுக்கு வுயிர்தான்போச்சு, கூடப்பா குலையாது குலைந்தாலுந்தான் கூட்டி
விக்குஞ் சாரமென்ற வஸ்துவஸ்து, வீடப்பாபிலத்துதடாவஸ்துவாலே
வேதாந்த சாரமென்ற வித்தைதானே. 242

தானென்ற சாரவித்தை யார்தான்காண்பார் தன்மையுள்ள பூர
ணத்தைக் கண்டோர் காண்பார், ஊனென்ற வுரிசைதனை யார்தான் கா
ண்பார் ஊமையென்ற பொறிளறிந்தோன் காண்பானப்பா, தேனென்ற
மதியமுத மார்தான்காண்பார் திரமான மவுனியவன் காண்பானையா,
மானென்ற மவுனமதை யார்தான்காண்பார் மகத்தான யோகியவன்
காண்பான்பாரே. 243

காணாத மடையர்மெத்தவுலகத்துள்ளே கன்மவினை தீராத கருக்
துள்ளோர்கள், தேனான மதியமுதங் கொண்டோமென்பான் திரமான
வாசிதனைக் கண்டோமென்பான், தானான தன்மைதனையறியாமட்டை
தனையறிந்து மனைபுகுதத் தெரியாமட்டை, கோனான குருவேட மறி
யாமட்டை குணமறியான் மனமறியான் குசவன்றானே. 244

குசவனென்ற பிரமகுல மறியாவம்பன் குறியறியான் நெறியறி
யான் குருட்டுமாடு, அசைவதனை யறியாத சித்தரெல்லாம் அருளான
பூரணத்தை யறிவேனென்பான், பிசகான மாந்தரிடஞ் சொல்லவேண்

டாம் பேரின்ப மறியாத உலுத்தங்கோடி, நிசமில்லா மாந்தரிடஞ் சொல்லவேண்டாம் நிலையான குருபதத்தைத் தொன்பெண்ணே. 215

பாரையுப்புக்கட்டு.

பண்ணப்பா பிரமகுரு வாகிநின்ற பாரையுப்புக் கொண்டுவந்து பதனமாக, உண்ணப்பா தண்ணீர்த் கரைத்துக்கொண்டு உத்தமனே வடிகட்டி ரவியிற்போடு, நண்ணப்பா இப்படியே யஞ்சுதரம்போடு நலமான உப்பதுவுங் கட்டிப்போதும், பொன்னப்பா வுண்டாகு முப்பினுலே போக்கொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேனே. 246

கோளப்பா கட்டியவுப் பிடைதான் மைந்தா கெடியான கல்லுப்புக் கூடச்சேர்த்து, நாளப்பா பிண்டமதிக்புகிற்றிடைக்கு மைந்தா நலமாக மூன்றுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு, கோளப்பா வாராமலுநீராலே, குமுறலேயே ராறுசாமமாட்டு, மாளப்பா அரைத்துருட்டி ரவியிற்போடு மனமடங்கச் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேனே. 247

கோளடா காய்ந்ததொரு வட்டுதன்னிற் கிருபையுடன், மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, வாளடாதேகியுட சருகிற்றினும் வளமாகப் புடம் போட்டு மைந்தாபாரு, தேளடா கொட்டியது போலே மைந்தா சிவசிவா முப்பூவுஞ் சுன்னமாச்சு, கோளடா வாராமற் சுன்னத் தன்னைக் குருவாகப் பணிந்துமிகச் சுன்னம்பண்ணே. 248

பண்ணியதோர் சுன்னமதில் வீரம்பூரம் பக்குவமாய் கல்வத்தில் வாய்நீராலே, உன்னியே தானரைத்து தாரத்துக்கு உத்தமனே கவசமது நன்னாய்ச்செய்து, நன்னயமாய் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து நலமாகப் புடம்போடக் கட்டும்பாரு, புண்ணியனே இப்படியே நாகங்கட்டிப் புதுமைபுடன் ரெண்டுமென்றாய் வேதைபாரே. 249

புசண்டருக்குக்கொன்னதாரக்கட்டு.

பாரப்பா இன்னமொரு வகையைக்கேளு பரமான புசண்டருக்குப் பகர்ந்தவித்தை, நேரப்பா நின்றதொரு கல்லேவாங்கி நினைவாக அந்திடைக்குக் காலுங்கூட்டி, சீரப்பா அந்திடைக்குச் சீனஞ்சேர்த்து சிவசிவா மூன்றுமொன்றாய்க்கல்வத்திட்டு, வாரப்பா அறுவகையினீராலாட்டி மைந்தனே வட்டாக வுலர்த்திடாயே. 250

உலர்ந்ததொரு வட்டுக்கு மண்ணுஞ்செய்து உத்தமனே தூறெருவிற் புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகத் தீபாறி யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே கவசமது பிட்டுப்பாரு, மலர்ந்ததொரு பூப்போலே நீறிநிற்கும் மகத்தான சுன்னமடா என்னசொல்வேன், கலந்ததொரு சுன்னமுடன் வீரம்பூரம் கருவான வாய்நீரா லரைத்துக்கொள்ளே. 251

அரைத்ததொரு மருந்ததனைத் தாரத்துக்கு அப்பனே கவசமது அன்பாய்ச்செய்து, விரைத்துமேமண்சீலை யேழுஞ்செய்து விரைக்கவே ரவிமுன்னே காயப்போட்டு, மறைக்கமன மறிவாலே புடத்தைப்

பேரடு மைந்தனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, தலைக்கடங்கா ரவி
பேரலே மேனியாகித் தன்மைபுடன் கட்டுமடா தாந்தானே.

தாரத்தின் வேதைதன்னை யார்தான் காண்பார் தன்னிலையத்
தானறிந்தேன் காண்பானையா, பேரொத்த சித்தர்கள்தான் கண்
டாரானால் பெருமைதனைத் தானடக்கி மகிழேமல்போவார், பாரொ
த்தபூமிபுட நாதங்கண்டால் பளிக்குமடா வாதமுடன் யோகந்தா
னும், காரத்தில் செயலதனை யார்தான் காண்பார் கருணைபுள்ள பூ
ணத்தேதான் காண்பான் பாரே. 253

பாரறிந்துவழிந்து குணத்தைக்கண்டு பலமான வீரத்தைபறி
யான்மட்டை, காரறிந்து குருவறிந்து வணங்காப்பாவி குணமில்லாத்
சண்டாளர் மெத்தவுண்டு, கேரறிந்துபேசாத உலுத்தரோடே நீம
கனைசொல்லாதே பாவம்பாவம், தூரறிந்து வேரறிந்து கொம்பை
க்கண்டு தூண்டாத மணிகிளக்கைக் கண்டுபோற்றே 254

பேரற்றவனது யாமைபென்றால் பூணத்தைதவமந்தா புதுமைபு
ள்ள பூணமே தெய்வந்தெய்வம், தேற்றுவதால் மனத்தேறி நிலை
யில் நின்றாற் சிவசிவா கலிகலயத் தேகத்தேகம், புத்தமலர்வரசனை
யை யார்தான் காண்பார் புதுமைபுள்ள பூணத்தைக் கண்டோன்
காண்பான், காத்தாநிலை தானடங்கும் குருவைக்கண்டு கருவையறிந்
துறுதிபெறக் காயசித்தே. 255

தாளகடுமெழுது.

சிந்தான தாளகத்தை யெடுத்துக்கொண்டு சிவசிவா மகாரச
முக் கெற்றிகூட்டி, முத்தான கல்வத்திலிட்டிக்கொண்டு முசியாமல்
சாரநீர் விட்டுஹூட்டி, சத்தான தயிலமதிற் பின்புஹூட்டு சதாசிவன்
பேரல் மெழுகாகுந் தன்மைமாத, பத்தான மதிதனிலே யிந்தால்
மைந்தா பாலகனை பதினாறு வயதுமாமே. 256

ஆமப்பா குடலனிலே யிந்தாயானால் அப்பனை ஆறகாக்கு
அதிகக் காணும், நாமப்பாலென்னிசெம்பி லீந்தாயானால் நன்மைபு
டனெட்டுவாய தாரும்பாரு, தாமப்பா இவ்வேதை புகண்டர்வேதை
தன்மைபுட னவருடைய கற்பங்கேளு, காமப்பால் காண்பால் ரு
ண்டுக்கொண்டு கருவான் பூணத்தைப் பொசித்தான்பாரே. 257

புகண்டரிஷி கற்பம்.

பூணமென் றுஆமக்குத் தெரியுமோதான் புத்தியுள்ள புலத்
தியனை சொல்லக்கேளு, காரணத்தின்குருவருளரற் காரணேனும
கருவானகா ரணத்தைக்கேளுமைந்தா, சீரணித்த தேகமென்ற லறி
வானேனொசால் சிவசிவா ஐந்துருவு மரதியாதி, மாரணித்துக் கொ
ண்டுவந்து ஐயாகேளு மவுனமதிற் கதறியுப்பை வகையாய்ச்சேரே.

டாம் பேரின்ப மறியாத உலுத்தர்கோடி, நிசமில்லா மாந்தரிடஞ் சொல்லவேண்டாம் நிலையான குருபதத்தைத் தொண்டெண்ணே. 215

பாரையுப்புக்கட்டு.

பண்ணப்பா பிரமகுரு வாகிவின்ற பாரையுப்புக் கொண்டுவந்து பதனமாக, உண்ணப்பா தண்ணீரில் கரைத்துக்கொண்டு உத்தமனே வடிகட்டி ரவியிற்போடு, நண்ணப்பா இப்படியே யஞ்சுதரம்போடு நலமான உப்பதுவுங் கட்டிப்போதும், பொன்னப்பா வுண்டாகு முப்பினாலே போக்கொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தர்கேளே. 216

கோளப்பா கட்டியவுப் பிடைதான் மைந்தா கெடியான கல்லுப்புக் கூடச்சேர்த்து, நாளப்பா பிண்டமதிகிலுந் திடைக்கு மைந்தா நலமாக மூன்றுமொன்றாய்க் கல்வந்திட்டு, கோளப்பா வாராமலுரீராலே, குமுறலோரீராறுசாமமாட்டு, மாளப்பா அரைத்துருட்டி ரவியிற்போடு மனமடங்கச் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளே. 217

கோளா காய்ந்ததொரு வட்டுதன்னிற் கிருபையுடன், மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, வாளா தேசியுட சருகிற்றினும் வளமாகப் புடம் போட்டு மைந்தாபாரு, தேளா கொட்டியது போலே மைந்தா சிவசிவா முப்புவஞ் சுன்னமாச்சு, கோளா வாராமற் சுன்னத் தன்னைக் குருவாகப் பணிந்துமிகச் சுன்னம்பண்ணே. 218

பண்ணியதோர் சுன்னமதில் வீரம்பூரம் பக்குவமாய் கல்வத்தில் வாய்நீராலே, உன்னியே தானைரத்து தாரத்துக்கு உத்தமனே கவசமது நன்றாய்ச்செய்து, நன்னயமாய் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து நலமாகப் புடம்போடக் கட்டும்பாரு, பண்ணியனே இப்படியே நாகங்கட்டிப் புதுமைபுடன் ரெண்டுமென்றாய் வேதைபாரே. 219

புகண்டருக்குக் கொன்ன தாரக்கட்டு.

பாப்பா இன்னமொரு வகையைக்கேளு பாமான புகண்டருக்குப் பகர்ந்தவித்தை, நேரப்பா நின்றதொரு கல்லைவாங்கி நினைவாக அந்திடைக்குக் காலுங்கட்டி, சேரப்பா அந்திடைக்குச் சீனஞ்சேர்த்து சிவசிவா மூன்றுமொன்றாய்க் கல்வந்திட்டு, வாரப்பா அறுவகையினீராலாட்டி மைந்தனை வட்டாக வுலர்த்திடாயே. 250

உலர்ந்ததொரு வட்டுக்கு மண்ணுஞ்செய்து உத்தமனே தூறெருவிற் புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகத் தீயாறி யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே கவசமது பிட்டுப்பாரு, மலர்ந்ததொரு பூப்போலே நீறிநிற்கும் மகத்தான சுன்னமடா என்னசொல்வேன், கலந்ததொரு சுன்னமுடன் வீரம்பூரம் கருவான வாய்நீரா லரைத்துக்கொள்ளே. 251

அரைத்ததொரு மருந்ததனைத் தாரத்துக்கு அப்பனே கவசமது அன்பாய்ச்செய்து, விரைத்துமேமண்சீலை யேழுஞ்செய்து விரைக்கவே ரவிமுன்னே காயப்போட்டு, மறைக்கமன மறிவாலே புடத்தைப்

போடு மைந்தனை புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, தலைக்கடங்கா ரவி
போலே மேனியாகித் தன்மைபுடன் கட்டுமடா தாரத்தானே.

தாரத்தின் வேதைதன்னை யார்தான் காண்பார் தன்னிலையத்
தானறிந்தேன் காண்பானையா, பேரொத்த சித்தர்கள்தான் கண்
டாரானால் பெருமைதனைத் தானடக்கி மகிமேல்போவார், பாரொ
த்தபூமிபுட ராதங்கண்டால் பளிக்குமடா வாதமுடன் யோகந்தா
னும், காரத்தில் செயலனை யார்தான் காண்பார் கருணையுள்ள பூ
ணத்தேதான் காண்பான் பாரே. 253

பாரறிந்துவழிந்து குணத்தைக்கண்டு பலமான வீரத்தைபறி
யான்மட்டை, கூறறிந்து குருவறிந்து வணங்காப்பாவி குணமில்லாச்
சண்டாளர் மெத்தவுண்டு, கேடறிந்துபேசாத உலுத்தரோடே நீம
களைசொல்லாதே பாவம்பாவம், தூறறிந்து வேறறிந்து கொம்பை
க்கண்டு தூண்டாத மணிகிளக்கைக் கண்டிப்போற்றே 254

பேற்றுளது யாமைபென்றால் பூணத்தைமந்தா புதுமைபு
ள்ள பூணமே தெய்வந்தெய்வம், தேற்றுளதால் மனத்தேறி நிலை
யில் நின்றுற் சிவசிவா கயிலையத் தேகத்தேகம், பூத்தமலர்வரசனை
யை யார்தான் காண்பார் புதுமைபுள்ள பூணத்தைக் கண்டோன்
காண்பான், காந்தூரிகை தானடங்கும் குருவைக்கண்டு கருணையறிந்
துறுதிபெறக் கையசுத்தேத. 255

தாளகமெழுது.

சித்தான தாளகத்தை யெடுத்துக்கொண்டு சிவசிவா மகாரச
முக் கெற்றிகூட்டி, முத்தான கல்லத்திலிட்டிக்கொண்டு முசியாமல்
சாரநீர் விட்டுஐட்டி, சத்தான தயிலமதிற் பின்புஐட்டு சதாசிவன்
போல் மெழுகாகும் தன்மைமயக, பத்தான மதிதனிலே யீந்தால்
மைந்தா பாஸ்களை யடுகுறு வயதுமாமே. 256

அமப்பா குடலனிலே யீந்தாயானால் அப்பனை ஆறகாக்கு
அதிகஞானும், நாமப்பாலெள்ளிசெம்பி லீந்தாயானால் நன்மைபு
டனெட்டுவாய தாகும்பாரு, தாமப்பா இவ்வேதை புகண்டர்வேதை
தன்மைபுட னவருடைய கற்பங்கேளு, காமப்பால் காண்பால் ரு
ண்டுக்கொண்டு கருவான் பூணத்தைப் பொசித்தான்பாரே. 257

புகண்டாரிஷி கற்பம்.

பூணமென் றுலுமக்குத் தெரியுமோதான் புத்தியுள்ள புலத்
தியனை சொல்லக்கேளு, காரணத்தின் குருவருளற் காரணேனனும
கருவானகா ரணத்தைக்கேளுமைந்தா, சீரணித்த தேகமென்ற லறி
வானோசொல் சிவசிவா ஐந்துருவு மாதியாதி, மாரணித்துக் கொ
ண்டுவந்து ஐயாகேளு மவுனமதிற் கதறியுப்பை வகையாய்ச்சேரே.

சேர்த்தபின்பு ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு கிவகிவா மெழுந
தயோ விருக்குமப்பா, பார்த்தபின்பு ரவிமுகத்தில் நவமன் காயந்
தால் பாஸகனையுப்பாரும பசுமைபாசை, கார்த்ததொருகராசாரத்
தினப்பைக்கருணையுடன் தினந்தோறுங்கொண்டால்மந்தா, மூர்
த்திகர முண்டாகித் தேசஞ்சித்தாய் முதண்ட ராஜிவி முறைநா
னப்பா. 259

குதரிஷிகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொரு விபாஞ்சொல்வேன் அருள்பெருகுஞ்
குதமுனிக் கருளும்வார்த்தை, நாமென்ற விஞ்சையடா ஆதியுப்பு
நலமான வுப்புடனே தருக சேர்த்து, காமப்பால் வெடியுப்பு நே
சாய்ச் சேர்த்துக் கல்வத்தில் மூன்றுமொன்றாய்க் கருவாலாட்டி,
வாமப்பால் விட்டாட்டிப் புடந்தைப்போடு மகத்தான ருபமடா
நீறிப்போடே. 260

நீறியதோர் சன்னாம்பில் வீரம்பூரம் நோப்பா நோப்பாதி சே
ர்த்துக்கொண்டு, ஹறியதோர் வாய்நீரால் கல்வத்தாட்டி உத்தம
னே நன்றாக அடைத்தபின்பு, காரியமாய் ரவிமுகத்தில் காயலைப்
பாய் கருவாகவுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணி, ஆறியதோர் மன்சிலை
யேழுஞ்செய்து அப்பனே புடம்போடச் சன்னமாச்சே. 261

ஆச்சப்பா சன்னமது வாய்நீரிலே அப்பனே பூர்த்துக் கங்கி
பூட்டி, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை மன்சிலைசெய்து பிசகாமற்புட
ம்போட நீறிப்போகும், காய்ச்சப்பா அந்நீரில்வீரம்பூரம் கருவிட்டு
மத்தித்துத் தருகக்கப்பி, பாய்ச்சப்பா மன்சிலை யேழுஞ்செய்து
பக்குவமாய்ப் புடம்போடச் சன்னமாச்சே. 262

சன்னமென்ற தருகிதுட சன்னந்தன்னைத் தருகான ரசந்த
னக்குப் பத்துக்கொண்ட, பண்ணியனே தான்கொடுத்து வாய்நீர்
விட்டுப் புதுமையுடன் மத்திக்கத் திரண்டிப்போகும், தன்மையுடனு
ருட்டியதை சன்னத்துள்ளே தான்முழுத்திற் புடம்போட வருகிறிற்
கும், உன்மையுடன் பரியதனை யருக்திக்கொண்டு உருண்டுநின்ற
ரசன்கொடுக்கக் களங்கதாச்சே. 263

களங்கமில்லாக் களங்கதனை யெடுத்துக்கொண்டு கருணைபெற
ச்செம்புதனி னூற்றுக்கொண்டு, மலங்காமல் கொடுத்துடனே மாற்
றுப்பத்தாய் வரிசைபெறக் காணுமடா வெள்ளிக்கீர்தால், உளங்க
னிர்த பதினாறு மாற்றுக்காணும் உத்தமனே குடவனிலே யீந்தா
யாலல், ஜெனங்கனிந்த ஆறலைல்லா மகற்றுமல்ல நீர்க்கமுடனெ
ட்டுவைய தாகும்பாரே. 264

பாரப்பா ரசக்களங்கை நொறுக்கிக்கொண்டு பழுதில்லாக்கெ
ந்திதனை யிடைபேசேர்த்து, சாரப்பா வீரமுடன் பூரம்லிங்கந் தய
வான மனோகிலையுங் கூடச்சேர்த்து, நோப்பா கலவத்திற் பொடிய

தாக்கி நேர்மையுள்ள குப்பிதனி லைமட்டிட்டு, சரப்பா மன்சீகை
யேழுஞ்செய்து சிலசிலா வாலுக்கையில் வைத்துப்போற்றே. 265

போற்றியேகுருபாளைத் தொழுதொண்டு புதுமையுள்ள சகு
ருகம்பு விறகால்மந்தா, தேற்றியே தீயெரிப்பா பாதுஜாமம் சில
சிலா செந்தூர மென்னசொக்கேன், காற்றிலையும் போற்றியிந்தச்
செந்தூரந்தான் நலமாடப் பணவிடைதான் கொண்டாபானால், பா
ர்த்தியேன வாக்கைதனக் கழிவேடிகளைப் பணிந்திவைய் குருபா
னைப் பணிந்துபோற்றே. 266

பிரமரிஷிகற்பம்.

பணிந்தமிக இன்னமொரு கருவைக்கேரு பார்தனிலே பிசும
ரிஷிக் கருனும்வார்த்தை, கனிந்துபிசுப் பூணத்தைக் கனிந்துகொ
ண்டி உமலபதி வேறிருக்க மதுவைவாக்கி, அணிந்ததொரு கமலம
திக்கிடிலைமந்தா அருள்யெருகுக்கக் கைதனைபதனிட்கிட்டு, துணி
ந்தமிக வெண்டிமொன்றாய் கொடுத்ததான் துலங்குவி முகந்தனி
லே காயவையே. 267

வைப்பா ஒத்தலிகம் முறைபத்தப்பா வைத்ததினற் காசுமு
டன் சாரம்மொன்றும், மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் வெண்டிமொன்
றாய் விரவியே திருநீராய்ப் போகும்பாரு, செய்ப்பா அநீந்தில்
முன்போல்பத்து தெரதீட்சை பண்ணிவிட சேதிக்கேரு, அய்யனே
யமுதாச மானகற்பம் ஆருக்கும் விள்ளாதே யருமைதானே. 268

தானென்ற அமுதாச கற்பங்கொண்டு தானிதனில் பிரமரிஷி
நானேயென்று, ஊனென்ற விரிந்தனைத்தான் திஷ்டிப்பாலே உண்
டாக்கி யண்டமெல்லா மயனாய்கின்ற, கோனென்ற குருவாக்கிக்குரு
வமானுன் குருவான பிரமகுரு யார்தான்தான்பார், நானென்ற
ஆணவத்தை யெடுத்தி லைமந்தா நன்மைபுட னித்தனால் பதனம்
பண்ணே. 269

இந்தநானா மயிராத்தி இருநாதுக்குள் இதமான கருக்கிடை
யுள் குருக்கிடைபுமப்பா, சந்தேகயில்லாமல் சொன்னேன் வாக்கம்
தன்மையில்லா மானிடர்க்குச் சாற்றிலுக்காக், பந்தமிலாப் பாச
மறு குழந்தைகொண்டு யாழ்வகில் விழாதே பதனஞ்சொன்னேன்,
அந் சமுன ஆதிவந்தமித்திலே தேனது யாருக்கு மிந்தநூலனிகொ
ளுதே. 270

ஒன்றான கற்பமடா பிரமகற்பம் உன்மைபுடன் செய்தவனே
தித்தன்தித்தன், பண்டானசே நியடா பாப்பிரமமாச்சு பாருவகில்
பூணத்தைப் மணியமாட்டார், ஒன்றான பிரமகுரு யார்தான்தான்
பாரநன்மைபுடன் கண்டவனே சிவன்முத்தன், உண்டானசேதியெ
ன்று முறைக்கமாட்டார் உரைத்தாக்கா லுரைக முண்டாம்பாரே.

பாரப்பா நாமத்தில் சோகன்றோ பாரபாத்தி னருள்பெருகியி
ருக்கநன்றோ, நோப்பா நின்றபொருள் காணவேணும் நிருமலமாம்
பிரகமற்பங் கொள்ளவேணும், காரப்பா அடிமுலங் காக்கவேணும்
காராட்டால் சகலசித்துங் காணுதோடும், ஆப்பா அறிவார்கள்
காரசாரம் அடங்கிநின்ற பொருளறிந்து அருளைப்போற்றே. 272

அருளான பூணமே போதம்போதம் ஆகியென்ற பிரமகுரு
வானபோதம், மருளான மயக்கமெல்லாம் தீர்த்தபோதம் மனதட
ங்கி யொருமையாய் மகிழ்த்தபோதம், திருவானலட்சுமிப்பெண் வா
சமான தேகியென்ற குருதேகி நின்றபோதம், உருவான அவ்வுரு
வாயமர்த்தபோதம் உண்மைபென்ற பேரகமதி லுதந்துநிலே.

நிலென்ற நிலையறிந்து நின்றால்மந்தா நிலையான போதம
தை நீதான் காண்பாய், கல்லென்ற கனகாக்கலெமைந்தா காகினி
யோசாநிவார் சகுதிப்பார்க்க, அல்லென்ற கருவிகளை யகற்றினாக்
கால் அருள்பெருகும் பிரமகிலை யருளைக்காண்பான், தில்லைநடராஜ
ருட செயல்கண்டாக்கால் சிவசிவா பிரமரிஷி யாவாய்பாரே.

பாரசரிஷிகற்பம்.

பாரப்பா இன்னமொரு புதுமைகேளு பாரசமுனி தான்செய்
து பகர்ந்தவித்தை, ஆப்பா அறிவார்கள் எதீதவித்தை அன்பான
புலத்தியனே யுனக்குச்சொல்வேன், நோப்பா பிரமகுலத் துதித்த
தென்று நிச்சயமாய்முலமதை சமூகங்கொண்டு, வீரப்பா செய்யா
மல் ரவிபிற்றாக்கி வீரடங்கிக் காய்ந்தபின்பு வித்தைகளே. 275

கோப்பா கல்லாலி விட்டுமைந்தா கிருபையுள்ள இருப்புலக்
தை தன்னுற்குத்தி, கோப்பா வாராமல் செழித்துக்கொண்டு
கூர்மையுட விடித்திடுவாய் தவிடதாக்கி, வாளப்பா இடித்ததைநீ
சமூகங்கொண்டு மைந்தனை கண்ணீரில் பிசைந்துவைத்து, நீளப்பா
மிஞ்சாமல் பிசைக்கொண்டு கோன ரவிமுதத்தில் வைத்துப்போ
ற்றே. 276

போற்றுவது தசதீட்சை முகிந்துதானால் புதுமையுள்ள வுப்ப
துதா இன்னனசொல்வேன், தாட்டிகமா யமுதாச வுப்பைமைந்தா
தாளியென்ற பிங்குணிலிட்டுக்கொண்டு, பூட்டுவாய் குட்டுவென்று
இணங்குவென்று பொல்லாத வீரமொன்று கருவுப்பொன்று, நாட்
டியே ஒன்றுகச் சேர்த்துக்கொண்டு நலமான பாணவாய் சில்லாப்
போடே. 277

போட்டபின்பு மண்சிகை ஏழுஞ்செய்து புதுமையுட னிடுப்பள
வில் குழியில்வைத்து, மாட்டுவா பாணையுட கட்டம்போட்டு மைந்
தனை மணல்கொட்டி வைத்துக்கேளு, தாட்டிகமா யதின்மேலே
திண்ணை போட்டுத் தன்மையுடன் தானிருந்து தன்னைப்போற்றி,
நாட்டுவாய் வட்சமுரு நீலகண்டம் நன்மையுடன் தினந்தொழுக
நன்மைபாக. 278

நன்னையது என்னவென்றால் மைந்தர்கேளு நலமான மெழு
காகுமண்டலத்திலப்பா, உண்மையுட னம்மெழுகெயெடுத்துக்கொ
ண்டு, ஊட்டுவாய்தினந்தோறு மெழுகுபோல, தின்மையென்ற சட
லமதுநன்மையாகுஞ் சிவசிவா ஆக்கையதுபிலத்துப்போகும், தன்
மையென்ற மெழுகிலுட பெருமைதன்னைச் சதரகாலம் போற்றிப்
பூணத்தை நோக்கே. 279

பூணமாய்நின்றதொரு மெழுகுதன்னில் புதுமையென்றுசொ
ல்லுகிறோம் புலக்கேளு, காரணமாய் நின்றதளிப்பானசெம்பில்
கருத்துடனே நூற்றுக்கு ஒன்றுபோல, மாரணமாய்ப்போகும்டா
செம்புதானும் மாற்றேது என்னவென்றால் மைந்தர்கேளு, நான்
த்தின் பொருளதினால் நூறுமாற்று நன்மையுடன் காணுமடா நாம்
சொன்னோமே. 280

ஆருதாரம்.

சொன்னதொரு மூலத்துக் கப்பால்பாரு துலங்குமடா ஆறுத
லம் பிரமாவீடு, நன்னையமாய் நகரமென்றபூமிக்குள்ளே நாடிநின்ற
வாசியினால் பிறப்புமாச்சு, தன்மையுட னதின்மேலே மாலின்வீடு
துளமான பத்திதழும் பிறையுமாகும், உண்மையுடன் ஜெதத்துக்கு
த்தாயாய் நிற்பாள் ஒங்காரமாயத்துக் காதிதானே. 281

ஆதியாந் திரோதாயி யமர்ந்தவீடு அருளான பேரதமிசூந் தா
மெவீடு, நீதியாந் காமியத்தை நிமிர்த்தமவீடு நினைவில்லா மாயமெ
ல்லாம் நிறைந்தவீடு, பேதியாமனமுழன்று பெண்ணைத்தேடிப்பே
ய்க்குத்தா யாட்டிவிக்கும் பிலத்தவீடு, சோதியென்று வாமனித்த
துரைச்சிவீடு, சுகமாகக் கண்டறிந்து மேலேபாரே. 282

பாரப்பா அதின்மேலே பனிரண்டுக்குள் பானுவங்கே யீராறு
முகமாய்நிற்கும், கோப்பா கோவென்றால் கண்கொள்ளாது நோர்ந்
தாலும் நடுமனையில் திரிகோணமாகி, சோப்பா சிகரமென்ற எழுத்
தாநிற்கும் சிவசிவா ருத்திரனும் ருத்திரியுநிற்பார், காரப்பா நடும
னையில் நின்றகாட்சி காணவென்றால் கண்கொள்ளாக்காட்சியாமே.

காட்சியா மவருடைய கூத்தைக்கேளு கடும்பசியும் கித்திரை
யும் பயம்சையோகம், மாச்சல்செய்யும் விதனத்தால்காமமீறி வலு
மையுட னனாதிரையு மாகிநிற்கும், பாச்சலென்ற சடமழிந்து பா
ழாம்வீடு பரஞானபோகமெல்லாம் பறந்துபோகும், தாட்சியுட ன
தினுடைய கூத்தைக்கண்டு தாண்டிநின்ற அகரீமதின் தன்மை
கேளே. 284

கேளப்பா பதினாறு வாய்வீடு கெடியான காமமுதல் குரோ
தம்லோபம், மாளப்பா மோகமொடுமகத்தினோடு மகத்தானபிறப்
பற்றுமாளப்பண்ணும், கோளப்பா இல்லாதபாத்தின்வீடு குறியாத
அதின் குணத்தைக் கூறக்கேளு, நாளப்பா மேல்மூலம் அகராவீடு
நாதசதா சிவனுமேனான் மணிபந்தானே. 285

பிரமரிதிகற்பம்.

சுற்பமென்று சொல்வதெல்லாம் காராதிசுற்பம் கருவறிந்து வருவறிந்து கருவைப்பார்த்து, அற்பமென்று நினையாம வாதிபுப் பைய அறுசுவையோடு டெடுத்தவந்து அறுநீர்விட்டு, மெய்ப்பாக அப் புழுப்பு மொன்றாய்ச்சேர்த்து லிசையான ரவிமுதத்தில் வைத்துப் பாரா, உற்பனமாய்க் கயப்பேறி சுற்பமாரும் உடலினுட வலுவறிந்து ஓட்டுவோயே. 293

ஊட்டுவது தினகுறி அளவுகொண்டு உறுதிபெறக்க கொண்ட தின்பேற் சுழிஞ்சுகொண்டு, நாட்டுவது பூணத்தில் மனதைநாட்டு மன்றானபேரொளியில் தின்றுல்மைந்தா, ஸாட்டரவு மொன்றுமில்லை நரைதிரையுமாரும் மகத்தானகாயமது வலுத்துப்போகும், தாட்டி கமாய் நின்றுதொரு காராதிசுற்பம் துணையறிந்து கொண்டவனே சித் தனமே. 294

சித்தான காராதி சுற்பந்தனைச் செகத்தினுள்ள மானிடரோ காணப்போரா, முத்தான மகிமைதனை மார்தான்காண்பார் முர்க் கமுள்ள சத்தரிவி முனிவர்காண்பார், வற்றாத பூணத்தைக் கண்டால்மைந்தா வலுவாகக் காயித்தி வேராககானும், பத்தான தச தீட்சைபமுள்கண்டால் பலிக்குமடா சகலசித்தம்பலிக்குந்தானே.

தானென்ற தந்துவத்தை மறிந்துகொண்டு தன்மைமென்ற பூணத்தைப் பணிந்துகொண்டு, தானென்ற குருவருளைப் போற் றிக்கொண்டு சும்பமுனி தஞ்சமென்று தின்றுல்மைந்தா, மானெ ன்ற மதியமுதல் கசுந்துகானும் மார்க்கமுள்ள குண்டலியின் மகி மைமேதாற்றும், ஊனென்ற ஓனறிந்தா லெல்லாஞ்சித்தி ஊடாரும் வாசிதனை யுற்றுப்பாரே. 296

பாரொன்றுகொன்னீரே சும்பமுனியப்பா பாரபாத்தின் வகை யதனை மார்தான் காண்பார், நேர்நின்ற வாசிதனை யறிவாற்பற்றி நிலையான குருபதத்தில் நேர்ந்துக் கொண்டால், தூவென்ற அடிமு லைக் கணெனக் கோலில் துலங்குமடா சுற்பத்தில் சூட்சமெல்லாம், வேறென்று மயங்காதேஜபாஜயா விஞ்சையென்றுமலமந்திர மிது தரன்பாரே. 297

பூமிப்புமகிமை.

பாருப்பு மகிமைதனை சொல்லக்கொரு பாரீன்ற பூமிபுடநாதம ப்பா, ஆருப்பு மகிமைதனைக் காணப்போரா அருளான விந்துநீர் தன்னிற்போட்டு, செருப்புரெண்டுமொன்றாய்ச்சேர்த்துக்கொ ளிக்கொண்கே ரவிமுதத்தில் வைத்துப்பாரு, காருப்பு இப்படியே துமுறை செய்தால் கருவான மென்றிமொன்றாய்க் கட்டும்பாரே

பாரப்பா கட்டியதே ருப்புரெண்டு பகாத கல்லுப்பு மே மெகட்டி, சேரப்பா ரவிமீசம் பெண்டிலொன்றுசேர்த்துமிகக்

தானென்ற மனோன்மணிபுஞ் சதாசிவனுங்கடித் தயவாக ரொ
ண்டிதழி லிருந்தாரப்பா, நானென்ற நால்வருந்தான் போற்றிசெய்
யக் கண்ணடங்காப் பிரபையெனினி கருதிப்பாரு, மானென்ற சக்க
ரத்தி லிருந்துகொண்டு மகத்தான விந்தையென மகிழ்க்தபாரு,
வினென்ற வருமையுமாய் மனதுமாயி லித்தான கருவினுள் கடத்து
மாச்சே. 286

ஆச்சப்பா வுடைத்தில் சர்மாதர்மம் ஆனதொரு சரியைமுதல்
கிணியயாடி, காட்சிமேதார் யோகமுமாய் ஞானமாகிக் கரைகொள்
ளா தூலாகிக் கருவுமாகி, தாட்சியிலாத் தெனியாகி நினைவுமாதிக்
சகலமெலாந் தோன்றுஞ்சாக் கிரஹமாகி, பேச்சாடுப் பொருளாய்
மேல்வழியைக்காட்டப் பெருமைபுள்ளருபதத்தைப்பூசிப்பாரே. 287

ரோமரிஷிவேதை.

பூசித்த கருமான மொன்றுகேரு புத்தியுள்ளரோமரிஷி புகழ்
ந்தனித்தை, கேசித்த கருவான வுப்புடெட்டி நிருமலமாத் கல்லுப்பு
கூடச்சேர்த்து, ஆசித்த மனிபீசம் காலுக்கொன்று அடைவாகமுன்
துமொன்றும்க் கவத்திட்டி, பாசித்த விக் துநீர் தன்னுடைப்புப்
பக்குவமா யுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே. 288

பண்ணப்பா வட்டதற்கு மண்சீலைசெய்து பக்குவமாய் காடை
யொரு புடத்தைப்போடு, நன்னயமாய் நீறியது கண்ணும்பாசும்
நாடகத்திலாகெற குருவிகப்பா, தன்மைமென்ற கண்ணமுடன்வீர
ம்பூரந் தாக்கிரென்று மத்திப்பாய் வாய்நீராலே, உண்மைமென்ற
துருசதற்குக் கலசம்பண்ணி உத்தமனே மண்சீலை யுகந்துசெய்யே. 289

செய்யப்பா கவசத்தை யுலாவைத்துத் தியானத்தின் தணல்
மேலே வைத்தாரானால், மெய்யப்பா சொல்லுகிற நீதிப்பேரகும்
மேன்மைபுள்ள கண்ணத்தை பெடுத்திக்கொண்டு, வையப்பா தாள
கத்துக் கங்கிபூட்டி வரிசைபெறக் கவசத்தை வலுவாய்ச் செய்து,
வையப்பா கொண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு பசுமைபுள்ள தராமது
கட்டிப்போச்சே. 290

போச்சப்பா தாளகத்தி னூறலெல்லாம் புகழானவிபேராலே
யிறுகிறதும், பேச்சப்பா ஒன்றில்லை வெள்ளி நூற்றில் பிலமான
தாரமொன்று சந்தாயானால், தாட்சியிலாய் பதினாறு மாற்றுத்தன்
கந் தடையுடனே காணாமடா தவக்கமில்லை, மாச்சல்செய்யுங் குட
வனிலே நூற்றுக்கொன்று மக்களையொன்றிடலே யெட்டுமாற்றே. 291

எட்டுகொண்டு வெள்ளிசெம்மையுருக்கிக்கொண்டு இன்பமுள்ள
காரமகிற் கரேறியாய், மட்டில்லா அஞ்சாறு மாற்றுக்காணும்
மகத்தான வேலையடா தாரத்தாரம், அட்டியில்லா தாரமதுக் கா
தாரத்தான் ஆரநியப் போகிஞர் ஐயாஐயா, திட்டமுட னிம்முறை
தான் நல்லியோகந் திடமான ரோமரிஷி கற்பங்கேளே. 292

பிரமரிஷிகற்பம்.

கற்பமென்று சொல்வதெல்லாம் காயாதிகற்பங் கருவறிந்து
குருவறிந்து கருவைப்பார்த்து, அற்பமென்று நிலையாம வாதியுப்
பை அறுசுவையோ டெடுத்துவந்து அறுநீர்விட்டு, மெய்ப்பாக அப்
புழுப்பு மொன்றாய்ச்சேர்த்து லிசையான ரவிமுகத்தில் வைத்துப்
பாரு, உற்பனமாய்க் கயப்பேறி கற்பமாகும் உடனினுட வலுவறி
ந்து வுட்டுவாயே. 293

ஊட்டுவது தினகுறி அளவுகொண்டு உறுதிபெறக்க கொண்ட
தினமேற் கழிஞ்சிகொள்ளு, நாட்டுவது பூணத்தில் மனவைநாட்டு
நன்றானபேரொளியில் நின்றால்மெந்தா, வாட்டரவு கொண்டுமிகை
நரைதிரையுமாதும் மகத்தானகாயமது வலுத்துப்போகும், தாட்டி
கமாய் நின்றதொரு காயாதிகற்பந் தனையறிந்து கொண்டவனே சித்
தனாமே. 294

சித்தான காயாதி கற்பந்தன்னைச் செகத்தினுள்ள மானிடரோ
காணப்போரார், முத்தான மகிமைதனை மார்தாண்டான்பார் முர்க்
கமுள்ள ரத்தரிஷி முனிவர்காண்பார், வற்றாத பூணத்தைக் கண்
டால்மெந்தா வலுவாகக் காயசித்தி போகங்காணும், பத்தான தச
திட்சைபருவங்கண்டால் பலிக்குமடா சகலசித்தும்பலிக்குந்தானே.

தானென்ற தத்துவத்தை யறிந்துகொண்டு தன்மையென்ற
பூணத்தைப் பணிந்துகொண்டு, தானென்ற குருவருளைப் போற்
றிந்துகொண்டு சும்பமுனி சஞ்சமென்று நின்றால் மெந்தா, மாணெ
ன்ற மதியமுதல் கசிருகாணும் மார்க்கமுள்ள குண்டலியின் மகி
மைதொற்றும், ஊனென்ற வுணறிந்தா வெல்லாஞ்சித்தி ஊடாடும்
வாசிதனை யுற்றுப்பாரே. 296

பாரொன்றுசொன்னீகோ சும்பமுனிபப்பா பாரபாத்தின் வகை
யதனை யார்தான் காண்பார், கேர்நின்ற வாசிதனை யறிவாற்பற்றி
நிலையான குருபதத்தில் கேர்ந்துக் கொண்டால், தூவென்ற அடிமு
லம் கணெனான் கோவில் அலங்குமடா கற்பத்தில் சூட்சமெல்லாம்,
வேறென்று மயங்காதேஜயாஜயா விஞ்சையென்றுமூலமந்திர மித
தான்பாரே. 297

பூமியுப்புமகிமை.

பாருப்பு மகிமைதனை சொல்லக்கொரு பாரீன்ற பூமியுடநாதம
ப்பா, ஸுருப்பு மகிமைதனைக் காணப்போரார் அருளான விந்துரீர்
தன்னிற்போட்டு, சேருப்புரெண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு
சிக்கெனவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, காருப்பு இப்படியேயத்
துமுறை செய்தால் கருவான ரெண்டுமொன்றாய்க் கட்டும்பாரே.

பாசப்பா கட்டியதோ ருப்புரெண்டு பகராத கல்லுப்பு ரெண்
டுக்கட்டி, சேரப்பா ரவிமீசம் பெண்டிலொன்றுசேர்த்துமிகக் கல

வமதில் சேர்த்துக்கொண்டு, வாரப்பா முன்றிலொன்று அருகேசர்
த்து வாரிதியா மறுவகையின் தன்னொலாட்டி, வீரப்பா அடங்கவுமே
நன்றாயாட்டி லில்லைபோல் பிடித்ததனைக் காயப்போடே. 299

காரியக்கட்டு.

போட்டதொரு வட்டதற்குக் கவசஞ்செய்துப் புதுமையுடன்
புடம்போடச் சுன்னமாகும், தேட்டான சுன்னமது பதனம்பண்
ணிச் சிவப்பான வெவிர்தனக் கங்கிபூட்டி, மாட்டா மண்சிலை யே
முஞ்செய்து மண்மறைவில் புடம்போட்டு வாங்கிக்கொண்டு, காட்
ட்டா காரியத்துள்ளேமைந்தா கருவான காரியங் கட்டுந்தானே.

தானென்ற காரியக் கட்டைதானுத் தன்மையென்ற காரமதா
லுருக்கிக்கொண்டு, தேனென்ற பரிதனிலே யிடைக்கிடைதான் சே
ர்த்துத் தெளிவான செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, கோனென்ற
குருவருளால் கொடுத்தால்மைந்தா குறைபாது ஒன்பதரை குண
மோமெத்த தேனென்ற பூணத்தில் செயல்தன்னாலே திரமாகஇன்
னமொரு கருவைக்கேளே. 301

சாதிலிங்கக்கட்டு.

கோளப்பா முன்குருவிற் கழிஞ்சிவாங்கிக் கிருபையுள்ள சாதி
லிங்கங் கழிஞ்சிவாங்கி, நீளப்பா வாய்நீரால் குருவைமத்தி நிச்சய
மாம் வீரமுடன் பூஞ்சேர்த்து, கோளப்பாவாரமல் லிங்கத்துக்கு
குணமாகக் கவசமது நன்றாய்ச்செய்து, வாளப்பா மண்சிலை யேமு
ஞ்செய்து மண்மறைவிற் புடம்போட வலிபுந்தானே. 302

சாதிலிங்கக்களங்கு.

தானேதான் வலித்திருந்த லிங்கந்தன்னைத் தன்மையுடன்மூன்
றுபுட மிப்படியேசெய்து, வீணேதான் திரியாமல் மைந்தாகேரு
விளங்கினின்ற சாதிலிங்கந் தன்னைவாங்கி, பேணேநீசிதமென்ற தங்
கந்தன்னைப் பிலமாகச் சுற்றிமுன்பின் குருவைப்பூசி, தேரணவே
மண்சிலைசெய்துக்கொண்டு சுகமாகப் புடம்போடக்களங்கமாச்சே.

ஆச்சப்பா சாதிலிங்கக் களங்கைவாங்கி அருள்பெருகுஞ் சுற்று
ருவி னருளைப்போற்றி, கூச்சமிலாச்செம்புதனில் நூற்றுக்கொண்கு
குருவான களங்கமதை யீந்தாயானால், தாட்சியில்லா பதினாறு மா
ற்றுக்காணுந் தட்டையறவே வெள்ளியிலே யியந்தால்மைந்தா, மாச்
சலிலா முப்பத்திரண்டுமாற்று மகத்தான குடவனுக்கு ஈந்துபாரே.

பாரப்பா குடவனிலே முந்நூற்றுக்கொன்று பக்குவமாய்கொ
டுத்திருக்க மாற்றெட்டாகும், காரப்பா வெள்ளிசெம்பு கணக்காய்ச்
சேர்த்து கருவான களங்கமதை நூற்றுக்கொன்று, சேரப்பா குட
வனிலே புருக்கிப்பாரு சிவசிவா காஞ்சுமார்பேகாணும், ஆப்பா
அறிவார்கள்வன்னிகெற்பம் அடக்கத்திலாடுகின்ற அருமைதானே.

காரியபற்பம்.

தானென்ற வுப்புடனே காரஞ்சேர்த்துச் சம்பழத்தின் சாற்றி னால் தாக்கியாட்டி, வீணென்ற காரியத்துக் கங்கியூட்டி வீறடங்கச் சீலைமண்விசையாய்ச்செய்து, கானென்ற காட்டெருவிற் புடத்தைப் போடு கனல்மீறி காரியம்பற்பமமாகும், தேனென்றபற்பமதைப் பத னம்பண்ணி சிவசிவா முப்பூவுங் கூடச்சேரே. 306

சேரப்பாவீரமுடன் பூஞ்சேர்த்து சிவசிவா சம்பழத்தின் சா ற்றாலாட்டி, வீரப்பா கொண்டுநின்ற பாஷாணந்தான் வீறடங்கக் கவசமதை விஞ்சையாக்கி, பாரப்பா மண்சீலை பேழுஞ்செய்து பக் குவமாய் மூன்றுபுட மண்மறை விற்போடு, சிரப்பா மூன்றுபுடம் போட்டபின்பு சிக்கெனனே காதையொரு புடத்தைப்போடே.

பாஷாணபற்பம்.

போடப்பா காதையென்ற புடத்திற்குனே புதுமைபுள்ள பா ஷாணம் நீரூய்ப்போகும், நாடப்பாபாஷாண நீற்றில்மைந்தா நா மொன்று சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு தேடப்பா வெள்ளீயம் உருக்கிக்கொண்டு சேர்த்திடுவாய் பற்பமதை நுற்றுக்கொன்று, பா டப்பா வென்றுமில்லை வெள்ளீயந்தான் பதையாமல்மாண்டதுவுந் தெரித்துப்போமே. 308

போமப்பா தெரித்துநின்ற வெள்ளீயத்தைப் புகழ்பெருகு மதிதனிலே யிடைதான் சேர்த்து, நாமப்பா குகைதனிலே யுருக்கி ப்பாரு நலமானசாரைகொண்டுமொன்றுச்சேர்த்து, வாமப்பா தன் னருளால் குருவாய்ப்போகும் மகத்தான குருவினுட வகையைக் கேளு, தாமப்பா பூரமென்ற தாம்பிரத்தைத் தன்மையுடன் குகை தனிலே யுருக்கிப்பாரே. 309

உருக்கியதோர் பூரமதில் நுற்றுக்கொன்று உத்தமனே கொடு த்துருக்க மாற்றுப்பத்தாம், கருக்கெனன்ற வெள்ளியிலே ஐநூற் றுக்கொன்று கருவாக்கிக் கொடுத்திருக்க அதிகமாற்றும், திருக்கா ன பாஷாணப் போக்குத்தன்னை சிவசிவா வென்னசொல்வே னின் னங்கேளு, குருக்கானவழியொன்று சொல்வேன்மைந்தா குருவான முப்பூவின் குருவைவாங்கே. 310

பாஷாணக்கட்டு.

வாங்குவாய்முப்பூவிற் கராசாரம் வரிசையால் துருசினுடசன் னஞ்சேர்த்து, பாங்குபெறக் கல்வமதி விட்டுமைந்தா பழச்சாற்று லரைத்தெடுத்திப் பருவமாக, திங்கில்லாப் பாஷாணர் தனக்குமை ந்தா திருக்கறவேகவசமது திறமாய்ச்செய்து, காங்கையதி லேறுத ற்கு மண்மறைவில்மைந்தா கருத்திற்புடம்போடக்கட்டும்பாரே.

பாரப்பா இப்படியே முண்டபுடம்போடு பக்குவமாய்க் கருக்
குடத்தி லுருகும்பாரு, காரப்பா வருகின்ற பாஷாணம் தனைக்
கருத்துறவே தானெடுத்துக்கருக்கக்கேளே, காரப்பாவெள்ளிவங்க
முருகும்போது சாற்றடா இடைக்கிடைதான் பாஷாணஞ் சேர்
த்தி, வீரப்பாசெய்யாமலுருக்கிப்பாரு வெள்ளியக்கட்டியது வுடை
யும்பாரே. 312

வெள்ளியபற்பம்.

உடைந்திருந்த வெள்ளியக் கட்டிவாங்கி உண்மையுட னிடைக்கி
டைதான் வெள்ளிச் சேர்த்து, கடைந்ததொரு குகைதனிலே யுருக்கிப்
பாரு கமலமென்ற வெள்ளியதுநொருங்குமப்பா, அடைந்ததொரு கல்
வமதிலிட்டுமைந்தா அரகரா இடைக்கிடைதான் ரசத்தைச் சேர்த்து,
ஜெடம்வலுத்த ஜெயநீரா லரைத்துமைந்தா சிவசிவா வருட்டியதை
வட்டுப்பண்ணே. 313

பண்ணியதோர் வட்டதனையோட்டில்வைத்துப் பக்குவமாய் மண்
சிலே யேழுஞ்செய்து, புண்ணியமா யெருவடக்கிப் புடத்தைப்போடு
புதுமையுள்ள ஈசானம் பூசைபண்ணு, தண்ணிமையாய் புடமாறி எடு
த்துப்பாரு தயவானபற்பமாய் நீறிநிற்கும், வெண்மையென்ற குருநீர்
றைப் பதனம்பண்ணு வேகமுள்ள வன்னிகற்பம் இதுதான்பாரே.

வன்னிகற்பம்.

பாரடா வன்னிபுட கற்பந்தனைப் பாய்ச்சடா வெள்ளிசெம்பில்
நூற்றுக்கொன்று, சோடாகற்பமது தங்கிற்றூனல் சிவசிவா சோதியுட
திரமோமெத்த, ஆரடாஅறிவார் கள்வன்னிகற்பம் அறிந்தவனேசிவயோ
கிஅதுதான்மைந்தா, காரடா குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணிக் குருவி
ருக்குஞ் சந்திதியைக் குறித்துப்போற்றே. 315

போற்றுவது பூரணத்தைப் போற்றவேணும் புதுமையுள்ள குரு
பதத்தைப் பணியவேணும், நாட்டுவது சுழிமுனையில் மனத்தைநாட்டி
நாலான பூரணத்தை நாட்டிப்பாரு, தாட்டிகமாய் மனதுருதி யாகரின்
றாய் சடாதாகக் கோவைமிகத் தானேதோற்றும், ஆட்டிவிக்கும் வாசி
புட கருவைக் கண்டால் ஆதியந்தப் பதிதோற்று மாதிதானே. 316

ஆதியென்றசோதிதனைக் கண்டால்மைந்தா அரகராமனோன்மணி
யை யற்புதமேசெய்து, நீதியென்ற ரவிதனிலே சேர்த்தால் மைந்தா
நிச்சயமாய் சித்தியதாம் நீதான்பாரு, சோதியென்ற தொடுகுறியை
யென்னசொல்வேன் துருவமுள்ள மேருவதில் ரவிமதிதான்சேரு, வா
தியென்றமனமொத்து நிலையில்வைத்தால் மகத்தானகுருவருளால் மை
ந்தாபாரே. 317

பாஷாணக்கட்டுருக்கு.

பாரப்பா சற்குருவைத் தொழுதுகொண்டு பாய்ச்சடா வெள்ளை
யென்ற பாஷாணத்தில், காரப்பா பஞ்சகண தீட்சைபண்ணு கருவான

பாஷாணக் கட்டிதானும், நோப்பா நின்றகுரு சூட்சத்தாலே நிச்சய
மாப்க் கட்டியதுவுருகும்பாரு, ஆரப்பா அறிவார்க ளிந்தபோக்கு ஆக்
சரிய மாச்சரிய மருளைக்கேளே. 318

கோளடா கட்டிநின்ற பாஷாணத்தைக் கிருபையுள்ள செம்பதிலே
தூற்றுக்கொன்று, வாளடா குகைதனிலே யுருகும்போது மாட்டா
மதிபோலே யாகுஞ்செம்பு, கோளடா வாராமல் தாயைச்சேரு குண
மானவங்கத்துக் கசையாதப்பா, ஆளடா கயிலாசத் தடுத்துமெள்ள
ஆதியென்ற பசாபாத்தி னடியைப்போற்றே. 319

அடியென்ற அட்சரத்தை யார்தான் காண்பார் அப்பனே அகா
மென்ற அருளைக்காணார், முடியென்ற மவுனமதில் முதலைக்காணார் முத
லறிந்து தினம்பணிய முடிபைக்காணார், படியான படியறிந்து ஏறமாட்
டார் பாவிகள்தான் வெறும்பிலுக்காய் பகருவார்கள், வடியான ரூபம
தை யறிந்தால்மெந்தா வஞ்சமற வலகமதில் வாழலாமே. 320

வாழுவே மதியமுதங் கொண்டோமென்று மகத்தான பூரணத்தை
யறிவோமென்று, ஆழுவே அடிநாவைக் கண்டோமென்று அப்பாலே
மவுனமதை யறிந்தோமென்று, வேலான வடிவேலே யறிந்தோமென்று
வேதாந்த பூரணத்தைக் கண்டோமென்று, மாளவே அமுதமென்றுங்
கபாலத்தூரிற் மகத்தான சேத்துமத்தைக் கொள்வான்பாரே. 321

அமுத சஞ்சீவி.

பாரப்பா அமுதசஞ்சீவி பகருகிறேன் புலத்தியனே பண்பாய்க்
கேளு, காரப்பா பிருதிவியாம் பூமிநாதங் கருவான மனோன்மணியாங்
கருணைப்பூடு, ஆரப்பா அறிவார்கள் சுவையின்பாகம் அருளான திருவு
மையா ளணிந்தகாரம், வீரப்பா செய்தோரை அடக்குங்காரம் வேதா
ந்த மனோன்மணியை விளக்குந்தானே. 322

தானென்ற தன்மையதிற் பொருந்திநின்ற தயவாகப் பாரீன்ற நா
தம்வாங்கிக், கோனென்ற குருவருளால் தண்ணீர்தன்னில் குருவான
நாதமதைக் கரைத்திறுத்து, பானென்ற பாணுவின்றன் முசத்தில்மெந்
தா பாங்காக வைத்துவர்த்திப் பதனமாக, ஊனென்ற அமுதமதில் மு
றைபத்தப்பி உற்பனமா யஞ்சுபத்து முறைகள்செய்யே. 323

செய்யவே பூமியுட நாதந்தானுஞ் சிவசிவா என்சொல்லே னமுதப்
போக்கு, மெய்யானசத்திசிவ பிரண்டுமொன்றாய் விரவிநின்ற கருவத
னை விள்ளலாமோ, ஐயனே யுனக்காகச் சொன்னோம்மெந்தா அறுகவை
யின் பாகமதை யார்தான் காண்பார், வையமதிற் கோடியிலே யொரு
வனுண்டு மகத்தான பூரணத்தின ளளங்காண்பாரே. 324

பாரினிற் பிருதிவியு மப்புங்குடி பதியான தேயுனிலே சமாதிகொ
ண்டு, வாரீன்ற வாயுவுமா காசங்குடி மகிழ்ந்துநின்ற அமுத சஞ்சீவி
தன்னை, ஆரின்றுயாறிலா ரமுதப்போக்கு அரகரா அமுத சஞ்சீவி

தன்னில், நேரின்று குன்றியிடை கொண்டால்மைந்தா நிச்சயமா யாக்
கையது சித்தியாமே. 325

பொரிக்காரகற்பம்.

சித்திபெற இன்னமொரு விபரங்கேளு சிவசிவாபொரிக்காரங்
கொண்டுவந்து, முத்திபெற ஆவினுட பெய்யில்மைந்தா முர்க்கமு
டன் தான்பொரித்துக்கொண்டால்மைந்தா, அத்திதனிலுள்ளவிஷ
பித்தமெல்லாம் அகன்றுவிடுந் தேகமதி வழகுண்டாகும், வெற்றி
பெறக் காயசித்திக் கிதுதான்மூலம் விள்ளுவே னின்னமொருசித்
தகேளே. 326

நந்தியுப்பு.

கேளப்பா சித்தியென்றாரந்தானுங் கிருபையுள்ள ஜலமதொ
ன்று சாரத்துட்டி, வாளப்பாதசதீட்சை முறைபத்தப்பா வளமை
பெறச்செய்துகொண்டு மைந்தாகேளு, கேளப்பா வாராமற் சொ
ல்லக்கேளு குருவான ரவிபீசங் கூடச்சேர்த்து, கேளப்பா தனிற்சுரை
த்து ரவியில்வைத்தால் நிசமான நந்தியென்ற வுப்பதாச்சே 327

உப்பான நந்தியுப்பைப் பதனம்பண்ணி உண்மையுள்ள மந்தி
ரத்தைத்தியானஞ்செய்து, அப்பான தினங்கழஞ்சி கொண்டாயா
னால் ஆச்சைதனி லுள்ளவுப்பு அகன்றுபோகுந் தப்பாமல் தினந்
தோறுங் கொண்டேயேறு சதானந்தியுப்பினுட தன்மைமெத்த, செ
ப்பாதே கருவிதுதான் மைந்தாமைந்தா செகத்தோர்க்கு விள்ளா
தே சித்தர்க்காமே. 328

ஆமப்பா நந்தியுட மூலாதாரம் அழகான பிருதிவியி னருமை
மெத்த, நாமப்பாசொல்லுகிறோஞ் சத்தகங்கை நமெறியாச் சித்தர்
களே காணப்போரார், காமப்பால் காணற்பால் கருவைக்காணார்
கருவறிந்து வறுதிபெற்றாற் காயசித்தி, நாமப்பா பென்றவிலை தனை
யறிந்துதவறாமல் கொண்டொன்றாய்த் தாக்குத்தாக்கே. 329

உப்புமெழுகு.

தாக்கியதோ ருப்பிடைக்குப் பூஞ்சேர்த்துத் தவறாம லந்தி
டைக்குக் கெந்திசேர்த்து, வாக்கியந்தான் தப்பாம லொன்றாய்ச்
சேர்த்து வைத்திவொப் ரவிமுகத்தில் மைந்தாமைந்தா, பாக்கிய
மாயுப்பாகி மெழுகாய்நிற்கும் பாமகுரு மெழுகதுவைப் பதனம்
பண்ணி, ஆக்கையுடதிடமறிந்து அளவாய்க்கொள்ளு அரகராவாத
மென்ற புனிப்புப்போச்சே. 330

ராஞ்சிதமெழுகு.

போச்சென்று விற்காமற் சொல்லக்கேளு புதுமைபுள்ள அட்
டுப்பு கீரில்சேர்த்து, காச்சென்று வீரமொடு பூரம்விங்கம் கருகினை

பெற வொன்றாகச்சேர்த்துக்கொண்டு, மாச்சலில்லா ரவிமுகத்தில் கா
யவைப்பாய் மகத்தான மெழுகாகுமைந்தாமைந்தா, தாட்சியில்லா மெ
ழுகினுட பேரோதென்றால் ரஞ்சிதமா மெழுகெனவே சாற்றலாமே.

சாற்றியதோர் மெழுகதனை மைந்தாமைந்தா சடத்தினுட செய
லறிந்து தாயைப்போற்றி, ஊட்டுவாய் கழஞ்சியிடை யூட்டிக்கொண்டு
உறுதிபெறப் பருதிமதிச் சுடரில்நிலு, தாட்டிகமாய் வாசியது பணி
ந்துமைந்தா தன்னிலையைத் தானறிந்துதனதாய்நிற்கும், பூட்டியதோர்
வாசியுட கருவைக்கண்டால் பூரணத்தை யனுதினமும் போற்றலாமே.

ஆமப்பா வாசிரோ மணியைக்கேளு அரகரா மனோன்மணியை
யன்பிற்கண்டு, காமப்பால் தன்னுடனே கரைதிறுத்துக் கருவான பூர
முடன் காரஞ்சேர்த்து, நாமப்பா சொல்லுகிறோங் கருவாய்க்கேளு
ஞாயிறுமுன் பத்துநாள்வைத்துப்பாரு, சோமப்பா லென்னசொல்வேன்
மெழுகதாகுஞ் சுருதியுள்ள மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணே. 333

பண்ணியதோர் மெழுகெடுத்துத் தியானஞ்செய்து பக்குவமாய்க்
கழிஞ்சியிடை கொண்டாயானால், கண்ணிடையில்நின்றதொரு தோஷ
மெல்லாங் காணாதே யோடிவிடுஞ் சிரோமணியைக் கண்டால், புண்ணி
யவா னாளுக்கால் கண்ணத்திற்சித்தி பூரணத்தைக் காணார்க்குச் சித்தி
யில்லை, வன்னியென்ற சிரோமணியின் மெழுகினுலே மகத்தான சித்தி
யெல்லாம் வாய்க்குந்தானே. 334

ரதாசிவவுப்பின்மெழுகு.

தானவனாய் நின்றதொரு தன்மைகேளு சகலபிணி போவதற்குச்
சதாசிவத்தினுப்பு, கோனருளாற் கொண்டுவந்து அறுநீர்தன்னில் குறி
ப்பாகச் சுத்திசெய்து எடுத்துக்கொண்டு, கானற்பால் காமப்பால் தன்
னிலேதான் களங்கமறப் பத்துவிசை சுத்திசெய்து, வீனப்பா என்றுநீ
நினைத்தால்மைந்தா வேதாந்தஞ் சிதறிவிடு மெய்சொன்னேனே.

மெய்யாகச்சுத்திசெய்த வுப்பைவாங்கி மேனியுட சாறதனி லரை
க்கமைந்தா, ஐயபிலா மெழுகாகு மென்னசொல்வேன் அப்பனே யிம்
மெழுகைத் தேனிலூட்டி, துய்யமதி யானசதா சிவனைப்போற்றித்தொ
ழுதுகொண்டு கழிஞ்சியிடை கொண்டால்மைந்தா, வையமதில்கலங்கு
கின்ற ஐயந்தானும் மாறிவிடுஞ் சிலைத்துமங்கள் மாண்டுபோமே.

போமப்பா தசையிலுள்ள தோஷமெல்லாம் பொல்லாதஅத்திசுர
மூலச்சூடு, காமப்பா விதனத்தால் வந்தசூடு கருவழிக்கு மேகமொடு
கபாலசூடு, தாமப்பா சுருவாங்க வாயுவெல்லாந் தட்டருந்து குஷ்டமெ
ல்லாஞ் சாந்தமாகும், நாமப்பாசொல்லிவந்த கற்பமெல்லாம் நாள்தோ
றுங் கொண்டுவரில் நமனாடானே. 337

நாடாமற் போவதுதா மெதினாலென்றால் நகாரமொடு மகாரத்தை
நயந்ததாலே, தேடாம லோடிவிட்டா னமன்தானையா சிவசிவா நமனெ
ன்றால் வேறேயில்லை, வாடாத நல்வினையுந் தீவினையுமப்பா வஞ்சமுள்ள

நமனெனவே மகிழ்ந்துகாணும், ஊடாடு ரவிதானு மதியிற் சேர்ந்தால்
ஒகோகோ இருவினையு மோடிப்போமே. 338

ஓடிப்போம் சகலபிணி யெல்லாமைந்தா உறுதியுள்ள சாபமது
நிவர்த்தியாக, நாடிப்பார் சாபமது நிவர்த்தியாகும் நானென்று சொல்
லுகிறேன் என்றாய்க்கேளு, சாடிப்பார் பூரணத்தைப் பூரகமேபண்ணிச்
சமயத்தில் ரேசகமாய்க் கும்பகத்தில்நின்று, பாடிப்பார் நம்முடைய
மந்திரத்தைமைந்தா பாவமென்ற சாபமது பறந்துபோமே. 339

நவக்கிரகசாப நிவர்த்தி.

போமென்று விகோதே யின்னங்கேளு பொல்லாத நவக்கிரக சா
பந்திர, நாமொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா நாலான பூரணத்
தை நாட்டிப்பார்த்து, ஒமென்றுபூரித்து ரேசகமேபண்ணி ஒருமொழி
யால் கும்பகத்தில் நின்றால்மைந்தா, ஆமென்ற நவக்கிரகசாபமெல்லாம்
அப்போதே அகன்றுவிடு மறிந்துபாரே. 340

பிரமசாப நிவர்த்தி.

பாரப்பா பிரமனுட சாபந்தன்னைப் பக்குவமாய்த் தீர்வதற்குப்பத
ருவேன்கேள், காரப்பாகருணைவைத்து அகாரந்தன்னைக் கருவானமகா
ரத்தின் கூடச்சேர்த்து, சேரப்பா ரேசகத்தால் பூரகத்தைப் பற்றிச்
சேர்பெருகுகும்பகத்தில் நின்றால்மைந்தா, நேரப்பா நின்றதொரு பிர
மன்சாபம் நிமிஷத்தி லோடிவிடும் நிலைமதானே. 341

விஷ்ணுசாப நிவர்த்தி.

தானயனாய் நின்றதொரு விஷ்ணுசாபந் தடையறவே போவதற்
குச் சாற்றுவேன்கேள், மோனமுடன் உகாரமதை அகாரத்தூட்டி
முனையான சுழிமுனையில் ரேசித்தப்பா, கோனருளாற் குருபதத்தில்
நின்றால் மைந்தா குணமான விஷ்ணுவுட சாபந்தானும், வானவர்கோ
னறியாத பூரணத்தினாலே வஞ்சமுள்ள சாபமது மாண்டுபோச்சே.

ருத்திரசாப நிவர்த்தி.

போச்சென்று விகோதே யின்னங்கேளு புதுமையுள்ள ருத்திரன்
டயேஸ்பரத்தின்சாபம், காச்சென்ற ரவிமதியு மொன்றுய்ச் சேர்த்துக்
கருணையுள்ள சுதாசிவத்தைக் கருத்தில்வைத்து, தாட்சியில்லா மந்தி
னிலே பூசித்தப்பா தருவான ரேசகத்தால் கும்பகத்தில்நின்று, மாச்சு
லில்லா டனென்மணிபைத் தியானிந்தாக்கால் வஞ்சமுள்ள பஞ்சகர்த்
தாள் சாபம்போச்சே. 343

ஆருதாரசாப நிவர்த்தி.

சாபமென்ற சடாதாரசாபம்போகத் தன்மையுள்ள புலத்தியனை
சொல்லக்கேளு, தீபமென்ற சடரொளியில் மனத்தையோட்டி தீர்க்க

முடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, வாமமென்ற மதியமுதங்கொண்டால்
மைந்தா வரையர்ன் சடாதார சாபந்தானுந், தாபமுடன் தயங்கிமிக
வோடிப்போகுஞ் சடாதார ஏணிவைத்த தன்மைதானே. 344

தத்துவசாப நிவர்த்தி.

தானென்ற தத்துவத்தின் சாபம்போகத் தன்மையுடன் சொல்லு
கிறேன் தாழ்ந்துகேளு, கோனென்ற சிவசுத்தி தன்னைப்போற்றிக் குறி
ப்பாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, மானென்ற கும்பகத்தில் நின்றால் மை
ந்தா மார்க்கமுள்ள மூலத்தின் மேலேசாடி, ஊனென்ற தத்துவத்தின்
பாசம்போகும் உறுதியுள்ள தேகமது காந்தியாச்சே, 345

காந்திக்கருச்சுன்னம்.

காந்தியென்ற கருவிலொரு விபரங்கேளு கமலமல ரமுதமதைக்
கருவாய்வாங்கி, காந்தியென்ற மதியமுதந் தன்னிற்சேர்த்து தயவாகப்
பத்துமுறை தானேசெய்து, பாந்தியமாய் பத்துமுறைசெய்தபின்பு பக்
குவமாய் பூரமதிற் பாதிசேர்த்து, சீந்தியென்ற தயிலமதைச்சேர்த்தால்
மைந்தா சிவசிவா பொங்கியது கறுப்பாய்ப்போச்சே. 346

கறுப்பான மையெடுத்து தியானஞ்செய்து காயாதி கற்பமெனக்
கருத்திற் கொண்டு, குறிப்பான மையெனவே கொண்டால் மைந்தா
குண்டலியின் சத்தியது மேலேசாடி, வெறுப்பான சாபமெல்லாம் வெ
ருண்டேபோகும் மெய்ஞ்ஞானஞ் சித்திக்குந் தேகந்தங்கம், முறுப்
பானதேகமதுவலுத்துப்போகும் முற்றசிவசுற்றிரெண்டுமுறுதியாமே.

ஆமப்பா வச்சிரமோ பலமோபத்து அதுக்குநிகர் வீரமது அன்
பாய்ச் சேர்த்து, நாமப்பா சொல்லுகிறோந் துருசபூரம் நன்றான வெ
ள்ளையுடன் லிங்கஞ்சேர்த்து, தாமப்பா சாரமுடன் காரஞ்சேர்த்துத்
தயவான அறுவகையால் கல்வத்தாட்டி, காமப்பால்தன்னிலொரு நாள்
தானாட்டிக் கருவாக வருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே. 348

பண்ணியதோர் வட்டதனைப் பதனம்பண்ணி பக்குவமா யின்ன
மொன்றுபகருவேன்கேள், உன்னியதோர் நாகமுடன் ரசமுஞ்சேர்த்து
உண்மையுள்ள பூரமதுங்கூடச்சேர்த்து, நன்னயமாய்ரசமுன்று இடை
சரியாய்ச் சேர்த்து நாட்டியே கல்வமதிற் பொடித்து மைந்தா, தன்னி
மையாய் முன்செய்தவட்டுச்சேர்த்து தயவாகவிர்துநீர்தன்னொலாட்டே.

ஆட்டுவாய் விர்துநீர் தன்னால்மைந்தா அரகரா யீராறு சாமமா
ட்டி, நாட்டுவாய் ரவிமுகத்தில் வட்டுப்பண்ணி நன்றாகக் காய்ந்த பின்பு
சொல்லக்கேளு, பூட்டுவாய் மண்சிலை நன்றாய்ச்செய்து போடுவாய் கா
டையென்ற புடத்திற்றானும், மாட்டியதோர் புடந்தானு மாறவிட்டு
மைந்தனே எடுத்துப்பார் சுன்னமாச்சே. 350

ஆச்சப்பா சுன்னமதின் ரொழிலைக்கேளு அடங்காத குடவனிலே
பூறலேகும், காய்ச்சப்பா செம்புதனையுருக்கிக்கொண்டு கருவான சுன்
னமதிநூற்றுக்கொன்று, பாய்ச்சப்பா செம்பதுவும் பழுத்துப்போகும்

பக்குவமாய் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, தாட்சியில்லாச் சுன்ன
மது சேர்ந்தால்மைந்தா தடையறவே வயதுபதினாறதாமே. 351

ஏமரசுக்களங்கு.

ஆமப்பாதுருசினுட சுன்னந்தன்னை அழகான சம்பழத்தின் சாற்
றிற்றுக்கி, நாமப்பா சொல்லுகிறோஞ் சம்பழத்தின்சாறு நன்றாகத் தெ
ளிந்ததுவுஞ் செயநீராகும், தாமப்பா செம்பழத்தின் செயநீராலே தய
வாக அரப்பொடியை சுத்திபண்ணி, காமப்பால் கல்வத்தில் விட்டுமை
ந்தா கருவான அரப்பொடியை யரைத்திடாயே. 352

அரைக்கையிலே வீரமொடு பூரம்போட்டு அழகான துரிசினொடு
காரஞ்சேரு, விரைக்கவே சம்பழத்தி னீராலாட்டி விசையாக வருட்டி
யதைக் காயப்போட்டு, கரைக்கவே குகைதனிலே காரமிட்டு கல்மசங்
கன் தானறவே ஆதுஆது, மறைக்கின்ற திரைநரையு மகன்றுநல்ல மணி
போல வருக்கியது செம்புமாமே. 353

செம்பான அயச்செம்பு கிடையாதப்பா செகத்திலுள்ள வாழிக
ளுந்தேடமாட்டார், நம்புவது என்னவென்றால் அயத்தின்செம்பு நாத
மென்றுஞ் சத்தியென்று மிதுக்குநாமம், சம்புசிவ நாதமென்ற அயத்
தினசெம்பில் தாக்கடா இடைக்கரைதான் தங்கந்தன்னை, வம்பில்லா
நாகமதில் கூடச்சேர்த்து மணிகாணக் காரமிட்டு வருக்கிப்பாரே.

உருக்கையிலே மூன்றுமொன்று யுருக்கிப்பாரு உத்தமனே ஏம
ரசுக்களங்குமாகுந், தரைக்குளுளவாழிகளோ காணப்போரா தயவான
அயக்களங்கின் வீறுமெத்த, உரைக்கிறே னயக்களங்கின் ஒளியை மை
ந்தா ஒகோகோ செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, கரைக்கின்ற குகைய
தனி லுருக்கிப்பாரு கருவான செம்பதுவும் பழுப்பதாமே. 355

பழுத்ததொன்று மகிழாமற் குடவன்தன்னில் பாய்ச்சடா அன்ப
துக்கு வொன்றுதானும், அழுந்தமுள்ள குடவனது ஓறலற்று அழ
கான பொன்மாற்று அதிகமாகும், முழுத்தமுள்ள அயக்களங்கை வெ
ள்ளிசெப்பில் மூர்க்கமுடன் கணக்காக நூற்றுக்கொன்று, தழுக்கறவே
குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு தாயான தங்கமது அதிகமாற்றே. 356

களங்குசெந்தூரம்.

மாற்றதிக மானதொரு களங்குதன்னில் மாட்டா இடைக்கிடை
தான் கெந்திசேர்த்து, தாட்டிகமாய் வீரமொடு பூரஞ்சேர்த்துத் தய
வாகக் கலுவமதில் பொடித்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய் குப்பிதனில் பொ
டியைமைந்தா புகழான மண்சீலை யாறுஞ்செய்து, வாட்டுவாய் ரவிமுக
த்திலுலர்ந்தபின்பு மைந்தனே தாழியரை உப்பைவையே. 357

வையப்பா மேருதனைவைத்தபின்பு வைத்துமொரு கழுத்தின்மே
லுப்பைகொட்டி, பையவே அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டு பக்குவமாய்
சருகுகப்பு விறகாய்மைந்தா, செய்யப்பா தீயெரிப்பா யாருசாமம் சிவ

சிவா தாழிதனை பிறக்கிப்போடு, கொய்யப்பா சகந்தமல ராச்சனை
மேசெய்த குருவான மேருவை நீ யெடுத்தப்பாரே. 358

எடுத்தமிசப் பார்க்கையிலே மேருக்குள்ளே யிருக்குதடாசெ
ந்தூர் மென்னசொல்வேன், கொடுத்ததொரு செந்தூர் தொந்தங்
கோடி சொல்லுகிறேன் புலத்தியனை தொந்தமாக, அடுத்ததொரு
செந்தூரம் பண்பிடைதான் கொண்டால் ஆக்கையது பிலத்துதடா
அழியேயில்லை, வடித்ததொரு திரிசுகில் செந்தூரஞ்சேர்த்து வள
மான தேவீ லொரு கடியாய்க்கொள்ளே. 359

கொள்ளவே வாசியது பிலத்துப்போரும் குருவான திருநட
னங் குறிப்பாய்க்காணும், அல்லலது தான்விலகு மமுதஞ்சிந்தம்
அஷ்டாங்க யோகமதி லெத்துக்காணும், விள்ளாத தசதீட்சையொ
ளியேகாணும் வேதாந்த பூணத்தின் விராசந்தோணும், வல்லபா
மானகுரு பதியிலின்று வளமையுள்ள செந்தூர மகிழ்ச்சிபாரே.

பாரப்பா காரியம் வருக்கிக்கொண்டு பாய்ச்சடா செந்தூரம்
பத்துக்கொன்று, வீரப்பா தானடங்கி வெளுத்துப்போரும் வெள்
ளீயந் தணையருக்கி நூற்றுக்கொன்று, சோப்பா செந்தூரஞ் சேர்த்
தாயானால் சிவசிகா தங்மென்ற அதிகமாற்று, ஆரப்பா செந்தூர
மறிப்பப்போரார் அறித்தவர்கள் தனைக்காண அறிதாம்பரே.

அறிதான செந்தூரம் நூற்றுக்கொன்று அப்பனைசெம்புதனி
லீந்தாயானால், பெரிதான் தங்கமடா புழுப்புமெத்த பேசாதேயித்
தோடேயின்னங்கேளு, குறிதானசெந்தூரங் கழிஞ்சிவாங்கிக் குண
மான வாய்நீரால் மத்தித்தேதான், கரியான கனிம்புசேர் குடவ
னுக்குக் கங்கணமாய்த்தகடதிலே பூசிப்போடே. 362

போடப்பா புடந்தனிலே கனிம்புசேர்த்தப் பொன்னொலிவு
அதிகமதாய்ப் பூண்டுக்காணும், தேடப்பா வெள்ளிசெம்பில் கணக்
காய் நூற்றில் செந்தூர மொன்றிடவே செம்மையாகி, ஊடப்பா
செந்தூரம் பாய்ந்து மைந்தா உலகமதி லதிகமா யொளியேவீசும்,
நாடப்பா செந்தூரம் நல்ல பி. யோகம் நலமானயின்னமொருசேதி
கேளே. 363

கோளப்பா பிந்தநாச்சகலகலைபீடஞ் செயமாக ஆவிர்த்த இரு
நூறாகும், ஆளப்பா இந்நூலைப் பதனம்பண்ணி அடக்கமுடன் கரு
வெடுத்த ஆமிமைந்தா, நீளப்பாதரும்புவது போலேமைந்தா நின்
ருக்கா லுலகமதில் ரிசங்கொள்ளாது, தாளப்பாஐம்புலனு மொன்
ருப்பின்று தனதானபூணம்பேகல் நூலைக்காரே. 364

காராமல் புத்திதெட்டு இருந்தால்மைந்தா கருவிகாணுதிகளுங்
கலந்துபோகும், கருதகருவையெல்லா மித்தநூலில் கூறினதாலிந்த
நூல் தண்ணைப்பார்த்து, கோன குருவினுட பாதம்போற்றி நனை

வாக இந்தநூல் தன்னைப்பார்த்து, தேராத சித்துகனையாமெமந்தா
தெவிட்டாத பூணத்தைத் தினமும்நோக்கே. 365

நோக்குவது பூணத்தை நோக்கவேணும் நோக்காதே போ
னாக்கா லென்னசென்மம், தாக்குவது பூணத்தைத் தாக்குதாக்கு
தன்மையுடன் குருபதத்திற் றெண்டுபண்ணு, வாக்குமன தொன்
றாகி அறிவிலிலு வஞ்சரிட மிந்நூலை வழத்தலேண்டாம், நாக்க
தும் படபடத்து மில்லாதே மைந்தா நன்மையுடன் மவுனமதை
நாடிப்பாரே. 366

நாடிப்பார் மவுனமென்றால் பூணமையாகும் நலமான பூண
ந்தான் விந்தவிந்து, தேடிப்பார் விந்திலை காணமாட்டார் சிவமா
ன மதியமுதச் செயலைக்காணார், கடப்பார்ந்த தறிலேயே குண்ட
லிையக்கண்டால் குருவான பதிதலத்தி வழதங்காணும், வாடிமன
ந்தளராதே மலரைக்கண்டு வந்தமுதம் பூணமாய் மனதிற்காணே.

காணவே மதியமுதம் கொண்டால் மைந்தா கர்ப்பூர்த்தே கசமு
மாய் கருணையாகும், பேணவே பேணிந்து கண்ணிற்காணும் பிர
ணவத்தேர டாறுதலப் பெருமைகாணும், தேணவேதேரணிந்து
தேணத்தோனுஞ் சோதியிலேசெகசோதிசுருவிற்காணும், ஊண
ன அஞ்சபஞ்சலவனந்தாலே உலகமெல்லாந்தானவனாயுறுதியாமே.

நாகக்கட்டு.

உறுதியுள்ள நாகமதிற் கட்டுச்சொல்வேன் ஒகோகோ வெடி
யுப்புக்காரஞ்சேர்த்து, பருதிமதிதன்னாலே வங்கநீற்றி பக்குவமாய்
மூன்றுமொன்றாய் கல்வத்தாட்டி, திருமதியும் நீராலே ஆட்டிமை
ந்தா சிக்கெனவே நாகமதுக்கங்கிபூட்டி, குருநிதியைத்தியானித்துப்
புடத்தைப்போடு குருவான நாதமது குருவாமே. 369

ஆமப்பா குருவான நாதந்தானும் அடங்கிபது மாண்டுதடா
அருமைவாக, வாமப்பா தன்னாலே யடங்குகின்ற மகாரசத்தின்
பெருமைதனை வழத்தேறேன்கேள், ஓமப்பா வென்றபரி ரவிதானோ
ன்று உறங்குகின்ற நாகமதி விடைபேசேர்த்து, தாமப்பாருகைத
னிலே யுருக்கிப்பாரு தவளநிற மானதொரு மணிபோலாமே.

மணியான நாகமணி யார்தான் காண்பார் மகத்தானபூணத்
தை யறிந்தோன்காண்பார், கனியானநாகமணி தலையுடைத்து கரு
வான செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, வணிகரண மரசுநீ யுருக்கிப்
பாரு வஞ்சியெனும் பாணஞ்சி பாணதங்கம், பணியான பலதொழி
லுக் கிறவேதங்கம் பராபாமாய் நின்றதுவுந் தங்கந்தானே. 371

தானென்ற நாகமணி யொன்றெடுத்துத் தவவான வெள்ளி
தனி லீந்தால் மைந்தா, கோனென்ற குருவருளால் வயதேதெசால்
வேன் குருவான நாகமணி தரத்தால்மைந்தா, தேனென்ற மொழி

புடைய கமலமாது ஜேஜேதி மானதிருவானமாது, மாணென்ற
மதியமுத மானமாது மகத்தான பூணமர் தங்கந்தானே. 372

தானான பூணமே தான்தானாகுந் தலமான பூணத்தின் தல
மேதென்றால், ஊனான தேகமடா சத்திசக்தி உள்ளுபிராஞ் சிவமெ
னமே யுகந்துகொண்டு, கோனான சத்திசிவ கூத்தொன்றுன குறி
யறிந்து அமுதமெனக் கொண்டால் மைந்தா, தேனான தேகமடா
சிப்பியாகுஞ் சித்தியென்றால் பூணத்தின் சித்திதானே. 373

பூணத்தயிலமெழுது.

சித்தித்த கருவிவான்றுசொல்லக்கேளு செயலானபூணத்தின்
தயிலஞ்சேர்த்து, சத்திசிவ மானமதி யுப்பேதென்று சாரமென்ற
வுப்புடனே காரங்கட்டி, முத்திபெறக் கல்வமதில் நாட்டி னுக்காஸ்
மூர்க்கமுள்ள மெழுதாரு மைந்தாமைந்தா, பத்திபுடன் மெழுகெடு
த்து தாரத்துக்குப் பக்குவமாய்க் கவசமது பதியச்செய்யே. 374

செய்ததொரு கவசமதைத் தீபந்தன்னில் திரும்பிமெள்ள வா
ட்டினதால் மைந்தாகேளு, கொய்ததொருதாரமது கெட்டியாகக்
குளுவான மெருகதினும் கட்டிப்போகும், பையவே யிப்படியே நா
லுமுறைசெய்தால் பால்போலே சுத்தவெள்ளை யாகுமாகும், வை
யகமெல்லாந்துதிக்கு மிந்தத்தாரம் மகத்தான தாரமதின்தொழினை
க்கேளே. 375

நாகக்களங்கு.

கோளப்பா நாகமதை யுருக்கிக்கொண்டு கிருபையுள்ள தாரம
தை யீயந்தால் மைந்தா, கோளப்பா தானகலும் நாகந்தன்னில்
கொடுமையுள்ள புகையதுவு மடங்கிக்கட்டும், வேளப்பா எரித்த
சிவன் தன்னுல்கட்டும் வெள்ளமணி போலெனவே வெளுமையா
குந், தாளப்பா தங்கமிடைக் கிடைதான்சேரந்தால் தயவான நாக
மணி களங்கமாமே. 376

ஆமப்பா களங்கமதை வெள்ளிதன்னில் அன்பாக அன்பது
க்கு வென்றுபோடு, காமப்பால் தன்னருளால் பழுக்கும்வெள்ளி
கயிலைதனில் பாமருரு தன்னுல்கைந்தா, வாமப்பால் கண்டவனே
வாதியோசி வலுவானசிவியோசி வாசியோசி, நாமப்பாவென்றகுரு
தன்னுற்கண்டு நடுவான பூணத்தை நாடுகோடே. 377

நடுவது மூலமுதலாருதாரம் நன்மையுள்ள குருபாமாமேலா
தாரம், கூடுவது புருஷமையந் துவாதசார்த்தம் குறிப்பறிந்து இடக
லையைப் பிள்கலையிற்சேரு, வடுவது வேண்டாங்காண் புலத்திய
னையபா வரிசையுடன் சுழிமுனையில் மனத்தைநாட்டி, தேடுவது
பூணத்தைத் தேடுதேடு தெவிட்டாத மதியமுதந் கொண்டுதேறே.

தேறுவது பூணத்தால் தேறவேனுஞ் சிந்தாமனதொன்றுகி
நிற்கவேனும், மாறுவது அஞ்செழுத்தை யறிந்துமாறு மகத்காள்
பூணத்தை மருவிக்கூடு, சேருவது பிரமமென்ற பதியிற்சேரு திரு
ம்புகற்குப் பூணத்தை காடியூக, கூறுவது அகத்திசுவென்றுகூறு
கும்பமுனி தஞ்சமெனக் குறித்துவிகலே. 379

விலலென்று சொன்னீரே பூணமேயையா நீயென்றும் நானெ
ன்றும் வேறேயில்கை, சொல்லொன்றுந் தப்பாது என்குருவேயை
யா சோமநிதி சூரியநிலை யார்தான் காண்பார், கல்லென்ற கயிலா
சங் கண்டபேர்கள் கருவான இருவிதியுங் கண்டேகொள்வார், வில்
லென்ற வெளிதனிலை விதங்கள்மெத்த வேதாந்தசாத்திரமே யறி
வார்பாரே. 380

யாரப்பா ஆகாசப் பாவெனியிலேதான் பருதிமதி நின்றிலங்
கும் யாத்நைதப்பாரு, கோப்பா நின்றிடத்தை நின்றயாரு நிருவிச
ற்ப சமாதியிலேதன்னைப்பாரு, சோப்பாமதிதனிலேகடனாச்சேரு
சேர்த்தே கடர்மதியாய் நின்றதப்பா, காரப்பா நின்றகடர் மதி
யைநீதான் கலந்துவிடு சூரியனிற் கருவாய்த்தானே. 381

அஞ்சனம்.

கருவான மையொன்று சொல்லக்கேளு, காசினியிற்பனிதாங்
குங் கறுத்தபூடு, மருவான திகைப்பூடு யார்தான் காண்பார் மகத்
தானா உப்பூண்டைக் கருக்கிக்கொண்டு, உருவான ஏண்டத் தென்
னெய்விட்டு ஒமெனவே தியானித்து மத்தித்தேதான், குருவான
பதிகொக்கிக் குருகையப்போற்றிக் கும்பமுனி தஞ்சமெனச்சிமிழில்
வைப்பே. 382

வைத்ததொரு சிமிழெழுந்திக் காந்திலேந்தி வசிகாத்ததைமே
கனத்தால் தம்பனமேசெய்து, மற்றவொரு மையெடுத்தத்திதைம்
பேரடு மணிமந்திரப் பூணத்தை மனதிற்காரு, உய்த்ததொரு வுல
கமெல்லா முன்வசமேயாகும் உன்வசன மேலாக வுலகில்வாழ்வாய்,
வைத்ததொரு ஆரிதார மையைக்கேளு கயிலாச சின்மயத்தின் கரு
ணையாலே. 383

ஆரிதாரமை.

கருணைதர வேனுமென ஆரிதாரத்தைக் கவலைபுடன் பாலநி
றற் கல்வத்தாட்டி, மருவுகந்த மலர்வாச மாசத்திலோர்காள் மங்
கையர் தங்குங்குமத்தில் வரிசையாக, உருமையுடன் ரெண்டிதங்கள்
ரைப்பாயாகில் ஒரேனகோ குங்குமத்தி னிறமேயாகும், வரிசையு
டன் பிங்கானில் வழித்துவைத்து வாள்வதிரின் முக்ககாட்டிக் கை
யாய்ப்போமே. 384

மையான மையதனைத் திணமுமைந்தர வரிசையுடன் பருதிமு
கந்தினமும்வைத்தால், மைய்யான மெய்யுறுதி என்னசொல்லேன்

மேதியுட சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு, வையத்தில் மானிடரை
மயக்கும் மைதான் மாற்றமென்ற வருமாற்ற மானமைதான் தைய
லர்கள் வையசயக ளாக்கும்மைதான் தாணிதனில் வைத்தபொரு
ளெடுக்கும்மையே. 385

மைபோடும்வகை.

பொருளான பொருள்கொடுக்கும் போதமையே போடுகிற
விதமுனக்குப் புலக்கேளு, இருளான அகந்தேறிக் குருவைகாந்து
இருகாத்தில் மைபோட்டு இசையகோக்கி, குருவானபதம்போற்றி
யிருந்தாயாகில் குணமாக உன்னுருவைப் பார்போர்க்கெல்லாம்,
உருவான ருபமது ஆண்பெண் போலே உருதனில் தோணுமடா
வுண்மைதானே. 386

உண்மையுள்ள மைபெடுத்துத் திலதம்போடு உருமையுடன்
மேனாண்மணியைத் தியானஞ்செய்து, நன்மைபெறத் தீட்சையிலே
யிருந்தாயாகில் நரான மானிடர்க் குருவைக்காணு, தன்மையு
டன் நித்தொழிசைச் செய்தாயாகில் தாணிதனிலதையமாய்த் தா
னேதோற்றும், விண்ணியமையச் சதாநிலந் தொழுதபோர்க்கு வே
ண்டலால்மையொவியின் விபரங்கேளே 387

கோளப்பா மையெடுத்து இடக்காத்தில்குருபையுடன் மைபோ
ட்டுக் கிழேபாரு, வேளப்பா எரித்தகடர் தன்னுண்மந்தா வேண
மிதிதோணுமடா விபரமாக, ஆளப்பா அக்ரிதியைப் பூணத்தின
லே அஞானத்தின் விபரமொன்றன்பாய்க்கேளு, கோளப்பா வெ
ண்டாயிலே அன்னபேதி குறிப்புடனே நாதரீர் தன்னுலாட்டே.

அன்னபேதிமை.

ஆட்டுவது நனைந்துநாள் தானாட்டு அன்பாகப் பிங்கானில்வழி
த்துவைத்து, பூட்டுவாய் கடுக்காயை யிடித்துக்கொண்டு புதுமையு
ள்ள நாதரீர் தனிற்சைக்கி, நாட்டுவாய் தெளிவித்துத்தேபதிதன்னில்
நன்மையுடன் விட்டுக் குழம்பினுக்கால், தாஷ்டிகமா யிருக்குமடா
னையினைபோக்குத் தயவான நாதம்விட்டுப் பதனம்பண்ணே.

மதனமுள்ள மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து பக்குவமா மஞ்
சனா தேனிமுலம், விதனமது இல்லாமல் செளிப்பாற்றாறு வேண்டி
யே மையெடுத்துத் திலதம்போட்டு, மதனமுள்ள மவுனமதா யிரு
ப்பாயாகில் மானிடவ ருணனைவல் மகிழ்ந்து கேட்பார், சுதமான
காங்கினத்தில் மைபைத்தீற்றிச்சுழியினக்கி லீந்திவாய் சுருக்காம்
பாரே. 390

சுருக்கான மையொன்று எண்ணிற்றீற்றிக் தூரதுலை பார்த்தி
டநல்ககமாய்க்காணும், இறுக்கிமெள்ள எண்திறந்தால் காசம்பார்
க்க இருளகன்று வெளிதோன்றி யின்பங்காணும், உருக்கமுடன்
வியமாய்ப் பார்த்தாயாகில் ஓகோகோ கயிலாச முகந்துகாணும்,

திருக்கறவே புன்மனையைப் பணிந்துபோற்றித் திருவானலட்கமிப்
பெண் வசமாவாளே. 391

வசமான இந்நூலா யிரத்திருநூலும் வாக்கியங்கள் தப்பாமல்
வசமாய்ப் பார்த்தால், நிசமாகத் தோணுமடா மறைப்பே யில்லை
நின்னினைவு தன்மறந்தால் நிசங்காணாது, திசமான தீட்சைவிதி
நன்றாய்க்காணுந் திடஞ்சுத்தி யாவதுவுந் திடந்தானப்பா, கசமான
மாணிடர்க்கு இந்நூல் காட்டில் கண்மருண்டு பொருளிருளாய்க் கா
ணுந்தானே. 392

செம்புமை.

காணவே இன்னமொரு கருவைச்சொல்வேன் களிப்பான செ
ம்பிணுட மையைக்கேளு, பேணறிவு தாம்பிரத்தால் செம்புபண்ணி
பிலமான நாதரீர் நிரம்பவிட்டு, தோணவே துரிசிதனைப் பொடித்
துத்தூலிச் சுண்டியிதின மேல்பேதி துலங்கத்தூவி, நாணவே ரவி
முகத்தில் வைத்துப்பாரு நாலேந்து நானையிலே பைபோலாமே.

மையான தாம்பிரத்தின் மையிலேதான் மாதாந்தசஞ்சிவியை
மகிழ்ந்துபாரு, கையாலேமத்திக்கும்போதிலேதான் கருவானமை
யுறுதி யென்னசொல்வேன், மெய்யான மேதியுட சிமிழில்வைத்து
மேன்மையுடன் தினந்தோறும் ரவியில்வைத்தால், தொய்யாத தா
ம்பிரத்தின் மையின்வேகஞ் சொல்லுவேன் புலத்தியனே துலங்க
கேளே. 394

கேளப்பா மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து கெணிதமுடன்
கேசரபூ ரசமும்பண்ணி, மேலப்பா கும்பகத்தே நின்றபா னுல்மே
தினியிலுனதேவல் விரும்பிக்கேட்பார், வாளப்பாவுலகத்தேதாடொ
த்துவாழ்ந்து வரிசைபெற ஆஷ்டசித்து மகிழ்ந்துமாடி, ஆளப்பா
குருபதத்தைப்பணிந்துபோற்றி அஷ்டமா சித்துவினையாடலாமே.

அறுவகைச்சரக்குமை.

ஆடுதற்கு இன்னமொரு கருவைக்கேளு ஆதியந்தமென்றதொ
ருவுப்போடொக்க, போடுதற்குலவணத்தைச் சொல்லக்கேளு பொ
ல்லாத சவுக்காரம் வளையலுப்பு, நாடுமெய்த் தவுவருப்பு தருகசீ
னம் நலமான பேதியுட னுறுங்கட்டி, தேடுதற்குக் கலவத்தில் பதி
யவைத்தத் திரமான நாதரீர் விட்டுஆட்டே. 396

ஆட்டியே மக்கின்னி தன்னிலேதான் அடுப்பேற்றித் தீயெரி
க்க ஆடாக்கிலேகும், மாட்டியே கருவெடுத்துக் கல்வத்திட்டு மாதா
ந்த சஞ்சிவியை விட்டுஆட்டி, நாட்டியே முன்போலே பெரித்துப்
பாரு நன்மைபெற மையுறுதி யென்னசொல்வேன், காட்டியே ரவி
முகத்தில் முறையைந்தப்பா கருத்துறவே வைத்துமிதக்காருகாரே.

காத்ததொரு மையெடுத்துக் கல்வத்திட்டுக் கற்பூர விந்தவி
னாற் கலரவாட்டி, சேர்த்துமிசு நரஞ்சு நாள்தானாட்டிச் சிவசிவா
என்னசொல்வேன் மையின்போக்கு, பூத்தமலர் சமாதியிலே செய்
தமையைப் பொன்னான சிமிழ்தனிலே வைத்துக்கொண்டு, நாற்
றிசையு மெய்க்கவொரு திலதம்போடு நாடுநக ருணக்கீடோ சொல்
லக்கேளே.

398

கேளப்பா மையெடுத்துத் தியானஞ் செய்து கிருபையுடன்
கண்ணிலிடக்குருகும்ப்பா, கீளப்பாகரித்துமிசு வடித்தபின்பு நிமை
யாட்ட மில்லாமல் நிற்கும்பாரு, வாளப்பா ராக்காலம பகற்காலம்
போல் வரிசையுடன் காணுமடா வளமையாக, சாலப்பா விநாவு
கொண்டுநடந்தாயானால் காதுவழிநிமைப்பொழுதுகாணுகவே

காணவே மையெடுத்துக் கண்ணில்தீற்றிக் கருணைமலர் பூமா
தைக் கருத்திலவைத்து, பேணவே ஆகாசம்பார்க்கும்போது பில
மான நட்சத்திரம் பகலேகாணும், காணவே சோமகிரி சூரியகிரி
ரெண்டும் நளினமுடன்தோற்றமடாநளினமாக, பூணவே பூமிதனி
லுள்ள பொரு ளெல்லாம் பேரக்கோடோ காணுமடா புதுமை
தானே.

400

தானென்ற மையெடுத்து அடக்கம்பண்ணி தங்காத குன்ம
மொழொர்ச்சைவாய்வு, கோணென்ற ஆனந்தவாய்வுகெண்டைகுடல்
பிரட்டி சருவாங்கம் குத்துமூலம், ஊணென்ற சீமூலத் தொந்தமூ
லம் ஒடுங்காத குதமூலம் வாய்வுமூலம், பேணவே குண்டுமணி அள
வுகண்டால் பேசாதே யோடிவிடும் பெருமைகேளே.

401

பேரண்டமை.

பெருமையுள்ள மையொன்று சொல்லக்கேளு பேரண்டத்துள்
மூலம் வராகன்பத்து, உருமையுள்ள பேதியது வராகன்பத்து வெ
ணாக்கி ரவிமுகத்திலுலரப்போடு, கருமையுள்ள கடுக்காயைத் தயி
லம்வாங்கிக் கண்டிடைக்கு ஐங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து, தருமை
யுடன் முன்மருந்தோ டொக்கரல்ல சஞ்சிவித் தயிலமதை சாற்றி
டாயே.

402

சாற்றிமிசுக் கல்வமதி லாட்டும்போது தயங்காதே மையுறுதி
அருமைமெத்த, போற்றிமிசுப்புகித்துச் சிமிழிலவைத்துப் பூண
தை யனுதினமும் புகழ்ந்துநோக்கி, காத்தருளவேனுமென்று மை
யெடுத்துக் கருணைமலர்த் திருமுகத்திற் திலதம்போட்டு, மாற்றமெ
ன்ற அஞ்சனாதேவிதேவி மரீனிடருக்குணதுருவைக் காண்பியாதே.

காண்பியா தேயிருந்துஉண்ணைக்காரு காத்தார்பொருவருக்குங்
காட்டவேண்டாம், தான்மயமாய்த் தானாகத் தானேதானாய் தா
ணிதனி லஷ்டமா சித்துஆட, கோன்மயமாய் வந்தகுரு உமையே
யென்று கும்பிட்டு ரேசகபூ ரணமும்பண்ணி, வான்மயமாய் வந்த
குருநாதாவென்று வணங்கியே கும்பித்துத் திலதம்போடே.

பேரட்டவுட னுன்னுருவை யொருவர்காணர் புத்தியுட னீயி
ருந்து சித்தபண்ணு, தாட்டியாய் விடமுட சித்துசெய்தால் தா
மாக வேண்பொருள் கோடிசேரும், பூட்டாக நீயிருந்து கருவைச்
செய்தால் பூலோக மன்னவர்கள் புத்திகேட்பார், வட்டமிலாச்சிந்
தையா யிருந்துக்கொண்டு வகையுடனே அஷ்டாங்க வரிசையாரே.

வரிசையதுபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு வண்மைபுள்ள தேனை
நீவைத்துக்கொண்டு, உரிசையுட னவன்சொத்தில் திலகம்பேரட்டு
உண்மையுட னாசரிடஞ் சென்றுகொண்டு, துரிதமுட ன கொண்டு
வா குட்டிச்சாத்தான் சொல்லியே அஷ்டமாசம்பண்ணி, பரிசமு
டனீயிருந் தஷ்டசித்தாடப் பாருகை மன்னொல்லாம் பணிவார்
பாரே. 406

பாரப்பா சுடர்மதியைப் பாருபாரு பார்க்கையிலே பளிச்செ
ன்று வொளியோல்வீசும், நோப்பா வொளியோடே நேர்ந்துகூடு
நோறிந்து கூடுவதால்பிரமந்தோன்றும், காரப்பா பிரமனிட திதி
யிற்சென்றால் கனிந்துமிக அமுதமதுச்சிந்துகாணும், நீரப்பா அமு
தமதைக்கொண்டால்மைந்தா நின்னுடையதேகமது அமுதமாமே

அமுதநிலை தனையறிந்து பதனம்பண்ணு ஆதிபா பாமென
வே அருளேநோக்கு, குமுதவொலி தனையறிந்து குருவைக்காருகுரு
வான பதியறிந்து தன்னைக்காரு, திமிர் தவுரு வானபதி பருகிதன்
னைச் சிதமான பூணத்தில் தினமுஞ்சேரு, சமாசமா யமுதநிலை
தன்னைக்காரு தன்மனையை யுன்மனையில் தாக்குதாக்கே. 403

தாக்குவது பூணத்தால் தாக்கவேணும் தருவானமுலமதைப்
பார்க்கவேணும், கோக்குவது அம்பாத்தை நோக்கவேணும் நுண்
ணிமையால் தன்னிமையி லணுகவேணும், நாக்குநனி கவையமு
தங் கொள்ளவேணும் நாநாந்தப் பேரொளியை நணுகவேணும்,
பேரக்குவாத் தறிந்தமுதங் கொள்ளவேணும் பேரதமய மாபூர
ணத்தைதகம்பே. 409

நம்புவது ஜெகஜோதிபாதந்தன்னை நாடறிந்து நகரறிந்து நா
ட்டங்கண்டு, தன்பிலத்தைத் தானறிந்து தானேதானாய்த் தானறி
ந்துவ் கனியறிந்து தனதாய்நிலு, வெம்பிமன தலையாமல் தனபல
த்தைப்பாரு மெய்ஞ்ஞான மறியாத வீணர்கோடி, அம்புலியில்மெ
த்தவுண்டு அறிந்துபேச அடக்கமுடனாலெடுத்து அன்பாய்ப்பாரே.

அன்பறியா மடையர்மெத்த வுலகத்துள்ளே அவையடக்கந்
தனையறியா ரசட்டுமாண்பர், வெம்பிமனந் தானுழன்று வேடம்பூ
ண்டு விஞ்சைதனையறியாமல்வெருளும்பாவி, கொம்பறிந்துதாவுகிற
மந்திபோலே குறியறிந்து தாவுவது குணமாமப்பர், சிம்புவது ஆ
காது சினமாகாது சிவசிவா மதியமுதச் செய்கையாரே. 411

பேரட்டவுட னுன்னுருவை யொருவர்காணர் புத்தியுட னீயி
ருந்து சித்தபண்ணு, தாட்டியாய் விடமுட சித்துசெய்தால் தா
மாக வேண்பொருள் கோடிசேரும், பூட்டாக நீயிருந்து கருவைச்
செய்தால் பூலோக மன்னவர்கள் புத்திகேட்பார், வட்டமிலாச்சிந்
தையா யிருந்துக்கொண்டு வகையுடனே அஷ்டாங்க வரிசையாரே.

வரிசையதுபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு வண்மைபுள்ள தேனை
நீவைத்துக்கொண்டு, உரிசையுட னவன்சொத்தில் திலகம்பேரட்டு
உண்மையுட னாசரிடஞ் சென்றுகொண்டு, துரிதமுட ன கொண்டு
வா குட்டிச்சாத்தான் சொல்லியே அஷ்டமாசம்பண்ணி, பரிசமு
டனீயிருந் தஷ்டசித்தாடப் பாருகை மன்னொல்லாம் பணிவார்
பாரே. 406

பாரப்பா சுடர்மதியைப் பாருபாரு பார்க்கையிலே பளிச்செ
ன்று வொளியோல்வீசும், நோப்பா வொளியோடே நேர்ந்துகூடு
நோறிந்து கூடுவதால்பிரமந்தோன்றும், காரப்பா பிரமனிட திதி
யிற்சென்றால் கனிந்துமிக அமுதமதுச்சிந்துகாணும், நீரப்பா அமு
தமதைக்கொண்டால்மைந்தா நின்னுடையதேகமது அமுதமாமே

அமுதநிலை தனையறிந்து பதனம்பண்ணு ஆதிபா பாமென
வே அருளேநோக்கு, குமுதவொலி தனையறிந்து குருவைக்காருகுரு
வான பதியறிந்து தன்னைக்காரு, திமிர் தவரு வானபதி பருகிதன்
னைச் சிதமான பூணத்தில் தினமுஞ்சேரு, சமாசமா யமுதநிலை
தன்னைக்காரு தன்மனையை யுன்மனையில் தாக்குதாக்கே. 403

தாக்குவது பூணத்தால் தாக்கவேணும் தருவானமுலமதைப்
பார்க்கவேணும், கோக்குவது அம்பாத்தை நோக்கவேணும் நுண்
ணிமையால் தன்னிமையி லணுகவேணும், நாக்குநனி கவையமு
தங் கொள்ளவேணும் நாநாந்தப் பேரொளியை நணுகவேணும்,
பேரக்குவாத் தறிந்தமுதங் கொள்ளவேணும் பேரதமய மாபூர
ணத்தைதகம்பே. 409

நம்புவது ஜெகஜோதிபாதந்தன்னை நாடறிந்து நகரறிந்து நா
ட்டங்கண்டு, தன்பிலத்தைத் தானறிந்து தானேதானாய்த் தானறி
ந்துவ் கனியறிந்து தனதாய்நிலு, வெம்பிமன தலையாமல் தனபல
த்தைப்பாரு மெய்ஞ்ஞான மறியாத வீணர்கோடி, அம்புலியில்மெ
த்தவுண்டு அறிந்துபேச அடக்கமுடனாலெடுத்து அன்பாய்ப்பாரே.

அன்பறியா மடையர்மெத்த வுலகத்துள்ளே அவையடக்கந்
தனையறியா ரசட்டுமாண்பர், வெம்பிமனந் தானுழன்று வேடம்பூ
ண்டு விஞ்சைதனையறியாமல்வெருளும்பாவி, கொம்பறிந்துதாவுகிற
மந்திபோலே குறியறிந்து தாவுவது குணமாமப்பர், சிம்புவது ஆ
காது சினமாகாது சிவசிவா மதியமுதச் செய்கையாரே. 411

போட்டவுட னுன்னுருவை பொருவர்காணர் புத்தியுட னீயி
ருந்து சித்தபன்னு, தாட்டியாய் விடமுட சித்துசெய்தால் தா
மாக வேண்பொருள் கோடிசேரும், பூட்டாக நீயிருந்து கருவைச்
செய்தால் பூலோக மன்னவர்கள் புத்திகேட்பார், வட்டமிசைச்சிந்
தையா யிருந்துக்கொண்டு வகையுடனே அஷ்டாங்க வரிசைபாரே.

வரிசையதுபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு வண்மையுள்ள ஷேனை
நீவைத்துக்கொண்டு, உரிசையுட னவன்சொத்தில் திலகம்போட்டு
உண்மையுட னாசரிடஞ் சென்றுகொண்டு, துரிதமுட ன கொண்டு
வா குட்டிச்சாத்தான் சொல்லியே அஷ்டமாசம்பண்ணி, பரிசுமு
டனீயிருந் தஷ்டசித்தாடப் பாருகை மன்னொல்லாம் பணிவார்
பாரே. 406

பாப்பா சுடர்மதியைப் பாருபாரு பார்க்கையிலே பளிச்செ
ன்று வொளியோவீசும், நோப்பா வொளியோடே நோந்துகூடு
நோறிந்து கூடுவதால்பிரமந்தோன்றும், காப்பா பிரமனிட திதி
யிற்சென்றால் கனிந்துமிக அமுதமதுச்சிந்துகாணும், நீப்பா அமு
தமதைக்கொண்டால்மைந்தா நின்னுடையதேதமது அமுதமாமே

அமுதநிலை தனையறிந்து பதனம்பண்ணு ஆதிபா பாமென
வே அருளேநோக்கு, குமுதவொலி தனையறிந்து குருவைக்காருகுரு
வான பதியறிந்து தன்னைக்காரு, தியிர்தவுரு வானபதி பருகிதன்
னைச் சிதமான பூணத்தில் தினமுஞ்சேரு, சமாசமா யமுதநிலை
தன்னைக்காரு தன்மனையை யுன்மனையில் தாக்குதாக்கே. 403

தாக்குவது பூணத்தால் தாக்கவேணுந் தருவானமுலமதைப்
பார்க்கவேணும், நோக்குவது அம்பாத்தை நோக்கவேணும் துண்
ணீமையால் தன்னிமையி லணுகவேணும், நாக்குநனி கனையமு
தங் கொள்ளவேணும் நாநாந்தப் பேரொளியை நணுகவேணும்,
போக்குவாத் தறிந்தமுதங் கொள்ளவேணும் போதமய மா பூர
ணைத்தைதகம்பே. 409

நம்புவது ஜெகஜோதிபாதந்தன்னை நாடறிந்து நகரறிந்து நா
ட்டங்கண்டு, தன்பிலத்தைத் தானறிந்து தானேதானாய்த் தானறி
ந்துக் கனியறிந்து தனதாய்நிலு, வெம்பிமன தலையாமல் தனபல
த்தைப்பாரு மெய்ஞ்ஞான மறியாத வீணர்கோடி, அம்புலியில்மெ
த்தவுண்டு அறிந்துபேச அடக்கமுடனாலெறித்து அன்பாய்ப்பாரே.

அன்பறியா மடையர்மெத்த வுலகத்துள்ளே அவையடக்கந்
தனையறியா ரசட்டுமாண்பர், வெம்பிமனந் தானுழன்று வேடம்பு
ண்டு விஞ்சைதனையறியாமல்வெருளும்பாவி, கொம்பறிந்துதாவுகிற
மந்திபோலே குறியறிந்து தாவுவது குணமாமப்பா, சிம்புவது ஆ
காது சினமாகாது சிவசிவா மதியமுதச் செய்கைபாரே. 411

பாரப்பா குருவினுட பதியைநோக்கிப் பார்க்கையிலே கீழ்முலம் பதிந்துபாரு, ஆரப்பா அறிவார்க ளமுதப்போக்கு அமுதரசந் தான றிந்து அழுத்திப்பாரு, வீரப்பா செய்யாமல் விண்ணைப்பாரு விண்ணி றைந்த போதமதை மிகவும்வேண்டு, சாரப்பா சதானந்தந் தன்னைக் காரு தனையறிந்து காராட்டால் தவறிப்போமே. 412

தவமான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு சந்திரபுஷ்க் கரணியிலே ஸ்தானம்பண்ணி, சிவமான செபதபங்கள் செய்யும்போது தென்பொ திகை தனில்வாழும் சித்தர்கூடி, நவமான கருவெடுத்து ஆடுங்குத்தை நாங்கள்மிக அதிசயித்துப் பார்க்கவந்தால், உவமானந் தெரியாமல் செ ய்தாயானால் ஒடுமணி கவுனமதை யுரையென்றோ. 413

உரையாத கவுனரசமணியையீந்து உருமறைக்குங் கருவொன்று வுகந்துகூறி, திரையான திரைநீக்க வலுவகூறி திரைநீக்கிப் குருபதத் திற் சேரக்கூறி, வரையான ஆறுவரை தாண்டக்கூறி மகத்தான மேல் வரையின் மார்க்கங்கூறி, குறையான அமுதமது கொள்ளக்கூறி குரு விருக்கும் பதிகூறிப் போவென்றேனே. 414

போவென்று சொன்னவுடன்சித்தர்கூடிப் பொதிகையென்றபோ துகிரி தனிற்சென்றார்கள், ஆவென்ற மதிபறிந்து அதீதசித்தர் அவை யடக்கங் கேட்டவுட னறிந்துபோனார், கோவென்ற குருமுறைபாய் சொன்னால்மைந்தா, கொள்கையுடன் தனையறிய மாட்டாதேது, நாவெ ன்ற ருசியதனை யறியாதாலே நல்லருசி தனையறிய மதிபோனோ. 415

மதியொடுங்கி வளருகின்ற சூட்சந்தன்னை வணக்கமுடன் தானி ருந்து வணங்கினாக்கால், பதிதலத்தி லெட்டிரண்டு மொன்றாய்க்கூடி பத்தான தசவாய்வு அகாரபீடம், விதிபெழுத்தை யாரறிந்து கூட்டப் போனார் விமலனே புலத்தியனே அந்தம்பாரு கதிமுகத்தில் காயசித் துக் கடுத்தவாறு கண்டுகண்டு கொண்டவனே சித்தனாமே. 416

அறுபத்துநாலுசித்து.

சித்தான அறுபத்து நாலுக்கும்பேர் செப்புவிதேன் புலத்தியனே தெளிந்துகேளு, முத்தானபிரவதிகசித்துவொன்றுமுர்க்கமுள்ள இதமி கிதச் சித்துவொன்று, சுத்தானசுக்கிலத்தின் சித்துவொன்று சுகமான பிரமகுலச் சித்துவொன்று, பாத்தான பிரையதிகச் சித்துவொன்று பா ங்கான அங்கிசத்தின் சித்தொன்றுச்சே. 417

ஒன்றான பெண்மயமாம் சித்துவொன்று ஒடுங்காத பவமுனிசித் துவொன்று, பன்றான ஈசர்குலச் சித்துவொன்று பராபரமாத் தாதுவெ னும் பரமசித்து, குன்றாத அசுரமெனுஞ் சித்துவொன்று குறையாத தானியமாஞ் சித்துவொன்று, சென்றண்ட பிரமாதிச் சித்துவொன்று திரமான அனுமாதி சித்தொன்றுச்சே. 418

ஆச்சப்பா விசுவரூபகுலச் சித்துவொன்று அடங்காத சித்திரமாஞ் சித்துவொன்று, முச்சப்பா சிவநிதியாஞ் சித்துவொன்று முறையான

தருணவலு சித்துவொன்று, காய்ச்சப்பா பருகியெனுஞ்சித்துவொன்று
கரைகாணு அதிருபச் சித்துவொன்று, பாச்சப்பா பண்பான டோகினி
யாஞ் சித்துமாமே. 419

ஆமப்பா விரோதமயச் சித்துவொன்று அசையாத விருந்தினு
ஞ்சித்துவொன்று, நாமப்பா காரூபச்சித்துவொன்று நாதமெனு மன்பு
நிலைச் சித்துவொன்று காமப்பால் விஜயமெனுஞ் சித்துவொன்று கரு
ணைபெறுஞ் செயரூபச் சித்துவொன்று, தாமப்பா மதன்கேனிச் சித்து
மொன்று தருகாத துப்பிவனச் சித்தொன்றாச்சே. 420

சித்தான பரிநகுலச் சித்துவொன்று திரமான நரிபரியாஞ் சித்து
வொன்று, வித்தான வகாரமாய்ச் சித்துவொன்று விதமான சந்தவிதச்
சித்தாமொன்று: கத்தான தாம்பிரமாஞ் சித்துவொன்று துலையாத சல
பேறிச் சித்துவொன்று, முத்தான அகபதியாஞ் சித்துவொன்று முறை
யான சிங்கமுகச் சித்துவொன்றே. 421

சித்திக்கும் ரிஷபமுகச் சித்துவொன்று சிவசிவா சித்தாமகா சித்
துவொன்று, பத்திக்கும் பாம்பரச் சித்துவொன்று பகர்பஞ்சி காணசி
த்து அதிகவித்தை, உத்திக்கும் உத்திகரு வருமைசித்து வருவான
மறைப்பிலே மறைந்தஞ்சித்து, வெற்றிக்கும் வெற்றிமுனைச் சித்துவொ
ன்று வேடிக்கை மதுரகேனிச் சித்துவொன்றே. 422

மதுராதி மாமோகச் சித்துவொன்று மங்கையர்களநிமோகச் சித்
துவொன்று, விதனமுடன்விதனம்வருஞ் சித்துவொன்றுவேடிக்கை கா
லத்தி லதிகசித்து, சுகமான சலதம்பச் சித்துவொன்று சுருக்கான அக்
கினிபி லனந்தஞ்சித்து, அதமான மாரணத்தி லனந்தஞ்சித்து ஆக்கை
யுறு மாறாட்ட மானசித்தே. 423

மாறாட்ட மானபே தனமாஞ்சித்து வைபகத்தோர் துணைமயக்கு
வாடைசித்து, நீராட்டமானதிலேநனையாச்சித்து நிஷ்டையிலே நம்பிக்
கும் வாயுஸ்தம்பம், கோராட்ட வினோதத்தி லதிகசித்து குமரிவினையா
டுகிற கோலச்சித்து, பாராட்டம் பண்ணுகிற அரவின்சித்து பகைந்த
வா தமதியற்றும் பாரிசித்தே. 424

பாசப்பா முத்திதரப் படைக்குஞ்சித்து பார்க்கையிலே தீயெரி
ந்து பறக்குஞ்சித்து, நோப்பா யெரிந்ததி யவிக்குஞ்சித்து நிமைக்கு
முன்னே காதவழி நெருக்குஞ்சித்து, விரப்பா செய்யாம லடங்குஞ்சி
த்து வெகுகோடி சித்துகணன் விபரமாக, ஆரப்பா அறிவார்க ளறுப
த்துநாலு மடக்கமுட னுறது நீதான்பாரே. 425

நீதானு யாடுகிற வகையைக்கேளு நீள்புவியி லிக்கருவைச் சொ
ன்னாயானால், கோதறவே வாயுவின லடக்கப்பட்டு கொடும்பிணிகள்
சூழ்ந்துமிகக் கொடுமையாகி, வேதாளம் பூதகண மயமாய்ப் போவாய்
வேதாந்த சத்தியமாய் நின்றாயானால், தாதாவா யுலகிலுள்ளோர்க் கா
வாயப்பா தன்மைபுள்ள புலத்தியனே கேளுகேனே. 426

கோளப்பா சித்துவகை யோரெட்டெட்டுங் கிருபையுடன் பேர்வ
கையுங் கெணிதஞ்சொன்னேன், வேளப்பா எரித்தசிவன் கிருபையாலே
வெளிதோணக் கருக்குருவாய் விபரங்கேளு, ஆளப்பா இந்நூல்தான்
சாலஞ்சாலம் ஆயிரத்து இருநூறுமதிசஞ்சாலம், கோளப்பா ஜாலமதி
லடக்கமானால் கொள்கின்ற சாலவித்தை நிசமதாமே. 427

நிசமான தொழிலெடுத்தநீ தானாடு நிச்சயமாய் சாலவித்தைமனை
திந்தாணும், வசமான மனதடங்கி அறிவிற்கேர்ந்தால் மகத்தான சால
வித்தை யென்னசொல்வென் நிசமான தசதீட்சை மனதிற்கொண்டு,
நித்தபரி பூரணத்தைப் பணிந்தாமானால், ருசியான பால்போலே சகல
சித்தும் நொடிக்குமுன்னே ஆடுதற்கு நோக்குண்டாமே. 428

பிரவதிகச்சித்து.

உண்டான சித்துவகைக்குவமைகேளு உறுதியுள்ள புலத்தியனே
யுனக்காய்ச்சொல்வேன், செண்டாட லுர்க்குருவி பிச்செடுத்துச் செந்
தேனுங் கருந்தேனும் விட்டுமைந்தா, நன்னுகமத்திக்கும் போதில்மை
ந்தா நன்மையுள்ள மைபோலே நலமாய்க்காணும், குன்றாத சிமிழ்தனி
லே பதனம்பண்ணிக் குருவான பதிநோக்கித் திலதம்போடே. 429

போட்டவுடன் ரேசாபூ ரகமும்பண்ணிப் புனிதமுடன் கும்பகத்
தில் நின்றால்மைந்தா, நாட்டமுடன் நாலுதிக்கி லுள்ளசேதி நலமாகத்
தோணுமடா நலமாய்மைந்தா, தேட்டமுட னிரந்தமுறை சித்துதானுந்
திறமான பிறவதிகச் சித்துமாகும், வாட்டமில்லா மனதடங்கி நில்லு
நில்லு மைந்தனை யின்னமொரு வரிசைகேளே. 430

இதமதிகச்சித்து.

வரிசைபென்ன இதமதிதச் சித்துசொல்வேன் வால்நீண்ட தருக்
குருவி பிச்சுவாங்கி, உரிசையுள்ள ஏரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு ஒமே
னவே மத்தித்து ஈனியில்வைக்க, மூரசதிரத் திருவேறிமையாய்ப்போ
கும் மூர்க்கமுள்ள பெய்யதனைச் சிமிழில்வைத்து, குருபதியைத் தனை
நோக்கி மையையெட்டெட்டுங் குப்பித்து நின்றதினால்குணத்தைக்கேளே.

கோளப்பா நானூறு ஜனங்கள்கூடி கெம்பீர மாயிருக்குங் கூட்டக்
தேகி, கோளப்பா மிகப்பேசி சண்டைசெய்வார் குணமாக நீயடக்கிப்
போகும்போது, வேளப்பா மதன்ரதிபோ விணங்கிரிற்பார் வேடிக்கை
பார்க்கவுமீ பின்புசென்றால், தாலப்பா மிகவேங்கி மிதித்துக்கொ
ண்டு கடினமுள்ள சண்டையிட்டு வோடும்பாரே. 432

பிறையதிகச்சித்து.

பாரப்பா இன்னமொரு சேதிகேளு பண்பான பிறையதிகச் சித்து
சொல்வேன், காரப்பா திகைப்பூண்டு தனைக்கருக்கி கருவான ஏரண்டத்
தெண்ணெய்விட்டு, விரப்பா செய்யாமல் கலவத்தாட்ட விபரமுள்ள

மைபோலே வெளிச்சங் காணுஞ், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம்
பண்ணித் திருவான பதினோக்கித் திலதம்போடே. 433

போட்டவுட னமாவாசை இருட்டில்மைந்தா போக்குடனே நாலு
திக்கும் பார்த்தாயானால், நாட்டமுடன் பிறையதிக மாகத்தோற்றும்
நாரான மானிடர்க்கு அப்படியேகாணும், வாட்டமுட னிடதுகண்ணை
முடிப்பார்த்தால் வலமான சூரியன்போல் வரிசைகாணும், காட்டாதே
யுலகத்தி லிந்ததூலைக் கர்மவிதி தீர்ந்தவர்க்குக் காட்டுகாட்டே. 434

அங்கிச்சித்து.

காட்டவே பிறையதிகச் சித்துச்சொன்னேன் கருவான அங்கிசத்
தின் சித்துச்சொல்வேன், பூட்டாதமின்மினியாம் பூச்சிதன்னைப் பொ
ருக்கியொரு சிரங்கைதனை பீங்கானிட்டு, கூட்டுவா யேரண்டத் தெண்
னெய்விட்டு குருவான கருவிட்டு ரவியில்வைக்க, ஆட்டான திகைப்பூடு
வுருகநல்ல அறக்குநிற மைபெனவே அன்பாம்பாரே. 435

அன்பான மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அண்டமெனுங் கும்ப
முனி யடிமையாகி, நிம்பாமல் நீயிருந்து திலதம்போட்டு நின்றிடத்
தைக் கும்பித்து அருளேனோக்கு, சம்பிரமாய்பூமிதனைப்பார்க்கும்போது
தட்டாத பாதாளங் கெசமாய்த் தோற்றும், வம்பான பாதாளம் பார்க்
கும்போது மனதுபய மாகவேதான் தோற்றும்பாரே. 436

பாரப்பா அங்கிசத்தின் சித்துச்சொன்னேன் பாங்கான சுக்கிலத்
தின் சித்துகேளு, நீரப்பா சுரதநீர் பீங்கானிலிட்டு நிறையாகப் பெருங்
காயந் தன்னிற்சேர்த்து, காரப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாருகாரமது
தானேறி புளிபோலாகும், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணிச்
சுந்தைமன தொன்றாக அறிவில்நில்லே. 437

நில்லென்று தியானித்து கலத்தல்செய்து நிசமான கடுகளவு புனி
தான்கொண்டு, சொல்லென்றும் பேசாமல் கலத்தல்செய்தால் சுருக்
கான சுரதநீர்மேலேவறுங், கல்லென்ற மலையதுவும் நகர்ந்தாலுந்தான்
கழலாது சுரதநீர் கட்டிப்போகும், வல்லென்ற மல்பொருந்துங் கோடி
மான்மின் மதனவொலி சத்தமதுசொல்லொணாதே. 438

சொல்லவொண்ணு கலத்தலிலே மதன்போலாடும் சுகிர்தமின்
மான் மனம்வேறானால் சொல்லக்கேளு, நல்லதொரு அடக்கமென்ற
புனியைத்துப்பு நலமானசுரதநீர் சரிபோற்பாயும், புல்லென்ற புல்ல
ருக் கிந்தநூலைப் புகலாதே அவர்களிடம்பேசவேண்டாம், வல்லென்ற
சுக்கிலத்தின் சித்துமாகு மகத்தான பிரமகுலச் சித்துகேளே. 439

பிரமகுலச்சித்து.

கேளப்பா செம்பருந்துப் பித்தெடுத்து கிருபையுடன் சுரதநீ
ரொன்றுச்சேர்த்து, கேளப்பா வாராமல் புழுகுசேர்த்துக் கூர்மையு

டன் மத்திக்கும் போதிலையா, கூழப்பா போலாகி யிறகிமையாய் குணமாக இருக்குமடா சிமிழில்வைத்து, நாளப்பா மூலமதிற் நிலதம்போட்டு நன்மையுடன் குட்பகத்தில் நின்றுபாரே. 440

பாரப்பா வுனதுருவைக் கண்டோரெல்லாம் பாரப்பிரம சொரூப மெனப் பணிவாரையா, காரப்பா மவுனமதா யிருந்துகொண்டு காசினி யோர் செய்தொழிலைக் காணுகாணு, பேரப்பா பிரமகுல மெனறே சொல்வார் பேசாமற் நிலதமதை யழித்தாயானால், சீரப்பா வுனதுருத் தான் சுபமதாசுச் செகத்தோர்க்குத் தோணுமடா தெளிந்துபாரே.

பாரப்பா பிரமகுலச் சித்துச்சொன்னேன் பதிவான பெண்மயத் தின் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் காமரூபி அசுபதியி னுள்தனி லே கொண்டுவந்து, நேரப்பா கருவினால் பித்துஞ்சேர்த்து நினைவாகத் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, சீரப்பா தாரமது கூடச்சேர்த்துத் திரடாக ஐங்கோலத் தயிலம்வாங்கே. 442

வாங்கியே கல்வத்திலாட்டும்போது மயங்காமற் தயிலம்விட்டு மாட்டி-ஆட்டி, ஐங்கியே ஆட்டிவரி லென்னசொல்வேன் ஒகோகோ அருணாநிற மையேயாகும், தீங்கில்லாச் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணிச்செங்கதிருஞ் சோதியுமே சேர்ந்தநாளில், பாங்குபெற எமலியிட்டுப் பூசியேதான் பதிவாக ரேசகபூ ரகமுட்பண்ணே. 443

பண்ணியே குட்பகத்தி னின்றாயானால் பாருளோ ரதிமோகசனி கையென்று, சண்ணையொடு சயிக்கினைகள் பேசுவார்கள் தன்மனதைத் தானடக்கிக் குஞ்சிரிப்புகொள்ளு, கன்னிகையேயுன்மனது என்றுபோற்றிக் கால்தனிலே விழுவார்கள் கருவாய்நீடும், உன்னியேஎமலியதை யழித்தாயானால் உடனின்ற மான்தேடி பேங்குவாரே. 444

ஐங்கியே மனந்தளர்ந்து பெருமூச்சேறி என்னசொல்வேன் மத ரதியோ மோகினியோ போபோ, மாங்குயில் போல் நின்ற பெண்ணை நிமைக்குமுன்னே மறைந்ததினால் மனிதரெல்லா மாயமாயம், தூங்குவது சொற்பனம்போ லாச்சேயென்று சொல்வார்க ளனைவோருந் துயரம்வைத்து, பாங்குடனே பெண்மயத்தின் சித்தைநீடும் பகராதே யொருவருக்கும் பண்பாய்த்தானே. 445

பவமூலச்சித்து.

தானென்ற பெண்மயத்தின் சித்துச்சொன்னேன் தவமான பவ மூலச்சித்துகேளு, கானென்ற கானகத்தில் வாழும்நல்ல கவரியெனு மானினுடக் குளம்பைவாங்கி, பானென்ற பாண்டமதி விட்டுநல்ல பசுமையுள்ள துருசதுவங் கெந்திசேர்த்து, ஊனென்ற அமுரிவிட்டு எரித் தாயாகில் உடன்சேர்ந்த நீர்வற்றித் தயிலமாமே. 446

ஆமப்பா தயிலமதில் வீரம்பூரம் அன்பான புழுகிட்டு மத்தித்தே தான், நாமப்பா சொல்லுகிறோம்ரவியில்வைக்க நல்லதொரு மெழுகாகி

மைபோலே வெளிச்சங் காணுஞ், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம்
பண்ணித் திருவான பதினோக்கித் திலதம்போடே. 433

போட்டவுட னமாவாசை இருட்டில்மைந்தா போக்குடனே நாலு
திக்கும் பார்த்தாயானால், நாட்டமுடன் பிறையதிக மாகத்தோற்றும்
நாரான மானிடர்க்கு அப்படியேகாணும், வாட்டமுட னிடதுகண்ணை
முடிப்பார்த்தால் வலமான சூரியன்போல் வரிசைகாணும், காட்டாதே
யுலகத்தி லிந்தநூலைக் கர்மவிதி தீர்ந்தவர்க்குக் காட்டுகாட்டே. 434

அங்கிச்சித்து.

காட்டவே பிறையதிகச் சித்துச்சொன்னேன் கருவான அங்கிசத்
தின் சித்துச்சொல்வேன், பூட்டாதமின்மினியாம் பூச்சிதன்னைப் பொ
ருக்கியொரு சிரங்கைதனை பிங்கானிட்டு, கூட்டுவா யேரண்டத் தெண்
னெய்விட்டு குருவான கருவிட்டு ரவியில்வைக்க, ஆட்டானதிகைப்பூடு
வுருகிரல்ல அறக்குறி மைமெனவே அன்பாம்பாரே. 435

அன்பான மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அண்டமெனுங் கும்ப
முனி யடிமையாகி, நிம்பாமல் நீயிருந்து திலதம்போட்டு நின்றிடத்
தைக் கும்பித்து அருளேனோக்கு, சம்பிரமாய்ப்புமிதனைப்பார்க்கும்போது
தட்டாத பாதாளங் கெசமாய்த் தோற்றும், வம்பான பாதாளம் பார்க்
கும்போது மனதுபய மாகவேதான் தோற்றும்பாரே. 436

பாரப்பா அங்கிசத்தின் சித்துச்சொன்னேன் பாங்கான சுக்கிலத்
தின் சித்துகேளு, நீரப்பா சுரதநீர் பிங்கானிலிட்டு நிறையாகப் பெருங்
காயந் தன்னிற்சேர்த்து, காரப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாருகாரமது
தானேறி புளிபோலாகும், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணிச்
சுந்தைமன தொன்றாக அறிவில்நில்லே. 437

நில்லென்று தியானித்து கலத்தல்செய்து நிசமான கடுகளவு புளி
தான்கொண்டு, சொல்லென்றும் பேசாமல் கலத்தல்செய்தால் சுருக்
கான சுரதநீர்மேலேவறுங், கல்லென்ற மலையதுவும் நகர்ந்தாலுந்தான்
கழலாது சுரதநீர் கட்டிப்போகும், வல்லென்ற மல்பொருந்துங் கோடி
மான்மின் மதனவொலி சத்தமதுசொல்லொணாதே. 438

சொல்லவொண்ணா கலத்தலிலே மதன்போலாடும் சுகிர்தமின்
மான் மனம்பேறானால் சொல்லக்கேளு, நல்லதொரு அடக்கமென்ற
புனியைத்துப்பு நலமானசுரதநீர் சரிபோற்பாயும், புல்லென்ற புல்ல
ருக் கிந்தநூலைப் புகலாதே அவர்களிடம்பேசவேண்டாம், வல்லென்ற
சுக்கிலத்தின் சித்துமாகு மகத்தான பிரமகுலச் சித்துகேளே. 439

பிரமகுலச்சித்து.

கோளப்பா செம்பருந்துப் பித்தெடுத்து கிருபையுடன் சுரதநீ
ரொன்றுச்சேர்த்து, கோளப்பா வாராமல் புழுகுசேர்த்துக் கூர்மையு

டன் மத்திக்கும் போதிலையா, கூழப்பா போலாகி யிறுகமையாய் குணமாக இருக்குமடா சிமிழில்வைத்து, நாளப்பா மூலமதிற் றிலதம்போட்டு நன்மையுடன் குப்பகத்தில் நின்றுபாரே. 440

பாரப்பா வுனதுருவைக் கண்டோரெல்லாம் பரப்பிரம சொருப மெனப் பணிவாரையா, காரப்பா மவுனமதா யிருந்துகொண்டு காசினி யோர் செய்தொழிலைக் காணுகாணு, பேரப்பா பிரமகுல மெனறே சொல்வார் பேசாமற் றிலதமதை யழித்தாயானால், சீரப்பா வுனதுருத் தான் சுபமதாசச் செகத்தோர்க்குத் தோணுமடா தெளிந்துபாரே.

பாரப்பா பிரமகுலச் சித்துச்சொன்னேன் பதிவான பெண்மயத் தின் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் காமருபி அசுபதியி னுள்தனி லே கொண்டுவந்து, நேரப்பா கருவினால் பித்துஞ்சேர்த்து நினைவாகத் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, சீரப்பா தாரமது கூடச்சேர்த்துத் திரடாக ஐங்கோலத் தயிலம்வாங்கே. 442

வாங்கியே கல்வத்திலாட்டும்போது மயங்காமற் தயிலம்விட்டு மா ட்டி-ஆட்டி, ஐங்கியே ஆட்டிவரி லென்னசொல்வேன் ஓகோகோ அரு ணநிற மையேயாகும், தீங்கில்லாச் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணிச்செ ங்கதிருஞ் சோதியுமே சேர்ந்தநாளில், பாங்குபெற எமலியிட்டுப் பூசி யேதான் பதிவாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 443

பண்ணியே கும்பகத்தி னின்றாயானால் பாருளோ ரதிமோகசனி கையென்று, சண்ணையொடு சயிக்கினைகள் பேசுவார்கள் தன்மனதைத் தானடக்கிக் குஞ்சிரிப்புகொள்ளு, கன்னிகையேயுன்மனது என்றுபோ ற்றிக் கால்தனிலே விழுவார்கள் கருவாய்நீயும், உன்னியேஎமலியதை யழித்தாயானால் உடனின்ற மான்தேடி யேங்குவாரே. 444

ஐங்கியே மனந்தளர்ந்து பெருமூச்சேறி என்னசொல்வேன் மத ரதியோ மோகினியோ போபோ, மாங்குபில் போல் நின்ற பெண்ணை நிமைக்குமுன்னே மறைந்ததினால் மனிதரெல்லா மாயமாயம், தூங்கு வது சொற்பனம்போ லாச்சேயென்று சொல்வார்க ளனைவோருந் துயரம்வைத்து, பாங்குடனே பெண்மயத்தின் சித்தைநீயும் பகரா தே யொருவருக்கும் பண்பாய்த்தானே. 445

பவமூலச்சித்து.

தானென்ற பெண்மயத்தின் சித்துச்சொன்னேன் தவமான பவ மூலச்சித்துகேளு, கானென்ற கானகத்தில் வாழும்நல்ல கவரியெனு மானினுடக் குளம்பைபவாங்கி, பானென்ற பாண்டமதி விட்டுநல்ல பசு மையுள்ள துருசதுவுங் கெந்திசேர்த்து, ஊனென்ற அமுரிவிட்டு எரித் தாயாகில் உடன்சேர்ந்த நீர்வற்றித் தயிலமாமே. 446

ஆமப்பா தயிலமதில் வீரம்பூரம் அன்பான புழுகிட்டு மத்தித்தே தான், நாமப்பா சொல்லுகிறோம்ரவியில்வைக்க நல்லதொரு மெழுகாகி

மைபோலே வெளிச்சங் காணுஞ், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணித் திருவான பதினோக்கித் திலதம்போடே. 433

போட்டவுட னமாவாசை இருட்டில்மைந்தா போக்குடனே நாலு திக்கும் பார்த்தாயானால், நாட்டமுடன் பிறையதிக மாகத்தோற்றும் நாரான மானிடர்க்கு அப்படியேகாணும், வாட்டமுட னிடதுகண்ணை முடிப்பார்த்தால் வலமான சூரியன்போல் வரிசைகாணும், காட்டாதே யுலகத்தி லிந்ததூலைக் கர்மவிதி தீர்ந்தவர்க்குக் காட்டுகாட்டே. 434

அங்கிச்சித்து.

காட்டவே பிறையதிகச் சித்துச்சொன்னேன் கருவான அங்கிசத் தின் சித்துச்சொல்வேன், பூட்டாதமின்மினியாம் பூச்சிதன்னைப் பொ ருக்கியொரு சிரங்கைதனை பிங்கானிட்டு, கூட்டுவா யோண்டத் தெண் ணெய்விட்டு குருவான கருவிட்டு ரவியில்வைக்க, ஆட்டான திகைப்பூடு வருகிறல்ல அறக்குறி மையெனவே அன்பாம்பாரே. 435

அன்பான மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அண்டமெனுங் கும்ப முனி யடிமையாகி, நிம்பாமல் நீயிருந்து திலதம்போட்டு நின்றிடத் தைக் கும்பித்து அருளேனோக்கு, சம்பிரமாய்ப்புமிதனைப்பார்க்கும்போது தட்டாத பாதாளங் கெசமாய்த் தோற்றும், வம்பான பாதாளம் பார்க் கும்போது மனதுபய மாகவேதான் தோற்றும்பாரே. 436

பாரப்பா அங்கிசத்தின் சித்துச்சொன்னேன் பாங்கான சுக்கிலத் தின் சித்துகேளு, நீரப்பா சுரதநீர் பிங்கானிலிட்டு நிறையாகப் பெருங் காயந் தன்னிற்சேர்த்து, காரப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாருகாரமது தானேறி புளிபோலாகும், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணிச் சிந்தைமன தொன்றாக அறிவில்நில்லே. 437

நில்லென்று தியானித்து கலத்தல்செய்து நிசமான கடுகளவுபுனி தான்கொண்டு, சொல்லென்றும் பேசாமல் கலத்தல்செய்தால் சுருக் கான சுரதநீர்மேலேவறுங், கல்லென்ற மலையதுவும் நகர்ந்தாலுந்தான் கழலாது சுரதநீர் கட்டிப்போகும், வல்லென்ற மல்பொருந்துங் கோடி மான்மின் மதனவொலி சத்தமதுசொல்லொணாதே. 438

சொல்லவொண்ணு கலத்தலிலே மதன்போலாடும் சுகிர்தமின் மான் மனம்வேறுனால் சொல்லக்கேளு, நல்லதொரு அடக்கமென்ற புனியைத்துப்பு நலமானசுரதநீர் சரிபோற்பாயும், புல்லென்ற புல்ல ருக் கிந்தநூலைப் புகலாதே அவர்களிடம்பேசவேண்டாம், வல்லென்ற சுக்கிலத்தின் சித்துமாகு மகத்தான பிரமகுலச் சித்துகேளே. 439

பிரமகுலச்சித்து.

கேளப்பா செம்பருந்துப் பித்தெடுத்து கிருபையுடன் சுரதநீ ரொன்றாய்சேர்த்து, கேளப்பா வாராமல் புழுகுசேர்த்துக் கூர்மையு

மைபோலே வெளிச்சங் காணுஞ், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணித் திருவான பதினோக்கித் திலதம்போடே. 433

போட்டவுட னமாவாசை இருட்டில்மைந்தா போக்குடனே நாலு திக்கும் பார்த்தாயானால், நாட்டமுடன் பிறையதிக மாகத்தோற்றும் நாரான மானிடர்க்கு அப்படியேகாணும், வாட்டமுட னிடதுகண்ணை முடிப்பார்த்தால் வலமான சூரியன்போல் வரிசைகாணும், காட்டாதே யுலகத்தி லிந்ததூலைக் கர்மவிதி தீர்ந்தவர்க்குக் காட்டுகாட்டே. 434

அங்கிச்சித்து.

காட்டவே பிறையதிகச் சித்துச்சொன்னேன் கருவான அங்கிசத் தின் சித்துச்சொல்வேன், பூட்டாதமின்மினியாம் பூச்சிதன்னைப் பொ ருக்கியொரு சிரங்கைதனை பிங்கானிட்டு, கூட்டுவா யோண்டத் தெண் ணெய்விட்டு குருவான கருவிட்டு ரவியில்வைக்க, ஆட்டான திகைப்படு வுருகிரல்ல அறக்குறி மையெனவே அன்பாம்பாரே. 435

அன்பான மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அண்டமெனுங் கும்ப முனி யடிமையாகி, நிம்பாமல் நீயிருந்து திலதம்போட்டு நின்றிடத் தைக் கும்பித்து அருளேனோக்கு, சம்பிரமாய்ப்புமிதனைப்பார்க்கும்போது தட்டாத பாதாளங் கெசமாய்த் தோற்றும், வம்பான பாதாளம் பார்க் கும்போது மனதுபய மாகவேதான் தோற்றும்பாரே. 436

பாரப்பா அங்கிசத்தின் சித்துச்சொன்னேன் பாங்கான சுக்கிலத் தின் சித்துகேளு, நீரப்பா சுரதநீர் பிங்கானிலிட்டு நிறையாகப் பெருங் காயந் தன்னிற்சேர்த்து, காரப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாருகாரமது தானேறி புளிபோலாகும், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணிச் சிந்தைமன தொன்றாக அறிவில்நில்லே. 437

நில்லென்று தியானித்து கலத்தல்செய்து நிசமான கடுகளவு புனி தான்கொண்டு, சொல்லென்றும் பேசாமல் கலத்தல்செய்தால் சுருக் கான சுரதநீர்மேலேவறுங், கல்லென்ற மலையதுவும் நகர்ந்தாலுந்தான் கழலாது சுரதநீர் கட்டிப்போகும், வல்லென்ற மல்பொருந்துங் கோடி மான்மின் மதனவொலி சத்தமதுசொல்லொணாதே. 438

சொல்லவொண்ணு கலத்தலிலே மதன்போலாடும் சுகிர்தமின் மான் மனம்வேறுனால் சொல்லக்கேளு, நல்லதொரு அடக்கமென்ற புனியைத்துப்பு நலமானசுரதநீர் சரிபோற்பாயும், புல்லென்ற புல்ல ருக் கிந்ததூலைப் புகலாதே அவர்களிடம்பேசவேண்டாம், வல்லென்ற சுக்கிலத்தின் சித்துமாகு மகத்தான பிரமகுலச் சித்துகேளே. 439

பிரமகுலச்சித்து.

கோளப்பா செம்பருந்துப் பித்தெடுத்து கிருபையுடன் சுரதநீ ரொன்றுச்சேர்த்து, கோளப்பா வாராமல் புழுகுசேர்த்துக் கூர்மையு

மையேபோலாகும், காமப்பா சென்றதொரு மையையீயுங் காட்டெருமைக்
கொம்புதனில் பதனம்பண்ணி, தாமப்பா தன்னிலையை யறிந்துகொ
ண்டு தயங்காமல் ரோசகபூ ரகமுஞ்செய்யே. 447

செய்தபின்பு சும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு செப்புதனில் மையெ
டுத்து எமலியிட்டு, உய்தமுள்ள புடரிதனிற் றடவிமைந்தா உன்மனை
யைத் தான்தொழுது நின்றாயாகில், துய்தமுள்ள காளைவடி வாகத்தோ
ற்றிக் தொல்லுலகி விறநாளை யார்மாடென்பார், பைதலா யனைவோரு
மதிசயமாய்க்கடி பதித்ததொரு கயிறெடுத்துப் பிடிப்பார்பாரே.

பிடிக்கையிலே கண்மறைப்பாய் அய்யிதேய்த்துப் பின்பாக நின்று
மில்லி சென்றுயர்னால், அடுக்கின்ற பயிதலர்க ளதிகயித்து அடுத்து
நின்ற காளைபது மாயமாக, நொடிக்குவிமைந் குள்ளாக மறைந்ததாலே
ஒக்கோகோடாபூத மென்றுசொல்லி, முடிச்சுயவ ரோடிவொ ர்பாருபாரு
முர்க்கமுள்ள சாலவித்தை யறிந்தானே. 449

ஈசராகுலச்சித்து.

தானென்ற பலமுலச் சித்துச்சொன்னேன் தவமான ஈசராகுலச்
சித்துக்கேளு, தானென்ற கவரிமான் பித்துநன்னை கருவான ஈராலுட
தயிலம்வாங்கி, ஊனென்ற தயிலமதிற் பித்துப்போட்டு உருவான நாத
முடன் புழுக்குச்சுர்த்து, மானென்ற கலவத்தில் மத்தித்தாக்கால் மகத்
தான கருக்குழம்பாம் மையார்பாரே. 450

மையான கருமையச் சிமிழில்வைந்து மகத்தான கருவெனவே
மகிழ்ந்துபாரு, மெய்பாகச்சொல்லுகிறேன் பூணத்தைநோக்கி விசை
யாக ரோசகபூ ரகமுஞ்செய்து, அய்யனே புலந்தியனை சும்பகத்தில்
யிலு அறிவாலே குருபானே அன்பாற்கொண்டு, மையகமெல் லாம்
பரும மையேயென்று மனதுறுதி வைந்துக்காரே. 451

காரப்பா ஏகந்தவெலியிலே தான் கருணைமுடன்வடமுதமா யிரு
ந்துக்கொண்டு, நேரப்பா நின்றநிலை தன்னைப்போற்றிநீமகனை புருவந்
தில் எமலியிட்டு, கூரப்பா அஞ்செழுத்தை யோதிக்கொண்டு குருவெ
ன்று நீயிருக்கக் குணத்தைக்கேளு, ஆரப்பா கண்டாலுங் குருவேயெ
ன்று ஆள்கட்டம் ரொப்பவந்தான் கூடுந்தானே. 452

தானென்ற ஆட்குட்ட மிகவுங்கடிச் சதாசிவனோ தவமுனியோ
தம்பிரானோ, தேனென்ற வசனமதாய்த் தொழுதுபோற்றிச் செகத்தி
லுள்ளோர் கூடியேயிற்கும்போது, மானென்ற மையதனைக் கண்மறைப்
புப் பார்த்து மார்க்கமுட னருந்திடவே மனிதனாகும், வானென்ற மா
முனிதா னெங்கேயென்று மார்க்கமுடன் மயங்கிமிக மருளுவாரே.

மருண்டுமிக இருந்துபர தேசியெங்கே மாயமாய்ப் போனதினால்
மனிதனல்ல, திரண்டுகுரு தேசிகனோ சிவனோநல்ல சித்தனோமாமுனி
யோ ஆரோவென்று, வெருண்டுமிக வேடிவொ ரய்யாஜயா வேதாந்த

சித்தியிலே அதிகசித்து, முரண்டுமிகப் பண்ணுமற் றன்னைக்காரு முனையான சுழிமுனையை முயன்றுபாரே. 454

விஷ்ணுகுலச்சித்து.

பாரப்பா சுசாகுலச் சித்துசொன்னேன் பண்பாக விஷ்ணுகுலச் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் குளமான் தன்னில் அடவான பித் துடனே கொழுப்பவாங்கி, சோப்பா கொழுப்பிலே நெய்வடித்துக் கொ ண்டு திரமான பித்துடனே சேர்த்துக்கொண்டு, காரப்பா கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு கனமான பேதிபுடன் பூரணமுஞ்சேரே. 455

சேர்த்துமிக மத்தித்துப் பார்க்கும்போது திரமான கருவாலே மையாய்ப்போச்சு, காத்துமிகச்சிமிழில்வைத்துப் பதனம்பண்ணு கண் ணெனிக் குள் விண்ணெனியைக் கருதிப்பார்த்து, போற்றிமிகக் கும்ப சுத்தில் நின்னுக்கொண்டு புனிதமுள்ள மையெடுத்துத் திலதம்போ ட்டு, பார்த்துமிகவாயுவெனும் பிசந்தன்னைப் பருவமுடன் தொழுத்தி னால் வருபங்கொள்ளே. 456

கேளப்பா அனுமனுட ரூபம்போலே கெடியாகக் காணுமடா கண் டோரெல்லாம், கேளப்பா மிகப்பயத் தோவொர்கள் கொக்கரித்து நீ ஓடிச் சூதித்துப்பாய்ந்து, காலப்பா மிகவூணி நின்றாயானால் கண்டவர்க ளதிகையாய்ப் பார்ப்பாரப்போ, நீளப்பா மிகத்தொட்டுத் திலதந்தன்னை நிமைக்குமுன்னே யழித்திவொய் நீதான்பாரே. 457

பாரப்பா மதன்போல என்னைக்காண்பர் பார்த்துநின்ற அனும னுங் குாங்கைக்கானோம், வீரப்பா செய்தொரு பூதந்தாலே வெருளு கிற பிசாசமோபேயோலென்று, ஆரப்பா வறிகுவார்பாயாரூபம் அனு மனல்ல தேவதைபென் றதிசயிப்பார், சோப்பா மனதடங்கி அறிவிற் சேர்ந்தால் செகசால மானவித்தைத் திரமிதாமே. 458

அசாகுலச்சித்து.

திரமான விஷ்ணுகுலச் சித்துசொன்னேன் தீர்க்கமா யசாகுலச் சித்துசொல்வேன், உரமான ஜங்கொலத் தயிலம்வாங்கி உற்பனமாய் த்தயிலமதைப் பதனம்பண்ணி, திரமான சுரதநீர் தன்னைச்சேர்த்து திறமான பச்சோந்திப் பித்துங்குட்டி, கரமான கல்வத்தில் மத்தித் தாக்கால் கருவானகருசேர்ந்து மையாம்பாரே. 459

மையான அயமெடுத்துப் பதனம்பண்ணி வசமான புழுகெடுத்து அயத்திற்சேர்த்து, கையாலே மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்துக் கருணை யுடன் ஜெகஜோதி பாதந்தன்னை, மெய்யாக வேதொழுது குருவைக் காத்து விசையாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, செய்யவே சும்பகத்தில் நின்னுக்கொண்டு தறமான மையெடுத்து எமலிபோடே. 460

போட்டவுட னுனதுருவை யொருவர்கண்டால் புதுமையுட னதி
சயமாய்ப் பார்ப்பார்கேளு, நாட்டமுள தேகமலை போலத்தோற்றி
நலமான தேகமது முன்பின்னாக, தோற்றது தோற்றுமது வெவ்வேறு
கத் தொல்லுலக ரதிசயமாய் பார்ப்பாரப்பா, காட்டாது திலதமதை
நிமைக்குமுன்னே கையாலே துடைத்துநீ யப்பால்போவே. 461

போனவுடன் கூடிநின்ற பேர்களுல்லாம் பொல்லாதருபமது
மாயமாக, காணாமற்போனதுதர னென்னசொல்வேன் கண்டவர்க
ளதிசயமாய்ப் பேசுவார்கள், தானான இக்கருவை தானே தானாய்
தனதரகப்பார்த்ததினால் பவிக்குஞ்சித்தி, கோணன குருவருளாலி
ந்தனுலைப் குணமாகப் பரத்தினுட சித்துப்பாரே. 462

தானியசித்து.

சித்தான அசாகுலச் சித்துசொன்னேன் திரமான தானியத்
தின் சித்துசொல்வேன், முத்தான அட்சயமாய்முனிதன்னை மூர்க்க
முடன் கொண்டுவந்து தயிலம்வாங்கி, வித்தான ஏண்டத் தயிலத்
தோடே விசையான ஐங்கோலத் தயிலங்கூட்டி, வற்றாத தயிலமது
மூன்றுமொன்றாய் வார்த்துவிடு பிங்கானில் வகையாய்த்தானே.

வகையான மூன்றுவகைத் தயிலந்தன்னை வான்கதிரில் வைத்
திடநீ வண்மைகேளு, பகையாகவொன்றையொன்று கொண்டுநல்ல
பருவமுள்ள மெழுகாகி யிறுகிறிற்கும், தகையாமல் மெழுகைநீ யெ
டுத்துக்கொண்டு தாமென்ற செம்புதனி லடக்கம்பண்ணி, திகையா
மல்கேசத்திற் சஞ்சாரஞ்செய்யில் திடமாகச் செய்கிறதோர் சித்து
கேளே. 464

கேளப்பா ஓடுடுத்து வட்டமாகக் கிருபையுடன் தானுரைத்த
சேகிகேளு, வேளப்பா எரித்தசிவன் தன்னுல்செய்த விசையான
தயிலமதைக் கண்ணத்தப்பி, கேளப்பா ரவியில்வைக்கக் கண்ணந்
தானும் கூர்மையுள்ள தயிலமதை யுண்கிரல்ல, தேளப்பா சிவந்த
நிறம் போலேகாணுந் திறமான பாத்திரத்தின் செய்கைகேளே.

கேளப்பா புலத்தியனே தர்மவானே கேசரமா மட்சயத்தின்
பாத்திரமாகும், வேளப்பா எரித்தசிவன் கையிலேந்தி வெருகோடி
வெசந்துக் கண்ணமீந்தார், நாளப்பா தினம்பார்த்து பாத்திரந்த
ன்னை நலமாகப் பூசித்து அர்ச்சனைகள்செய்து, ஆளப்பா அட்சய
மாம் பாத்திரந்தன்னை அனுதினமும் பூசித்து அருளைப்போற்றே.

போற்றியே குருபாணையானஞ்செய்து பொருத்தமது தான்
பார்த்து கழஞ்சிகட்டி, நாற்றிசையிலுள்ளநவ தானியந்தன்னை நல
மான களஞ்சியத்திற் போட்டுக்கொண்டு, வாட்டுறவு இல்லாத பா
த்திரந்தன்னை வாங்கியே குருபாணையகிழ்ந்துபோற்றி, தேட்டமிலா
தேகொடுக்குந் தெய்வமென்று சிந்தைமனம் ஒன்றாகப் பூசைப
ண்ணே. 467

பூசைபண்ணிப் பாத்திரத்தைக் கையிலேந்திப் புகழ்பெருகுங்
களஞ்சிபத்தின் வாசல்கொன்று, ஓசையுடன் மந்திரத்தைத் தியா
னஞ்செய்து ஒன்றடைய மாய்வளர்ந்து வுறுதியாக, தேசமுடன்பா
த்திரத்தை வைத்தாயானால் நிச்சயமாய்த் தானெடுக்கத் துலையாத்
ப்பா, வாசமுள்ள பூசைத்தின் மகிமைமயலே வளர்ந்ததே தானிய
ங்கள் வளமாய்த்தானே. 468

தானென்ற பாத்திரத்தை பெடுக்கும்போது தனதான களஞ்
சியமும் வற்றிப்போகும், கோனென்ற குருவருளாக் கித்தவித்தை
குருவறிந்து கருவறிந்து வார்த்தாயானால், தேனென்ற சென்மமது
பிலத்துவையா திருவாகுங் குருவாகுந் தீயிதாகும், வீனென்று
பேசாமல் விண்ணைப்பார்த்து வேதார்த்தப் பதியில்மனம் நிறுத்தி
டாயே. 469

பிரமாதிசித்து.

ஆமப்பா தானியவகை கித்துச்சொன்னேன் அன்பான பிர
மாதிசித்துகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறே மத்தினுடலேரும் நல
மான அவ்விரையுங் கூடச்சேர்த்து, தாமப்பா குழித்தயில மிறக்கி
க்கொண்டு தனதானபூரணமுங் கூடச்சேர்த்து, காமப்பால்விட்டா
ட்டி. சனியில்வைக்கக் கருணையுள்ள பிரமதி மையுமாச்சே. 470

ஆச்சப்பா மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அடக்கமுடனவை
யடக்க மன்பாய்ச்செய்து, மாச்சல்செயும் பயல்களுட மேனிதன்
னில் வஞ்சகமாய்த்தடலிலிட மருட்டுத்தானும், பேச்சப்பா பேசா
மல் பிணம்போல் நிற்பான் பிலமான வெறிபிடித்துப் பேப்போலா
வான், மாச்சல்செய்து திராம துன்னுடத்தில் சொன்னால் மார்க்க
முடன் தண்ணீரால் துடைத்துப்போடே. 471

துடைத்தவுடன் மருள்நீங்கிப் பேசுவான்கேள் ககமடிகப் பே
சியவ நிருப்பான்கேளு, மடத்தனமாய்க் கருவெளியிற் சொன்னா
லையா மகத்தான குற்றம்வரு மனதைக்காரு, அடைத்துவைத்த
பொருள்களெல்லா மிதனிற்கொன்னேன் ஆயிரத்த இருநூறு ஆர்
தான்காண்பார், இடத்தில்கெரு கருவறிந்த இடத்தில்பாரு இன்ப
முள்ள துல்தண்ணைப் பதனம்பண்ணே. 472

அனுமாதிசித்து.

பண்ணப்பா பிரமாதிசித்துச்சொன்னேன் பகாவொரு அனு
மாதிசித்துகேளு, விண்ணிறந்த பூரணமோ பலத்தைவாங்கி விப
ரமுள காரோட்டில் வைத்துமைந்தா, திண்ணமுள ரவிபிசங் கூடச்
சேர்த்து செங்கதிரோன்முன்னிலையாய்தயிலம்வாங்கி, நன்னையமாய்
ஐங்கொணத்தயிலம்வாங்கி நல்லதொருபிங்கானில்பதனம்பண்ணே,

பூசைபண்ணிப் பாத்திரத்தைக் கையிலேந்திப் புசும்பெருகுள்
களஞ்சிபத்தின் வாசல்கொன்று, ஓசையுடன் மந்திரத்தைத் தியா
னஞ்செய்து ஒன்றடைய மாய்வளர்ந்து வுறுதியாக, தேசமுடன்பா
த்திரத்தை வைத்தாயானால் நிச்சயமாய்த் தானெடுக்கத் துலையாத்
ப்பா, வாசமுள்ள பூசைத்தின் மகிமைமயலே வளர்ந்ததே தானிய
ங்கள் வளமாய்த்தானே. 468

தானென்ற பாத்திரத்தை பெடுக்கும்போது தனதான களஞ்
சியமும் வற்றிப்போகும், கோனென்ற குருவருளாக் கித்தவித்தை
குருவறிந்து கருவறிந்து வார்த்தாயானால், தேனென்ற சென்மமது
பிலத்துவையா திருவாகுங் குருவாகுந் தீயிதாகும், வீனென்று
பேசாமல் விண்ணைப்பார்த்து வேதார்த்தப் பதியில்மனம் நிறுத்தி
டாயே. 469

பிரமாதிசித்து.

ஆமப்பா தானியவகை கித்துச்சொன்னேன் அன்பான பிர
மாதிசித்துகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறே மத்தினுடிலேரும் நல
மான அவ்விரையுங் கூடச்சேர்த்து, தாமப்பா குழித்தயில மிறக்கி
க்கொண்டு தனதானபூரணமுங் கூடச்சேர்த்து, நாமப்பால்விட்டா
ட்டி. சனியில்வைக்கக் கருணையுள்ள பிரமதி மையுமாச்சே. 470

ஆச்சப்பா மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அடக்கமுடனவை
யடக்க மன்பாய்ச்செய்து, மாச்சல்செயும் பயல்களுட மேனிதன்
னில் வஞ்சகமாய்த்தடலிலிட மருட்டுத்தானும், பேச்சப்பா பேசா
மல் பிணம்போல் நிற்பான் பிலமான வெறிபிடித்துப் பேய்போலா
வான், மாச்சல்செய்து திராம துன்னுடத்தில் சொன்னால் மார்க்க
முடன் தண்ணீரால் துடைத்துப்போடே. 471

துடைத்தவுடன் மருள்நீங்கிப் பேசுவான்கேள் கமலகப் பே
சியவ நிருப்பான்கேளு, மடத்தனமாய்க் கருவெளியிற் சொன்னா
லையா மகத்தான குற்றம்வரு மனதைக்காரு, அடைத்துவைத்த
பொருள்களெல்லா மிதனிற்கொன்னேன் ஆயிரத்த இருநூறு ஆர்
தான்காண்பார், இடத்திலெவரு கருவறிந்த இடத்தில்பாரு இன்ப
முள்ள துல்தண்ணைப் பதனம்பண்ணே. 472

அனுமாதிசித்து.

பண்ணப்பா பிரமாதிசித்துச்சொன்னேன் பகாவொரு அனு
மாதிசித்துகேளு, விண்ணிறந்த பூரணமோ பலத்தைவாங்கி விப
ரமுள காரோட்டில் வைத்துமைந்தா, திண்ணமுள ரவிபிசங் கூடச்
சேர்த்து செங்கதிரோன்முன்னிலையாய்தயிலம்வாங்கி, நன்னயமாய்
ஐங்கொணத்தயிலம்வாங்கி நல்லதொருபிங்கானில்பதனம்பண்ணே,

பூசைபண்ணிப் பாத்திரத்தைக் கையிலேந்திப் புசுழ்பெருகுங்
களஞ்சிபத்தின் வாசல்கொன்று, ஓசையுடன் மந்திரத்தைத் தியா
னஞ்செய்து ஒன்றடசய மாய்வளர்ந்து வுறுதியாக, தேசமுடன்பா
த்திரத்தை வைத்தாயானால் நிச்சயமாய்த் தானெடுக்கத் துலையாத்
ப்பா, வாசமுள்ள பூசைத்தின் மகிமைமயலே வளர்ந்ததே தானிய
ங்கள் வளமாய்த்தானே. 468

தானென்ற பாத்திரத்தை பெடுக்கும்போது தனதான களஞ்
சியமும் வற்றிப்போகும், கோனென்ற குருவருளாக் கித்தவித்தை
குருவறிந்து கருவறிந்து வார்த்தாயானால், தேனென்ற சென்மமது
பிலத்துவையா திருவாகுங் குருவாகுந் தீயிதாகும், வீனென்று
பேசாமல் விண்ணைப்பார்த்து வேதார்த்தப் பதியில்மனம் நிறுத்தி
டாயே. 469

பிரமாதிசித்து.

ஆமப்பா தானியவகை கித்துச்சொன்னேன் அன்பான பிர
மாதிசித்துகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறே மத்தினுடிலேரும் நல
மான அவ்விரையுங் கூடச்சேர்த்து, தாமப்பா குழித்தயில மிறக்கி
க்கொண்டு தனதானபூரணமுங் கூடச்சேர்த்து, காமப்பால்விட்டா
ட்டி. சனியில்வைக்கக் கருணையுள்ள பிரமதி மையுமாச்சே. 470

ஆச்சப்பா மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அடக்கமுடனவை
யடக்க மன்பாய்ச்செய்து, மாச்சல்செயும் பயல்களுட மேனிதன்
னில் வஞ்சகமாய்த்தடலிலிட மருட்டுத்தானும், பேச்சப்பா பேசா
மல் பிணம்போல் நிற்பான் பிலமான வெறிபிடித்துப் பேய்போலா
வான், மாச்சல்செய்து திராம துன்னுடத்தில் சொன்னால் மார்க்க
முடன் தண்ணீரால் துடைத்துப்போடே. 471

துடைத்தவுடன் மருள்நீங்கிப் பேசுவான்கேள் ககமடிகப் பே
சியவ நிருப்பான்கேளு, மடத்தனமாய்க் கருவெளியிற் சொன்னா
லையா மகத்தான குற்றம்வரு மனதைக்காரு, அடைத்துவைத்த
பொருள்களெல்லா மிதனிற்கொன்னேன் ஆயிரத்த இருநூறு ஆர்
தான்காண்பார், இடத்திலெவரு கருவறிந்த இடத்தில்பாரு இன்ப
முள்ள துல்தண்ணைப் பதனம்பண்ணே. 472

அனுமாதிசித்து.

பண்ணப்பா பிரமாதிசித்துச்சொன்னேன் பகாவொரு அனு
மாதிசித்துகேளு, விண்ணிறந்த பூரணமோ பலத்தைவாங்கி விப
ரமுள காரோட்டில் வைத்துமைந்தா, திண்ணமுள ரவிபிசங் கூடச்
சேர்த்து செங்கதிரோன்முன்னிலையாய்தயிலம்வாங்கி, நன்னயமாய்
ஐங்கொணத்தயிலம்வாங்கி நல்லதொருபிங்கானில்பதனம்பண்ணே,

வைக்க கடர்மையுட னுருகிரெண்டு மையாய்நிற்கும், வாளப்பா ஜங்
கோலத்தபிலஞ்சேர்த்து வரிசையுடன் மத்தித்துச் சிமிழிலவையே.

வைத்ததொரு மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து வளமையுட
நஸ்வானின் கோவில்வரசல், கைத்தொரு படியதனி லெங்குந்தே
ய்த்து தயவாக அதனருகே யிருந்துகொள்ளு, உற்றநஸ்வானைச்சே
விக்கநல்ல உலகிலுள்ளோர் படிமிதித் துள்ளேசெல்வார், கைத்த
தொரு மைகாலிற்பட்டபோது கனலெழும்பிக் கண்மயக்க மாகுந்
தானே. 487

தானென்ற கண்மயக்கமாயியுள்ளே தான்கென்று பார்த்தவிட
மெங்குந்தானும், தேனென்ற நஸ்வானிப்பாற் கண்ணில்தோற்றுஞ்
சிவசிலா வென்றசொல்லி சேவிப்பார்கள், ஊனென்ற குருக்கள்
வந்து பித்தோவாரும் உருவான நிலையிடுக்கு தென்று சொல்வான்,
வானென்ற வடிவான லீக்கந்தானும் வைத்ததிங்கே பாரெனவே
சொல்வான்பாரே. 488

சொல்லெனவே யுங்குக்குப் பயித்தியமே என்பான் சுனை
கெட்ட குருக்களைச் சொல்லல் பயித்தியம், நிலடா வென்றெனவே
யிருக்குஞ்சண்டை நிலைக்குமுன்னே மடிபிடிப்பாய்வேனிலருவார்
கள், கல்லான்படிதனை நீரால்தடைத்துக் கடக்கப்போய்சென்றார்
கள் கோயிலவருவார்கள், உலலாச கண்மயக்கந் தீர்ந்துநின்ற உரு
வான யிஸ்வானைச்சேவிப்பாரே. 489

அருணசித்து.

பாரப்பா சிவசிவின் சித்தஞ்சொன்னேகிப்பன்பான அருண
சித்து பகரக்கேளு, காரப்பா அவினுட சஞ்சயித்துள் கருவாசமத்
தித்து சலியில்வைத்து, தீரப்பா கொண்டெடுத்து கனைக்குள்ளே சிவ
சிவா வென்னசொல்லேன் கருவாய்நிற்கும், ஆரப்பா அறிவார்கள்
ஜங்கோலத்தால் அழுத்தமிட மத்திக்க மையாய்ப்போயே. 490

மையான அரவமையின் சித்துச்சொல்ல வைக்கத்தி லொருவ
ருண்டோமைந்தாகேளு, பொய்யானமானிடர்க்கு விஷங்கள் தீண்டி
போராடித் தீரியாமல் மயானஞ்செல்வார், கையாலே மையெறித்
தடக்கம் பண்ணிக் காத்திருக்கும் ஜனக்களை நீ அடக்கச் சொல்லி,
மெய்யான மையெடுத்துக் கண்ணில்தீற்றி விசையாகத்தலையிலொரு
குட்டுப்போயே. 491

போட்டவுடன் விஷமிறங்கி மெழும்பிற்பான் புதுமைவெரு
புதுமையென்று போற்றுவார்கள், தேட்டமுடனுன தயதங் காக்க
வென்று திசையிலுள்ள மானிடர்கள் தேடிக்காண்பார், காட்டமு
டன் மாற்றமென்ற மையைப்போட்டால் நற்குருவைக் காணாமல்
தேவர்கள், நாட்டிகமாய் மனிதனல்ல சித்தனென்பார் சற்குரு
வே பென்றுசொல்லித் தயங்குவாரே. 492

பருதிவிம்பச்சித்து.

தயங்காம லருணசித்து விபாஞ்சொன்னேன் தயவான பரிதி
விம்பச் சித்துகேளு, மயங்காமல் கோர்வாளத் தயிலஞ்செய்து மைந்
தனே பிங்கானிற் பதனம்பண்ணி, தயங்காமலுஞ் சூழமாச் செய்து
கொண்டு தன்மையுள்ள மாவதனில் தயிலஞ்சேர்த்து, முயங்காம
கைங்கோலக் கருவுஞ்சேர்த்து முர்க்கமுடன் பிசைந்துருட்டிப் பத
னம்பண்ணே 493

பண்ணியதோர் மாவதனிற் கடுகுபோலே பார்மீதில் கோய்க
ருக்குப் பகர்ந்தாயானால், உண்ணியதோர் கோய்தீரும் வகையைக்
கேளு ஒடுங்காதகுன்மமொடு மகோதாங்கள், சென்னியிலே பற்று
கின்ற குலைகோகம செவியடைப்பான் மூக்கடைப்பான் திரண்டவா
ய்வு, குண்ணியதோர் குணமெல்லாங் குடிசெட்டோடுங் குணமான
மானிடபோக்குத்தானே 494

மதிருபச்சித்து.

தாமென்ற பருதிவிம்பச் சித்துச்சொன்னேன் தயவான மதி
ருபச் சித்துகேளு, ஒமென்ற ஆமத்து மூலமப்பா உருமையுடன்
கொண்டு வந்துமகண்டமாக்கி, நாமென்றபாண்டமதிவிட்டுமைந்தா
நன்மையுடன் சவுக்காரங் கூடச்சேர்த்து, ஆமென்று செபித்துமே
குழித்தயிலம்வாங்கி ஆன்பான மேருதனில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர் தயிலமசில் சேரும்வகைகேள் பாங்கான துரி
தாங் தெந்தியோடு, உண்ணியதோர் பாஷாணம் தெவுரிதானும் உரி
மையுள்ள சாக்கைந்துந் தயிலத்தாலே, கன்னிகா மபேஸ்வரிக்குட்
பூசைபண்ணிக் கல்வமதி லாட்டிசுன்றாய் வழித்துக்கொண்டு, பண்
ணியனே முன்செய்த தயிலத்தோடே புதுமையுடனரைத்ததனைக்
கூடச்சேரே. 496

சேர்த்துக் கன்றாய் ஐங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து தாமான பிங்
கான்தான தாழியுள்ளே, போற்றிசுன்றாய் சேர்த்தாவி முகத்தில்
வைக்க பூணத்தின் கிருபையினுற் தயிலந்தொட்டு, பார்த்தமிக
முடியாது ஐயாகேளு பார்தனிலே மனிதருக்குக் கொடுக்குப்பேச
தே, காரத்துமிகச் கண்ணிலிட்டுப்பார்க்குமபோது கயிலசமீதே
வெனவே கருதுவானே. 497

லாபென்ற காலிலிட்டுப் பார்க்கச்சொல்லு மதிகோடி ஆவன்
கண்ணில் மதிழ்ந்துகாணும், தேனென்றலாடமதில் போட்டுப்பாரு
கிசகிவா வென்னசொல்வேன் மன்னும் வின்னும், கோனென்ற
குருவருளால் தானே தானே குருவானபாத்தினுடவீடுந்தேனும்,
ஏனென்று பேசுமடா பேய்பூதங்கள் என்னசொல்வேன் மதியினுட
இயல்புதானே. 498

சருவகுலச்சித்து.

தானவகு யின்னமொரு சித்தகேரு தயவான மநீருபச் சித்
துசொன்னேன், கோனருளால் சருவகுலச் சித்தகேரு குருவான
புலத்திபனே தேவாவேவா, மானு வுமத்து மருளமொன்று
வகையானகோக்கர் மூலியென்று, தேனா அண்டமொன்று நில
வுப்பொன்று சிவசிவா சிவனூர்தம் வேம்புகட்டே. 499

கட்டுவா யைந்துமோ ரிடையாய்த்தானும்கூர்மையுடன் கண்
டமதாய் சருக்கிகொண்டு, காட்டுவாய் பாண்டமதி லீட்டுநென்று
நன்மையுடன் குழித்தயிலம் நன்றாய்வாங்கி, தேட்டமுடன் சாதிக்
காய் சாதிப்பத்திரி திடமான மதனப்பூ கெந்தம்நாலூர், தாட்டியா
ய்ப் பொடித்து நல்ல தயிலத்துட்டி தயங்காமல்விமுகத்தில் வை
த்துப்போற்றே. 500

போற்றுவது பிங்காளில் தாணிதன்னில் புதுமையுடன் வை
த்து நல்ல குருவைப்போற்றி, சாற்றுவது பூணத்தைத் தியானம்
பண்ணித் தயவாகக் குன்றிநிறை எடுத்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய்
தான்திறந்து பதியைப்போற்றி பூணத்தை கோக்கிநீ கொண்டா
யானால், மாற்றமுள்ள வருப்பேதம வகையாய்த் தேற்றும் மானி
லத்தில் வெகுபுதுமை மனதிற்காணே 501

மோகினிசித்து.

காணவே சருவகுல சித்துசொன்னேன் கருணைபெறு மோகி
னியின்சித்துகேரு, பேணவே ஆவாரை சமுலங்கொண்டு பிரியமுட
னலர்த்தியது கண்டமாக்கி, தேணவேபாண்டமதிலிட்டுநல்ல சரு
க்கான காரமுடன் சாரம்போட்டு, ணணவே கல்லுப்புச் சத்துப்
போடு உடனேசர்த்துக் குழித்தயிலம் வாங்குவாங்கே. 502

வாங்கினதோர் ஐங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து மைந்தனே பிங்
கான்தன் பாணிதன்னில், பாங்கான புழுகுடனே ஈசனேசர்த்துப்
பதிவான தயிலமதில்சேர்த்துக்கொண்டு, தீங்கிலாக்குருபதத்தைத்
தோழுதபோற்றிச் சிவசிவா விமுகத்தில் வைத்துப்பாடு, ஆங்கவ
னே தயிலமதுஹிநிலை அரகாவாசமென்ன சொல்லப்போமே.

வாசமுள்ள மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து மைந்தனேலலா
டமதில் திதைம்போட்டு, நேசமுள்ளானக்களத்தில் போனாயானால்
வின்றவர்க ளெல்லோருங் குருவேயென்று, பாதமுடன் - வணங்கி
நல்ல வணக்கஞ்செய்து பருவமுடன் புத்திகள் தான் கேட்பாரை
யா, தோஷமுள்ள பகைகுருமே மோகஞ்செய்வார் ஓடியான சத்
துருவும் வசியமாமே. 504

வீரோதமயச்சித்து.

ஆமப்பா மோகினியாஞ் சித்துச் சொன்னேன் அன்பில்லா வீரோதமயச் சித்துகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறோங் குதிசைக் குளம்பு நன்றாக எடுத்துவந்து அடியுஞ்சேர்த்து, தாமப்பா பாண்டமதில் குழித்தயிலம் வாங்கித் தயவான பிங்கானில் பதனம்பண்ணி, வாமப்பா ஐங்கோலங் கொஞ்சம்விட்டு மைந்தனே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரே.

505

பாப்பா தயிலமதுமைபோலாகும் பக்குவமாய்த் தயிலமதை ப்பதனம்பண்ணி, ஆரப்பா அறிவார்கள் மைமைத்தொட்டு அரசா லலாடத்தில் போட்டாயானால், காமப்பால் விரகத்தில் மருவும் மின்மான் கசப்பாகிமனைவிரும்பக் காணுங்காணும், சேரப்பா மையினுடவீரந்தனனை ஜெகத்தே தார்க்குச்சொல்லாதே தெளிந்துகாணே.

விஞர்தாசச்சித்து.

காணவே வீரோதமயச் சித்துச்சொன்னேன் கருவான விஞர்தாசச் சித்துகேளு பேணவே சிவன்வேம்பு சமுலங்கொண்டு மிதழவே நோக்கி யதில்வகையைச் சொல்வேன், தோணவே அன்டமொன்று பிண்டங்கூட்டிச் சுருக்காகப் பாண்டமதி விட்டுக்கொண்டு, நாணவே குழிக்கயிலம் வாங்குவாங்கு நன்மைபுள்ள தயிலமதில் வகையைக்கேளே.

507

வகையென்ன கற்பூசச் சுன்னம்போடு மத்தித்து ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்றி, திகையாதே தயிலமது காத்தில்தீற்றி செப்பக்கேள் தின்பண்ட மெல்லாந்திங்க. நகையாதே தின்னதெல்லா யினிக்கும்பாரு நன்மைபுள்ள சலங்கெல்லாமமுதமாகும், பகையான பகைகெல்லாம் நன்மையாகும் பக்குமமா யிக்கருவைப் பகரொண்ணாதே.

508

காருபச்சித்து.

ஒண்ணான விஞர்தாசச் சித்துச்சொன்னேன் உத்தமனே காருபச்சித்துகேளு, கண்ணான கருகெல்லிப் பட்டைவாங்கிக் கருவான ஆவாரைப் பட்டைகூட்டி, விண்ணான அடிமுடியுங் கூடச்சேர்த்து விசையாகப் பாண்டமதி விட்டுக்கொண்டு, பண்ணான குழித்தயிலம் பதமாய்வாங்கிப் பக்குவமாய்ப் பிங்கானில் பதனம்பண்ணே.

பதனமுள்ள தயிலமதில் வகையைக்கேளு பக்குவமாய் புழுகுடனே ரசனைகூட்டி, விதனமில்லா தயிலமதை நாவில்தீற்றி வேண்டியதோர் பதார்த்த மெல்லாந் தின்றுயானால், அதனமாய் புளிப்பாரு மப்பாசொன்னேன் அதிக இனிப்பானதும் புளிப்பாய்போகும், இதமான தயிலமப்பா பதனம்பண்ணி இந்திரசா லத்தொழிகையியம்பிடாயே.

510

அன்புநிலைச்சித்து.

இயம்பியே காரூபச் சித்துசொன்னேன் இன்பமுள்ள அன்பு
நிலைச் சித்துகேளு, நம்பியதோர் கஞ்சாவின் வித்துவாங்கி நன்றான
மதனப்பூ நாலுக்கொன்று, செயம்பெறவே மத்திலுட வித்துகே
ராய் செப்புநீறென் சாதிகராய் பத்துக்கொன்று, மயம்பெறவே
அண்டம்மாண்டு பிண்டம் ஒன்று மத்தான கற்பூரம் பத்துக்கொ
ன்றே. 511

ஒன்றாகக் கூட்டியதோர் சாக்குச்செல்லாம் உடன்கேரு கரு
வாயின் பட்டைதன்னை, நன்றான பாண்டமதி விட்டுநன்றாய் நாயதி
யைத் தொழுதுகுழித் தயிலம்வாங்கி, குன்றாத ஐங்கோலத் தயி
லங்கோராய் குப்பிதனிலே யடைத்துப் பதனம்பண்ணி, மன்றான
திருக்கோலையிலின்று மனதினுடசெயலிற் துதயிலக்கொள்ளே.

நொள்ளுவிதுக் குள்ளாத அண்டங்காணுங் குறிப்பான அண்
டமதி லைபுநிற்கும், விள்ளுறத்துக் குவமைமயிலை அண்டக்கடறு
வேகாந்த வேதமடா விமலன்காணான், சொல்லுகிற சொற்களெல்
லாம் வேதமப்பா துன்பமற்ற புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, நல்
துணை பிக்குல்பன் விரண்டுநூறு நன்மையுடன் பார்த்தவர்க் கே
ல்லாஞ்சித்தே. 513

விசையபரச்சித்து.

சித்தான அன்புநிலை சித்துச்சொன்னேன் விசையா விசையப
ரச்சித்துகேளு, முத்தான ஐங்கோலத் தயிலம்வாங்கி முதண்டபூ
ணமும் கூடச்சேர்த்து, வித்தான மிளஞ்சித்துத் தயிலக்கூட்டி வி
சையான விமுகத்தில் வைத்துப்போற்றி, பத்தான தயிலமதைப்
பதனம்பண்ணு பதமான தயிலத்தின் வகையைக்கேளே. 514

கேளப்பா தயிலமதை விலித்தொட்டுக் கிருபையுட னதைத்
தேய்த்து முகர்த்துபாரு, வேளப்பா எரித்த நெற்றிச் சுடரோதோ
ன்றும் வினாவுடனே கடுகளவுகொண்டாயானால், கேளப்பாஒன்று
யில்லை வருவுகாணார் கூர்மையுடன் பார்ப்பவர்க்குத் தீயப்போ
லாம், ஆளப்பா மனுக்கோடி காலில்வீழ்ந்து அன்பாகக் கருக்கேட்
பார் சொல்லிடாதே. 515

தேடினே னென்ற சொல்லைக் கேட்டபோதே திரும்பினதும்
பணிந்துமிக ஐயாவென்று, நாடியே பொருள்கோடி யியந்தநல்ல
நன்மையுள்ள நூல்குறையைத் தீருமென்பான், வாடியே சொன்ன
தினும் நூலின்மார்க்கம் மைந்தனே பெடுத்தரைத்து மனக்குறா
யைத்தீரு, பாடிகள்போல் மனதானால் குறைதிர்க்கவேண்டாம் பா
னமென்ன அஞ்சுணும் பகுத்தறியும்பாரே. 516

பாப்பா மனதறிந்து குணமறிந்துபேசி பசிதாகந்தானறிந்து
சவாருண்டோ, ஆரப்பா கோடியிலே பொருவனுண்டு அவன் மன

திற் கவடமிர்து கருவறிந்துகொண்டு, சோப்பா அச்சிஷ் னிணக்க
மாறால் தேட்டமென்ன ஏவலிடம் பொருள்தான் சிக்கும், கோரப்
பா வெகுதோடி சித்துதானுங் கொண்டாடி யவன்குருவாய்க் குறி
த்துக்கொள்ளே. 517

குருவென்ன அன்னமது கொடுப்போனான் குணமான தந்
தைதா மவனையாகும், உருவான குலதெய்வ மவனையாகும் உரு
வொன்றுந் கோற்றுக பாமேபாகும், திருவான லட்சுமியுமவனே
யாகுந் தேட்டமுள்ள பலருசிபு மவனையாகும், தருவான தருக்க
ளெல்லா மவனையாகுந் சதாதோடி மந்திரமு மவன்தான்பாரே.

செயருபச்சித்து.

பாரப்பா விசையபாச் சித்திசொன்னேன் பாங்கான செயரு
பச் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்க ளண்டங்காக்கை அன்பாக
அதினுடைய முட்டைதானும், கோப்பா அமுதமுள்ள நிலத்திற்
றானும் நீமகளே திலகமிட்டுப் பார்த்தாயானால், காரப்பா கருநிறம்
போல் முட்டைதோன்றுங் கருவான முட்டைதனைக் கருவாய்வா
ங்கே. 519

வாங்கியதோர் முட்டைதனை யுடைத்துப்பாரு மகத்தான நீர
ப்பா என்னசொல்லேன், தாங்கியதோர் நீரெல்லாந் தயிலமப்பா
தடிப்பானபிங்கானில்பதனம்பண்ணி, ஒங்கியதோரவிழுத்தில்வை
த்துப்பாரு ஒகோகோ தயிலமது என்ன சொல்லேன், திங்கில்லாத்
தயிலமதில் கோடிவித்தை சித்துமிச ஆடினதோர் செயலேக்கேளே.

கோளப்பாபுலக்தியனேஐயாஐயா கெடியான தயிலமதில்வகை
பைக்கேளு, கோளப்பாஒன்றுமிலை கண்ணாடிதன்னில் குணமான
ரவிமதியுங் காந்தியுண்டு, ஆளப்பா சந்திரசூரியகாந்தத்தில் அப்ப
னே கண்ணாடி யுண்டியுண்டு, காளப்பா காளறிந்து கண்ணாடிவாங்கி
நன்மையுளத் தயிலமதில் பூசிப்பாரே. 521

பாரப்பா சூரியகாந் தத்தைப்பார்த்து பலவாக நினைத்ததெ
லாங் கண்ணிற்றேறும், கோப்பாபார்த்துவிடு சந்திரகாந்தத்தை
கோர்மையுள்ள சிவதலங்கள் கண்ணிற் காணும், காரப்பா பெண்டு
கண்ணாடிக்குள்ளே காரணமாங் கோடிவித்தை யதனிற்காணும்
கூரப்பா வித்தைஎன்ன வென்றுகேட்டால் கூர்மையுள்ள புலத்தி
யனே இன்னங்கேளே. 522

கோளப்பா கூடார மொன்றுபோட்டு கெடியானவிகாந்தமத
னுள்ளைத்து, கோளப்பா வாராமல்திரையொன்றிட்டு கூட்டமதில்
வந்துநின்று கூகுவென்று, ஆளப்பா இதுக்குள்ளே யிஸ்வானைப்
பாரு அன்பான தீபமுடன் சோடசமும்பாரு, ஸூலப்பா திரைவாங்

கியுள்ளேபாரு நொடிக்கு முன்னே சாம்பசிவன் தெரிசனையேகா
ஹும். 523

காணுமடா நினைத்தவண்ண மெல்லாங்காணுங் கர்த்துவின் ற
ஜனங்களதி சயமாய்ப்பார்ப்பார், தோணுமடா வெகுநேடி. சித்து
தானுந் தோணுது தோணுமடா என்னசொல்வேன், பேணிவாய்
திரைபோட்டு மைந்தாகேளு பிரியமுடன் ரவிகார்த மப்பால்வை
த்து, ஊனுவாய் மதிகார்தந் தன்னைவைத்து உத்தமனை தசைநீக்
சிப் பார்க்கச்சொல்லே. 524

சொன்னவுட னனைவோரும் பார்ப்பாரப்பா சுருதிமுனை பார்
த்ததுவுங் கனாப்போலாகும், நன்னயமாய் லிற்றவர்க ளெல்லோரு
மப்பா நகைத்திடுவா ரதிசயநகைக்கண்டுகண்டு, உண்மையின் னஞ்
சொல்லுகிறே னிந்திரசாலம் உருமையுள்ள புலத்தியனே நன்றாய்க்
கேளு, தன்னையென்ற பேரெடுத்தா லெல்லாஞ்சித்து தயவிலாச்
சீஷரைநீ தள்ளுதள்ளே. 525

தள்ளாமல் செயரூபச் சித்துசொன்னேன் தயவான மதன
கேளி சித்துகேளு, விள்ளாமல் முன்சொன்ன அண்டங்காக்கைவிசு
வான முட்டையுட தயிலந்தன்னில், நல்லான ரசமதனில் சேர்த்து
ப்பாரு நன்மையுள்ள தயிலாசமொன்றாய்ப்போருஞ், சொல்லாமல்
முன்சொன்ன ரவிகார்த்தத்தில் சுருக்கமுடன் தடவிரன்றாய்ப் பாரு
பாரே. 526

நன்றாகப் பார்க்கையிலே யுருக்கள்பேதம் நளினமுள்ள மலை
போலேதோன்றுமப்பா, குன்றுத அணுக்களெல்லா மேருபோலே
குறையாமல் தோணுமடா குறியாய்ப்பாரு, அண்டர்தொழும் ரச
ஞ்சேரத் தயிலந்தனை அணுவளவு ராவதனிலடக்கம்பண்ணி பெ
ண்டான மின்மினிமான் உறவேயாடிப் பிரியமுட னுயிரமே மருவ
லாமே. 527

மருவினால் லிந்ததுவுந் தம்பனமேயாகும் மகத்தான தம்பன
ந்தா என்கிழவென்றால், குறியான புளியிலணு வளவுகொண்டால்
கொப்பளிக்குந் காமசல மென்ன சொல்வேன், தருவான தருக்
கோடி யிந்திட்டாலுந் தம்பனத்தின் புதுமையைநீ சாற்றவேண்
டாம், திருவான மதன்கேளிச் சித்துசொன்னேன் சிவசிவா தும்பி
வனச் சித்துகேளு. 528

தும்பிவனச்சித்து.

சித்தென்ன சுருவிடையஞ் சொல்லப்போமோ செயமான ரச
ஞ்சேர்ந்ததயிலத்துள்ளே, வித்தென்ன அரிதாரம் லிங்கம்மெண்டும்
லேண்டியே தயிலத்தால் நன்றாயாட்டி, பத்தென்னமதிகார்தந் தன்
னில்தேய்த்து பக்குவமாய்க் கண்ணாடி பார்க்கும்போது, கொத்தா
ன ஆணைபந்திபந்தியாக கோடான கோடியது தோற்றும்பாரே.

பரிநகுலச்சித்து.

பாரப்பா தும்பிவனச் சித்தசொன்னேன் பாங்கான பரிநகு
லச் சித்துகேளு, நேரப்பா ரசஞ்சேர்ந்த தயிலந்தன்னில் நினைவாக
வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து, காரப்பா கல்வத்தில் நன்றுபாட்டி கனக்
கவே ரவிகாரந்தந் தன்னிற்புசி, சேரப்பா மறுபுரத்தில் முலைப்பால்
புசி சிறப்பாக நீபார்க்கத் தோணுங்கேளே. 530

கேளப்பா கண்ணாடி பார்க்கும்போது கெம்பீர மானஅரி அ
னந்தங்கோடி, கேளப்பா வாராமல் கண்ணிற்காணும் குறியாசப்
பார்க்கவெகு சித்துண்டாகும், நாளப்பா நாழிகைக்கு ளனந்தஞ்
சித்து நன்மையுட னுடவென்று லின்னங்கேளு, நீளப்பா தன்னி
லொரு சித்துகேளு விச்சயமாய் ரசஞ்சேர்ந்த தயிலம்வாங்கே.

நரிபரியாஞ்சித்து.

லாங்காமல் நரிபரியாஞ் சித்தசொல்வேன் வணக்கமுடன்வா
ங்கினதோர் தயிலந்தன்னில், தீங்கிலாப் புழுகொசெவ் வாதுசேர்
த்து சிவசிவா மத்தித்து ரவிகண்ணாடி, பாங்கானபரிநரியைப்பாரு
பாரு பறக்கிறதோர் குதிரையைப்போல் கண்ணில்காணும், ஏங்
காம லின்னமொரு சித்துச்சொல்வேன் என்மகனே வகாரமாய்ச்
சித்துதானே. 532

வகாரமயச்சித்து.

சித்தென்ன ரசஞ்சேர்ந்த தயிலம்வாங்கிச் செம்மையுள்ள லிங்
கமதை யாட்டிக்கொண்டு, முத்தான மதிகாரந்தந் தன்னில்சேர்த்து
மூர்க்கமுள்ள சமுத்திரத்தைப் பார்த்தாயானால், வித்தான மச்சங்
கள் விதவிதமாய்த் தோற்றும் வெகுதூரம் சமுத்திரந்தான் விரிவா
ய்த்தேதானறும், பத்தாசை யாகநீ பார்த்தாயானால் பலகோடி சீவ
செந்தைக் காணலாமே. 533

காணலாம் கண்டொள்ளாக் காட்சியெல்லாம் கருவறியா மா
னிடர்க்கு கருத்தங்கேது, தோணவே சற்குருவை யறிந்தாயானால்
தொல்லுலகி லவன்சுத்தயோகியாகும், பேணலாமிச்சடலம் பிஸத்
துப்போரும்பிலத்தபுத்தியறிவினால் பேணிப்பாரு, பூணலாஞ்செக
சால மின்னங்கேளு புத்தியுள்ள புலத்தியனே பொறுமையோனே.

சாத்துவிதச்சித்து.

பொறுமையுள்ள புலத்தியனே ஐயாகேளு புத்தியுள்ள வகார
மயச் சித்துசொன்னேன், வறுமையெல்லாம் தான்கற்றுஞ் சாத்தி
தச்சித்து லகையறியச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, கருமையு
ள்ள கரும்புனை உச்சிவெள்ளை கண்கள்ரண்டும் பச்சையடா மெத்

கும் மானிலத்தில் மானிடர்க்கு அதிசயமாய்த்தோற்றமும், காற்றப்
பா லியிலின்று திலதம்வைத்து கண்காண வெனியேறி நின்றாயா
னை, கோற்றமுள்ள தன்முகந்தான் நிசமுகமாய்த் தோணும் கரு
திமுடி வானதிந்தச் சேதிதானே. 547

சித்துமிகச்சித்து.

தானப்பா ரிஷபமுகச் சித்துசொன்னேன் தப்பாமல் சித்து
மிகச் சித்துகேளு, தேனப்பாமுகமாற்ற முன்றுசித்துந் தெளிவான
கருவெடுத்து அடக்கம்பண்ணி, வேணப்பா கூடாரந் தன்னிலிண்
று விதவிதமாய்ச் சித்துகளைமறியாடு, பூணப்பா ராசன்வெகு சந்
தோஷமாகிப் பூட்டுவான் கனவரிசை பூட்டுவானே. 548

பரம்பாரச்சித்து.

வானென்ற சித்துமிகச் சித்துசொன்னேன் வரிசையுள பரம்
பாச் சித்துகேளு, கோனென்ற கரும்பூனைப் பித்தெடுத்துக் குரு
வான பூணத்தில் குழைத்துக்கொண்டு, வேனென்ற கண்ணிமையி
லிட்டுப்பார்த்தால் வெகுதூரம்பாவெளியாய்வெகுவாய்தோன்றும்,
தேனென்ற மயேந்திரமாஞ் சாலவித்தை செப்புமொழி தவறாமற்
பாருபாரே. 549

பஞ்சிகரணச்சித்து.

பார்க்கலே பரம்பாச் சித்துசொன்னேன் பஞ்சிகர ணச்சித்
தைப் பகரக்கேளு, ஆர்க்கும்வெகு அரிதானகாந்தமப்பா அதிலாசி
காந்தம் வெகுஅருமைபாரும், மார்க்கமதா யூசிபுட காந்தம்வாங்கி
மைந்தனே ஆக்காந்தம் பதனம்பண்ணி, கோர்க்கையதாய் வீடொ
ன்று திட்டம்பண்ணித் தெரியாமல் முகட்டினில கடடித்துக்கே.

தூக்கியதோர் காந்தத்தின் எநிகழாக துப்பாவா யிரும்பா
லே பலகைசெய்து, தாக்கியே யதினமேல் யிருந்துக் கொண்டால்
தப்பாமல் காந்தியது இரும்பிற்பற்றி, நீக்கியே தரையைவிட்டு வய
ரத்துக்கும் நினைவாக நீயிருந்து சாலம்பண்ணு, பாக்கியமாய்க்கண்
டவர்கள் வாய்வுஸ்தம்பம் பலித்தசித்த னிகனாகு மெனச்சொல்
வாரே. 551

உத்திகருச்சித்து.

வாரான பஞ்சிகரணச் சித்துசொன்னேன் வன்மையுள்ள வுத்
திகருச் சித்துகேளு, நோகப் பட்சிபேபாற் மாத்தாற்பண்ணி நினை
வாக அதிலிரும்பைப் பாய்ச்சிக்கொண்டு, சீராகக் காந்தத்தின் கீழ்
தாகச் சிறப்பாகப் பட்சியைநீவைத்துப்பாரு, கூறுகக்காந்தத்தின்
காந்திசென்று குறிப்பான பட்சியைத்தான் தூக்கும்பாரே. 552

உருமறைப்பு.

பாரப்பா வுத்திகருச் சித்துசொன்னேன் பண்பானவருமறை
ப்பு கருவைக்கேளு, சாரப்பா கணபதிபோல் மரத்தால்செய்து சதி
ராக இரும்பாணி சிசில்தாக்கி, நோப்பா கார்த்தங்கீழ் கணபதியை
வைக்க நோக்கி கார்தியது தூக்குந்துக்கும், காரப்பா பிள்ளையா
ரந்தரத்திலிநிற்கக் கண்டவர்க ளதிசயமாய்ப் பார்ப்பார்தானே.

வெற்றிமனச்சித்து.

தானென்ற வருமறைப்பு சித்துசொன்னேன் தயவான வெற்
றிமனச் சித்துகேளு, தானென்றஇரும்பினாலுசிபண்ணிக் கருவான
வூசிதனைச் சிக்கில்போட்டு, வானென்ற வட்டிதனில் சீசுவைத்து
வட்டுத்தூர் தனிற்கார்த்தஞ் சுற்றினுக்கால், ஊனென்ற சீசுவைங்
கூடச்சுற்றும் உறுதியுடன் பார்ப்போர்க்குக் கதைபோலாமே.

கதைபோல யித்திரமாஞ் சாலவித்தைக் கருவாக நிற்பவர்க்கு
ஆடுமாமும், விதையாதே சாலவித்தை யார்க்குத்தேதானும் விதைப்
பதுதா னுருக்குப் புத்தியோர்க்கு, புதையாகப் பூட்டிவிடு மப்பா
சொன்னேன் பொருளினவென் றிருப்பார்க்குப் பத்திபாரு, பதை
யாமல் மனதடங்கி அறிவிற்சேர்ந்தால் பலிக்குமடா ஆயிரத்தி யிரு
நூறாமே. 555

ஆயிரத்து இருநூறு மன்பினாலே அசைவற்று நின்றதுவு மறி
வினாலே, பாயிரத்தி னோடேதான்பார்த்தால்மைந்தா பலிக்குமடா
சாலவித்தையின்னங்கேளு, போயொருத்தர் மொழிகேட்க வேணு
மோசொல் புத்திமதி நன்றாகப் புலக்கேளு, தாயொருத்திக் கிரு
பையுண்டே லெல்லாஞ்சித்தி தானவனா நீயிருக்கத்தன தாம்பாரே.

மதுரக்கேளிச்சித்து.

கனதாக வெற்றிமனச்சித்துசொன்னேன் சந்தேதாஷமதுரகே
ளிச் சித்துகேளு, மனதான பூணமும் பின்கஞ்சாவும் மதனப்பூ
சாதிக்காய் சுக்குங்கூட்டி, கனமான ஐங்கோலந்தன்னுலாட்டிக் கடு
குபோ லுருட்டியது பதனம்பண்ணி, சினமானபுல்லருக்கு ரந்தால்
மைந்தா சிவசிவா அவனுடைய கூத்தைப்பாரே. 557

கூத்தென்ன அவந்தேதக முள்ளமட்டுங் கொண்டாடித் தான்
திரிவா னப்பாக்கேளு, மாற்றமென்று செயநீரைக் கொண்டால் மை
ந்தா மயக்கமற்று தன்காணை வப்பால்காணும், ஏற்றமென்ற மது
ரக்கேளிச் சித்துசொன்னேன் என்மகனை மனதடங்கி யாடுமாமும்,
தாற்றுமென மாமோகச் சித்துகேளு தன்மையுள்ள புலத்தியனை
அறிவுள்ளானே. 558

ஊபோற்றிக் கடக்கப்போய் நின்றவனை யெடுக்கச்சொல்லி, ஏரெ
ன்றுபழம்ஒடிப்போவென்றேதான் எல்லோரு மேயறியச் சொல்லு
முன்னே, நேரென்றுவோடியவன் திறப்பான்பெட்டி நின்றசெட்டுப்
பறந்தோடி மயங்குவானே. 582

வானென்ற பழம்பறந்து போகுமுன்னே மக்களே அழைக்கி
றேன் பாரென்றுசொல்லி, தானென்ற சபைசுற்றியோடிவந்து தப்
பாமற் பாரெனவே பழத்தைக்கட்டி, தேனென்ற சபைக ள்திசய
மாய்ப் பார்ப்பார் சிவசிவாபிரட்டான வித்தையப்பா, மானென்ற
இக்கோல சித்துச்சொன்னேன் மகத்தான அரவினுடசித்துகேளே.

அரவின்கித்து.

கேளடா கீறியுட பித்துவாங்கிக் கிருபையுள்ள ஐக்கோலங்
கூடச்சேர்த்து, மாளடா மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்து மக்களே புற்
றருகே நின்றனெண்டு, வேளடாளரித்தமையைப் புற்றில்தேய்த்து
விசையாகநீயிருக்க அரவஞ்சிறி, வாளடாபோலவுமே அரவம்நின்று
மதிமயங்கி யலகுகட்டி யாடுந்தானே. 584

தானென்ற அரவதன்னைக் கையால்பற்றித் தான்பிடித்து ராஜ
ரிடஞ் சதிராயோடி, தேனென்றமுத்தமிட்டு அமுதமீந்து சிறப்பாக
ஐட்டிவைத்தால் ராசனப்போ, கோனென்ற சித்தனிவ னாகுமெ
ன்று குணமாக வெகுவரிசை கொடுப்பானப்போ, ஊனென்ற மற
ப்புமையைத்திலதம்போட்டு உண்மையுடன் மறைந்துவிடு மைந்தா
பாரே. 585

பாரப்பா மறைந்தவுடன் சபையெல்லோரும் பாங்கான அதி
சயந்தா னென்றுசொல்வார், ஆரப்பா அறிவார்கள்சித்துமார்க்கம்
அதிசயித்து எவராலே அறியப்போமோ, சீரப்பா அரவினுட சித்
துசொன்னேன் செகசால மனத்தியக்கச் சித்துகேளே, வாரப்பா
முற்றினதோர்தேங்காயைவாங்கி வயணமதாய்த்தானுடைத்துமை
ந்தாகேளே. 586

மனத்தியக்கச்சித்து.

கேளப்பா ஒருமுடியைத் திருவிக்கொண்டு கெட்டிமா யெலி
பிடித்து நன்றுக்கேளு, நாளப்பா தினம்பார்த்து முடிக்குள்ளே
லிபை நன்றாக வைத்து மறுமுடியிட்டு, சேலப்பா வுடைத்தவாய்
தெரியாமற்றான் திறமாக வச்சித்தின் பகையையூட்டி, சாலப்பா
மஞ்சள்தனை யதினமேற்பூசி சமர்த்தாகக் காயவைத்து ஜாலம்ப
ன்னே. 587

சாலமென்ன சபைகூடி நடுவேநின்று தயவாகத் தேங்காயைக்
கையிலேந்தி, கோலமென்ன கூகதேங் காயைப்பாரு கூப்பிட்டா

லோடிவெகு சுற்றூல்சற்றும், ஓலமென்றே தான்குவி தேங்காயை வைத்து ஓடிவினை யாடெனவே யுகந்துசொல்லே, தாலமென்றுநிற் கையிலே தேங்காய்க் குள்ளே தானிருந்து எலிரண்ட தாபத் தாலே. 588

தாபமென்றதேங்காய்தா னுருண்டதாலேசபையில்லிற் ற மூட ரொல்லா மதிசயமாப்ப்பார்த்து, தாபமென்றே தேங்காய்தான் மந் திரத்தின்விசையால் கொடிக்குமுனனே வெகுசுற்றூல் சுற்றுதப்பா, கோபமென்ற கொடுமையிலாப் புலத்தியனேஐயா கூறுகெட்ட எலி யிருந்தகூறுகாணார், லாபமென்று லாபம்வெகு நிதிகள்கேளும் ராச் சியத்தோ மதிசயப்பார் நன்றுப்பாரே. 589

முத்துதிருஞ்சித்து.

பாரப்பா மதியகற்றஞ் சித்துசொன்னேன் பண்பான முத்து திருஞ் சித்துகேளு, காரப்பாகுண்டுமணிப் பருப்பிகேளு கருவான எட்டியுட விந்துசேர்த்து, சாரப்பாமதவப்பூ துபின்சஞ்சாவுஞ் சம னாக அஞ்சதுவு மொன்றுச்சேர்த்து, வீரப்பா செய்யாமல் ஐவ் கோலத்தால் வீரடங்க மையோலே ஆட்டிவாங்கே. 590

வாங்கப்பா கருப்பிடித்து நாலுக்கொன்று மைர்தனே கரை த்ததையும் பாருசெய்து, சாங்கமாய் கரைத்ததொரு மருந்தைப் பாசில் சமாசமாய்க் கரைத்ததையு மடுப்பில்வைத்து, பாங்காகக் கிண்டிலரில் மெழுகுபோலே பக்குவமாய்த் தானெடுத்துப் பதன ம்பண்ணி, திங்கிலலா மெழுகுதனில் பணவிடைதான் கொண்டால் சிறப்பாகச் சிரித்தவனு மகிழுவானே. 591

வானப்பா கொற்சிதங்க ளிட்டாரப்போலே வலுவாகச் சிரிக்கை யிலே வாய்கீரோடும், தேனப்பா வென்னினும்தன் வாயைத்தப்பி திகையாமல் சிரித்திலொ னப்பாசொன்னேன், தானப்பா முத்து திருஞ் சித்துசொன்னேன் தன்மையுடன் தீயெரியுஞ் சித்துகேளு, தோணப்பா சொல்லுகிறேன் புலத்தியனேஐயா தொடுமுனனே தீயெரிய வகையைக்கேளே. 592

தீயெரியுஞ்சித்து.

வகையான கொந்தாமுஞ் குடன்கூட்டி மகத்தான தீமுதுகப் பாஷாணஞ்சேர்த்து, தகையாமல்முன்றுமொன்றுப்பொடித்துக் கொண்டு சமர்த்தாகப் பிங்கானில பதனம்பண்ணி, பகையானபஞ் சுசனைக் குவித்துக்கொண்டு பஞ்சுதனி லப்பொடியைப் பணம்பேர ற்றாவி, பகையான புகையெழுப்பி அப்பாசொன்னேன் புகழிலவம் பஞ்சில்பொறி யெரியுந்தானே. 593

தீயழியுஞ்சித்து.

தானென்ற தீயெரியும் சித்துசொன்னேன் தன்மையுடன் தீய
ழியும் சித்துகேளு, தேனென்ற தீயெரியும் புதுமைமைந்தா குறி
ப்பாகப் பூணத்தைக் குவித்துப்பார்த்து, தானென்ற அகம்போ
க்கி நீ தானென்று தன்மையுடன் தொழுதுசலம் வாமென்றேதான்,
மோனென்ற மோனமுடன் செபிக்கும்போதில் மூர்க்கமதாய்மேக
சலம் பொழியுந்தானே. 594

தானவனாய் நின்றுதீ யெரியும்போது தனையுடங்க மேகசல
மதியிற்சென்று, காணவலு வானதீ யெங்கேயென்று கனகசபை
யணையோரும் போற்றுவார்கள், தோணவலு வானதொரு இந்தவி
த்தை சித்தருக்கு பெய்துமடா ருபஞ்சித்து, பூணவரி தானதொரு
சித்துசொன்னேன் புதுமைமுடன் வழிநடக்கும் சித்துகேளே.

வழிநடக்குஞ்சித்து.

சித்தென்ன சந்தனமும் பூங்கூட்டிச் சீக்கிரத்திலமுதம்விட்டு
புழுக்குஞ்சேர்த்து, முத்தான நீர்தனிற் கரைத்துக்கொண்டு, மூர்க்க
முள்ள சல்லுப்பை அரைத்துமைந்தா வித்தாரமாகவேநீ காலிற்பூசி
விசையாக நடக்குதற்குக் கதையோஇல்லை, மத்தாதவினையுரைத்தி
நாவிலதீற்றி மார்க்கமுட னமுதங்கொள் வகையைக்கேளே.

அடக்குமதிச்சித்து.

வகையென்ன ரொடிக்குமுன்னே அண்டஞ்சுற்றி மார்க்கமுட
னிருப்பிடத்திற் காணலாகும், தனையிலலா வழிநடக்குஞ் சித்து
சொன்னேன் தன்மையுட னடக்குமதிச் சித்துகேளு, நகையாயல்
வழியைநீ யடக்கம்பண்ணி, நல்லேரைத் தான்பணிந்து நன்மை
யாக, பகையிலரப் பூணத்தைச் செபித்துக்கொண்டு பருதிமதிச்
சுடரொளியைப் பற்றுபற்றே. 597

பற்றுவது பூணத்தைப்பற்றினுக்கால் பார்க்கின்ற சித்துவித்
தை எல்லாந்தன்னுள், முற்றுமையா லடக்கும்பூ ணந்தானையா
முடருடன்பேசவா யெடுக்காதப்பா, சித்துவித்தை சகலமுநீ யாடு
மபோதில் சிலசிவா பூணமே யென்றுபோற்று, சுத்தமுள்ள மண்
தானால் எல்லாஞ்சித்தி தொடுகுறியி லாத்மாவைத் தொண்டுப
ண்ணே. 598

பண்ணப்பா அடக்குமதி சித்து சொன்னேன் பகுத்தறிவாய்
பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே, விண்ணப்பா மண்ணுமுதல் மண்ணும்
விண்ணிற் வேந்தருனக் கெதிருண்டோ விளம்பக்கேளு, கண்ணப்
பா இந்தநூல் சாலவித்தை கருவான இந்திரமயேந்திரசாலம், மண்
ணப்பாபொன் னுக்குமுப்பூச்சுன்னம் மணிமந்திர அஷ்டதமும் வகை
சொன்னேனே. 599

சொன்னேனே ஆயிரத்தி யிருநூறுக்குள் தொகுறிபோல் குருமுடிக்க வகையுஞ்சொன்னேன், முன்னுன காவியத்தில் சகல தெத்து முர்க்கமுடன பாடினநூ லார்தான் காண்பார், கண்ணுன பரிபாஷை எல்லாந்தோற்றுங் கருவான கருக்களெல்லாங்காணுங் காணும், என்னுனை யிந்தநூல் கடினமாக இருக்குகென்று சொல் லாதே யிருத்திப்பாரே. 600

இருத்திமெள்ளப் பார்க்கையிலே ஒளிதான்வீசும் என்னசொ ல்வேன ஒளியேமேலே வெளிதான்காணும், தருக்களென்றகருக்களெ ல்லா மிதிலேகாணுஞ் சதாசிவனு மனோன்மணியு மிதிலேகாணும், குருக்களென்ற பராபரத்தின் குறியுந்தோன்றுங் குணமான குன் டலியு மெதிரேகாணும், கருக்களென்ற கருக்களெல்லாமிதனிற்றே ன்றுங் கற்பூரதிபமதைக் காணுகானே. 601

ஞானமார்க்கம்.

காணுதற்குக் கருவானஞானமார்க்கம் கருத்தறவே சொல்லு கிறேன் மைந்தாகேளு, பூணுதற்குச் சொல்லவிலை காணுமாம்பார் பொன்கோடி யீந்தாலும் நூலிபாதே, ஊணுதற்குக் கருத்தாகக் கற்பங்கொண்டு உற்பனமா யடிநடுவின் முடிவைப்பார்த்து, தோ ணுதற்குத் தோணுமடா ஞானமார்க்கஞ் சுருதிமுடிவானபொருள் சொல்லுவேனே. 602

சொல்லுவேன் அஞ்செழுத்து அஞ்சமுகமானால் சுருக்கான ஆறுமுகமெங்கென்றுகேட்டால், வெல்லுவேன் புலத்திபனே சொ ல்கக்கேளு வேதாந்தசுருதிமுடி வாறுதலமாகு, நல்லுறவாய் ரேச கபூரகமும்நின்று நன்மையுடன் வீற்றிருக்குங் கும்பகமேயாகும், புலலுறவாய் நின்றபனி மணிபோலாகும் புகழுவை மணிபோலும் நாதகுருவாமே. 603

நாதமென்ற அஞ்செழுத்துக் காதாரமான நடுவான பூணந் தா னுறெழுத்துமாகும், பேதமென்றே பேதமெல்லா மெழுத்தே யாகும் பிசகாது அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்துமாகும், கோதமெ ன்ற குற்றமில்லா குருமணிபுமாகுங் குருவான மூன்மணி கிரீடமா கும், வேதமென்ற மலர்க்கொழுந்தின் வாசமாகும் வாசமுண்டு வாசமில்லா நேசமாமே. 604

நேசமுடனிருப்பவர்தான் மைந்தாமைந்தா நெறிபெற்ற ஆறு முக மவரேகாண்பார், பாசமற்ற பெரியோரும் பணிந்துநின்று பாமகுரு வானகொரு ஆறுமுகமாகும், வாசமுற்ற நவக்கிரகத் தா தியான வலுவான அனுக்கிரக மாறுமுடிமப்பா, தேசியென்ற சிவ தலமு மாறுமுகமாகும் தெவிட்டாத மதியமுத மாறுமுகமாமே.

ஆமப்பா பூணத்தி னருளைப்பற்றி அப்பதியிற் கால்நிறுத்தி அதின்மேல்நின்று, நாமப்பா முலமென்ற நாடிதன்னால் நனியாமல்

சுழிணையென்ற நாடிதன்னால், தாமப்பாஅதிற்பூட்டி. ரோசகமேபண்
ணித் தன்மையுடன் பூகமாய் நின்றகொண்டு, சோமப்பா பூண
த்தைக் கொண்டாயானால் சிவசிவா ஆறுமுகச் செயல்காண்பாரே.

காணப்பா ஆதியந்தம் பொருளைத்தானும் கருவாகத் தானறி
ந்து நடுவைப்பற்றி, பூணப்பா ஒருமனதாய்ப் பூண்பூணு புத்தியுட
னாண்டதினால் பொறிகள்தோணும், தாமப்பா தன்மயமாய் நின்ற
பொறிதன்னில் சக்காமு மட்சாமுத் தானேதோற்றும், தேனப்பா
அமுதமென்ற அமுதந்தோன்றுத் தெளிவான அமுதமுண்டு தெளி
ந்துபாரே. 607

தெளிவான மனத்தோர்க்கு இந்நூல்வேணும் சிவயோக மாவ
தற்கு இந்நூல்வேணும், அழிபாத சித்துக்கு பிந்நூல்வேணும் ஆரி
தான மவுனத்துக் கிந்நூல்வேணும், வழிபாண வழிநிறைந்து மிந்
நூல்வேணும் வாஸ்தீபம் கோக்குதற்கு இந்நூல்வேணும், கெளி
தான நூல்களுக்கு இந்நூல்வேணும் கோமான பனிரண்டு நூறைப்
பாரே. 608

பாரப்பா பதியறிய இந்நூல்வேணும் பாயோக மென்பதற்கு
மவுனம்வேணும், காரப்பாசிவமவேணுஞ் சித்திவேணும் களங்கம
றச் சற்குருவைக் காணவேணும், சாரப்பா சமாதிகற்பஞ் சமாதி
வேணுஞ் சதிராக நந்தியுட நாட்டம்வேணும், ஆரப்பா ஆறிவார்
கள் ஞானமார்க்கம் அப்பனை பூணத்தை யழுத்திப்பாரே. 609

பார்க்கையிலே அண்டபகிரண்டமெல்லாம் பண்பாகப்பூணத்
தினாதித்தவாறும், பார்க்கையிலே பூணத்தினருவிபாய்ந்து கற்புடு
தாபாங்கள் பதித்தாப்போலே, சோர்க்கையிலே மதிதானுத் தெளி
வாய் மைந்தா சேருமடா சூரியனி லாரிபப்போறார், எர்க்கையு
டன் அகாரமதி லுகாரந்தோறை இன்பமுள்ள மகர்மொடு விந்து
நாலே. 610

நாலானவிற்துவிலே அனந்தன் சோமன் நாடிப்பார் திரோதி
யொடு நாதாந்தந்தான், மேலான வுகாரமதிற் சத்தியோடு வியானி
யஞ்ச மனைமுதல்தன் மனை தானப்பா, சோலான கருணை தருமருடி
சோர்க்கையுள்ள அனந்தைமுத னைதையோடு, காலான அனாதிசிற
தைதரு லுந்தான் கண்டுபார் சிவகலையைக் காட்டினோமே. 611

ஆமப்பா சோடசத்தின் கலையுள்ளகி அருள்தீபம் கோக்குத
ற்குத் திறவுகோல்தான், ஆமப்பா வுகாரந்தான் மின்போல் மிணை
முலமென்ற நாடியிலேமுழங்கிற்கும், நாமப்பா அகாரந்தான் னிரு
தயத்துள்ளே நாடியே அக்கினிபாற்பிரைதவிசம், தாமப்பா மகா
சந்தான் கண்டத்துள்ளே தயவானபதிகோடி காந்தியாமே. 612

காந்தியாம் விர்துவப்பா மின்போல்வீசி ஈண்டமேல் அங்குலம்
நால்கடந்தகாணும், காந்தியாம் புருவாநி சார்த்தசாலஞ் சந்திரன்
போல் வீசுமக்குஞ் சம்புங்காணும், பாந்தியமாய்த் தினந்தோறும்
பழக்கமாகில் பார்மகனே கற்பூத்தேகமாகும், சேர்த்தபார் இத
ற்குமேல் அங்குலமுன்றானால் செப்புகிறேன் சோடசத்தின் கலைகா
னமே. 613

ஓமப்பா பூசைபோலே தூபமோடும் அதிசூனிடே சேர்த்தா
க்கா லுந்தன்தேகம், போமப்பா கத்திகடு அகற்குமேலே புசுழாக
முன்றுவிற் கடந்தாயானால், ஓமப்பா நாதலை மாணிக்கம்போல்
ஒளிவீசுங்கால்மாறி ஊணிப்பாரு, நாமப்பா நாதாந்த உச்சிமீதில்
நாவோய் மீன்கோடி யொளிபோலாமே. 614

ஒளியாகு மாத்திரைதானைக்கால்வைத்து ஊணிப்பார் பிடி
த்தவிடம் பொய்யாய்ப்போகும், அழியாத பேரின்ப மோட்சவீடு
அது கடந்து அங்குலம்நா லப்பாற்செல்ல, சுழியாத சத்திகலை ரவி
போல்மின்னி தோன்றுமடாமாகாணிமாந் திரைதானைக்க, தளி
ர்பாய்ந்த சுடர்போலே புந்தன்தேகம் தானுஞ் சத்தியடி மருவிக்
கானே. 615

மருவியே அங்குலம்நால் கடந்துபார்த்தால் மைந்தனே வியா
பினியுந் கலைதானின்று, அருவியே ஆதித்த னொளிபோல் வீசும்
அரைக்காணி மாத்திரைநர் னங்கேரீயும், பரவியே பூசுத்தா லுந்
தன் தேகம் பானுவைப்போல் காந்தியதாய் பத்திப்பாயும், மருவி
யே தோத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே மகத்தானசித்திமுத்தி வருகுந்
தானே. 616

நானுன வச்சிவெளி கடந்தப்பாலே தமனகலை தளதளந்து ரவி
போல்மின்னும், மானுன மாத்திரைதான் கால்மாகாணி மனக்கண்
னால்தன்கண்ணால் மருவிப்பாரு, தேனான தேகமப்பா ஒளிபோல்
காணுந் திறமாக உன்மனைபை மேலிப்பாரு, கோனான விகோடி
ஒளிபோல்வீசுந் குணமாக அரைக்காணி மாத்திரைதானே. 617

ஓமப்பா ஒளிபோலே புந்தன்தேகம் ஒன்றுமில்லைப் பிடித்த
இடம்பொய்யாய்ப்போகும், நாடப்பா அண்டபடு ஈண்டமெல்லாம்
நாடலாமோடலாமனெகஞ்சித்தி, நீதப்பா ஆதாமாறில்லின்றுள்ளி
த்தாகப்பாதேகமது கற்போல்காணும், வாதமப்பா பரக்கியமாய்
வாசிமுலம் வரைந்தாக்கால் சமாதிக்குள் வழியுமாச்சே. 618

ஆச்சப்பா இதிலொன்று தப்பிவிட்டால் அக்காரைத்தெரித்து
பொய்யாய்ப்போகும், மாச்சப்பா பேசாதே மைந்தா சொன்
னென் மந்திரந்தா னாறிவார் மைந்தாரேனா, முச்சப்பா நித்தா
மதனுள்வித்து முட்டினால் திரிகோண முனையுங்காணும், சாச்சப்

பா மணிக்ருனிகை முட்டியாடுங் கசடறவே வரண்டோன்றி லதவு
ஞ்சித்தே. 619

குரு முறை.

சித்திக்குங் குருமுறை கயச் சொல்லக்கேளு சிவாயநம அவ்
வோடே சவ்வுங்குட்டி, முத்திக்குப் பாதையிது மைந்தாசொன்
னென் முனைநடுவாஞ் சுழிமுனையில் முக்திண்டேன், சத்திக்குச்
சவ்வுண்டு சித்தியாகி சதாசிவமா யவ்வுண்ட சமைந்ததப்பா, பத்தி
க்கு மொழிபொலே ஒன்றாய்க்காணும் பங்குபெற அஞ்சொழுத்
தாற் பணிந்திடாயே. 620

பணிந்திட்ட அஞ்சொழுத்தால் முன்றெழுத் தைப்பாரு பங்
கான எட்டெழுத்தும் வாலையாச்சு, சனிந்திட்ட எட்டெழுத்தால்
மனநதைப்பாரு கருவானசுயம்புலிங்கம் கண்ணிற்சாணும், தணி
ந்திட்ட அஞ்சொழுததைப் பிடித் தவாங்கித் தாயான வோசொழுத்
தைத் தக்கிப்பார்த்தால், அணிந்திட்ட அஞ்சொழுத்துக் குயிரோ
தோண்டும் அரகா வோசொழுத்தை யார்காண்பாரே. 621

காணரிது எவராலு முனகுட்சங் காண்பவரே சிவயோகிவன்
முத்தர், பூணரிது விலகத்தில் மாண்பார்க்கையா போக்கோடே யே
றுதற்குப் பொருளைக்காணார், கோணரிது எவராலும் காணப்போ
மொ சுழிதிற்க மேலாறுஞ் சுடர்விட்டாப்போல், பேணரிது என்
மகனே மனம் பேயாகும் பின்னறிந்து முன்னறிந்து குருவைக்
காரே. 622

காப்பா களங்கமன்றி சுழினைக்குள்ளே கற்பூரபிமதிற் கரு
த்தோடொக்க, ஏறப்பா வாசிகொண்டு கலைத்தூண்டி என்மக்
காள நிரதாங் கடந்தப்பாலே, சோப்பா சுழினைபற்றி விட்டநா
கைச் சேர்ந்தேதானிகம்விட்டுப் பாத்நாக்குள்ளாய், கோப்பா மனந்
ததும்பும் நேரொட்டாது நிலைத்தவனே சிவயோகி நீதான்பாரே.

பாப்பா வசியவென்றும் யவசியென்றும் பண்பாகச்சிவயவெ
ன்று முன்றுதாமாறு, கோப்பா பிராணாய மென்றதாச்சு நேர்ந்தே
தான் மெண்டுதாந் தீர்த்தாயானால், ஆப்பா வுந்தேகம் பொன்னி
றம்போற்காணும் அரகா அமுதமது சிந்திப்பாயும், கூப்பா பிரா
ணாயம் நேமயேபம் கூடியே யோகத்திற் குறிகண் ணுட்டே.

நாட்டவே யோகத்தில் குறிகண்ணுட்டு நலமாகக் கும்மென்ற
நாதத்துள்ளே, கூட்டவே ஓம் ஆம் ஹம்மென்றோது குறிப்பாக உம்
அம் ஒமென்றேத்து, ஆட்டவே அஷ்டசத்தி எழுத்திகாச்சு அஞ்
செழுத்து மிசுனாடே அப்பாமாறு, நீட்டவே எட்டெட்டுத் கொ
ழிலுமாமும் நீரினைந்து சேட்டதெல்லாம் சருகுந்தானே. 625

தருகும்ப்பா சிவவாலை எழுத்துக்கூட்டித் தாக்கிஞ ஸஷ்டகர்
மந் தானையாமே, வருகும்ப்பா வாதசித்தி காயசித்தி மதத்தான
யோகசித்தி ஞானமெய்தம், உருகும்ப்பா தீங்கார மதனிற்சூட்டி
ஒருகோடி நூல்களிலே பொளித்தாரப்பா, பருகும்ப்பா சிவவாலை
எழுத்தைமாறிப் பாடிஞர் சாத்திரங்கள் பார்த்துத்தேரே. 626

தேரவே சத்திசிவ மிந் நூல்காட்டுஞ் செகத்திலே யிந் நூல்போ
ல்செப்பாதையா, கோவே ஆயிரத்தெண்மலருக்குள்ளே நிற்குகடா
அமுதமங்கே நீதான்கொள்ளு, கூறவென்றால் காவேதுபாலகேது
கூடியால் வாசிசென்று வெளிப்பாற்காணும், ஆவே சொல்லிகளை
த்தேர மஷ்டசித்து அருளான பூணமும் புகைவிதிதானே. 627

தானென்ற தீட்சைவிதி சாக்குவைப்பு தயவான மெழுகுரீர்க்
காரமெல்லாம், ஊனென்ற தயிலமோடு கடுகற்கம் உரப்பான பற்
பமோடு செந்துரங்கள், கோனென்ற இந்திரமயேந் திரசாலங்கள்
கோசரணங் கசகாணமப்பாகேளு, நானென்ற ஆணவத்தா லிந்த நூலை
நாட்டினேன் செகத்தேதார்க்குக் காண்டியாதே. 628

காணப்பா கிட்வேது மரிதா மிந்நூல் கருவாணி கண்டக்காலு
யிர்போற் காண்பான், விணப்பா வென்றுநீ மறநியாலே வெகுளி
விட்டு இந்நூலைப் பேசவேண்டாம், ஊணப்பா ஆதியென்ற கற்பங்
கொண்டு உரைத்துயிமக் கேசரத்தி லுன்னிப்பார்த்து, தேனப்பா
வென்றவொரு அமுதங்கொண்டு திறமானமவுன மதைக்காருகாரே.

காரப்பா குருபதத்தி லுருளேகோக்கிச் சுமலமென்ற மூலமதி
லிருந்துகொண்டு, வீரப்பா செய்யாமல் சும்பகத்தேசரிசுறு விசை
யாக பூரகத்தால ரோசகத்தைப்பண்ணு, கோர்ப்பா நினமுதொட்ட
விடமசைக்க கோரன ரோசகத்தா லசையும்பாரு, ஆர்ப்பா அறிவா
ர்கள் கோகாணவித்தை அப்பனே தொட்டவிடஞ் சுழிக்கும்பாரே.

கெசகரணம்.

பாரப்பா கெசகாணஞ்சொல்லக்கேளு பாங்கானபூணத்தைப்
பற்றிக்கொண்டு, கோர்ப்பா மூலமென்ற சுழியைநாட்டி கோரசரியாய்
ரோசகதால் பூ கத்தைப்பற்றி, கோர்ப்பா சும்பகத்திலின் றுகொ
ண்டு திறமாக விசைநாடி யசைக்குமபோது, கோர்ப்பாசெவிரெண்டு
மசையும்பாரு செப்பக்கேள் கெசகாண மாருந்தானே. 631

தானென்ற மந்திரமாஞ் சாலனித்தை தயவான கோகாணங்
கெசகாணமப்பா, மாணென்ற சாலத்தி லனேசஞ்சொன்னேன் மக
த்தான சித்திரனித்தை யனேசஞ்சொன்னேன், ஊனென்ற கருவி
த்தை யனேசஞ்சொன்னேன் உண்மையுள்ள சுன்னமது ஒடுங்கிச்
சொன்னேன், தேனென்ற செபீருக் திரவசமுஞ் சொன்னேன்
செயமான பன்னிரண்டு நூல்க்குள்ளே. 632

பன்னிரண்டுத் தாராத மடையந்தானும் பாலமென்ற வஞ்சக மேசெய்வாரெய்வார், புண்ணியமே தானினையார் பேரதமில்லார் பேரதமில்லாய் பாலிகள்தான் குடிவஞ்செய்வார், கண்ணிமைக்குள் குற்றமென்று கருத்தாய்க்காணார் கடைகெட்ட பாலிகள் தான் வஞ்சகமீதென்று, குண்ணியதோர் பாலமென்றுங் கொடுமைசெய்வார் குடி கெட்ட சண்டாளர் தனக்குக்கேளே. 633

சத்துருமாரணம்.

தேனப்பா சத்துருமாரணத்தை கச்செய்கவேன் கெடியான நாய் மயிரினுடைவாங்கி, தாளப்பா பதினாறு மடிப்பதாகத் தன்மையுடன் தான்மடித்து விதினமேற்சேரு, தேனப்பா ஐங்கோலமையா ல்மைந்தா சிவசிவாசத் துருவின பேரைநாட்டி, கோளப்பா ஐங்கா யமதினமேற்பூசி கொண்டைபோற் சுற்றியதைப் பந்துபண்ணே. 634

பண்ணியதோர் பந்துதனை மயானருத்திரன் பதியிருக்கு மிடந்தனிலே குண்டஞ்செய்து, உண்ணியே நிகிலேவனை தன்னிற்சென்று ஓமம்வளர் குண்டமதிற் பதியவைத்து, செண்ணியிசற் தானினையா ஸ்நானம்பண்ணிச் சிக்கிரத்தில் நிருவானத் துடனேமைந்தா, தன் னிமையா லேசடிவந்து சாம்பகத்தன்னில் தான்பிரண்டு எழுந்திருந் து தம்பனமேசெய்யே. 635

செய்யப்பா குண்டமதின் கிட்டவந்து சிவமென்று தெற்கு முகமாகிநின்று, பையப்பா யகசியென் றிருந்துமைந்தா பக்குவ மாய் வசியலென்று ஆனலைவைத்து, மையப்பா கொண்டுவகை எரு வால்மைந்தா மகத்தான ஆனல்முட்டி. மைந்தாரீயும், மெய்யப்பா நெய்யென்ற கெசரியி செய்வால் மேன்பாடா நசியலென்று ஓமம் பண்ணே. 636

பண்ணப்பா ஓமமது கடினகக்குள்ளே பாங்கான சாராயந்தன் னைவாங்கி, விண்ணப்பா தானேருக்கி அதனிலிட்டால் வெகுசருக் காய்த் தீபிடிக்கும் அப்போமைந்தா, நண்ணப்பா தான்மூடி மண் னைவாரி கருகுவாயென்றுநீ கனக்கப்போட்டு, உண்ணப்பா நதிக் கரையில் ஸ்நானம்பண்ணி உம்மெனவே தானிருக்கு மிடத்திற்செ ல்லே. 637

செல்லவே நாளுக்கு நாள்நாய்கைந்தா செடங்கரைத்து அனல் மீறிநீதகத் தள்ளே, செல்லவேபழிபிறக்கு மிடமாய்கைந்தா தொ ல்லுலகினாய்போகே சுழன்றுமாண்பர், துள்ளவேசெயலற்று நடப் பார்மைந்தா எருக்கான கருவித்தை செல்லாதையா, செல்லவே நினைத்ததொரு பசுவைமைந்தா கொட்டினால் தோஷமில்லை எனச் சொன்னாரே. 638

சொன்னாரே என்குருவும் புலத்தியனையா தொடுகுறிபோல்
முப்பொருளுந் துலக்கமாக, கண்ணாக காண்பித்தோ னவனையா
சான் களங்கமற்ற சற்குருவைக் காருகாரு, எந்நோஞ் சற்குருவை
மனதிற்காண இயல்பொன்று சொல்லுகிற இன்பங்கேளு, பொன்
னா பொருள்போலே யவரைக்காரு புத்தியுடன் வாமனத்தைக்
கனியப்பாரே. 639

கனியான பலருசியும் புசிக்கும்போது கால்திட்டமீந்திவரப்
புருவுக்கப்பா, தனியாக நின்றதயது வைத்தாயையா தாய்தந்தை
போலவுமே தயவுமாவார், ஜனியாதமோட்சகதி யருளுஞ்செய்வார்
ஜடம்பிலக்க அமுதாசஞ் செலுத்திவைப்பார், மனியான சிரோம
ணியின் மணியையீவார் மகாமந்திர சொருபியென வசனிப்பாரே.
வசியம்.

பாரப்பா சத்துருமா ணத்தைச்சொல்வேன் பண்பான வசி
யமொன்று பகாக்கேளு, நோப்பா மந்திரத்தால் வசியமொன்று
நிலைத்ததொரு கருவுமையால் வசியமொன்று, ஆரப்பா அறிவார்
கள் ரெண்டிவிந்தானும் அப்பனேமந்திரத்தால் வசியக்கேளு, மா
றப்பா சத்திசிவ மிரண்டுங்கூட்டி மார்க்கமுடன் மாறுவதால் வரி
சைக்கேளே. 641

கேளப்பா இடதுகையில் விபூதியைவத்துக் கெனிதமுடன் பாப்
பியதிற் சுழியுமாட்டி, ஆளப்பா ஈசானியம் பார்த்துக்கொண்டு
அன்பாகச் சிவசிகவேன் றறிந்துமாறிக, கேளப்பா ஒன்றுமில்லை
பகைதான் வெல்லுங் கூர்மையுடன் விபூதியைநீ குறிப்பாய்ப்பூசி,
வாளப்பா மீதமுள்ள விபூதிதனை மைந்தனே வுன்னுக்குப் புசித்
திடாரே. 642

புசித்திடுநீ மைந்தானேன் தினமுமையா புத்தியுட னீயிருக்கப்
பண்ணுரொளொம், பசித்திடுவார் தாகமது பேசலேமைந்தா பாரா
ரு மரசன்முதல் தேவதைகளெல்லாம், நசித்திடுமீஸ்திரீவசியம் வசி
யமெல்லாங் கண்காணத் தோணுமடா சருவாய்ப்பாரு, நசித்திடு
மே விரோதமய மானதெல்லாம் நன்மையுட னிரண்டெழுத்தை
நயமாப்பாரே. 643

பாரப்பா ரெண்டெழுத்தும் நயனமாகும் பாங்காக ரெண்டை
யுமே சுழினைபேற்றி, காரப்பா ரேசகபூ ரகந்தான்ரெண்டுங் கருத்
துறவே கும்பகததில் காக்கப்பண்ணி, வீரப்பா செய்யாமல் மைந்
தாகேளு வேண்டினதோர் நோமெலாங் கணம்போலாகும், ஆரப்
பா அறிவார்கள் சிவபோகவாழ்க்கை அப்பனே புலத்தியனே யின்
னங்கேளே. 644

இன்னங்கேள்சிவபோக வாழ்க்கைதன்னை இயல்பான நயனம
தை மேருக்கேற்றி, சொன்னதொரு கயிலாசமேருதன்னில் கடர்

கோடி காந்தியாய் ரவிதான் வீசும், மன்னவனை காந்திக் கப்புற
த்தைநின்று மனோன்மணியில் கருணை தனை பென்ன சொல்லேன்,
மின்னுன ஒளியில் ஒருமீன் தாண்டேதான் தும் மின்னொளியிலுன்மன
தை மேலிப்பாரோ. 645

சீனவைப்பு.

பாசப்பா சரக்கிறுட வைப்புக்கேளு பாருப்பு தன்னுடனே கல்
லுப்புக்கட்டி, ஊரப்பா பழச்சாறு தயிருக்கட்டி உடனேசேர்த்து
பாண்டத்தில் விட்டுமுடி, காசப்பா குழிவிட்டி எருவைப்போட்டு
கருவான பாண்டமடை யதினமேல்வைத்து, கோப்பா எருப்போ
ட்டுச் சமாதிவைத்தால் திறமாகமண்டலத்தில் சீனமாச்சே.

பூவைப்பு.

ஆச்சப்பா பூத்தின் வைப்புக்கேளு அகார சீன்மொடு கா
ங்குட்டி, நீச்சப்பா குகதிரிக்க இடைதாண்டேசேர்த்து நினைவாகத்தா
ன்பொடித்து செயரீர்விட்டு, முச்சப்பா போகாமல் தாய்தான்கு
ட்டி முன்னவனை ததான்பணிந்து குப்பிக்கேற்றி, பாச்சப்பா நெல்
லலிக்கும் பாளை தன்னில் பக்குவமாய் வைத்தெடுக்கப் பூமாச்சே.

ஆச்சப்பா பூமது காசமென்பார் அன்பான சவுக்கார வழலை
என்பார், காச்சப்பா ரவிபீ மென்பார்தீத்தர் கருவான அக்கினி
யின் கோசமென்பார், பாச்சப்பா வாதத்துக் கிலைவிட்டால் பா
யாது சரக்கொன்றும் பழுக்காதையா, நீச்சப்பா கடுநீச்ச ரவியில்
மைந்தா நெறியான ரவியறிவார் நிலைத்திடாரே. 648

நிலையாது கன்னத்துக் சிதில்லாவிட்டால் கோரான குளிகை
க்கு மாகுமாகும், நிலையான கற்பத்துக் காதிரீடஞ் சேர்ந்துநின்ற
மெழுகுக்கு மாதிரீடம், நிலையான செயரீர்க்கு மாதிரீடஞ் கருக்
கான பூத்துக் காதிகேளு, நிலையான வெண்கார வைப்புக்கேளு
மேதினியி லாரறிவார் லவணப்போக்கே. 649

வெண்காரவைப்பு.

போக்கான நிலவுப்புக்கல்லுப்போடு புசழானபடிசுத்தா ளண்ட
வித்து, தாக்கானமணியெருந்து மாவோடொக்க தனிக்கள்ளிப் பா
ல்வார்த்துக் கிண்டிமைந்தா, ஆக்கான பாளைதனி விட்டுமுடி அரு
மையுள்ள கிறீறுங்குடலீட்டு, நீக்காமல் மண்டலந்தான சமாதி
வைத்தால் நினைத்ததொரு வெண்காரப் பலகையாச்சே. 650

ஆச்சப்பா வெண்காரந்தன்னுல்மைந்தா அப்பனையுண்டாச்சு
சரக்கோகோடி, காய்ச்சப்பா வருக்கினதுக் காதியாகும் கருவான
வேதைக்கு மாதியாகும், பாய்ச்சப்பா சத்துகளுக் குரீரோயாகும்

பாங்கான நீருக்கும் சுண்ணத்துக்கும், பேச்சான வெடியுப்பு சீனம்
ரெண்டில் பிலமான வுருந்தினிட மாவைச்சேரே. 651

சேரப்பாசுள்ளிப்பால் விட்டுநென்றாய் திறமாகக் கிண்டிநன்றாய்
பாண்டத்திட்டு, நீர்ப்பா விட்டுநென்றாய் சமாதிகைத்தால் நிசமா
கத் துய்யநிற வெண்காரமாச்சு, கார்ப்பா வெண்காரம் பொரிக்கா
ரம்மொண்டு கருவாளிதானறிவார் மற்றோர்காணார், பேரப்பாசொ
ல்லவென்றால் நாவோயில்லை பிசகாத சாரத்தைச் சொல்லக்கேளே.

சாரவைப்பு.

சேளப்பா கர்மாவஞ் சிறுமாவோடு கெடியான அமுரியோடு
ஆலின்நீரும், நீளப்பா அனுகவனக நீருங்கட்டி நிலைத்தவெடி யுப்பு
டனே சுல்லுச்சுண்ணம், சேளப்பா எரித்தோனைத்தியானஞ்செய்து
விசையான நீர்கின்ற படியேதாக்கி, சேளப்பா வாராமல் பாண்ட
த்துட்டிக் கோனென்ற இடமதிலே சமாதிகையே. 653

வையப்பா மண்டலத்துக் சுப்பால்நீயு மைந்தனே சார்வாக
எடுத்தப்பாரு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் காரஞ்சாரம் மெய்
யான சாரமதை யார்தான்காண்பார், வையப்பா வுதவுவதுபோலே
மக்காள் கைப்பான வுப்புக்கு வறுதியாச்சு, எய்யாதசாரைகடி பட்
டுதானால் எழும்பாமல் வீறடக்குஞ் சாரந்தானே. 654

சாரமென்றால் வழலைநடிக் கொண்டுதானால் சரக்கனைத்து மா
ண்டுதடா தப்பேயாயிலை, சாரமென்ற கருவழலைக் கடிதாலைப்பா
கடுஞ்சுருக்குச் சாரத்துக் கதிகமாகும், பாரமென்ற சாரமதைப்
பணியவேணும் பணிந்ததொரு சாரத்தால் கிறுத்தவேணும், ஆர
மென்ற அதிகார சாரமப்பா அனைத்துயிருக் குடலுயிரோ யறிந்து
பாரே. 655

பாரப்பா வாதத்துக் காதியாகும் படியேற வெவனத்துக் கா
தியாகும், காரப்பா கறபத்துக் குயிரேயாகுவ் கருவானசெயநீர்க்கு
மாதியாகும், நோப்பா பூணத்துக் குயிர்தானதி நிலைவான அறி
வுக்கு மமுதமாகி, தோப்பா காரசாரத்தைக் கண்டு தேர்ந்துமன
தொன்றான செயலைப்பாரே. 656

துரிசுவைப்பு.

பாரப்பா துரிசுனுடவைப்புக்கேளு பாங்கானகல்லுப்பு சீனம்
கூட்டி சாரப்பா பழச்சாறுந் தயிருங்கட்டித் தன்மையுள்ள அமு
ரியதுங் கூடச்சேர்க்கு, சேரப்பா தாம்பிரப்பாத் திரத்தில்மைந்தா
செம்மையுடன் குழிவெட்டி மைந்தாரீபம், காரப்பா கேசரிபி னெ
ருவைக்கோட்டி கருவான பாத் திரத்தை யதினமேல்வையே.

வையப்பா வாய்முடி மேலுங்கொட்டி வளமாகத் தான் முடி
மைந்தாகேளு, மெய்யப்பா சதாசிவத்தைப் போற்றியும் மேன்
மையுடன் மண்டலத்துக் கப்பால்வாங்கி, செய்யப்பா ஆறவிட்டுத்
திறந்துபாரு சிவசிவா என்சொல்வேன் தருசுரேமை, வையப்பா
புனிப்புடனே புனிப்புசேர்ந்து கழிவான கருப்புடனே சேர்ந்துபோ
ச்சே. 658

போச்சப்பா களிம்புடனே யுப்புசேர்த்து பொருமிமி கத்தாறு
ரைந்து தருசியாச்சு, ஆச்சப்பா வெகுதுருசு தருசியாட்டு அடங்
காத சன்னத்துக் காதியாகும், முச்சப்பா வெகுதுருசு கெவுனம்
பாயும் முகண்டகுருவுக்கு இஹேயாதி, சீச்சப்பா வெகுசீச்சு தரு
சார்காண்பார் நெறிபெற்ற சற்குருவுர் தடியாம்பாரோ. 659

தடியென்பார் கண்டரென்பார் விஷயியென்பார் தலங்குபச்
சை அக்கினியின் பீசமென்பார், அடிகொண்ட அடியென்பா ராதி.
யென்பார் அரகரா ஆதிக்கு அந்தமென்பார், கடிகாண சத்தியென்
பார் லீலமென்பார் காமனுக்குச் சத்துருவாங் கண்ணெனென்பார்,
முடிகொண்ட ஆகாசமுதலேயென்பார் முத்தியெகு தருசாகுமுத
லைப்பாரோ. 660

பாஷாணவைப்பு.

பாரப்பர் சீனமொன்று வெடியுப்பொன்று பரமான விந்துட்
னே மூன்றுங்கூட்டி, சோப்பா தாம்பிரங் கிண்ணத்துள்ளே சேர்க்
கையிலே கேசரியின் நெய்யைவார்த்து, நோப்பா மேற்கிண்ணத்
தாலேமுடி நிலைத்ததொரு பாண்டத்தில் மண்ணும் விண்ணும், கர
ப்பா பாண்டத்தி லிட்டுநல்ல கருவாக வட்டகையை யதினமேல்
வையே. 661

வைத்ததினமேல் முன்போலே நிறையக்கொட்டி வாகாக மே
ல்முடி மண்ணுஞ்செய்து, வித்தாரமாகவேநீ யடுப்பில்வைத்து வீற
டங்க வொருசாம மெரிப்பாய் மைந்தா, முத்தான நிறம்போலே
நாறுஞ்சேர்த்து மெழுகுபோ றுருகியது வொன்றுச்சேரும், பத்
தான பூணத்தைத் தியானம்பண்ணிப் பதமாக ஆறவிட்டு எடுத்து
ப்பாரோ. 662

பாரப்பா வட்டகைக்குள் ளிறுகூல்ல பளிங்குபோல் பாஷா
ணம் பண்பாய்க்காணும், ஆரப்பா அறிவார்கள் பாஷாணத்தை
அறிந்தவர்கள் ளறிவார்க ளம்பரத்தை, மேரப்பா என்பார்கள் வெ
ண்கண்டரென்பார் விசையான மதியென்பார் நிலவுப்பென்பார்,
காரப்பா சாரைக்கு நாகமென்பார் சகலசாக்கான தற்குஞ் சத்துரு
தான்பாரோ. 663

மார்க்கலென்று லெந்தனுட காவியத்திற் பக்குவமாய்ச்சரக்கு
வைப்பு முறையைச்சொன்னேன், மார்க்கமுட னென்றுற்றில் கட்டு

முறைபோடு மகத்தான நானூற்றில் மெழுதமுறை சொன்னேன், சேர்க்கையுடன் எண்ணூற்றில் திரைகத்தினோடு செய்பமுள்ளமுந் நூற்றில் செந்தூரஞ்சொன்னேன் கார்க்கவே கற்பமுறை ஐந்துந் தில்சொன்னேன் கருணையுள்ள புலத்தியனை பின்னக்கேளே.

கேளப்பா கற்பவகை நூற்றில்சொன்னேன் சொல்லெல்லாக் தானடங்க எழுநூறும்பாடு, ஆளப்பாலோகமா ரணத்ததானும் அப்பனை என்பதுக்குள் ளடக்கிப்பாடி, கேளப்பா கொட்டுதல் போல் வழியுஞ்சொன்னே திரும்பவொருநூற்றிலேதான் திறமாய் மைந்தா, கேளப்பா வாராமல் சத்துருமித்தரு குணமாகச் சொ ன்னதையார் கொடுப்பார்பாரே. 665

பார்த்தவர்கள் மனங்கனிய நடந்தாயானால் பண்பாக முறை கள் தவறாமலேயா, கார்த்தவர்க ளீர்த்திவொ ரப்பா சொன்னேன் கனகம்பெரு யீந்தாறு முறைசொல்லார்கள், நாற்றிசையு மறியவே தா னிர்த்தநூலில் நலமாகக் கைமுறைகள் நன்றாய்த்தேனானும், பூத் தமலர் வாசனேதான் மிகவேதேனானும் புவறியார்க் கொன்னவரும் புகலக்கேளே. 666

கேளப்பா வுலகத்தில் முன்னோர்தாமும் திருபையுட னன்மை தின்மை ரெண்டுமப்பாடி, நாளப்பா தினமபார்த்து அறியவென்று நன்மையுடன் ஜோசியமுப் பதிலேபாடி, கேளப்பா வாராம துல கமீதில் கொட்டினார் சாத்திரந்தா னென்னசொல்வேன், மாளப்பா என்றசொல் லாகாதென்று மானிடர்கள் நூல்முறைபயப் பார்த் தார்பாரே. 667

பார்த்தவர்கள் குருமொழியைப் பாராமற்றான் பதரோடே நெல்வாரித் தூற்றுவார்போல், கூத்தான கூத்தாடி சிலம்பங்காட் டிக் கொடிதான நூல்களைத்தான் பழிப்பானப்பா, நாற்றிசையுந் தான்தேடி குருவைக்கண்டு நன்மையுடன்வணங்கியவர் பா தம்போ ற்றி, கார்த்ததினூல்பலனுனக்குச் சொல்வேன்கேளு கனகம்போல் நன்மைதின்மை காட்டுவாரே. 668

காட்டினூல் நன்மையிலே நின்னுமைந்தா கசடறவே தின்மைநீ கண்டுதேறி, மாட்டினூல் சோசியத்தை மனதிற்காணும் மார்க்கமெ ன்ற அமுதத்தைப் பர்னம்பண்ணு, பூட்டினூல்தான் திறந்து வுலகத் துள்ளே புதுமைவெகு பதுமைகளைக் கண்டதேறி, ஆட்டினூல் அம் பலத்தி லேறலாகும் அப்பதியிலேறிமெள்ள அமுதங்கொள்ளே.

கொள்ளப்பா பூணத்தை கொண்டுதேறிக் குணமாக மனந றிவால் குருவைக்கண்டு, விள்ளப்பா வுனதுடைய பாட்டையெல் லாம் விண்டதினால் மனமகிழ்ந்து அருட்பாலீவார், செல்பப்பா அதின்பிறகு சாத்திரத்தைத்தேடி சிவசிவா கண்டதெல்லா மெழு

திப்போட்டு, சொல்லப்பா மனக்கண்ணி னருட்கண்ணோ சொன்
வதினாப் பொருளடக்கந் தோணும்பாரோ. 670

கெந்திபாஷாணம்.

பாரப்பா கெந்திபா ஷாணந்தன்னைப் பகருகேறன் புலத்திய
னே பண்பாய்க்கேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திசந்தனை
ஆணைத்திவோ மதின்பிறகு செயரீர்வாங்கி, காரப்பா பூமியுட நாத
ந்தன்னைக்கருவாகத் திசநாதம்வாங்கிமைந்தா, சோப்பா முன்சொ
ன்ன நீரில்மைந்தா சேர்த்தாயிகக் கரைக்கவே மனலாம்பாரோ.

பாரப்பா அனல்மீறி சுடும்போதன்னில் பக்குவமாய் முப்பூ
வுங் காலுங்கூட்டி, சோப்பா அடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து திறமாகக்
கிண்டி யதை மேன்வாய்முடி, மாரப்பாமண்சிலை வலியச்செய்து மை
ந்தனே அடுப்பேற்றி அலைவில்லாமல், காரப்பா அலைவில்லாப் பா
ண்டந்தன்னில் கருக்கவே தனக்குட்டி பெரித்திடாயே. 672

எரிக்கவே மருந்தெல்லாம் பாண்டத்துள்ளே இளகிமெள்ள
வுருகியதுசுந் போல்சேரும், தருக்கவே அனலாறும்போதுமைந்தா
தப்பாமலுடைத்துமிசத் தயவால்வாங்கி, பெருக்கவே பிங்காளிற்
பதனம்பண்ணிப் பெருமையுள்ள மவுனமதாய்க்குருவைப்போற்றி,
உருக்கு வெண்ணெய் இதுவாகு மென்றுமைந்தா உண்மைபுடன
குணநிறை பெடுத்தக்கொள்ளே. 673

எடுத்ததொரு கெந்தியுட மகிமைகேளு என்ன சொல்வேன்
புலத்தியனே அடக்கமாக, தொடுத்தவென்னி நூறுக்கு நந்தால்மை
ந்தா, சுகமாக வயதுசொல்ல முடியாதையா, அடுத்தொருவர் கெந்
திமுறை கேட்டாலுத்தான் ஆறிவா ரென்றுநீ யகலநிலு, முடித்
ததொரு பூவாச மறிவோர்க்கெய்தும் முர்க்கமுட னிந்நூலைப் பத
னம்பண்ணே. 674

கெவுரிசம்.

பண்ணப்பா கெவுரியுட முறைநையக்கேளு பண்பானபுலத்திய
னே அறிவுள்ளானே, விண்ணப்பா லவணமொடு காரசாரம் விசை
யான படி.கமொடு பூணமுங்கூட்டி, கண்ணப்பா மஞ்சளென்று
கருவுங்கூட்டிக் கருக்கூட்டி சல்வத்தி லாட்டிநன்றும், மண்ணப்பா
சட்டிதனில் வைத்துமைந்தா மைந்தனே அடுப்பேற்றி பெரித்தி
டாயே. 675

எரித்திடவே சட்டிக்குள் மருந்துதானும் இளகிமெள்ள வரு
கியது மஞ்சள்போலே, பெருத்தகல்லுப் போலுறைந்து மஞ்சளா
கப் பெருமையுள்ள கெவுரியென்ற பேரேயாகும், குறித்தபொருள்
ஆதிபென்ற கெவுரியாகுக் குணமான கெவுரிச முறைதானப்பா,

பரித்தாடு இதற்குரிய ரொவ்வாதையா பாலானே இதிலுடைய பரி
குகேளே. 676

சேளப்பா அஷ்டமா யோசமெல்லாங் கெம்போமாய்ப்பழுக்கு
மிதினுடையகேர்வம், நாளப்பாநாளிலொரு நாளிற்றும் நன்மை
யுள்ள அட்சயனும் வருவாரப்பா, சேளப்பா எரித்தசிவன் அட்ச
யனதனக்கு வேண்டியே ஒருவார்த்தை யீதாரப்பா, ஆளப்பா
அவ்வார்த்தை மைந்தாகேளு அன்பாயென் றட்சரமா யிருவென்
றோ. 677

வென்றதொரு அட்சரத்துக் குயிரதன்னில் வேதாந்த சத்தி
சிவ மிரண்டுக்கட்டி, கொண்டதொரு அட்சரத்தைக் குறியிலா
ட்டி குருவாயென் றட்சாமென் றருவைராட்டு, அண்டர்தொழ
வுருவேற்றி நின்றபுதி அன்பாக நீபெடுத்து மைந்தாகேளு, கண்ட
தொரு பதார்த்தமதினனுவாய்ப்போட்டுக் கைகீட்டி பெடுக்கவது
துகையாதெண்ணே. 678

துகையாத அட்சரத்தை யார்தரன்காண்பார் துடியான செவு
லுதி மார்க்கமார்க்கம், மலையாம லட்சரத்தை மவுனமாக மார்க்க
முடனோதியே மனதுட்கொண்டால், அகையாமல் பூணத்தை ரோ
கலாகும் அப்போது மதியமுதல் கொள்ளலாகும், சிவான தேக
மது அழியாதப்பா சிவசிவாபு ணத்தின செயல்தான்பாரே.

சவ்வீரவைப்பு.

பாரப்பா சவ்வீர வைப்புக்கேளு பரமான வெடிப்புப் பத்தா
ங்காய்ச்சல், காரப்பா கல்லுப்பு சினக்காங் கட்டியதோர் நவாச்
சாரஞ் சவுக்காரந்தான், வீரப்பா தானடங்கும் பெரிக்காரந்தான்
வெள்ளையென்ற தருகடனே பேதிமெதி, சோப்பா முப்பூவுக்கட
க்கட்டிச்சேர்த்துமிதத் துகைபார்க்கப் பத்துமாச்சே. 680

ஆச்சப்பா பத்துவகைசாக்கொன்றா அனைத்தமே அந்திடை
க்குச் சூஞ்சேர்த்து, பாச்சப்பா கல்வத்திசு பொடிமைத்தாக்கப்
பார்க்கையிலே சமான்டு கொன்றாய்ப்போரும். நீச்சப்பா செய
நோல் பிசுரிகொண்டு ரேர்மையுடன் காசென்ற குப்பிக்கேற்றி,
காச்சப்பாமன்சிலை ஏழுஞ்செய்து, கருவான குப்பினைப் பதனம்
பண்ணே. 681

பண்ணியதோர் குப்பிதனைப் பாண்டத்தள்ளி மக்குமாய்
உப்போடு பதிவாய்ப்போட்டு, உண்ணியே குப்பிதனை நடுகெனவ
த்து உத்தமனே மேலுமந்தப் பொடிமைப்போட்டு, நன்னுறவே
பாண்டமதின் வாயமுடி கலமாகமன்சிலை நன்றாய்ச்செய்து, தன்
னுறவாய்க் குருபானைத் தொழுதபோற்றித் தவவான அகசமு
ட்டி அடுப்பிலேற்றே. 682

ஏற்றியே சருகுசம்பு விறகினுலே இதமாகப் பதினாறு சாமமா ட்டி, ஆற்றியே பாண்டமதி லுடைத்துமைந்தா அநிலிருக்குங் குப் பியைநீ யனபாய்வாங்கி, போற்றியே யுடைத்துப்பார் மதிபோற் காணும் புதுமைபுடன் கின்னிப்பார் கற்போற்காணும், நேத்தியெ ன்ன வயிரம்போல் ஒளியேவீசும் நேர்மைபுள்ள வீரனுட வளமை கேளே. 683

கோளப்பா முன்போலே கல்வத்திட்டுக் கெணிதமுடன் பொ டித்துநன்றாய் மாவதாகி, தேளப்பா கொட்டுதல்போல் செயநீர் விட்டுத் திறமாகக் கேசரியைக் குப்பிக்கேற்றி, கோளப்பா வாரா மல் பாண்டத்துள்ளே குணமாகமுன்போலே குப்பிவைத்து தாள ப்பா மேல்முடி மண்ணுஞ்செய்து தப்பாம லெப்பேற்றி வெரித்தி டலே. 684

எரியப்பா சராறு சாமமாட்டி எரித்தபதம் கட்டியின்மேல் நெல்லைப்போட்டால், பொரியப்பா எழும்பியது விழுந்துதானால் புத் தியுள்ள புலத்தியனே பதந்தானென்று, குறியப்பாமறவாமற் பூசை பண்ணிக் குளிரமட்டும் நீயிருந்து எடுத்துப்பாரு, வரியப்பா தா னோடி வீரத்தானும் வாகாக இதைமடக்குச் சாக்குமாச்சே. 685

ஆச்சப்பா இன்னமொரு மடக்குச்சொல்வேன் அரகார முன் போலே கல்வத்திட்டு, தேச்சப்பா பொடித்திடுவார் மாவதாகச்செ ட்சப்பமுள்ள செயநீரால் மாவைக்கிண்டி, பாச்சப்பா குப்பிதனில் பதனமாகப் பக்குவமாய்த் தானனாத்து மண்ணுஞ்செய்து, முச் சப்பா தானடங்க சலாகைபோட்டு முக்கியமாய்ப் பாண்டமதிற் பதியவைவே. 686

வையப்பா ஆடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி. வரிசையாய்முன்போ லே வெடித்துமைந்தா, வையப்பா அறுசாம வெரித்தபின்பு பக்கு வமாய் சலாகைகளைத் திருப்பும்போது, கையப்பாசாயாமல் கிதா னமாகக் கைமுறையாய்த் திரிகியபின் சலாகைவாங்கி, செய்யப்பா மேல்முடிச் சீலைசெய்து திறமாகத் தீயெரித்து இறக்குவாயே. 687

இறக்கியபின் னாறவிட்டு எடுத்துப்பாரு இறுகிவெருவலுவாக இருக்குபவீரம், உருக்கமுள்ள வீரமென்னவீரமென்றால் உத்தமனே சவ்வீர மிதவேயாச்ச, கருக்களென்ற கருக்களெல்லாம் வீரமவீரங் கருவாக இன்னமொரு மடக்குகேளு, பெருக்கவே சவ்வீரக் கட்டி வாங்கிப் பெருமைபுள்ள செயநீரில் தோய்த்துப்போடே. 688

போடப்பா ரவிமுசத்தில் பத்துமுறைதானும் புகழான வீர மது என்னசொல்வேன், காடப்பா செயநீரின் வலுவிலுலே நாவட ங்கா வீரவலு வென்னசொல்வேன், தேடப்பா வீரமென்ன நிறமே தென்றால் வெந்தமஞ்சான் நிறமாகுமைந்தாபாரு, கூடப்பா மஞ்சள் நிறவினைத்தான் கொடுமைபுள்ள சுன்னமதில் சிகப்புமாச்சே. 689

ஆச்சப்பா இவ்வீரம் கொச்சிவீரம் ஆறிவார் கொச்சிபுட ஆழ
ந்தண்ணை, நீச்சப்பா வெகுநீச்ச கரையோ காணென் நிலைத்தசன்ன
மகாரமதுக் காதிபாகும், பாச்சடா கெவுனாச மனாக்குல்ல பங்
கான சாரணைக்கு மிதுவேமூலம், வாச்சப்பா வேணதபிட வீரம்பே
ணும் வலுவான நீமெழுக்குக் காதிதானே. 690

தானென்ற பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே சகலகலைக் ஞானமெ
லா மடக்கம்பண்ணி, கோனென்ற குருமுறைபு மடக்கம்பண்ணிக்
கோடான கோடிவித்தை குறியுஞ்சொல்லி, தேனென்ற ருசிபோ
லே ஞானஞ்சொல்லி தெவிட்டாத பூணத்தின் வகையுஞ்சொல்லி,
மானென்ற மவுனமென்ற குறியுஞ்சொல்லி மனமடங்க வறிவுமிக
வசனித்தேனே. 691

வசனித்த இந்நூல்தான் பெருநூற்கப்பா வண்மையுள்ள சுரு
க்கமிது பன்னிரண்டு நூறும், நிசனித்த சுருக்கமிது கோடாகோடி
நீள் திசையில் மெத்தவுண்டு கண்டுபாரு, பதனித்துப்பாராமல் சுரு
வாய்ப்பாரு பார்க்கையிலே யிர்தநூல் பருவம்பாரு, திசனித்துக்
சுருவாக யிர்தநூலைச் செத்தேதார்க்குச் சொல்லாதே மனதாய்ப்
பாரே. 692

தொட்டிபாஷானவைப்பு.

பாப்பா தொட்டிப் ஷானந்தண்ணைப் பண்பாக வைக்குமு
றை பகர்க்கேளு. காரப்பா சீனமுடன் பூங்கூட்டிக் சுருவாக வெ
டியுப்புக் கூடச்சேர்த்து, சாரப்பா சூகமோடு நாகஞ்சேர்த்து தய
லாக அந்திடைக்குக் கார்தங்கூட்டி, வீரப்பா தானடங்க வெண்கு
யாலாட்டி மேண்மையுட னிருப்பகலில் வைத்துமுடே. 693

மூடப்பா சட்டியிற்கு னிருப்பகலைவைத்து முர்க்கமுட னுப்பி
ட்டு மேலுமுடி, வீடப்பா பிலப்பதற்கு அடுப்பிலேற்றி விசையாக
முச்சாமமெரித்துவாங்கி, பாடப்பா ஒன்றுமில்லை யாறகிட்டு பக்கு
வமா யுடைத்தெடுக்க மனந்தாகேளு, தேடப்பா தொட்டிபாஷா
ணமென்பார் செகத்தேதார்க்கு இந்தமுறை தெரியாதனறே. 694

தெரியாது தொட்டியுட முறைகையக்கேளு சிவசிவா தாதமது
திறமாய்க்கட்டும், பரியான தங்கத்தால் குருவதாச்ச பமுப்பாரு
வெள்ளிசெம்பில் பதமாய்ப்பாரு, குறியான குறியறிந்து குருவைக்
காத்து குணமான பூணத்தைக் குறிப்பாய்க்கொண்டு, அறிதான
இந்நூலைப் போற்றுவோர்க்கு ஆச்சரியம் வெகுவித்தை யறிவார்
பாரே. 695

பாப்பா பங்கயத்தையறிவார்பாரு பதமமலர் பூணத்தைப்
பதமாய்க்கொள்ளு, தேரப்பா செயலறிந்து தேறத்தேறி தேகவச்
சா காயமதா யிருக்கலேனும், ஆப்பா அறிவார்கள் கற்பக்கூறு

அரகார காயாதி சர்ப்பமென்று, கோப்பா நிலையறிந்து கொள்ளமா
ட்டார் நினைவறிந்து மனதறிந்து நிதானம்பாரே. 696

பாரென்றுஞ் சலமென்று மழல்தானென்றும் பார்தனையேகா
க்கிறதோர் வாயுமென்றும், காரென்று மாகாச சென்னியென்றும்
சருத்தாகத் தானறிந்து கருவைக்கண்டு, நேரென்று தானறிந்து
அஞ்சமொன்றும் நினைவாகப்பூசிக்க மைந்தாகேளு, ஆரென்று வுண
க்குநீர் சொல்வாரைபா அரகார அடிமுடியை மறந்திடாதே.

சிங்கிமுறை.

மறவாமல் சிங்கியுட முறைக்கேளு மகத்தான வெடியுப்பு சின
ங்குட்டி, உறவான காமது முன்றுமொன்றும் உத்தமனே யிதுக்
குநிகர் நாகங்குட்டி, திறமான வடிமுடியுந் கூடச்சேர்த்துக் செம்
மையுள தருசதுவுந் காலுங்குட்டி, அறமான பூக்குகையில் வைத்
துவூத அப்பனே யுருகித்து குழம்பாம்பாரே. 698

குழம்பான பதங்கண்டு பதமுஞ்சேர்த்துக் குறிப்பாகக் குகை
பெடுத்து மைந்தாரீயும், தளமான தளந்தனிலே தளம்போலீழி
தன்மையுட னதில்வார்க்க இறுகும்போதில், நலமாக வுடைத்தெடு
ப்பாய் துண்டு துண்டாய் நன்மையுள மிருதாரு சிங்கியாச்சு, வள
மான சிங்கிதனை யாழியப்போரூர் மகத்தான வேதைக்கு சிங்கி
யாச்சே. 699

சிங்கியென்ற சிங்கியுட முறையைக்கேளு சிவசிவா செம்புவெ
ள்ளி பொன்தானமுன்றும், அங்கமதாய்க் குகைதனிலே யுருகும்
போது ஆதியந்த மெனறசெங்கி யதிலேபோடு, பங்கமில்லாச் சிங்க
மது ஆட்டைக்கண்ட பரிசாம முய்றையுந்தான் கவ்வுமப்பா, சங்
கையுடன் குகைதனிலே நாலுமொன்றும்த் தன்மையுட னுருகியது
ஒன்றும்பாரே. 700

ஒன்றாகி உருகிநின்ற களங்குதன்னை உடைத்துப்பார் மாப்
போலே புதிருமப்பா, நனுகு அப்பொடியைப் பதனம்பண்ணு
நாட்டுவாய் செம்புதனில் தூற்றுக்கொன்று, குன்றாத வயதெனை
சொல்லப்போறேன் குருவான தங்கமடா மயங்காலையா, சென்
ருட அம்பலத்தின் வருளைக்காட்டுஞ் சிவசிவாசிங்கிமுறை நன்றும்
பாரே. 701

சிங்கிமெழுகு.

பாரப்பா கட்டுமுறை சிங்கிவாங்கிப் பண்பாகக் கல்வத்தில்
பொடித்துக்கொண்டு, கோப்பா ஜங்கோலத் தயிலத்தாலே நினை
வாகத் தானைக்கும் போதிலீதான், வாரப்பா குதமொடு நாகலி
ங்கம் வரிசையுள்ள கார்தமுட னையுங்குட்டி, சாரப்பா அரைத்தெ
டுப்பாய் நாலுசாமம் சமர்த்தாக அரைத்தெடுக்க மெழுகுமாச்சே.

ஆச்சப்பா மெழுதெனெரு காணிதூக்கி அப்பனே வெள்ளி
யொரு காணிதூறில், பாச்சப்பா இம்மெழுதை என்னசொல்லேன்
பகாரிதாய் துலங்குகின்ற தவிகத்தாய்தான், நீச்சப்பா வெகுநீச்ச
சொல்லப்போமோ நினையிலலாக் காயமதைநிறுத்தவேண்டி, காச்
சப்பா மூலமென்ற கணவிறகுநுள் கணகமென்ன தேகம்வச்சிரகாய
மாமே.

703

காயாதிசுதர்பம்-வல்லாரை.

காயமென்ற காயாதி சுதர்பந்தனைக் கருணைபெறச் சொல்லு
கிறேன் மைந்தாகேளு, நேயமுடன் வல்லாரை யாறுமாதம் நிலைத்
தொரு ஆரையடா ஆரார்திங்கள், தாயகமாய்க் கொண்டுவந் துள்
த்திமைந்தா சமாசமாய்த் துளாக்கிக் கல்வத்திட்டு, மாயமென்ற
துள்தனிலே கழிஞ்சுகொள்ள மாயாது காயமது வலுவாய்ப்போ
ச்சே.

704

கடுக்காய்கற்பம்.

போச்சென்று விடாமலே தினமுக்கொண்டால் போருமடா
நரைதிரைகள் சாவேயில்லை, ஆச்சென்று கடுக்காய்தான்வருஷமொ
ன்று அப்பனே அதின்முறையைச் சொல்லக்கேளு, வாச்சென்று
கடுக்காயைத் தகர்த்துக்கொண்டு வளமாக அமுரீயிலே பூறப்போ
ட்டு, காச்சென்று மறுநாள் தான் காயப்போட்டு கனக்காய் பத்
துமுறை சுத்திசெய்யே.

705

சுத்திசெய்த கடுக்காய்தான் செங்கடுக்காயாச்சு சுதமான கடுக்
காய்தன் முறையைக்கேளு, பத்தியுட னிடித்துவடி கட்டிமைந்தா
பாங்கான காகமதில் பதனஞ் செய்து, புத்தியுடன் பூணத்தைப்
பணிந்துபோற்றிப் புனிதமுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, வெற்றி
பறக் கும்பகத்தினின்றுகொண்டு வேதார்த்தக் கற்பமதை விநம்
டுக்கொள்ளே.

706

பத்தியம்.

கொள்ளடா காலையிலே வல்லாரை கொள்ளு கொண்டபின்பு
மதியமதி லமுதுகொள்ளு, துள்ளடா கடுக்காயை மால்தன்னில்
துணியிலெரு கடியளவாய்த் துணிந்துகொள்ளு, நள்ளடா மதிய
மதி லமுதுகொள்ளு நாலெழுந்து சொல்லுகிறேனயக்துகேளு, புல்
லுடனே கால்முதங்கள் சுத்திபண்ணிப் பாலனே விபூதிபுந் தள
மாய்ப்பூசே.

707

பூசியே ரெண்டெழுத்தை ஒன்றுக்கட்டிப் பூணமாம் செய்
தபின்பு அசனங்கொள்ளு, நேசமுட னமுதுகொள்ளு சிறுபயறு
கொள்ளு நேர்மையுள்ள சர்க்கரையும் பழமுங்கொள்ளு, வாசமு
ள்ள பதார்த்தமெலா மகிழ்ந்துகொள்ளு மகத்தான் கடுக்காய்தான்

வலுவாய்ப்பாரு, பாசமுட னுமுரைத்த படியேனினுல் பலிக்கம
டர காயசித்தி யோகந்தானே. 708

லிங்கக்கட்டு.

யோகமுள்ள புலத்தியனை சொல்லக்கேளு உண்மையுள்ள லிங்
கமுறை யுரைக்கக்கேளு, நாகமென்ற கருநாகம் வங்கமொன்று நல
மான குதமொன்று குருத்தானொன்று, பாகமென்ற சீனமொன்று
ஆதியந்தம் பக்குவமெ லாங்குட்டிக் கல்வத்திட்டு, ஆகமென்ற செ
வரீரால் பொடித்துக்கொண்டு அப்பனைகுப்பியிட்டு எரித்திடாயே.

எரித்திடவே வித்திலின்றகாரமேறி ஏகமென்றகம்பியதா பிறு
கிறிற்கும், குறித்திடவே குளிரந்தபின்பு வுடைத்துப்பாரு கூர்மை
யுள்ள குப்பிவைப்பின் சம்பிரகும், தரித்திரமேபோய்விடுமே லிங்
கங்கண்டால் தன்மையுள்ள விந்துவுடனாகமாகும், வருந்திமிகப்பே
ர்த்திடுவாய் லிங்கந்தன்னை மகத்தான லிங்கமதின் வரிசைகளே.

கேளப்பா லிங்கமதைத் தங்கத்தூட்டிக் கெணிகமுடன் தா
னெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, கேளப்பா கொட்டு தல்போல் வெள்
ளிநூற்றில் தெவிட்டாத லிங்கதங்க மொன்றுதாக்கி, கேளப்பா
அத்தங்க மென்னசொன்னேன் குறைபற்ற தங்கமடாகூர்க்குப்பாரு,
வேளப்பா எரித்தகிவ னெனக்குச்சொன்னார் வேதாந்தப் பன்னிர
ண்டு நூற்றில்தானே. 711

தானென்ற பனிரெண்டு நூற்றைமைந்தா தரணிதனில்விள்ளா
தேநாவாடாதே, தோனென்றகுருபாத மடுத்தக்காருகுருவானபெ
ரியோரைவணங்கிமைந்தா, தோனென்ற அமுதமதுகொண்டால்மை
ந்தா தேகவச்சிர காயமடா திறஞ்சொன்னேனான், வீனென்ற வீண
ருடன் வீண்பேசாதே விண்ணொளிக்குள் கண்ணொளியை மேவிப்
பாரே. 712

பாரப்பா மதியிருந்த திரையைப்பாரு பக்குவமாய்த் தானறி
ந்த பருவந்தன்னில், தோப்பா கதிரிருந்த திரையைப்பாரு நின்னி
டத்தில் மாறினதை நினைவாய்க்கண்டு, தோப்பா நின்மனதை அறி
வால்தேறு தேர்ந்ததினால் காயசித்திதிறமதாகும், தோப்பா அறிவா
ர்கள் சத்திசிவந்தன்னை அறிவான பெரியோர்க ளறிவார்பாரே.

நாகமுறை.

பாரப்பா நாகமென்ற முறையைக்கேளு பக்குவமாய்ச் சொல்
லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா, தோப்பா தேகமென்ற வெண்ணுக்
தான் சேர்ந்துகின்ற கருநாக முயிருமாச்சு, வேர்ப்பா இருவகையு
மொன்றேயாகும் வெடியுப்பு நாலிலொன்று குதம்ரெண்டும், கார
ப்பா கருவுப்பு நாகப்புற்றுக் கல்லுப்புக் குண்டுமணிப் பருப்புங்
கூட்டே. 714

கட்டியே யிடைசமனாய்க் கவ்வத்திட்டுக் குருவானகருவாலே
ஆட்டிக்கொண்டு, மாட்டியே குகைபிடித்துக் குகைக்குள் வைத்து
மைந்தனே தருகிட்டு விலையில்வைந்து, நாட்டியே யிலையில்வைத்து
ஆதும்போது நன்மையுட னுருகிபல்லோ தெனியும்பாரு, வாட்டி-
யே பதங்கண்டு தெளிந்துதானால் வயிரம்போல் கண்ணிமுந்த நாக்
மாச்சே. 715

நாகமென்ற நாகமதை யார்தான்காண்பார் நல்லோர்களறிவா
ர்கள் மற்றோர்காணார், தேகமென்ற தேகமதி லுயிர்தானின்ற திற
மான வுடலாவி காணார்காணார், பாகமென்ற வுடலாவி தனக்குமை
ந்தா பண்பான பொருள னுவுங்காணமாட்டார், ஆகமென்ற பொரு
ள்தனைக் கண்டாரானால் ஆப்பவல்லோ வாதசித்தி நாகமாச்சே.

ஆச்சப்பா நாகமதி லஞ்சுவுண்டு அஞ்சான நாகமதில் ரெண்
டைக்கேளு, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை ராகுகேது பிசகாமல் ரெ
ண்டுமல்லோ ஒன்றைஒன்று, மூச்சப்பா பிடித்தல்லோ கொன்று
போடும் முனையான சுழிமுனையி லுயிருமாச்சு, நாச்சப்பா குகைத
னிலே நாகமிட்டுக் கருவான சத்துருமித் துருவைமாட்டே. 717

மாட்டினதால் நாகமது கட்டிப்போச்சு மகத்தான குருவா
ச்சு மைந்தாகேளு, தாட்டிகமாய்க் கட்டினதைத்தானெடுத்து தன்
மையுளமேருவிலே தூற்றுக்கொன்று, நாட்டினதால் சேதியென்ன
சொல்லப்போறேன் நாகர்தன் மணியதுவு மொவ்வாதையா, தேட்
டினதால் நாகமதைத் தேடவேணுஞ் சிவசிவா வாகுகையில் திறர்
தான்பாரே. 718

பாரப்பா வுலகத்தில் வாதிசொல்லும் பார்த்தேனான் காதா
ரக் கேட்டேனென்றும், வீரப்பா தானடைந்து சொல்லுஞ்சேதி
விள்ளுகிறேன் புலத்தியனேமனதாய்க்கேளு, சாரப்பாபச்சிசையால்
தங்கமாச்சு சாரமென்ற வுமிரீரால் தங்கமாச்சு, காரப்பா கூணிக்
காத்தாற்பஸ்பம்பண்ணிக் கண்முடிமுழிக்குமுன்னே தங்கமாச்சே.

தங்கமென்ற தங்கமது குருத்தான்பண்ணி சலுதியிலே பத்த
ரைதான் மாற்றைக்கண்டேன், அங்கமுடனிமிஷத்தில் வேதைபோ
ட்டால் அரகரா மண்ணதுவும் பொன்னுப்ப்போச்சு, சங்கையுடன்
கண்டெனென்று சொல்வான்மட்டை தங்கமென்ற அங்கமதை யறி
யாப்பாவி, பங்கமென்ற வாயகந்தை பேசும்பாவி பார்தனிலே மெ
த்தவுண்டு கண்டுதேறே. 720

பெரியோர்மகிமை.

கண்டுதேர் மனமுகந்து பேசவேண்டாம் கடக்கின்ற அமற்
றிவிட்டு கருவைக்கேளு, பண்டுடைய பரமவொளி கண்டபோர்கள்
பதமுமல் வறுமைபொத்திருப்பாராயா, தொண்டவெந்த தொண்

டரைப்போ லுதைத்துள்ளே சுத்தமுள்ள மானிடரைத் துலங்கிப் பார்த்து, அண்டர்பிரான் பரமருளை யவருக்கீந்து ஆதியந்தம் நடு முன்று மருள்செய்வாரே. 721

அருளான முப்பொருளு மவருக்கீந்து அவர்தேக பிடைபெல் லா மகற்றிக்கொண்டு, இருளான மாயபெல்லா மகற்றிநல்ல ஏகா ந்த சாதிட்சையவருக்கீது, பொருளான அனுக்கிரகப் போதமீ ல்து புத்திமதி இரண்டையுமே போதித்தப்பா, மருளாமலவரிடமே தவமேசெய்வார் மார்க்கமுள்ள தவமுடையார் வழிதான்பாரே.

பாரப்பா குருமுறைகையம் கரணவென்றால் பாடுமெத்தப்பாடு மெத்த மைந்தரமைந்தா, ஆரப்பா அறிவார்கள் குருமுறைதானப் பா அதற்குமொரு இடம்பொருள்தா னேவல்லேனும், கோப்பா பொருளதுவுங் கிட்டிற்றானால் கோமையுடன்கிட்கெது எப்படியோ வென்றால், தோப்பா உலகமதில் சென்றுதேறி செகத்திலுள்ள நா ல்வகையில் சாதிபாரே. 723

சாதிபிலே எச்சாதிபாளுலென்ன தன்மையுள்ள மானிடர்கள் கோடிக்கொன்று, ஆதியிலே விட்டகுரைக் காராருண்டு அவர்களுட மனதறிந்து சேர்ந்தாயானால், சோதியென்ற பொருளீவார் வெரு சாயப்பா சொன்னபடி யாட்டிவிக்குஞ் சோதிசோதி, விதியென்ற இடம்பதினாறு முழத்துள்ளே விடுகட்டும் வகையதனை விளம்பக் கேளே. 724

சமாதியிடம்.

கோளப்பா கரணஞ்சுச் சதிரமாகக் கெணிதமுடன் வெட்டிநண் றாய்க் கல்லினாலே, வாளப்பா பூமியினகே ழுரைமுன்றாகும் மகத்தான பூமியினமே வரைமுன்றாகும், கோளப்பா வாராமற் கட்டித்தீர்ந்து கூர்மையுடன் மெழுகுதற்கு வகையகக்கேரு, காலப்பா பிலப்பத ற்குள் ளறையில்லமந்தா கருஞ்சாந்தால் மெழுகுநல்லாய்க் கடித்தி டாரே. 725

கடுத்துவலுத் தானதின்மின் மேல்போக்கெல்லாங் காங்கையு ள்ள வெண்சாந்தாற் பூசினமந்தா, அடுத்தடுத்து நாலுதாம்பூசினம ந்தா அடிவலுக்க நன்றாகத் தீர்த்துத்தீர்த்து, நடுத்தாமாய்க் காய் ந்தபின்பு அறைகட்டுள்ளே நல்லதொரு சந்தனத்தின் கட்டைசீவி, கடுத்துவிரா சாம்பிராணிப் பொடித்துச்சேர்த்து மைந்தனை அந் கினியிற் போடுபோடே. 726

போட்டவுடன் புகையெழும்பும்வாசந்தனைப் பொருந்தவே அரைத்துநன்றாய்ப் பூட்டுபூட்டு, நாட்டமுடன் மண்டலந்தான் செ ன்றபின்பு நடுவாசல் தனில்லியுத்தித் திட்டிதன்னால், பூட்டைநன் றாய்த் திறந்துமிகப் ஆப்போட்டு புண்ணியனை நானமன்னதான

ஞ்செய்து, தேட்டமுடன் விட்டங்கே யிருந்துகொண்டு சிவசிவா
பூணத்தை நோக்குநோக்கே. 727

நோக்குவது பூணத்தைப் பணிந்துகொண்டு நுண்மையுள்ள
முப்பூவை முடித்துக்கொண்டு, ஆக்குவது அமுதாச வர்க்கத்தோ
டே அப்பனே அமுதுகொண்டு கற்பங்கொண்டால், நாக்குநனி
அமுதாச மென்னசொல்வேன் நாவடங்கப் பூசைபண்ணி நாட்டம்
பார்த்து, வாக்குமன தொன்றாக முப்பூச்செய்ய வழிமுறை தனை
வழுத்தும் வழியைக்கேளே. 728

முப்பூமுடிக்கும்வகை.

கேளப்பா அயமான வருக்குச்சட்டி கெணிதமுள்ள அயக்கா
ந்தச் சட்டியொன்று, வேளப்பா கார்தமென்ற சட்டியொன்று வீற
டங்கும் நாகமதாற் சட்டியொன்று, தேளப்பாகருநாகச் சட்டியொ
ன்று தெவிட்டாத வெண்ணாகச் சட்டியொன்று, வளப்பா அயச்
செம்பால் சட்டியொன்று, மார்க்கமுள்ள வெள்ளிதன்றாற் சட்டி
யொன்றே 729

ஒன்றான தங்கத்தால் சட்டியொன்று உத்தமனே பத்திரமும்
ஒன்பதாச்சு, அன்றான நவக்கிரகபானபத்ரம் அப்பனேவழிமுறை
யா யடக்கிக்கொண்டு, நன்றாக அமுதாச வர்க்கக்கொள்ளு நகமை
யுடன் கற்பமது அப்படியேயொள்ளு, குன்றதமுப்பூவினை செய்கை
மார்க்கங் கூறுகிறேன் வழிமுறையாய்க் கூர்ந்துகேளே. 730

ஆதியுப்பு.

கேளப்பா ஆதியென்ற சவுக்காரத்தைக் கெணிதமுடன் கொ
ண்டுவந்து விந்துநீரில், நாளப்பாதெசனாந்தான் தோய்த்துத்தோ
ய்த்து நன்றாக ரவிமுகத்தில் காய்ந்துதானால், நீளப்பா சாரமதினை
ப்புசென்று நேரானவழியை கல்லுப்போச்சு, ஆளப்பா ஆதியெ
ன்ற வுப்புமாச்சு அப்பனே நாதவிந்து வுப்புக்கேளே. 731

நாதவிந்துப்பு.

உப்பான சத்திசிவ பிராண்டெங்கட்டி உடன்கேரு பூமுடன் ந
தங்கட்டி, செப்பான அயம்வருக்குச் சட்டி தன்னில சேர்க்கையுட
னானமுங் கரைத்துவைத்தால், அப்பான தெளிவித்து பாத்நிர
மெட்டில் அரையளவு விட்டுவி முகத்தில்வைத்தால், கைப்பான
வுப்பதுவு மெட்டாநாளில் கடுங்கா வுப்பதுவால் விளைபுந்தானே.

விளைந்தொரு உப்பதுக்கு நாயக்கேமரு விசையான சத்திசிவ
உப்பதாச்சு, விளைந்தசிவ சத்தியுப்பின் மார்க்கங்கேரு மகதான
சிவத்தினடி சத்துகட்டி, உளைந்தவரு வுப்புடனே பிந்துகட்டி.

உடன்கேர்த்து அயக்கார்த்தச் சட்டிதன்னில், குழைத்து நன்றாய்க்
கரைத்திழுத்துதெளிவமைந்தா கூர்மையுடன் பாத்திரத்திற்குண
மாய்வாரே. 733

வார்த்தநன்றாய் ரவிமுகத்தில் காயக்காய வளமையுள்ள வுப்
பாகும் பத்தாநாளில், கார்த்துமிக வுப்பெடுத்துவைத்துக்கொண்டு
கலங்காமல் சீழறையில் பதனம்பண்ணி, சேர்த்துமிக முப்பூவுமொ
ன்றாய்க்கூட்டிச் செயமான அயமுறுக்குச் சட்டிதன்னில், தாற்றி
நன்றாய் செயரீரில் கரைத்துமைந்தா தயவாக ரவிமுகத்தில் காயப்
போடே. 734

போட்டவுட னுப்பாகுமைந்தாகேளு புதழான அயக்கார்த்தச்ச
ட்டிதன்னில், தேட்டமுடன்போட்டுநன்றாய்செயரீர்வார்த்து தின
வே கரைத்திரவி முகத்திற்போட்டு, நாட்டமுடனவநாள்தா னுப்
பேயாகும் நன்மையுட வுப்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு, வாட்டமி
லாக் கார்த்தமதின சட்டிதன்னில் வார்த்திடுவாய் செயரீரை மைந்
தாபாரே. 735

பாரான வுப்பெடுத்துக் கரைத்துமைந்தா பதிலாக ரவிமுகத்
தில் வைத்துப்போற்று, கோக எட்டாநாளுப்பேயாகும் ரிசமாக
வுப்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு, வீரான நாகமதின சட்டிதன்னில்
விசையாக வுப்பிட்டு செயரீர்வார்த்து, கூராக ரவிமுகத்தில் வைத்
தாயானால் குறையாக வுப்பாகுங் குருவாம்பாரே. 736

பாரப்பா கருநாகச் சட்டிதன்னில் பக்குவமா யுப்பிட்டு செய
ரீர்வார்த்து, சாரப்பா கரைத்திடுவாய் நன்றாய்மைந்தா தன்மையு
டன் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பார்க்க, தேரப்பா ஏழாநாளுப்பேயா
கும் தெவிட்டாத வுப்புதனைஎடுத்துமைந்தா, வேறப்பா வெண்ணு
கச்சட்டிக்குள்ளே வேதைபென்ற வுப்பெடுத்துச்செயரீர்பாய்ச்சே.

பாய்ச்சினன்றாய்க் கரைத்துமி ஓவியில்வைத்தால் பரமான வுப்
பாகு மாறுநாளில், காய்ச்சியதோ ருப்பெடுத்து மைந்தா மைந்தா
கருவின்னஞ் சொல்லுகிறேன் கருதிக்கேளு, தாட்சியிலா தாம்பிர
ப்பாத்திரந்தன்னில் தயவாகவுப்பிட்டு செயரீர்வார்த்து, வாச்சுதெ
ன்று கரைத்திடுவாய் நன்றாய்மைந்தா மகத்தானரவிமுகத்தில் வை
த்துப்பாரே. 738

பார்க்கவே அஞ்சாநாள் காரமேறிப் பகமையென்ற வுப்பாகு
மைந்தாமைந்தா, ஏர்க்கவே யுப்பெடுத்து மைந்தாகேளு ஏகார்த
வெள்ளியென்றசட்டிதன்னில், மார்க்கமுடவுப்பிட்டுசெயரீர்வார்த்
துமனமடங்க ரவிமுகத்தில்வைத்துமைந்தா, சேர்க்கையுடனாலாநா
ளுப்பேயாகுங் சிவசுவர இதன்பெருமை செப்பக்கேளே. 739

கேளப்பா சத்திசிவ முப்பேயாச்சு கேள்மகனே யுப்பெடுத்
துச் சொல்லக்கேளு, வாளப்பா தங்கமென்ற சட்டிக்குள்ளே வரி
சையுட னுப்பிட்டு செயநீர்குத்தி, ஆளப்பா விரவிரன்றாய் ரவியில்
காய்ந்தால் அப்பனே மறுபடிபுஞ் செயநீர்விட்டு, நாளப்பா மூன்
றுநாள் காய்ந்துதானால் நாதமென்றவுப்பாகும் நாதமாமே. 740

நாதாந்தவழலை.

நாதமென்ற வுப்பதுக்கு நாமங்கேளு நாதாந்த வழலைசவுக்கா
மமென்பார், போதமென்ற பூணத்தி னுப்பென்பார் புசழ்கார
சாரமென்ற லவணமென்பார், நீதமென்ற குருவான முப்பூவென்
பார் கிலைத்ததொரு பூமென்பா ரடியதென்பார், பாதமென்ற
அடியென்பார் முடியதென்பார் பாரபரத்தின் னருள்காட்டும் பசு
மைதானே. 741

தானென்ற பூணத்தி னுப்பால்மைந்தாசதரகோடி சித்தமிக
ஆடலாகும், வீணென்றமாளிடர்க ளுப்பைக்காணார் விண்ணென்று
மாகாசப புரவியென்றும், தேனென்றமதுவென்றுங் காணாமற்றான்
திகைத்தல்லோ நாதவுப்பை யறியவென்று, நானென்ற ஆணவத்
தால் பெண்ணைக்கூடி நயந்துசுகங் காட்டியவ ளிடத்தில்தானே.

தானப்பா மாதவிடாய் தண்ணைவாங்கித் தவறாமலுப்பெடுப்பே
னென்பார்மாண்பர், வீணப்பா கல்லுப்பைநாதமென்பார் வீணான
சவுட்டுப்பை நாதமென்பார், காணப்பா வெடியுப்பை நாதமென்
பார் கரைக்கின்ற நீருப்பை நாதமென்பார், தோணப்பா வெருவா
கப் பார்ப்பார் மாண்பர் சுந்தரம்போல் நாதமுறையறியார்தானே.

தானென்ற நாதமுறை யறியவென்றால் தப்பாது வெகுபாடு
பாடுமெத்த, கோனென்ற சற்குருவால் காட்டவேணும் குறிப்பா
கக் கைமுறையா யறியவேணும், தேனென்ற இடம்பேணும் பொ
ருள்தான்வேணுஞ் சிந்தைமனதொன்றுணசிஷைவேணும், மாணெ
ன்றமனதுறுதி பழக்கத்தாலே மகத்தான நாதமதை யறியலாமே.

ஆமப்பா நாதவிந்து செயல்தான்காணார் ஆரகா குருவிடத்
திற் காணலாகும், தாமப்பா விந்துநிலை நாதமென்றுந் தயவான
நாதநிலைப் போதமென்றும், நாமப்பா வென்றசொல் நாதம்நாதம்
நாட்டினே மின்றுலில் நாதவாழ்வு, ஓமப்பா சொல்வதுபோ லொ
ருநூல்சொல்லா தொடுக்கமென்ற இந்நூல்தான் குருநூலாமே.

நூலான இந்நூற்பன்னிரண்டு நூறு நூணுக்கமுட னிந்தநூலைப்
பதனம்பண்ணி, காலான பன்னிரண்டு கலையின்மார்க்கங் கடக்காம
லிந்நூலாற் கட்டலாகும், ஆளான ஆண்பிள்ளைகள் நூலைக்காப்பார்
அமர்ந்தநிலைசித்தனென்றால் பன்னிரண்டுங்காப்பார், நாளான தின
ம்பார்ந்து வரசிபார்த்து நாதவிந்து நிலைபார்த்து நாட்டாரப்பாரே.

நாட்டமுட னுதவுப்பை நாதரீரல் கண்ணுதத்தாளுட்டி. பில்லை
செய்து தேட்டமுடன் னிமுதத்தில் காயப்போட்டுச் செம்மைபா
யோட்டிவ்வைத் தோடுமுடி, தாட்டியாய் மன்சிலை வலுவாய்ச்செ
ய்து தாழுவெட்டி எருப்பரப்பிப் புடத்தைப்போட்டால், வாட்டமி
லா நாதவுப்புச்சுண்ணமாகு மகத்தான முப்பூவின் மார்க்கங்கேளே.

முப்பூச்செய்தீர்.

கேளப்பா முப்பூவில் சாளுசேர்த்துக் கின்னமென்ற பிங்கா
னில் பனியில்வைத்தால், நீளப்பா சமைகிமை என்னசொல்வேன்
நீரான சலந்தனிலே மைந்தாகேளு, வாளப்பாவிரமுடன் பூஞ்சே
ர்த்து மகத்தான நீர்தனிலே தூவிப்பாரு, கூளப்பா போலவுமே
சிவந்துகாணுங் கூர்மையுள்ள வுப்பதுவுங் கட்டிப்போச்சே. 748

கட்டினின்ற சலமதிலே முறைகையக்கேளு கருவானதுருசியொ
டு விங்கம் வீரம், திட்டமுள்ள கெந்திசிலை தாரம்பூஞ் சிறப்பான
கெவிரியுட பாஷாணங்கள், சட்டமுள்ள நவாச்சராஞ் சீனிக்காரஞ்
சாரந்தமுள்ள பொரிக்காரம் வெடியுப்போடு, அட்டியில்லாச் சுருக்
கான சாக்கெல்லாந்தான் அப்பனை சுருக்கிடவேகட்டிப்போச்சே.

போச்சென்று விசாகாதே செயரீர்தன்னில் பொல்லாத நாகமு
டன் கருநாகந்தான், நீச்சென்ற வெண்ணாக நிமினைவகையெல்லாம்
நேராகத் தானுருக்கிச் சாய்த்தாயானால், வீச்சென்ற வேகமெலா
மடக்கிக்கட்டி. வீறடங்கக் கட்டுமடா மைந்தாமைந்தா, பாச்சென்ற
காந்தமதைத் தோய்த்துத்தோய்த்துப் பதிவாகப் புடம்போட நா
ஞ்சாமே. 750

சாஞ்சா மப்பிரேகந் தோய்த்துவாட்டி என்னசொல்வே னொ
ளிமடங்கிக் கட்டுங்கட்டிம், காஞ்சாஞ்சாஞ்சா மெல்லாஞ்சாரும்
கருவான வுபாசங்கள் சத்தேயாகு, வீஞ்சாம் பூஞ்சா மெல்லா
ஞ்சாரும் வீறடங்காச் சாக்கெல்லாம் வினாந்துபோகும், தாஞ்சா
ஞ் சகலசாக் கெல்லாஞ்சாஞ் தன்மையுள்ள கட்டுவகை செயரீரா
ச்சே. 751

மெழுகுவகை.

ஆச்சப்பா கட்டுவகை செயரீர்சொல்லி அதிலடங்குஞ் சாக்கு
வகை மெல்லாஞ்சொல்லி, காச்சப்பா மெழுகுவகை செயரீர்கேளு
கருவான கட்டுவகை செயரீர்தன்னில், பாச்சப்பா கட்டினின்ற சா
ரங்காரம் பாங்கான வீரமுடன் பூர்மாலும், தேச்சப்பாபொடித்து
நன்றாய்த் தூவிப்பாரு சிவசிவா மஞ்சஞ்சிறஞ் செயரீராச்சே. 752

நீரான செயரீரில் முன்னேசொன்ன நிசமான கட்டுவகை சா
க்கையெல்லாம், ஆருனரீர்தனிலே அமுக்கிவைத்து அப்பனை விள

க்கொளியில் வாட்டி னுக்கால், காரான சாமெல்லாஞ் சாக்கிற்செ
ன்று கொளுக்கொள்ள வெதும்பியது மெழுகுமாமே, வாரான
மஞ்சள்நிற மெழுகுதன்னை வகைவகையாய் பதனமாய் வைத்துப்
போற்றே. 753

போற்றியே மெழுகுவகை செயநீர் சொல்லிப் புதுமையுள்ள
கைப்பாகப் பூணச்சொல்லி, தேற்றியே செய்வகையுந் தேறச்சொ
ல்லி தேகவச்சிர காயமாயிருப்பதற்கு வாழ்த்தியே ஆதியந்தம் வழி
புஞ் சொன்னேன் வரிசையுள்ள பூணமும் வகையஞ்சொன்னேன்
ஆத்தியே அறிவுருகு நீயாய்நின்றால் அப்பவல்லோ தசகாத மறிய
லாமே. 754

செந்தூரவகை.

ஆமப்பா கட்டுவகை நீருஞ்சொல்லி அதின்பிறகுமெழுகுவகை
செயநீர்சொன்னேன், நாமப்பா செந்தூரஞ் செயநீர் சொல்வேன்
நன்மையுள்ள புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, தாமப்பாமெழுகுவகை
செயநீரோடே தவறாமல் கட்டுவகை செயநீர்கூட்டி, வாமப்பா பிங்
கானில் விட்டுநல்ல மதியான ரவிதனிலே வைத்துப்பாரே. 755

பார்க்கவே கொண்டுவகை நீருங்கூட்ட பசுமையுள்ள செந்நீரா
ய்ச் சிவந்துபோகும், ஏற்கவே யிநீரில் வகையைக்கேளு இன்பமு
டன் கூட்டிவைத்த சாக்கிஸ்மைந்தா, காக்கவே பெச்சாக்குங் கல்வ
த்திட்டு கட்டிநின்ற ரசமதுவு மிடைதான்விட்டு, சேர்க்கையுடன்
கட்டிநின்ற கொந்திதன்னில் செம்மையுடனானிலொன்றதனிற்சேரே.

சேர்த்துநன்றாய்ப் பொடித்துமே செந்நீர்விட்டுத் திறமாக அ
ரைத்து நன்றாய் பில்லைபண்ணி, போற்றியே ரவியகனில் காயப்
போடு புதுமையுட னோட்டில்வைத்துஒடுமுடி, தேற்றியேமண்சிலை
வலுவாய்ச்செய்து செம்மையுட னிதானமாய்ப் புடத்தைப்போடு,
சாற்றுவாய் வயிரவற்கு வடமாலைசாற்றித் தன்மையுடன் பூசைப
ண்ணி பெடுத்துப்பாரே. 757

பாரப்பா செந்தூரங் கன்கொள்ளாது பதனமாய்சிமிழதனில்
வைத்துக்கொண்டு, சேரப்பா சாக்குகளை யிப்படியேசெய்தால் செ
ந்தூரம் பெய்யாது செம்மையாகும், ஆரப்பா அறிவார்செந்தூரப்
போக்கு ஆதியந்த மறிந்தவரே அறிவாரப்பா, காரப்பா தானிரு
க்கு மொடுக்கந்தன்னில் ஒருவான செந்தூரம் வைத்துப்போற்றே

போற்றப்பா பணவிகைதா னுட்கொண்டேதான் பூணத்தை
ப்பற்றிமன தறிவாநின்ற, பார்த்தப்பா ரேசகபூ ராமும்பண்ணிப்
பதிவான கும்பகத்தில் வின்றுகொண்டு, கார்த்தப்பா வகைவகை
யாய் செம்பி னுட்டு கனகமது என்னசொல்வேன் மைந்தரமைந்தா

ஆர்த்தப்பா சிவயோகி தனக்குல்ல அன்பான எளிபோர்க்கு மீர்
துபோடே. 759

போடப்பா சிவயோகி எளிபோர்க்குந் தான் புத்திமனமொன்
றுகாந்தால்மந்தா, நாடப்பா சிவபூசையிது தானாகும் நன்மையிலா
மாந்தருக்கு சந்தரயானால், கோடப்பா தெளிந்திடுங்காணப்பாசொ
ன்னேன் கோடறிந்துதானமது குணமாய்ச்செய்து, தேடப்பா சிவ
யோக வாழ்வுதன்னைத் தேடுவது பூணத்திற் றேடுதேடே. 760

தேட்டமென்ன பூணமே தெய்வந்தெய்வம் தெவிட்டாத பூ
ணத்தைக் கொண்டாயானால், வாட்டமென்ன தேகமப்பா வச்சூர
காயம் வடிவான பூணத்தைமறந்தாயானால், ஆட்டமென்ற ஆட்ட
மெல்லா மடங்கிப்போகும் அதின்பிறகு என்னசெய்வா மையா
வையா, நாட்டமென்ற பூணத்தைப் பூசைபண்ணி நன்மையுள்ள
பற்பவகை நாட்டக்கேளே. 761

பஸ்பவகை.

கோளப்பா செந்நீருங் கட்டுவகைந்ருங் கிண்ணமென்ற பீங்கா
னில் சரியாய்வைத்து, வாளப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாரு மகத்
தான நீரதுவும் வெண்ணீராகும், ஆளப்பா விந்துவென்ற சரக்கை
யாட்டி. அதிலிடுவாய் வீரமென்ற ரசத்தைத்தானும், மாளப்பா அ
ரைத்திடுவாய் வெந்நீர்விட்டு மனமடங்க் அரைத்துநல்ல வட்டுப்ப
ண்ணே. 762

பண்ணியதோர் வட்டத்தை யோட்டில்வைத்துப் பதிவாகமே
லோடு பதியமூடி, உண்ணியது போகாமல் மண்ணுஞ்செய்து ஒரு
முழத்திற் குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு தண்ணிமையாய் புட
மாறி பெடுத்தப்பாரு தன்மையுட னீறியது தவளநிறமாகும், வன்
னியென மின்றதொரு நாதவுப்பால் மகத்தான சரக்கெல்லாம் பஸ்
பமாச்சே. 763

ஆச்சப்பா பஸ்பமென்று மகிழ்ந்திடாமல் அரையான குகை
தனிலே வைத்துப்போற்றி, பாச்சப்பா பணவிடைநா னகத்துள்
ளோதான் பக்தியுடன் கொண்டதினால் பரமதேகம், காச்சப்பாமன
க்கண்ணாற் கனலைத்தூண்டி கற்பூரதீபமதிற் கருத்தவைத்து, மூச்
சப்பா தானிருத்தி முழித்துப்பார்த்து முக்காலும் ரேசகபூகமும்
பண்ணே. 764

பண்ணியதோர் பஸ்பத்தின் பலனைக்கேளு பக்குமாய் செம்ப
திலே நூற்றுக்கொன்று, தண்ணிமையாய்ப் பணிந்து பஸ்பம் பண
விடைநாடுதது தாயானசெம்பதிலேயூட்டிப்பாரு, விண்ணிகை
ந்தகயிலாசங் கொள்ளையாச்ச வெள்ளையென்ற வெள்ளிவித்தையதி க

மாரூல், புண்ணியமாம் சிவயோகி பெனியோர்க்குந்தான் புத்தியுடன் தானதர்மம் புகழ்ந்துசெய்யே. 765

செய்யப்பா மனதுகனி கடர்ந்துகன்றாய் சிவயோகி தங்களுக்கு அன்னமீவாய், மெய்யப்பா அவாவர்கள் மனதின்படிசெய்தால் வெகு கோடி தவமகிமை யிருந்துசேரும், கையப்பா வுதவுவது சிவத்தின்கூறு கருணையுடன் தவமதுமே செய்தாயானால், கையப்பா தவமதுதான் கைக்குள்ளாகுந் தன்மைபுட னன்மைமதா யிருந்துவாழே. 766

நடுவணையமுது.

வாழ்வதற்கு இன்னமொரு வளமைகேளு மார்க்கமுடன் நடுவான அமுதங்கொண்டால், கால்வலுக்கும் சண்டலங்குங் காற்றைப்போக்கும் கருத்துயிசத் தான்வளருங் கருணைசேரும், மேல்வலுக்கு மதிசமதாய்ப் பிழமுண்டாகும் மெய்யிலுள கோய்களெல்லாம் விலகிப்போகும், ஆள்வதற்குக் குருவதவி மதிசமுண்டாம் அகார நடுவான அமுதங்கொள்ளே. 767

பூரணமகிமை.

கொள்ளப்பா ஆன்மோன்றில் சித்தியாகும் குணமாக இன்னமொரு குயிலைக்கேளு, விள்ளப்பா சொல்வதற்கு நடுவண்டோ சொல் விசையான சத்தியடிமுலம்வாங்கி, நாளப்பா தினம்பா தத்து அமுதத்தோடே நன்மைதா யுட்கொண்டு விட்டால் வாய்தா, காலப்பா பிலத்துதடா முலவன்னியாலே கலங்காது வாசினருய்க்கட்டிப்போமே. 768

கட்டிப்போம் வாசியது கடக்காதப்பா காலவகா முலமதிற் கலந்தஆமே, குட்டிப்பார் தேசமது குழைந்தகானும் குருவான தேசமது கற்பூம்விசம், வெட்டிப்பார் தேசமது அசையாதையா வெகு கோடி பகைக்குமொரு மெய்யாய்கிறதும், தட்டாத அவயிருத்து தட்டிப்போகும் தயவான பூரணத்தின் தன்மைதானே. 769

தானென்றும் நானென்றும் வேறுண்டோசொல் தானவனாய் நின்றுதடா முலவன்னி, கோனென்ற குருவான வன்னிதன்னைக் கடர்மையுடன் கண்மேன தொன்றாய் கிண்துற். தேனென்ற அமுதமது அருவிபாயுந் தெவிட்டாத அமுதமதுதெய்வத்தெய்வம், வீணென்று தெய்வமதை கொள்ளுரானால் கிண்தெறிக்கும் கிண்தெறிக்கு மெய்சொன்னேனே. 770

சொன்னதொரு இத்தனால் மைந்தாகேளு தருவமுள்ள ஆயிசத்தி யிருநூறாகும், முன்னோர்கள் மொழிந்தவொரு துட்கட்டெல்லாம் முகமான குருநாலா யிந்துல்மைந்தா, கண்ணுன கண்மணி

பேரலிந்நூல்தன்னைக் காட்டாதே மானிடர்க்குக் காட்டினாக்கால்,
விண்ணோர்கள் சரபமது சவரீலார் விவேகமுள்ள புலத்தியனே
நூல்காட்டாதே. 771

நூல்காட்ட வேணுமெனச்சித்தர்கூடி நுணுக்கமிலா நுணுக்க
மது செய்தாரானால், நான்காட்டி யவர்களுக்கு நன்மைகூறி நாட்
டமிலாப் பேர்களைமா ரணமேசெய்வாய், கால்கட்டுங் கேசரமாயிர
த்தைப்பாரு காவியமா மாயிரத்தைக் கருத்தாய்ப்பாரு, சேல்காட்
டுஞ் சமாதிகற்பந்தீட்சைபாரு சிவசிவாஎன்னுடையஞானம்பாரே.

பாரப்பா அண்டபதி ரண்டமெல்லாம் பண்பாகப் பூணத்தி
லொடுங்குமையா, ஆரப்பா அறிவார்கள் பூணத்தி னேர்மை அர
கா தசநாத மார்தான்காண்பார், காரப்பா மூலமதிற் கருத்தை
வைத்து கமலமென்ற ஆயிரத்தென் னிதழைப்போற்றி, தோப்பா
தேர்ந்தூர் அமுதங்கொள்ளு சிவசிவா கயிலாசத் தேகமாகே.

அபக்குவர்தன்மை.

தேகமென்ற அகமறியார் சித்தர்கோடி சிவவேடன் காணாத
திருட்டுச்சித்தர், ஆகமென்ற நூல்முறையைப் பற்றிநின்று அலை
வார்கள் வாய்ப்புளம்பி அருளைக்காணார், பாகமென்ற சுவையறியார்
பாதகர்கள்மெத்த பாலறியாப் பாலருந்தும் பாலிமார்கள், ஏகபா
வஸ்துவென்பான் யோகமென்பான் எட்டுமீண்டு மறியாத குரு
டன்தானே. 774

தானென்ற தத்துவத்தை யறியாமுடர் தன்மைபென்றசொல்
லறியார் தருகுதும்பர், நானென்ற மதமேதான் பேசிப்பேசி நல்
லோரைத் தான்பழிக்கும் நலமிலாதான், கோனென்ற சற்குருவை
யறியாதானுங் கூசாமல் சாராய வெறியால் மைந்தா, ஆனென்றும்
பெண்ணென்று மறியாமற்றான் அகம்பிடித்த மட்டிகளை யடுத்தி
டாதே. 775

அடுத்தமெள்ள முப்பூனின் விபாங்கேட்பான் அதின்பிறகுவே
னதமுதம் என்னவென்பான், நடுத்தாமாய் சாக்குவகை பஸ்பங்கே
ட்பான் நலமானசெந்தூர முறையைக் கேட்பான், கடுத்ததொரு
மெழுருவகை என்னவென்பான் கருவானசாக்குவைப்புமுறைதான்
கேட்பான், விடுத்தமிகச் சொல்லாட்டால் பேரம்போம் என்பான்
விதியுண்டா னுல்வருமென் றெண்ணுன்பாரே. 776

எண்ணாமல் எண்ணிஎண்ணி மனதுநொந்து இடைந்தமிகக்
கரைந்தொரு பாவிமார்கள், கண்ணானகண்பார்த்து கனலைத்துண்டி-
கற்பூரநீபமதிற் கருத்தைவைத்தி, பண்ணுண ரேசசபு ரகமும்பண்
ணிப் பதிவான கும்பகத்தில் பதியமாட்டார், கண்ணுண தன்பெரு
மை தனையேஎண்ணி தானவரு மென்றதுறை தனைக்காணாரே.

காணுமல் கருத்தழிந்த மடையர்மெத்த கர்மனை நீராத சூ
தைமாண்பர், வீணுவாய்மொழிகள் மெத்தப்பேசி வேதமென்ன
சித்தார்த மென்னவென்பான், கோண குருபதத்தைக் காணமா
ந்தர் குவலபத்தில் மெத்தவுண்டு கண்டுதேறு தேனான மதியமுதம்
பானம்பண்ணு திறமான சிந்தையதாய் ஞானம்பாரே. 778

ஞானமென்ன புருவமைய மழுத்திப்பாரு நந்தியொளிப் பிர
காசஞ் சோதிசோதி, மோனமென்ன பிரணவமேனாதம்நாதம் முக்
காலுநாதமதில் விந்துவிந்து, பானமென்ன நாதவிந்து மென்
கடிப் பாஞ்சவிடம் பரமான பூணமேயாகும், வானமென்ன அக்
தரத்தில் நாதவேசை மகத்தான ஓசையடா நாதமாகே. 779

தாளக்கட்டு.

நாதமென்ன தாளத்தின் கட்டுச்சொல்வேன் நலமான விந்து
வட னாதஞ்சேர்த்து, நாதமென்ற அடிமுடியுள் கூடச்சேர்த்து பா
னான வெடியுடனே காஞ்சேர்த்து, நீதமென்ற பழச்சாற்றால்
கல்வத்தாட்டி நிசமான தாளத்தைக் கங்கிபூட்டி, வாதமென்ற பிரி
தியியால் சீலைசெய்து வலுவாக ரவிமுசத்தி லுலர்த்திடாயே. 780

உலர்ந்ததொரு கவசமதுன்னுய்க்காய்ந்தால் உத்தமனே ஒரு
வடக்கிப் புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிசப்புடயாறி எடுத்துப்பாரு
அப்பனே தாளகந்தான் ரவிபோல்கட்டும், தளர்ந்துமிச வாடாதே
சொல்லக்கேளு தன்மையுட னாதநீர் விட்டுஆட்டி, உலர்ந்ததொரு
காரியத் தகட்டிற்பூசி மைந்தனே போட்டிலைவத்து சீலைசெய்யே.

செய்யப்பா ஒருவடிக்கிப் புடத்தைப்போடு செம்மையுள்ள
தகடதுவும் நீறிப்போகும், மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் பஸ்பந்த
ன்னே மேகமென்ற ரோகத்துக் கிணதானிய, பையப்பா மேகமெல்
லாம் பறந்துபோகும் பஸ்பமதின் செயலதனைப் பகர்க்கேளு, அவ
யப்பா ரசமதனைச் சுத்திசெய்து வாகானகல்வத்தி லுற்றிடாயே.

ஊற்றியதோ ரசமதனில் பத்துக்கொன்று உத்தமனே பஸ்ப
மது ஒன்றுபோடு, தேற்றியே வாய்க்கா விட்டுஆட்டி வெசுவா ரச
மதுவும் வாலையாச்சு, போற்றியே வாலையம் பதனம்பண்ணிப் புல
த்தியனே கைமுறையைப் புகலக்கேளு, வாத்தியே பரித்தகட்டில்
தடவிரன்சூய் வரிசையுடன் புடம்போட வளமைக்கேளே. 783

கேளப்பா வட்டமதா யோடுதட்டிக் கெணிதழுடன் செக்க
லென்ற பொடியாப்பி, தாளப்பாதகலைவத்த பொடியாப்பித் தன்
மையுடன் மேலோடு தயவாய்மூடி, மூளப்பா ஒருவடிக்கி அனலை
மூட்டி முக்காலுஞ் சுற்றிவந்து முன்னேறின்று, மூளப்பா அன்பா
கப் பொடித்துவின்று அனலாறியெடுத்துப்பார்க்குருவாய்ப்போமே.

குருவான பரித்தகட்டை எடுத்துப்பார்க்கில் குருபரமாம் விந்
துவெனத் தோற்றமாகும், பருவமுட னுடைத்திடவே கொறிங்கிப்
போகும் பாமான குருவப்பா பதனம்பண்ணு, திருவான செம்ப
திலே தூற்றுக்கொன்று செம்மைபுடன் கொடுத்திடவே நன்மையா
கும், குருவான வெள்ளியிலே தூற்றுக்கொன்று கணக்காகக் கொடு
த்திடவே னணக்கமாகமே. 785

வணக்கமுடன் குருவிலொரு பணந்தான்தாக்கி மகத்தாவலெ
ள்ளிசெம்பு கணக்காய்ச் சேர்த்து, இணக்கமுடன் கொடுத்திடவே
மாற்றுப்பத்தாய் இருக்குமடா புலத்தியனை யினக்கிப்பாரு, தன
க்குமிது கிடைத்தபொரு ளென்றேபேர் தானிருக்கும் ஒடுக்கமதில்
பதனம்பண்ணி, மணக்குமிது பொருளதனைச் சிவயோகிக்கு மனம
கிழக் குருபூசை செங்குலையே. 786

செய்வதுதான் மனதுருமைபாகவேனுஞ் சிவபூசைகுருபூசை
செய்யவேனும், தெய்வமென்ற சிவயோகி தனக்குமைந்தா சிந்தை
மனதொன்றாக நடக்கவேனும், சைவமென்ற நெறிதனிலே நிற்க
வேனுஞ் சங்கற்ப விகற்பமெல்லாந் தள்ளவேனும், மெய்வலுவாய்
மனமொத்து நடக்கவேனும் மேல்வரம்பு கீழ்வரம்பு மெய்யிற்
காணே. 787

காணப்பா வலகத்தோ டொத்துவாழ்ந்து கமலமென்ற ஆயிர
த்தெண் மலருக்குள்ளே, தேனப்பா போலவுமே அமுதநிற்குஞ்
சிவசிவா அமுதத்தைக் கொள்ளவென்றால், ஊனப்பா மூலமதில்
மனதைவைத்து உறுதிபுடன்றேசகபூசகமும்பண்ணி, தானப்பாகும்
பகத்தில் தனதாய்வின்று தன்பசிதா னுறுமட்டு மமுதங்கொள்ளே.

கொள்ளப்பா அமுதமதைக் கையின்வாங்கிக் குணமாக வசிய
வென்று குறிப்பாங்க்கொண்டு, மெள்ளப்பா பூரணத்தில் மனதை
நாட்டி மேலாதா ரத்திலந்தச் சுடரைப்போற்றி, செல்லப்பாபோத
கத்தில் நின்றுகொண்டு செகத்திலுள்ள மாநிடர்தன் னோயைப்பா
ர்த்து, விள்ளப்பா சிவயவசி பென்று சொன்னால் மெய்யிலுள்ள
வினைகளெல்லாம் விலகிப்போமே. 789

சத்துருவசியம்.

போமப்பா பூரணத்தில் மனதைவைத்துப் பொறுமைபுடன்
ரேசகத்தால் பூசகத்தைப்பார்த்து, நாமப்பா கும்பகத்தில் நின்று
கொண்டு நமவயந வென்றுநீ சொன்னுபானால், தாமப்பா சத்துரு
வும் வசியமாகுஞ் சகலகலைக் ஞானமெலாந் தானேதோற்றுப் காம
ப்பா கலையிலே தம்பனத்தைக்கேளு கட்டாக நிஷ்டைமுறை கருத்
தில்லையே. 790

வையப்பா வாசித்தனைமுலத்துட்டி மகத்தானமுலமதால் ரேச
கத்தைப்பற்றி, செய்யப்பாபூகத்தால் சும்பகத்தில்லின்று செபித்
திவொய் வசியசிவ னென்றுமாறி, பையப்பா பகைவர்மே லாசை
கொண்டால் பதறுதுவிர்துவதுசெயமாய்ந்தும், மேயப்பா இம்
மொழியை யுலகத்தோற்கு விள்ளாதே சூற்றம்வருஞ் செயமாய்
நிலே (இது விர்துஸ்தம்பனம்.) 791

சத்துருமாரணம்.

செயமாகச் சத்துருமா ரணத்தைக்கேளு செப்புகிறேன் மவசி
யவ வென்றுமாறு, பயமாகிச் சத்துருவு மயங்கிப்போவான் பஞ்ச
தனிலக்கினிபோற் பற்றும்பற்றும், நயமாகமாறிநிற்ப தாயையென்
றால் நல்லோரைத் தூஷணிப்போற் நன்மையில்லார், மயமான சீவ
செந்தை அழித்தோர்தன்னை மாணிப்பாய் புலத்திமனே மனதிற்
கானே. 792

காணப்பா பூணத்தைக் கண்டுபூசிக் கைமுறைபாய்க் கொண்
டதினாற் காணுஞ்சித்து, வீணப்பா வென்றுசொல்லி வினைத்தாயா
னால் வேதாந்தஞ் சித்தாந்த பிரிங்கெகிட்டார், தானப்பா தாமவ
னாய்தனதாயந்த தன்மைபுள பூணத்தி னக் கைமயாலே, தூணப்பா
தரும்பாகுத் தரும்புதுனாஞ் சொல்லாத இந்துல்தான் குருநா
லாமே. 793

குருநாலா மாபிரத்தி யிருநுருந்தான் குறிப்பாக ஆதிபந்தம்
நன்றாய்ப்பார்த்தால், தருநாலாஞ் சகலசித்துமிர்திரசாலர் தன்மை
புள்ள மந்திரமுஞ் சித்துதானும், வருநாலாம் வாதமது அனந்தஞ்
சொல்லும் வாருதிபோல் செயநீரும் வலுவாய்ச்சொல்லும், கருநா
லாம் பன்னிரண்டுதுறுங்காத்து கட்டாகனட்டேனே நாகைச்சேரே.

பூணபூசை.

நாலான பூணத்தில் நின்றயானால் நலுக்காது எட்டிம்ரண்டு
மொன்றாய்ப்போரும், காலான வாசியது எட்டுங்கெட்டுக் கட்டாகுந்
தேகமது வச்சிரகாயம், மேலான தேகமப்பாபிரமமாச்ச மெய்யில்
நின்றவாசியது பாமாய்ப்போச்சு, தாளான இதழ்ப்பூவு மறியலா
குந் தயங்காமற் பூணத்தைப் பூசைபண்ணே. 795

பூசையென்ன ரேசமதா யிருந்துகொண்டு பூணமே பாரபா
மாய் புத்தியாலே, ஆசையுடன் ரவிமதியை யன்பாய்க்கண்டு அக்கி
னியின் கோத்திரமா யருளைப்போற்றி, ரேசமுடன் ரவிமதியை மா
றிமாறி நிலைத்ததொரு அக்கினியில் நிலைத்தாயானால், பாசமென்ற
தேகமது வலுத்துப்போச்சு பூமானதேகமதாம் நிலைக்கலாச்சே.

கற்பத்துக்குப்பத்தியம்.

நிலைக்கவே காயசித்தி பன்னும்போது நோகவொருபோது போசனந்தான், மலைக்காமல் பச்சரிசி சிறுபயறுங்கூட்டி வாகாக அமுதுசெய்து சர்க்கரை தேனுடனே, குலைக்காக வொருபோது அமுதுகொண்டு குணமாகமுப்பழமும் பாலுங்கூட்டி, கலைக்காமல் கற்பமதைக் கொண்டால் மைந்தா காயசித்தி யுறுதியடா கருதிப் பாரே. 797

பாரப்பா இன்னமொரு பாகக்கேளு பால்தனிலே பச்சரிசி பாகம்பண்ணி, நோப்பாசர்க்கரையுந்தேங்காய்பூவும் நோகப்போட்டுநன்றும் பதமாய்க்கிண்டி, தேரப்பா கனிவகையும் கூடச்சேர்த்து நிறமாக வொருபோது அமுதுகொண்டு, காரப்பா கற்பமது கொண்டாயானால் காயமதி லஷ்டமா சித்தமாமே. 798

சித்தென்ன தேகமது இறுகிரல்ல சிவசிவா தேகமது பரமா னந்தம், பத்தென்ன மனதுரிமை யாகவேனும் பலருசியைத் தேடினதால் பலனே துண்டு, கத்தென்ன கருமானங்குருவால்பத்து கருத்தோடே அனுபவித்தால் காணுஞ்சித்து, செத்தென்ன அநின் பிறகு என்னகாணுஞ் சிவசிவா தேகமல்லோ சிவன்கூராமே.

கூறுக இன்னமொரு பாகக்கேளு குணமாக அமுதுபடி வாங்கி மைந்தா, நோகத் துணையுட பருப்புங்கூட்டி நீர்தனிலே அமுது செய்து நினைவாய்க்கேளு, சோறுகும்பருவமதில் தேங்காய்ப்பூவுஞ் சுகமாகச் சர்க்கரையும் கெய்யுங்கூட்டி, சேறுகக் கிண்டிநன்று யாற வைத்தால் சிக்கெனவே யிறுகிரல்ல பதமாமபாரே. 800

பதமான அமுதெடுத்த வொருபோதுண்டு பக்குவமா யதின் பிறகு கற்பங்கொள்ளு, மதமான மதங்களெல்லா மடங்கிரல்ல மகத்தான தேரம்வச்சிர காயமாகும், விதமான அஷ்டசித்து எட்டு மாடும் விவேகமது தான்வளரும் விசிதமாகும், அதமான மனவிருத்தி யகன்றுபோகும் அரகா அம்பாத்தி னருள்காண்பாரே.

காணப்பா அமுதுபடி சமைத்துக்கொண்டு கருத்தறவே கட்டுமுப்பூ தொட்டுக்கொண்டு, பேணப்பா வொருபோது அமுதுகொண்டு பிலமான கற்பமது கொண்டால்மைந்தா, தேனப்பா அமுதமது கசிந்துகாணுந் தெவிட்டாத அமுதமதைப் பானம்பண்ணு, பூணப்பா குருபதத்தைத் தொழுதுகொண்டு பொல்லாத மாயை பெல்லாம் போக்குபோக்கே. 802

போக்கான அமுதுபடி அதனோடொக்க புதிதானஎலரிசிபொடித்துப்போட்டு, வாக்காக அமுதுசெய்துவெல்லத்தோடு வளமாக ஒருபோது கொண்டாலப்பா, தாக்கான சடலமது வலுத்துப்போ

குந் தன்மையுடன் கற்பமது சார்ந்துகொண்டால், நாக்கான அமுதமது சொலிக்கும்பாரு நரைதிரைகள் தானொழிந்து நாலம்பாரே.

நலமாக இன்னமொரு பாகங்கேளு நல்லதொரு அமுதுபடி வாங்கிமைந்தா, பிலமாகச் சீரகமுஞ் சுத்திபண்ணிப் பெருமையுடனிரண்டுமொன்று யமுதுசெய்து, குலமான வெல்லமதை தொட்டுக்கொண்டு கூர்மையுட னொருபோது அமுதுகொண்டால், தலமான பித்தமெலாம்விரண்டுபோகும் தாணிதனில்மன்மதன்போ லாவாய்பாரே. 804

பாரப்பா அமுதுபடி கொழியலாகப் பக்குவமாய்த் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, வாரப்பா கிராம்புதனைக் கஷாயம்பண்ணி வகையாகக் கஷாயமதி லமுதுசெய்து, சேரப்பா சர்க்கரையைத் தொட்டுக்கொண்டு திறமாக அமுதுகொண்டால் தேகவச்சிரம், காரப்பா மூலமென்ற தெல்லாம்போகுவ் கட்டாகக் கற்பமுறையுண்டுதேறே. 805

தேர்ந்தபின்பு இன்னமொர் பாகங்கேளு திறமாகப் பருத்திவிரைப் பாலும்வாங்கி, சார்ந்துசம்பா அமுதுபிடி சனமக்கும்போது சக்கரைதே னூட்டிநன்றாய்ப் பாகஞ்செய்து, கூர்ந்துமிகஉதயமதிற் கொண்டால்மைந்தா கொண்டதொரு மேகமெல்லா மற்றுநல்ல, ஊர்ந்துமிக வீரியந்தா னதிகமாகும் உண்மையுள்ள தாதுவெல்லாம் பிலக்கும்பாரே. 806

பாரப்பா கம்புடனே திணையுங்குட்டிப் பக்குவமாய்ப் பால்தனிலே பாகஞ்செய்து காரப்பா இனிப்புடனே அமுதுகொள்ளு கலங்காம லொருபோது கொண்டால் மைந்தா, நேரப்பா சதையிலுள்ள பித்தநீர்கள் நீங்கிவிடுந் தேகமது குளிர்ச்சியாகும், வீரப்பா செய்யாமல் கற்பங்கொள்ளு வீறடங்கி தேகம்வச்சிர காயமாகே.

காயவகை.

காயமென்ற காயமொன்று சொல்லக்கேளு கனமானதிரிகடுகு ஓமங்குட்டி, நேயமுடன் வறுத்திடித்துப் பொடியேசெய்து திணைவாகச் சட்டியொன்று காயவைத்து, தாமதமாய்க் கருப்புட்டி யதனிற்போட தப்பாம லுருகியதுகுழம்பாய்நிற்கும், ஞாயமுடன்பொடித்துவிட கிண்டும்போது நலமாக மெழுகுபதம் நன்றும்பாரே.

ஆமப்பா மெழுகெடுத்துவைதயந்தன்னில் அன்பாகக் கொண்டவுட னையாகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் உதார்த்தன்னில் நளிருடனே மேகவெட்டை அற்றுப்போகும், தாமப்பா கற்பமதுக்குறுதியாகும் தனதான பித்தநீர் தானேபோகும், காமப்பால் கொண்டவுட னுறுதியாகும் கற்பூ வரசமதாய்க் காந்தியாமே. 809

அரிதாரபஸ்பம்.

கார்தியா மரிதாரங் கல்வத்திட்டுக் கருவான ஆதியந்தங் கூடச் சேர்த்து, பரந்திபமாய்செயரீராலரைத்துமைந்தாபக்குவமாயோட்டிவ்வத்துப் புடத்தைப்போடு, சார்தமாய் ரீறியது பற்பமா குஞ் சயமான ரோகமெல்லா மடித்துப்போடு, மார்தமென்ற வாய்வுஞ் குன்மந்திரும் மகத்தான சீதசுர மற்றுப்போடே.

துருசசெந்தூரம்.

பொமென்று விகோமல் துருசுதுத்தம் புனிதமுடலுதியந்தங் கூடச்சேர்த்து, ஆமென்று கல்வமதில் அரைத்துமைந்தா அழகான தாரமதுக் கங்கிபூட்டி, சாமென்று மண்சிலை வலுவாய்ச்செய்து சரக்கறிந்து புடம்போடத் தாரங்கட்டி, ஒமென்ற செந்தூரங்கார்தியாக உண்மைபுட னிருக்குமதைப் பதனம்பண்ணே 811

பண்ணியதோர் செந்தூரம் பணவிடைதா னெடுத்துப் பாங்கான திரிகடுகு குணமேசெய்து, உண்ணியதோர் செந்தூர மனைத்துங்கொண்டால் உள்வெக்கை மந்தாரகாசம்நீங்கும், புண்ணியனே கற்பமது கொள்ளவென்றால் போக்கறிந்து தேகமதின் நோயைத்தீர்த்து, தன்னிமைபாய்க் கற்பமது கொண்டால்மைந்தா தனதாக தேகமது வலுத்துப்போடே. 812

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவான தாம்பிரப் பஸ்பஞ்சொல்வேன் மகத்தான துருசுடனே துத்தங்கட்டி, நலுவாமல் சீனமொடு காரபஸ்பம் கலங்காமல் முலைப்பாலா லரைத்துமைந்தா, சிலுகாமல் துட்டதற்குச் சவசம் பண்ணிச் சிக்கெனவே ஓட்டிவ்வத்து சிலைசெய்து, அழகாமல்புடம்போட்டு எடுத்துப்பாரு அப்பனே தாம்பிரமும் ரீறிப்போடே.

ரீறிப்போ மின்னமொரு நெறியைக்கேளு நெடிதாகத் தரப்பூரந் தகடாய்த்தட்டி, தேறிப்பா ரறிதாரக் கட்டைநன்றாய் தேன்விட்டு அறைத்து அந்தத் தகட்டில்பூசி, பாறிப்பா யோட்டிவ்வத்து சிலைசெய்து பக்குவமா பொருமுழத்தில் புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார் சவசமதில் நொறுங்கிவிற்கும் அப்பனே பழச்சாற்றா லரைத்திடாயே. 814

அரைத்துநன்றாய் வழித்தெடுத்த வட்டுப்பண்ணி அலரந்நாய்க் காய்ந்தபின்பு யோட்டிவ்வத்து வரைத்தடங்கள் தெரியாமல் மண்ணுஞ்செய்து வலுவாக விறையறிந்து புடத்தைப் போடு, விரைத்து அனலாறியே எடுத்துப்பாரு விறையோடே பழுத்தவெள்ளை யாகுமைந்தா, கரைத்தபழச் சாறதஞல் பின்னுமாட்டிக் கருவாக முன்போலே புடத்தைப்போடே. 815

போட்டபுட மாறவிட்டு எடுத்துப்பாரு புதுமைபுடன்புப்போ
லே நீறிப்போகும், தேட்டமுட வீறேத்துப் பதனம்பண்ணி சிவ
சிவா பஸ்பமதின் செயல்க்கேளு, நாட்டமுடன் வெள்ளிதலில்
நூற்றுக்கொன்று நன்றாகக் கொடுத்திடாமற் நீரஞ்சாகும், வாட்ட
முள பிணிகளுக்குத் தேனிலீந்தால் வாங்காத குய்மமெலா மான்
போமே. 816

போமென்று விகொம லின்னமொன்று புத்தியுடன் சொல்லு
கிறேன் மைந்தாகேளு, ஆமென்று தாம்மிரம் பொடியாய்ச்செய்து
அப்பனே பழச்சாற்றால் சுத்திபண்ணி, நாமென்று சொல்லுகிறே
மாதியந்தம் நயமாகஇடைக்கிடைதான் சேர்த்துக்கொண்டு, தாமெ
ன்ற பழச்சாற்று லரைத்துமைந்தா தன்மைபுடன்புடம்போட நீறி
ப்போமே. 817

கெந்தகபஸ்பம்.

போமப்பா கெந்தகத்தைச் சுத்திபண்ணிப் போக்கோடே
ஆதியந்தம் கடச்சேர்த்து, காமப்பா பழச்சாற்றில் கல்வத்தாட்டி
கனலெழுப்ப ஆட்டினதால் மெழுகாய்நிற்கும், ஆமப்பா வழித்து
நன்றாய் வட்டுப்பண்ணி ஆறவிட்டு வோட்டில்வைத்து சீலைசெய்து,
நாமப்பா சாக்கினுட நிதானங்கண்டு நன்மைபுடன் புடம்போட
நீறிப்போமே. 818

போமப்பா பற்பமதை பணவிடைதான்கேளு புதுமைபுடன்
தேனதிலே கொண்டாயானால், நாமப்பா சொல்லுகிறே மேகமெஸ்
லாம் நாடாமலோடிவிடும்நன்மைபாக, தாமப்பா தாதுவிர்த்தி யநி
கமுண்டார் தயவான கெந்தகத்தின் பற்பத்தாலே ஆமப்பாநாகாச
பற்பமாகும் ஆதியந்த மமர்ந்ததின வெல்லாம்போச்சே. 819

சாதிலிங்கக்கட்டு.

போச்சென்று விகொம லின்னமொன்று புதுமையுள்ள சாதி
லிங்கக் கட்டுச் சொல்லேன், போச்சென்று நினைவாதே ஆதியந்
தம் பொறுமையுள்ள சாக்கெடுத்துப் பாலாலாட்ட, நீச்சென்று
மெழுகாகு மைந்தாகேளு நிசமான கெந்திபற்ப மெழுகிற்சேர்த்து,
ஆச்சென்று கல்வத்தி லாட்டிமைந்தா அரகா லிங்கமதிற் கவசம்
போடே. 820

போடப்பா கவசத்தை மழுத்திமைந்தா போட்டபின்பு பூப்
புடத்திற் போடுபோடு, நாடப்பா இப்படியே மூன்றுபுடம்போடு
நன்மான சாதிலிங்க மிழுகிட்டும் ஆடப்பா மதிதனிலே நின்றுகு
அதின்பிறகு ரவிதனிலே அழுத்திப்பாரு, தேடப்பா சிவபோகப்
புதுமைதன்னில் தேடினதால் தேகநித்தித் திரமிதாமே. 821

பூரணதிலேகியம்.

நிரமாக இருக்கவென்றால் பூரணி செப்புநிறேன் புலத்திய
னை நிறமாய்க்கேளு, உரமான திரிகுகுஞானமேசெய்து உற்றதொ
ருமுலிகையின் கரம்புலிரைக்கி கரமான சட்டி தனைக் கரயவைத்து
கருகாமல் முலிகைகளைந்துமைந்தா, நிறமான திரிபலாதி ஞானமே
செய்து நேராகத் தான்கடைந்து வைத்துக்கொள்ளே. 822

கொள்ளப்பா பழச்சாறு வாங்கிரல்ல குணமாக அடுப்பேற்றிப்
பாகாய்க்கிண்டி, மெள்ளப்பா பாகுவருஞ் சமயந்தன்னில் மேலாக
இருபொடியு மெள்ளக்கொட்டி, மல்லப்பா பிடித்துப்போற் கிண்டு
கிண்டு மார்க்கமுள பாகுடவே பொடியுஞ் சேர்த்து, தெள்ளப்பா
போலவுமே திரும்புமன்றாய் நிரமாகப் பிசைந்துருட்டிப் பதனம்
பண்ணே. 823

பண்ணியதோர் லேகியந்தான் பூரணி பார்தனிலே யிந்தமு
றை ஒருவர்காணார், உண்ணப்பா சுண்டக்கா யளவுவீதம் உண்டபி
ன்பு மூலமதில் மனத்தைவைத்து, விண்ணப்பா தானேக்கிமெள்ள
வேசி விதமாக வேசினதால் பூரகமேசெய்து, நண்ணப்பா ரும்பகத்
தே நின்றால்மைந்தா நலமான ஞானத்துக் குறுதியாமே. 824

வேறு லேகியம்.

உறுதியுள்ள லேகியந்தா னின்னமொன்று உண்மைபுடன்
சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, பருதியெனுஞ் சாதிக்காய் சாதிப்
பத்திரி பதமான கிரம்புடனே ஏலங்கட்டி, சுருதியெனும் பின்கு
ட்டி வைந்துமொன்றாய்ச் சுகமாக வெண்ணெய்யினால் மெழுகாயா
ட்டி, சுருதிமன தொன்றாய்முலிகைதான் வாங்கிக் கரம்புலிகை த
னைக்கிக் கருக்கிடாயே. 825

கருக்குவது பொன்னிறம்போல் கருக்கிக்கொண்டு கடைந்திடு
வாய்ப் பொடியாக மைந்தாமைந்தா, உருக்குவது வெல்லமதில் பி
சைந்து கொண்டு உடனேசேரு முன்னரைத்த மருந்து தன்னை, நெரு
க்கிரன்றாய்ப்பிசைந்துருட்டிப் பிங்கான் தன்னில் நிறுத்திமிகப் பத
னமதாய் வைத்துக் கொண்டு அரிச்சுமுத லெழுத்ததுவைப் பண்
ந்துபோற்றி அப்பனை யுடலறிந்து கொண்டிடாயே. 826

கொண்டவுடன் பூரணத்தின் போதைதன்னைக் கூறுதற்குந்
நாவுமுண்டோ பாவுமுண்டோ, விண்டதொரு மொழிதவறு அறி
வுகூன்று விள்ளுகிற நாவுலரா மேனிவாடா, அண்டர்பிரா னருள்
மிகவுஞ் சொலிக்குமப்பா அகரா பன்னிரண்டு மடங்கும்வீட்டில்
கூன்றுத பூரணமாய் போதையாகிக் குணமாகச் சதாபோதை யா
கும்பாரே. 827

சாராயதோஷம்.

பாரப்பா போதமய மாகவென்று பரிசுசெட்ட சாராயத் தனை
க்குடித்தால், வீரப்பா தான்மீறி பித்தங்கொண்டு மெய்மறந்து பி
த்தநீர் மேலேசென்று, ஊரப்பா தேகமெல்லா மர்ப்புமீறி உண்ட
தொரு கற்பமெலாம் விழலாய்ப்போகும். கோப்பா வுதாமது தடி
த்துநல்ல நீங்காத நரைதிரையாற் சாவான்பரே. 828

கள்ளின்தோஷம்.

பார்க்கவே கள்ளினுட ரேர்மைகேளு பாங்கான பித்தநீர் சி
கிற்கொண்டு ஏர்க்கவே கண்ணொளிவு மயங்கிப்போகும் எழுந்திரு
க்க வொட்டாது மயக்கித்தள்ளும், சேர்க்கையுடனனல்மீறிப் புலம்
புவிக்குஞ் செடந்தளர்ந்து வாசியது சீறுஞ்சீறும், மூர்க்கமுடன் ர
விதேய்ந்து மதியசின்று மோனநிலை தான்மறந்து போவான்கா
ணே. 829

புத்திகூறல்.

காணப்பா கள்ளு சாராயத்தாலே கண்மறந்து செத்தவர்க ள
னந்தங்கோடி, வீணப்பா இதுரெண்டுத் தள்ளுதள்ளு வீணருடன்
பேசாதே மொழிதப்பாதே, தானப்பா வென்றமதத் தனைக்கொள்
ளாதே தனையறிந்து மதியமுதற் தானேகொண்டால். தானப்பா
துரும்பாகுந் துரும்பு துணுஞ் சொல்லவொணு அஷ்டசித்துக்கை
க்குள்ளாமே, 830

துஷ்டரைத்தண்டித்தல்.

ஆமப்பா புலத்தியனே யின்னமொன்று அடைவான வுண்
மைஎன்று சொல்லக்கேளு, நாமப்பா பெரியோரைத்தவசியோரை
தாமென்றமொழிமறந்த யோகியோரை, காமப்பால் கொண்டசிய
ருானியோரைக் காலறிந்து யோகமதைக் கருதினோரை, நாமப்பா
எனியோரை வடியோர்தன்னை என்னுன தாய்தகப்பன் நல்லோர்
தானே. 831

தானென்ற கற்குருவுந் தாணிதன்னில் தயவான தெய்வமதில்
சொன்னதெல்லாம், வீணென்று தானினைந்து அழும்புபேசி விகை
செய்யுஞ் சண்டாள ருலகத்துள்ளே, நானென்ற மதம்பேசித் திரி
வாரப்பா நலமிலாப் பாதகரைக் கண்டாயானால், ஆதிமென்றும்பெ
ண்ணென்று மெண்ணவேண்டாம் அனியாயப் பாவிசட்டுக் சொல்
லக்கேளே. 832

கேளப்பா நாம்கொன்னோம் மனதுநொந்தால் செடிசலங்கி
அண்டமுதல் நிற்கும்பா, ஆளப்பா அவர்கள்மனம் நோகப்பண்

ஊம் அசட்குக்குமாணத்தைச் சொல்லேனையா, மாளப்பாதுடேர்
இயுட பேரைச்சொல்லி மனதாக மாணிக்க மாண்டுபோவான், நா
ளப்பா அதினுலே குற்றமில்லை நன்மையிலாத் துஷ்டவரச்சங்காரம்
பண்ணே. 833

பண்ணப்பா அறிந்துநீ கொல்லாவிட்டால் பலகேடடித்தருட
சாபம்நல்கும், விண்ணப்பா தானிடியு மப்பாச்சொன்னேன் வினை
செய்தோன் தனக்குவினை செய்தால்நன்மை, புண்ணப்பா தனக்கு
மருந் திட்டுஅந்த புண்ணாற்று மகிமைபடா புத்தி சொன்னேன்,
சண்ணப்பா வாரிதியிற்பேய்ச்சுருவை தன்மையுடன்கொண்டுநீந்து
தயிலம்வாங்கே. 834

பேய்ச்சுருத்தயிலம்.

காங்கியந்தத் தயிலமதி லிங்குசேர்த்து மத்தித்துச் சிமிழத
னிற் பதனம்பண்ணி, தீங்கினாத் தீங்குள் செய்யும்பாவி திருடர்
களைத் தானழைத்து வைத்துக்கொண்டு, ஒங்கிடுமத் தயிலமதில்
பணலிடைதானெடுத்து உண்மையுடன் வஞ்சகமா பலனுக்கேவாய்,
தாங்கியே தயிலமது செறைபேராதே தான்மயங்கி அறிவிழந்து
போவான்பாரே. 835

பார்மீதி லேதிரிந்து அவனுமைந்தா பஞ்சரிப்பா னுலகோ
ரைக் கண்டால் மைந்தா, நோகப் பெரியோரைக் கண்டால்மைந்
தா கெடிதாகக் கீழ்விழுந்து பணிவான்பாவி, ஊர்மீதிற்கழுதைபது
திரியுமாபேரல் உட்சென்று பற்றவுமேஓடிப்போவான், ஆர்மீதிலமு
ம்புகளும் பேசமாட்டான் அதட்டினு லோடுவா னறிந்துபாரே.

வெளவால்தயிலம்.

அறிந்துபா நினைமொரு வஞ்சகநான் சொல்வேன் அரகரா
இப்படியே வெளவால்வாங்கி, பரித்திரண்டு சிறகையு மறுத்தநல்ல
பதமான புகையிலையில் கூடச்சேர்த்து, தெரிந்துநீ புகையிலையில்
பாரமேற்று திரமாகவைத்திடுநீ மைந்தாமைந்தா, பொருந்திரண்டு
மொன்றாகப் பொருத்தும்பாரு புவிமேர்கள் காணிற்புகை யிலை
பென்பாரே. 837

பாப்பா இப்புகையைப் பாலியோர்க்குப் பரிவாகக் கொடுத்
தேவே மைந்தாகேளு, நோப்பா நிலைதப்பி அறிவுகுன்றி நெஞ்சா
ரப்பித்தமது மேலேலோக்கி, ஊர்ப்பா திரிவார்கான் பித்தன்போ
லேலகோரைக் கண்டவுடன் பயந்துநிற்பான், சோப்பா கண்டதே
வாந்தின்பான்பாவி திரங்கெட்டு மதிகலங்கிப் போவான்பாரே.

அப்பிரகப்பொடி.

பார்க்கவே அப்பிரகம் வாங்கிமைந்தா பண்பாகப் பொடித்த தனைப் பதனம்பண்ணி, ஏர்க்கவே விபூதிபுடன் கலந்துகொண்டு எள்ளளவு தானெடுத்துக் கையில்வைத்து, முர்க்கமுள முடர்முன் னே யூதவூது மோகமுள அப்பிரக மதுதான்சென்று, சேர்க்கை யுடன் கண்ணதிலே பறந்துவீழும் கூணத்திலே கண்ணெமள்ளக் கசக்குவானே.

839

கசக்கையிலே அதரதுவும் விழியில்பற்றி கறகறெனத்தண்ணீ ராய்க் கரைந்துபோகும், மசக்கமதாய்க் கண்ணொளிவு மயங்கிப் போகும் வையகத்தில் நடப்பதற்கு காலங்கேது, பிசக்குமில்லைகண் போலுற் காலங்கேது பிணம்போல மதிக்கெட்டு அலைவானப்பா, வச க்கமிலா மானிடரை யகற்றவேணும் வாதவினை தீர்வதற்கு மருந் தாம்பாரே.

840

மருந்தறிந்து பிணிகிலக்கும் வாறுபோலே வஞ்சகர்க்கு மருந் திதுதான் மக்காள்மக்காள், வருந்தியிந்தமருந்துவகை செய்துகொ ண்டு வஞ்சகரைச் சங்காரம் பண்ணவேணும், அருந்தமிழா லுரைத் தபன் னிரண்டுநூற்றில் அவையடக்கம் பொருளடக்கம் அந்தஞ் சொன்னேன், தெரிந்துகொண்டு பன்னிரண்டு நூற்றைமந்தா சிவ சிவா அடக்கமதாய்த் தெரிந்துகொள்ளே.

841

கொள்வதற்குப் பன்னிரண்டு சுவாசந்தண்ணைக் குறிப்புடனே தானடங்கிக் குருவைப்போற்றி, செல்வதற்கு மூலமதில் மனத்தை யோட்டித் தீர்க்கமாய் நல்மனதைச் சேர்த்துக்கொண்டு, வெல்வத ற்கு மேல்மூல நடுவிலுணி வேதார்த ரேசகத்தால் பூணத்தைப பற்றி, சொல்வதற்குவுவமையில்லா கும்பகத்திலின்று சோராமல் மதியமுதம் பூணமாய்க்கொள்ளே.

842

அறிவுகூறல்.

மதியமுதமென்றதொருவகையைமைந்தா மார்க்கமுடன்கோ டியிலே ஒருவன்காண்பான், விதியறிந்தால் மதியறியு மதிதான்தே ய்த்து விசையான ரவியதன லமுதங்காணும், பதியறிந்து அமுத மதைக் கொள்வதற்குப் பக்குவமாய் மூலமதில் மனதையோட்டி, கதிமோட்ச மென்றதன்மேல் மூலம்பாரு கருணையதி லுண்டாகு மறிவைப்பற்றே.

843

பற்றுவது மேல்மூல மாராதாரம் பங்கயத்தின் தரிசனத்தைப் பற்றினுக்கால், புத்தமுதங் கசிந்துமிக வொழுகுமப்பா, புத்தியுட னதையறிந்து கொள்வாயாலுல், முத்தியுள்ள மோட்சமெய்துங் கடாசுதமுண்டாம் முதறிவு தோற்றுமடா கற்பங்கொள்ளு, அற்று தடா தேகமமதில் நின்றநோய்கள் ஆகரா அமுதாசதேகமாச்சே.

தேகமென்ற மூலத்திற் குடுகொண்டால் சிவசிவா அப்புகை
தான் லேலேசென்று, ஆகமுடன் சிரசதிலே அனல்தான்மீறி அப்
பால் நீர்ப்பனைத்து வலியுண்டாச்சு, பாகமுட னந்நீர்தான் தசை
யிற்சேர்ந்து பக்குவாய்ச் குடுகொண்டால்காங்களாச்சு, தாகமுடன்
காமீறிவாதபித்தந் தணிந்ததனால் சேத்துமத்துக் குயிர்தானாச்சே.

ஆச்சப்பா சேத்துமந்தான் மீறிற்றானால் அப்பனே தேவதை
னுக்குறுதியாச்சு, நீச்சப்பா தேவத்துக் கடிதானென்ன நிலையான
வாதமதில் பித்தமீறி, போச்சப்பா பாதாதி கேசந்தொட்டும் பொ
ங்கியந்தப் பித்தநீர் பறந்துமீறி, காச்சப்பா தேய்வுடனே வாய்வு
கூடி கடினமுட னாகாசம் புக்கும்பாரே. 846

பாப்பா மூன்றுமொன்றுய்க் கூடிப்போச்சு பதைவான பிரி
திவியு மப்பும்மின்று, சோப்பா கலாந்துதண்ணீர் மண்ணாய்ப்போ
ச்சு சிவசிவா பஞ்சகர்த்தான் கூத்திதாச்சு, ஆப்பா அறிவார்கள்
சடலவாழ்க்கை அரகரா நீர்க்குமிழிமாயைமாயை, தேப்பா கனா
ப்போலாஞ்சடலவாழ்ச்சை சிவசிவா இதையறிந்து குருவைக்காரே.

திரிகடுகுலேகியம்.

காப்பா நீரிழிவு முதலாயுள்ள கர்மவினை யணந்தமடா லக்
கோவில்லை, பாப்பா பிணியறிந்து மருந்துசெய்யப் பக்குவங்கள்
சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு, தேப்பா திரிகடுகு ஞானமெசெ
ய்து திறமான முப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து, வாரப்பா தேனதிலே
பிசைத்துக்கொண்டு மார்க்கமுடன் கொண்டு வந்தால் காங்கள்போ
ச்சே. 848

திரிகடுகஷாயம்.

போச்சப்பா கஷாயமொன்று சொல்லக்கேளு புதழாத அரத்
தையுடன் திரிகடுகூட்டி, காய்ச்சப்பா தட்டிநன்றாய்க் கஷாயம
வைத்துக் கணக்காக வடித்திருத்து முப்பூச்சேர்த்து, பாய்ச்சப்பா
தேனதிலே கொஞ்சம்விட்டுப் பக்குவமாய்க் கொடுத்திடவே காங்
கள்போகும், ஆச்சப்பா காமென்றதெல்லாம்போகும் அரகரா குளி
ர்கரமு மகன்றுபோமே. 849

சுரத்துக்குத்தயிலம்.

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு புத்தியுடன் சீக
மும் ஓமங்கூட்டி, காமப்பா சிறுநீராலகரத்துக்கொண்டு கணக்காக
ஒருபடி நல்லெண்ணெய்வாங்கி, ஆமப்பா பசுவின்பால் கூடச்சேர்
த்து அரைமருந்து அதுவுடனேகரைத்துக்கொண்டு, தாமப்பாமெ
ழுருபதமாய்வடித்துத் தன்மையுடன் முழுதிவாச்சாங்கள்போமே.

சாமான பித்தத்தால் வெட்டைமீறிச் சூடுகொண்டு மேகநீரிழிவுகாணும், சிரமான நீரிழிவு பிஸத்ததனால் திறமாக ரசனையுடனிறங்கும்பாரு, உரமான ரசனையது மீற்றருனால் உடன்காணும் நீர்ப்பிளவை யுண்மைபுண்மை, திரமாகத் தேகமதால் கண்டரோசஞ் சேர்ந்ததொரு நீரிழிவுபோகக்கேளே. 851

நீரிழிவுக்கஷாயம்.

கேளப்பா சஷாயமொன்று சொல்லக்கேளு கிருபையுள மஞ்சனத்தின் ஆவாரவேர்ப்பட்டை, வேளப்பாகடலாஞ்சிப் பட்டை கூட்டி விபாமுடன் மூன்றுமொன்று யிடித்துநல்ல, நாளப்பா பாண்டமதி விட்டுமைந்தா நல்லதண்ணீர் நாலுபடி எட்டொன்றுக்கி, வாளப்பா அதிலரைக்காற் படியிடித்து மகனேநீ குருப்போட்டுக் குடித்திடாயே. 852

நீரிழிவுக்குலேகியம்.

குடித்திவைய் நாலுமுரை மைந்தாகைமந்தா குணமாகும் நீரிழிவு குடிவம்பிற்கும், தடித்ததொரு நீரிழிவுபனைப்புத்தேபாகத்தன்மையுடன் லேகியந்தா னொன்றுகேளு, அடித்ததொரு திரிகடுகு திரிபலாதி அரகார வகைக்கு ஒருபலமாய்வாங்கி, வித்ததொரு ஆவாரசெங்கிஞவைக்கொண்டற விதமான மஞ்சனத்தி ரெல்லியாமே.

ஆமப்பா அஞ்சவேர்ப் பட்டைவாங்கி அப்பனே யிடித்திவைய் வெவ்வேறுக, தாமப்பா பொடிவகையோர் பலமாய்க்கூட்டிச் சங்கையுடன் மூன்மருந்து பொடித்துச்சேர்த்து, நாமப்பா சொன்னஜா பத்திரிசாதிக்காய் நலமான குங்குமப்பூ கிராம்புகட்ட, தாமப்பா வகைக்கு அரைப்பலமாய் வாங்கிக் சுகேநீ பொடித்துமுன் பொடியிற்சேரே. 854

சேர்த்ததொரு பொடிகளெல்லா மொன்றுக்கூட்டிச் சங்கையுடன் வைத்ததினமேல் முறையைக்கேளு, சாற்றிவோ யாவின்பா ல்தேங்காய்ப்பாலுந் தன்மையுட னுட்டுப்பா லிளநீர்பாலும், நேர்த்தியாய் வகைக்குவொருபடியாய்வாங்கி நினைவாகப் பாண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு, கார்த்திவோ மடுப்பேற்றி யணைமூட்டிக் கானவே கொதிகிளம்பும் போதுதானே. 855

தானேதான் கொதிகிளம்பும் பருவந்தன்னில் தப்பாமல் நல்லெண்ணெய் படியேவார்த்து, தானேதான் பொடிவகையைக் கொட்டிக்கிண்டு மக்களே மெழுகுபதமாகும்போதில், வீணேதான் திரியாமல் ரசனைவாங்கி மெய்யானரசனையடா பலமோடுகொண்டு, பூணேதான் முற்குருவின் வராமன்பத்துப் புதுமையுட னிரண்டையுமே பொடித்துப்போடே. 856

136 அகஸ்தியர் அமுதகலைஞானம் 1200.

போட்டவுட னி க்கிரன்று யாறவிட்டுப் புதிசான பிங்கான் தன் பாணிதன்னில், நாட்டமுடன்வழித் துவைத்துப் பதனம்பண்ணி நலமான சுண்ணைக்காய் யளவுகொண்டு, தாட்டிகமாயிருபது நாட் கொள்ளும்போது தப்பாமல் நீரிழிவு தானேயாகும், தேட்ட முள்ள நீர்பேதம் நாவாட்சி தீராத பிளவையொடு மேகம்போகே.

நீரிழிவுக்குத்தயிலம்.

போதப்பா தயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு பொல்லாதமேகநீரிழிவுபோக, ஆமப்பா கஸ்தூரித் தயிலஞ்சொல்வேன் அப்பனை புலத்தியனை நன்றாய்க்கேளு, தாமப்பா நல்லெண்ணெய் ஆவின்ரெய்யுந் தன்மையுள்ள நிம்பளண்ணெய் வகைமூன்றுக்கும், நாமப்பா வகைக்கு ஒரு படியாய்வாங்கி நலமான பாண்டத்தி லிட்டுக்கொள்ளே.

858

கொள்வதற்குச் சந்தனமோர் பலந்தான்பத்துக் கூர்மையுட ணெண்ணெய்தனிற் கரைத்து மைந்தா, விள்வதற்குத் தாய்கொள் ளிக் கிழங்குச்சாறும் விதமான பழச்சாறும் படிதான்வாரு, சொல் லுமிள நீர்தான்படி ரெண்டுவாரு சுத்தமுள்ள சாதிக்காய் சாதிப் பத்திரி, சொல்வதொரு சீரகமும் பழச்சாற்றுலே திரள அரைத்தந் தப் பாகுடனேசேரே.

859

சேர்த்துமிக அடுப்பேற்றித் தீயைமுட்டிச் செம்மையுடன்மெ முகுபத மாகும்போதில், பார்த்துமிகக் கஸ்தூரிப் பலமரைதான் வாங்கிப் பக்குவமாய்க் கரகமதில் போட்டுமைந்தா, வார்த்திடுவாய் ததயிலமதுகாகத்துள்ளே மகத்தான தயிலமதைப் பதனம்பண்ணி, போற்றிமிக முழுவிவர மேகக்காங்கை பொல்லாதநீரிழிவுகூப்பங்கள் போச்சே.

860

கடியத் துக்குக்கஷாயம்.

போச்சப்பா சிலேத்துமத்தால் சயங்கள்மீறி பொல்லாத இரு மலாய் பித்தமீறி, காச்சப்பா அனல்மீறி தேகம்வற்றி காங்கை யொடு இருமலிலே கசமாய்ப்போவான், பாச்சப்பா சயமானரோ கந்திரப் பக்குவம்நாண்சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு, ஆச்சப்பா அரத்தைநன்றி யிடித்துக்கொண்டு அமுரிவிட்டுக் கஷாயம்நீ யள வாய்க்காய்ச்சே.

861

கடியத் துக்குலேகியம்.

காய்ச்சினதோர் கஷாயமதை யிறுத்துக்கொண்டு கனமான முப்பூவில் வராகன்கேர்த்து, பாய்ச்சுவாய் தேகமதிற் கஷாயந்தன் னைப் பக்குவமாய் முன்றுநாள் கொள்ளும்போதில், மாச்சலென்ற இருமலி தகலுமைந்தா மனதாக லேகியந்தா னென்றுகேளு, தாட்

சியிலாத் தூதுன்க் கண்டங்கத்திரி சமுலமே பிடித்துந்நாய் வடி
த்துக்கொள்ளே. 852

கொள்ளப்பா இருவகையு மொன்றாய்ச்சேர்த்து குருவான அ
முரிவிட்டு வியிற்சாய்ச்சு, அள்ளப்பா இப்படியே பத்துமுறைகா
ய்ச்சு அதின்பிறகு எட்டிலொன்று சர்க்கரையைச் சேர்த்து, வில
ப்பா முப்பூவுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு விசையான பசுவின்பால் நெய்
யுங்கட்டி, நல்லப்பா அடுப்பேற்றிப் பொடியைக்கொட்டி நலமான
மெழுகுபத மாகவாங்கே. 863

கூயத்துக்குத்தயிலம்.

வாங்கியே நெல்லிக்கா யளவுகொண்டால் மாறுத சயங்களை
லா மாறிப்போச்சு, ஏங்கியே ஓடிவிடுஞ் சயமாம்பேய்தான் என்
சொல்வேன் மண்டலத்திற் தேகசித்தி, தூங்கியே வாடாதே தயில
மொன்று சொல்லுவேனபுலத்தியனை நன்றாய்க்கேளு, தேங்காயின்
பால்நாழி தயிருநாழி செம்மைநிறப் பசுவின்கோ மிபழும்வாங்கே.

வாங்கினன்றாய்ப் பாண்டமதி விட்டுக்கொண்டு மைந்தனை பழ
ச்சாறு கொடுப்பை முசுமுசுச்சை, பாங்குடனே வகைக்குவொரு
படிதான் வார்த்துப் பக்குவமாய் மிளகுவொரு படிதான்வாங்கி,
ஆங்கிகொண்ட அமுரியினுலரைத்துவாங்கி அப்பனைபாண்டமதிற்
கரைத்துக்கொண்டு, சாங்கமாய் நல்லெண்ணெய் படிநால்வார்த்து
சமர்த்தாக அடுப்பேற்றிக் காச்சகாச்சே. 865

காச்சினன்றாய் மெழுகுபத மானபின்பு காகமதில் தான்வடி
கும் போதுமைந்தா, ஆச்சியே காகமதிலண்டச்சன்னம் அன்பான
தாரபஸ்பங் கஸ்தூரியோடு, தாட்சியில்லா வகைக்குஅரைப் பலர்
தான்போடு சமத்தாகத் தயிலமதைவடித்துமைந்தா, தேச்சுமேழு
முகிவரச் சயங்கன்போச்சு சிவசிவா தேகமது வலுத்தப்போச்சே.

குன்மத்துக்குலேகியம்.

போச்சப்பாகுன்மமென்றதெல்லாம்போகப் புதுமையுள்ளலே
கியந்தா னொன்றுகேளு, காய்ச்சியதோர் கருப்புட்டிப் பலம்பத்து
வாங்கிக் கருவான அமுரியினுல் கரைத்துக் கொண்டு, பாய்ச்சுவா
யடுப்பதனி னைலைழுட்டிப் பக்குவமாய்க் காய்ச்சுவாய் பாகுபோ
லே, தாட்சியில்லாப் பாகுதனில் சேர்மருந்தைக்கேளு தப்பாமல்
காரமுடன் சாரம்வாங்கே. 867

வாங்குவாய் வெடியுப்புச் சவுக்காரந்தான் வளமான வகையலு
ப்பு இந்துப்போடே, பாங்குடனே பெரிக்காரஞ் சூடனுப்பு பக்
குவமாய் பெட்டுவகையுப்புவாங்கி, சாங்கமாய்பொடித்துப்பா கத
னிற்கேர்த்து சமாசமாய்க் கிண்டிவா மெழுகுமாகும், ஆங்கலனை

மெழுகுதனைப் பிங்கானுள்ளே அடைத்தீர் பதனமாய் வைத்துப்
போற்றே. 868

போற்றியே மெழுகுதனை மைந்தாகேளு புத்தியுடன் பத்துநா
ள் கொள்ளச்சொல்லு, தோற்றியே கொண்டதினால் சத்திருண்மந்
திரளான வாயுவினால் வலிருண்மங்கள், சாற்றுகிற நெஞ்சடைப்பு
சத்திருண்மஞ் சலஞ்செய்யும் எரிசுண்மம் குத்திரவாய்வு, ஆற்றிய
தோர் குதகத்தின் வலியோடொகக அரகரா குறுக்குவலி யனைத்
தும்போமே. 869

போமப்பா வாய்வுமேல் வந்தநோய்கள் பொல்லாத திரட்சி
யொடு மூர்ச்சைவெல்லாம், சாமப்பாலேயிததைக் கண்டபோதே
சாங்கமாய் குண்மமென்ற தெல்லாம்போரும், ஆமப்பா தயிலமொ
ன்று சொல்லக்கேளு ஆனதொரு நல்லெண்ணெய் படிநால்வாங்கி,
தாமப்பா பாண்டமதி விட்டுக்கொண்டு தப்பாமல்மிளகுஒரு படிநீ
வாங்கே. 870

மிளகுத்தயிலம்.

வாங்கப்பா ஏலமரை படிதான்வாங்கி வளமாக இரண்டையு
மே யுடைத்துக்கொண்டு, திங்கிலா முற்குருவில் விராகன்பத்து சே
ர்த்துநன்றாய்ப் பொட்டனமாய்க் கட்டிமைந்தா, தாங்கியேபொட்
டணத்தை எண்ணெய்க்குள்வைத்து தப்பாமல்விழுகத்தில் வைத்
துநன்றாய், பாங்குடனே தலைமுழுகவேண்டி னுக்கால் பண்பொன்று
சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே. 871

கேளப்பா பொட்டணத்தைப் பிழிந்துகொண்டு கெணிதமுட
ன் முழுகிவரச் சீயக்காயால், வாளப்பா எட்டுநா ளொருபோதாக
வரிசையுடன் முழுகிவர வளமைகேளு, மேளப்பா கொண்டதொரு
வாய்வுபோச்சு மெய்நிறைந்த உஷ்ணங்களெல்லாம்போச்சு, காலப்
பா அசதிமே லசதிபோச்சுக் காயநீர் பித்தநீர் மேகம்போச்சே.

மேகத்தினுலெழுந்த தோஷம்போச்சு வீருண பித்தமொடு வா
தம்போச்சு, தாகத்தில் நாவாட்சி அகன்றுபோச்சு சலமாண பீனி
சங்கள் தானேபோச்சு, தேகத்தில் கதிரோளிபோல் காந்தியாச்சு
திறமாகத் தந்தங்ஸி றுகிப்போச்சு, மேகத்தில் மண்மதன்போல்
களைபுண்டாச்சு மோசமில்லை மிளகினுட தயிலந்தானே. 873

மூலத்துக்கு மூலிகை.

காணென்றமூலத்துக்கு மதிசொல்லேன் தயங்காதமூலமென்ற
தெல்லாம்போரும், தேனென்றபுல்லறகு ஆளிரரைத்துச் செழுமை
யுள்ள தண்ணீர்ந் குடித்தாயானால், ணென்ற மூலமெல்லாந் தீரு

ந்திரும் உத்தமனே யீரஞ்ச நாளில்மைந்தா, வீணென்ற மூலமெல்லா மொழிந்துபோகும் விசையாக இன்னமொரு பாகங்கேளே.

மூலத்துக்குலேகியம்.

கேளப்பா கருணைபென்ற கிழங்குவாங்கிக் கெட்டியா யமுரியி னுலவித்துமைந்தா, நாளப்பா திரிபலையைப் பொடியாய்ச் செய்து நமமான கிழங்குடனே பிசைந்துகொண்டு, கேளப்பா முப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து விசையாக அரிப்பேற்றிக் கிண்டிம்போதில், ஆளப் பாரல்லெண்ணெய் அளவாய்விட்டு ஆரகாமெழுக்குபதமாகவாகவே;

வாங்கியதோர்லேகியத்தை அந்திசந்தி வரிசையாய்கெல்லிக்கா யளவுகொள்ள, ஏங்கியேபறந்தோடு மூலமெல்லா மென்னகொல்லே னீரஞ்ச நாளில்மைந்தா, பங்குடனே புள்மூலம் வெளிமூலந்தான் பற்றிநின்ற சீமூலம் ரெத்தமூலம், தாங்கிநின்ற தேமூலம் வாய்வுமூ லம் தப்பாமல் மூலமொன் பதுவுப்போமே. 876

மூலத்துக்குத்தயிலம்,

பேர்மப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு புதுமைபென்ற நல்லெண்ணெய் செய்யுங்குட்டி, ஆமப்பா பழச்சாறுத் தயிருஞ்சே ச்த்து அன்பாக கருள்ளிச் சாறுக்கூட்டி, தாமப்பா அரிப்பேற்றிக் காய்ச்சம்போதில் தன்மையுட னைங்கோவெ கொஞ்சம்விட்டு, நாம ப்பா மெழுக்குபத மானபோது நற்காகமதிற்பூம் புழுக்குப்போடே.

போட்டதொருகாகமதில் வடித்துமைந்தா புகழாகத் தலைக்கி ட்டி முழுகச்சொல்லு, தேட்டமுடன் முழுகிவா மூலவாய்வு திறங் கெட்டு வேடிவிடு மப்பா சொண்ணென், நாட்டமுட னோபகன்று தேகப்பொன்போல் நன்மையுள்ள தேகமதாய்நினைமாரும், வாட். டமில்லா எட்சிமிதன் கடாக்கமுண்டாம் மன்மதன்போல் கார்திபு ண்டா மைந்தாபாரே. 878

பாரப்பா பண்ணிரண்டு னூற்றுக்குள்ளே பாடிவைத்த பொரு ள்களெலா மடக்கமாரும், கேரப்பா பண்ணிரண்டா விரச்சுருக்கம் ரிணவாக இந்நூலைப் பதனம்பண்ணு, காரப்பா குருபதத்தைக் கு ணமாய்ப் போற்றிக் கற்பூர தீபமதிற் கருத்தவைத்து, காரப்பா மதியமுதம் பானம்பண்ண சதாபோதை விவபோக மாருந்தானே.

கெற்பவியாதிபோக.

தானென்ற கெற்பகோய் தீர்வசற்குத் தயவான கருவொன்று சொல்லக்கேளு, ஊனென்றகருகெடுத்துக் கருக்கிமைந்தா உன்மை யுடன் சிறுநீரிற் தசைநதுருட்டி, வானென்ற ரவிதனிலை காயப் போதி மார்க்கமுடனிப்படியே பத்துமுறைபண்ணு, கோனென்ற

அமுரியிலே கரைத்துமைந்தா குளுமைபுடன் நெளிகிருத்து ரவியில்வையே. 880

வைக்கவே யுப்பதுவும் படரும்பாரு வரிசையுடன் பதனமதா பெடுத்துமைந்தா, வைக்கவேபிங்காணிற் பதனம்பண்ணித் தாரணியில் பெண்களுக்குக் கெற்போய்தான், வைக்கவே வந்துதென்ன வென்றுல்மைந்தா நன்மைபுடன் குதுவாகும் நாளிற்றுகே, மைக்கவே மாப்பண்டம் பால்பழத்தினாலே வந்துதடா குதகத்தின் வாய்வுதானே. 881

தானென்ற கருக்குழியில் வாய்வுதங்கித் தளர்ந்ததொரு சேர வாயினால் தசைகாள்முடி, உலகென்றதேதமெல்லா மதர்த்துநல்ல உண்மைபுள்ள அடிவயற்றில் வலிபுண்டாச்சு, பாணென்றகருக்குழி தான் விளக்கமகாநிப் பரமானகிதவகவே அணுகாதையா, ஏனென்று லாதிமிலே வாய்வுகொண்டு இருந்ததினால் கெற்பமது இல்லை தானே. 882

கெற்பவாய்வுக்குடப்பு.

தானப்பா கெற்பமதில் வாய்வுபோகத் தயவாகமுன்சொன்ன வுப்பையமைந்தா, தேனப்பா அதின்றுணுக்கிக் குழப்பியுண்ண செடத்திலுள்ள மலசலங்கள் சேரப்போகும், காணப்பா கெற்பமதில் வாய்வுபோகும் கருவான கருக்குழியுமவிளக்கமாகும், கோணப்பா தருவருளால் கெற்பமுண்டாம் கூறுகிறே நின்னமொரு பாகங் கீகளே. 883

கெற்பமுண்டாகளண்ணெய்.

கேளப்பா தேநாய்ப்பால் மஞ்சட்பாலும் செடியானதைவே னேவீழிச்சாறும், நாளப்பா நிலவாசைச்சாறுங்கூட்டி நன்மைபுடன் வகைக்குஒரு படியாய்வாங்கி, ஆளப்பா பாண்டத்தி லிட்டுநல்ல அன்பான விளக்கெண்ணெய் படியேவார்த்து, மேலப்பா இடுமருந் தை வகையாய்க்கேளு மேன்மைதிரி கடுகுதிரி பலையின்றுப்பே.

உப்பதுவுங் கெற்பலந்தான் வாங்கினல்ல உடன்கேர்ந்தமருந்து அரைபலமாய்வாங்கி, செப்பவே பெருங்காயம் விரகன்பத்து சேரவே பொடித்தளண்ணெய் தனில்கலக்கி, தப்பாமலடுப்பேற்றி மெழுகுபதந்தன்னில் தயவான குருப்போட்டு வடித்துமைந்தா, அப்பாபோள் பதனமாய் வைத்துக்கொண்டு அதின்விபரஞ் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளே. 885

கேளப்பா விலக்கமுள்ள மூன்றுநாளுங் கெணிதமுடன் படியைக்கால் வீதங்கொள்ளு, நாளப்பா மூன்றுநாள் கொண்டபோது நலமில்லாச் சீதமொடு மேற்கட்டெல்லாம், தாளப்பா சமுன்றுவிடும்

வாய்வுபோகும் தருகாத வயிற்று வலியுடனே நிற்கும், ஆளப்பா மறு
ஞாதக மில்லையிலை ஆகார தெற்பமது வுண்டாம்பாரே. 836

பாரப்பா வலகத்தில் மலடேயிலை பக்குவமாய்ச் செய்வோர்
க்கு எல்லாஞ்சித்தி, காரப்பா குருபதத்தைத் தொன்பெண்ணு கர
யா திகற்பமதை மறந்திடாதே, ஆரப்பா வுணக்கி ஆதிகற்பம் அனு
தினமும் நேசமுடன் பூசைபண்ணு, வீரப்பா செய்யாமல் மனசுட
ங்கிரிஸ்ஸு விண்ணான கண்ணொளியை மேலிப்பாரே. 887

பாரப்பா பதிதலத்தில் மதியொடுங்கிப் பாலகனே ரவிபெரு
க்கி லமுதஞ்சிந்தும், ஆரப்பா வுணக்கி அமுதங்கொண்டு அன்
பான பூரணத்தை அறிவார்பாரு, தேரப்பா இந்நூலைப் பதனம்ப
ண்ணு, செகத்தோர்க்கு இந்நூலைச் செப்பவேண்டாம், காரப்பா
பன்னிரண்டு நூற்றைமந்தா கண்ணினமக்குள் வைத்ததனைப் பத
னப்பண்ணே. 888

குஷ்டத்துக்குத்தயிலம்,

பண்ணப்பா குஷ்டமொடு சறப்பானேபோகப் பண்பொன்று
சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, நண்ணப்பா பாக்கியுட பட்டை
வாங்கி நலமான பழச்சாற்றி வாறப்போட்டு, விண்ணப்பா ரவிபட
வே யுலாப்போட்டு விசையாக இப்படியே முறையேபத்தி, தன்
ணப்பா நன்றாக வுலர்ந்தபின்பு தாக்கின்ற யிடித்துவடிக் கட்டு
வாயே. 889

சட்டாகச் சிலனூர்தன் லேம்பைவாங்கிக் கண்டமதாய் நருக்கி
குழித்தயிலம்வாங்கி, திட்டமதாய்த் தயிலமதிற் பட்டைத்துஞ்ஞ
சேர்த்துநன்றுய்ப் பிசைந்துருட்டி வைத்துக்கொண்டு, மட்டாக
கெல்லிக்கா யளவுகொண்டால் மாறுத கிரந்தியொடு குலைப்புண்கள்,
தொட்டவுட னோடுகின்ற குஷ்டரோகஞ் சொரிசிறங்கு பெருஞ்சி
ங்கு இன்னங்கேளே. 890

கேளப்பா மேல்புற்று வெடிப்புவெள்ளை கேளாத செவியடை
ப்பு முக்கடைப்பு, தாளப்பா மேகத்தால்வர்கரோகந் தருகாமலோ
டுமிரு பதுகாட்கொண்டால், கேளப்பா சின்றிலைமுப் பூவுஞ்சேர்
த்துக் குணமாகக் கொண்டவுடன் குடிவரீங்கும், நாளப்பா நானு
க்கு நாளேதேகம் நன்றாகக்காணுமடா நமனாடானே. 891

சொரிசிரங்குத்தயிலம்.

நாடாம லின்னமொரு தயிலஞ்சொல்வேன் நலமான தேங்கா
ய்பால் படிதான்வாங்கி, வாடாமல் துரிசி அரி தாரங்கெந்தி வகை
யொன்றுக் கிருகழஞ்சி வாங்கி மைந்தா, தேடாம லுரைத்தப்
பால் தனிற்சலக்கி செம்மையுடன் காய்ச்சி எண்ணெய்த் திறமாய்

வாங்கி, ஆடாம லெண்ணெய்தனை வைத்துக் கொண்டு அப்பனை
முற்குருவில் கழஞ்சிசேரே. 892

சேர்த்ததொரு எண்ணெய்தனை வைத்துக்கொண்டு தேகம
திற் றுந்தடவி சாயங்காலம், பார்த்தல்லோ அரப்பிட்டுக் குளித்
தாயானால் பறக்குமடா சொரிசிறங்கு பறங்கிக்குஷ்டம், மாற்றான
மேல்பற்று வெள்ளைவண்டிகள் மாறுமடா அதனிலொரு வயணங்
கேளு, கார்த்தல்லோ மோறுஞ்சோ றுண்டுமைந்தா கரசிடைதானு
ண்டி டவே கர்மம்போகே. 893

பேதிக்குழம் |.

போமப்பா மலசலங்கள் போவதற்குப் புகலுகிறோம் புலத்தி
யனை நன்றாய்க்கேளு, நாமப்பா வாளமதைப் பழத்தின் சாற்றால்
நன்றாக மூன்றுநா னுறப்போட்டு, தாமப்பா மறுநாள் தா னவிழ்த்
தப்போடு சண்டாளஞ்ச துவமற்றுப்போகும், ஆமப்பா பருப்பெ
டுத்துக் காயப்போட்டு அப்பனை நன்றாக விலாவையே. 894

வைப்பா லிங்கமொரு வராகன்வாங்கு வாங்கடா அதுக்கிர
ட்டிப் பொரிக்காரந்தான், மெய்யப்பா அதுக்கிரட்டி வாளஞ்சேரு
விபாமுட னதுக்கிரட்டிவிள்ளக்கேளு, செய்யப்பா ஆமணக்கம்பரு
ப்புங்குட்டித் திறமாகத் தானைக்கும் போதில்மைந்தா, கையப்
பா திறத்துடனே அரைக்கும்போதில் கருவான முப்பூவில் விராக
ன்சேரே 895

சேர்த்தல்லோ ஆட்டிநன்றாய் வழித்துமைந்தா திறமாகச் சிமி
ழ்தனிலை பதனமபண்ணி, பார்த்தல்லோ குன்றியிடை யீந்தால்
மைந்தா பக்குவமாய் மலசலங்க ளகன்றுபோகும், கார்த்தல்லோ
பேதியது மீறிற்றானால் கடுகவே மோறுஞ்சோ றுண்ணிற்கும், மா
ற்றுநீ ரனைபோட்ட வாறுபோல ஆடைக்குமடா மோரினுட ஆண்
மைதானே. 896

நவாச்சாரபேதி.

தானென்ற இன்னமொரு பேதிசொல்வேன் தயவான நவாச்
சாரம் பலமொன்றுவாங்கி, நானென்றகொடிக்கள்ளி பாலில்நாட்டி
நன்றாகக் கல்வத்திற் மைபோலாட்டி, தானென்ற சிமிழதனிற் பத
னம்பண்ணித் தப்பாமற் குன்றியிடை தயவாய்க் கொண்டால், ஊ
னென்ற மலக்கட்டு ஜலக்கட்டெல்லாம் ஒடுமடா அதன்மிறகு பொ
றுக்காதன்றே. 897

பொறுக்காதே மயங்கினதால் மைந்தாமைந்தா பொக்கென
வே விற்பதற்குப் புதுமைகேளு, மறக்காதே எலுமிச்சம் பழத்தை
த்தின்றால் மறிக்குமடா பேதிதனை வளமாமப்பாரு, தருக்காதபெரு
வயிறு வாய்வுகட்டித் தப்பாத மகோதரம் நீராம்பலோடு, உருக்கா

தே வருகிமல ஜலக்கட்டோடே உள்வினைகள் திருமடா வன்மை
தானே. 898

அகஸ்தியக்குழம்பு.

உண்மையாய் நம்முடைய குழம்பைக்கேளு உறுதியுள்ள பெ
ருங்காய மிந்துப்போடு, தன்மையுள்ள கடுகுரோ சணியுங்கூட்டித்
தயவான ரசமுடனே காரங்கூட்டி, நன்மையுள்ள நிருவிசமுஞ் சிலை
யுந்தாரம் நல்லகருஞ்சீரகந் திப்புலியுஞ்சேர்த்து, வன்மையுடன் து
கைபார்த்துப் பத்துமாச்சு வரிசையுடன் சரியிடையாய் வாங்கிக்
கொள்ளே. 899

வாங்கியதோர் மருந்துக்கு இடைதான்வாளம் வளமாக அதக்
கரைதான் பச்சைசேர்த்துப், பாங்குடனே கல்வத்தி லிட்டுக்கொ
ண்டு பக்குவமா யீராறு சாமமாட்டி, தீங்கிலா முப்பூவும் பத்துக்
கொன்று சேர்த்துநீ திறமாகச் சாமமாட்டு, சாங்கமாய்மருந்தரை
க்கும் போதில்மைந்தா தயிருடனே சோருண்டு தயவாயாட்டே.

ஆட்டிநன்றாய் வழித்தெடுத்து மேதிக்கொம்பு அடைவான
சிமிழதனிற் பதனம்பண்ணி, நாட்டிலே மானிடர்க்கு வருநோய்க்
கெல்லாம் நலமான அனுப்பான மறிந்துசெய்தால், வாட்டமுட
னோடிவிதி மைந்தாகேளு மகத்தான வித்தையடா குழம்பின்மார்க்
கப், தேட்டிலே டீக்குழம்பைத்தேடிக்கொண்டு சிவசிவநம்முடைய
பேர்வைத்தாரோ. 901

பேர்வைத்த தாவென்றால் மைந்தாகேளு பெருமையுள்ள சித்
தர் தபோதனர்கள்கூடி, நேர்வைத்த மருந்தருதி குறிப்பைக்கண்டு
நேர்மையுள்ள அகத்தீசர் குழம்பென்றார்கள், பார்வைத்த அகத்தீ
சர் பண்பறிந்தால்மைந்தா பகரினதோர் குழம்புததி யறிவானப்
பா, கூர்வைத்த குழம்புறுதி பென்னவென்றால் குணமானபரிட்சை
யடா வயிருமாச்சே. 902

உயிரான பரிச்சைதனை யறிந்துகொண்டு உண்மையாய் நம்மு
டைய குழம்புபண்ணி, பயிரான மானிடர்க்கு வருநோய்க்கண்டு பா
ய்ச்சுகிற விதமுனக்குப் பகருவேன்கேள், தயவான லோகருக்குச்
சாங்கன்கண்டால் சுகமாக இஞ்சியைநீசாசம்பண்ணி, வயிரான குழ
ம்பிற்கால் பணவிடைதான் கரைத்து வரிசையாய்க்கொடுத்தவுடன்
பேதியாமே. 903

ஆமப்பா (பேதித்த போதில்மைந்தா அனுதிநின்று சாமனை
த்து மகன்றுபோகும், தாமப்பா சோறுபொங்கி வெந்நீர்விட்டுத்
தாமதுதானைங்கக் குடிக்கச்சொல்லு, நாமப்பா சொல்லுகிறோம்
பத்தியமில்லை நன்மையில்கா தோஷமது நாடிற்றானால், பேரமப்பா
கடுகளவு தண்ணீர் போட்டுப் புரிசமுட னுவினிலே தீற்றுவாயே.

தீற்றிநன்றாய்க் கண்ணிலிட்டால் முழித்துப் பார்ப்பின் திற
மான நாவறட்சிவிட்டுப்போகும், பார்த்துநன்றாய்பரிசுடனே பிணி
யறிந்து பருவமுடன் செய்துவந்தால் பலனமைந்தா, கார்த்துமிக்க
கருவறிந்து குணத்தைக்கண்டு காலறிந்து மேலறிந்து காமம்போ
க்கி, போற்றிநன்றாய் மருந்துமிச்செய்தாயானால் பூலோகராஜர்வி
யாவாய்பாரே. 905

பிளவைமுதலான துகளுக்கு.

பாரப்பா பிளவைமுத லேழுநோய்க்குப் பண்பாக வுமிநீரால்
குழைத்துப்பூசு, நோப்பா வீரமெல்லாந்திருந்தீரும், நேர்மையுடன்
புரைமுதலாய்ப் புண்கள்தீரும், காரப்பாவிஷமனைத்தும் போகவே
ன்றால் கடுகளவு கண்ணிலிடக் காணாதோடும், சாரப்பா விரியனுக்
குச் சிறுபாகைச் சாற்றில் தன்மையுட னீகுழைத்து கண்ணில்
தீற்றே. 906

தீற்றியே கடிவாயில் பூசிப்பாரு செம்மையுடன் விஷந்தீருந்
திறந்தானப்பா, போற்றியே சிலவிஷங்க ளனைத்தும்போகப் புது
மையுடன் சிறுசீரை சிறுகவாங்கி, பார்த்துமே கடுகளவு கரைத்து
க்கொண்டால் பறக்குமடா சிலவிஷங்க ளனைத்து மைந்தா, காத்
துமேவயித்திய மாயிரத்தில் மைந்தா கருவாக வயித்தியத்திற் கரு
தினேனே. 907

கருதினேன் சவுமியசா காத்தில்மைந்தா கருவான வழலைமு
தல் சாக்குக்கெல்லாம், உறுதியாய்ப் பேர்வகையு மாணமுஞ்சொ
ன்னேன் உண்மையுள்ள சத்துருமித் துருவுஞ்சொன்னேன், பருதி
யெனும் பலதீரட்டில் சரியையொடுகிரியை பாங்கான ஞானமுடன்
யோசஞ்சொன்னேன், அருதியாய்ச் சகலசாஸ் திரங்களுக்கு மான
குரு குத்திரமா யடக்கினேனே. 908

அடக்கினே னவையடக்க மிந்தநூலில் அடக்கமென்ற பொரு
ள்களெல்லா மிதிலேசொன்னேன், விடக்கெடுத்த நாய்போலே வா
ய்விண்பேசில் மேதினியிலுன துசிரம் வெடித்துப்போகும், முடக்க
மில்லை பூணியா லிட்டசாபம் மொழிதவறி யணுகளவு வெளியிற்
போட்டால், நடக்குமிரு வாசியது காணாதோடும் நடப்பறிந்து வா
சியைநீ கட்டுகட்டே. 909

சட்டாக வயித்தியபூ ரணந்தானப்பா கருதினே னாறற்றிலாதி
யந்தம், திட்டமாய்ப் பற்பவகை செந்தூரங்கள் திறமான லேகியங்
கள் குணங்கள், சட்டமாய்ச் சற்பவகை ரசாயனங்கள் சாந்தமாய்
கஷாயவகை குடிநீர்போக்கு, மட்டாகத் தயிலமுதல் மாத்திரைக
ளெல்லா மார்க்கமுடன் சொற்பமதாய் வசனித்தேனே. 910

வசனித்த வயித்தியபூ ரணத்தை தன் டால்வாய்ப்பாத்தும் கேள்விகளெல்லா மைந்தரமைந்தா, திசனித்த இந்நூலை சித்தர்கூடி கேள்விகளுக்குத்தோரு மொளித்தாவாயா, திசனித்து வாகாடி நூலைவாய்நிச் செகத்திலே நல்லோர்க்கு கந்தே தனப்பா, அசனித்த மணக்குவிந்த வாறுபோல அன்பாக வயித்தியத்தை யமுர்த்திப்பாரோ. 911

வயித்தியனைத் தர்க்கித்தல்.

பார்க்கையிலே வயித்தியத்தில் எதிர்த்தானாகில் பரிசுடனே முப்பூனின் விபாங்கேளு, சேர்க்கையுடன குருமுறைமையச் சொன்னானாகில் செம்மையுட னவர்களிடம் பேசுபேசு, மார்க்கமுள்ள வகைதனையே அறிவேனென்றால் மார்பிலே அறைந்தவனை அகலத்தன்னா, தீர்க்கமுடன் வாதிவந்து எதிர்த்தானாகில் திறமாகச் சொக்குவதை கட்டுக்கேளே. 912

கேளப்பா கட்டுவதைக் கருவையச்சொன்னால் கிருபையுட னவர்களிடத்தேன்விப்பேசு, ஆளப்பா ஆதிபந்த மறிவேனென்றால் அதட்டியே அவன்சொற் குட்டிப்போடு, கேளப்பா குறியறியா ரிடத்திற்று நான் கூடாதே கூடினதால் தோஷமுண்டு, நாளப்பா ஞானியந்து எதிர்த்தானாகில் நன்னு மது மணந்தானே பெங்கேபென்னே.

எங்கென்று கேட்டவுட னுன்னிப்பாய்ந்தால் இன்பமுட னவர்களிடமிருந்துபேசு, மயங்கியவன் மதிக்கெட்டுப்போனாகில் மார்புதனி வேயறைந்து கண்ணிற்குத்து, வங்கியென்ற பயல்களிடம் பேசவேண்டாம் வணங்கியிக வந்தாலு மகலத்தன்னா, சிங்கமென்று பேசியிவந்து எதிர்த்தானாகில் சிங்கிவா முலத்துக் குறுகிகேளே.

கேட்கையிலே கைமுறைபாய்க் சொன்னானாகில் கிருபையுட னவனிடத்திற் கேள்விகேளு, வாழ்க்கையுடனாகியென்று சொல்லானாகில் வறுவாக வாய்தனிலே அறைந்துகன்னா, ஆட்கையுள்ள கவுனிகந்து எதிர்த்தானாகில் அடைவான சாரணைக்கு வகைபயக்கேளு, வேட்கையுள்ள சாரணைக்கு விசையைச்சொன்னால் வேண்டியேயவனிடத்திற் தொண்டுபென்னே. 915

பண்ணப்பா சாரணைதான் முறைவிள்ளாட்டால் பாதாபகைதன்னாலே படைத்துத்தன்னா, கண்ணப்பா கண்ணறியாய் புக்கண்ணமெத்த கபடமுள்ள வேடமது கருத்தாய்ப்பூண்டு, விண்ணப்பா அறியாத சித்தர்கோடி வினாருடன் பேசாமலிருந்துகொண்டு, தண்ணப்பா கன்னிவையத் தானேகண்டு சமர்த்தாகப் பூரணத்தின் திறமாய்நிலே. 916

பஞ்சகன்னக்குகை.

திறமாக அஞ்சகன்னக் குகையைக்கேளு தீர்க்கமுள்ள கடைநுரைதான் பல்மேவாங்கி, உரமான கருவாலே அரைத்துவந்து உற

தமனே மாண்டபின்சல் லுப்புக்கட்டி, மறவாமற் கருவாலே யகை
த்தலு க மார்க்கமுள்ள வெடியுப்புக் கூடச்சேர்த்து, நிறையாகக்
கருவாலே யகைத்தலு கி டிச்சயமாய்த் தானெடுத்துச் சொலைக்
கேளே. 917

கேளப்பா சீனமுடன் குடன்கட்டிக் கெணிதமுள்ள கருவா
லே யகைத்துக்கொண்டு, மாளப்பா மிகவகைத்து வட்டுப்பண்ணி
மார்க்கமுடன் கையவைத் தோடுமுடி, தாளப்பா மன்சீலை வலுவா
ய்ச்செய்து தன் கையுடன் புடயபோடச் சன்னமாகும், ஆளப்பா
அஞ்சினமும் ஒன்றுய்க்கட்டி அககைசன்னமதாய் நீறிப்போச்சே.

போச்சப்பா நீறிசகைன் னும்கையகைத்த புதழாகக்கருவாலே
குகைத்தகையகை, நீச்சப்பா இக்குகைத்தகை பஞ்சபூகம் நிறையா
ன அஞ்சகைகைக் குகையுமாச்ச, வாச்சப்பா வாதமஞ்சக் குகை
கையகைகைன் மகத்தான சரக்கெல்லாம் நெய்ச்சாகும், வாச்சப்
பா சரக்கெட்டிக் குகையகைகைத் கடுங்காரச் சன்னும்கைய நீறிப்
போச்சே. 919

நீறிப்போ மிகைவிட்டாற் கன்னப்போக்கு நிலையாது அஞ்ச
கைகைக்குகையகைவிட்டாற், தேறிப்போம் சுத்தமது திறமாய்க் குந்
திறமான பொன்னீறும வெள்ளிகீறும், கூறப்போ முபாசங்க ளெ
ல்லாமகீறும் குகையகை நாதவிந் துருநியாய்கீறும், ஆறிப்போம் சா
அமுதற் தருககீறும் அப்பனே யுப்போடு மெல்லாய்கீற்றே. 920

நீற்றுக்கைக் கிதுவிட்டாற் சன்னும்கையில் நிறையாக இந்த
முறைப் படியேபண்ணு, மாற்றுவகைக் கிதைவிட்டால் சன்னமாக
மக்களே கரிசட்டு மாளவேண்டாம், தேற்றியே மனதடங்கி அறி
வில்லின்று திறமாகப்பதருமல் காத்தப்பாத்தால், தேற்றியுள்ள சூ
னமாய்க் காணலாகும் நிறையாத கையகைம நீதானகேளே.

ஒளசுதமுடிக்குமாதங்கள்.

கேளப்பா பங்குனியின் தித்திலையினுள்ளே கெணிதமுள்ள
முப்பூவுக் குறதியாகும், மாளப்பா தைமாசி ரெண்டுக்குள்ளே மக
த்தான செய்க்குக் குறதியப்பா, மாளப்பா ஐப்பசிகார்த் திகையி
னுள்ளே நலமான வருக்கினத்தைதரடிப்பாடு, தாளப்பா ஆடி அவ
ணியினுள்ளே தவருமல் திராவகத்தை தயவாய்ப்பாரே. 922

பாப்பா கைகை ஆனிரெண்டில் பதாமல்சாரணைபைத்தீரு
தீரு, கோப்பா புட்டாசி மார்கழியிரண்டில் நிறையாகச் செத்து
ரம் நினைவாய்ப்பண்ணு, காணப்பா பனிரண்டு சரியாய்ச்சொன்
னேன் கட்டாகப் பனிரண்டு னுறைப்பார்த்து, கோப்பா தொழில்
முறைபைத் தேர்ந்தபாரு திறமாகத் தொழில்முறைபைச் செப்ப
க்கேளே. 923

தொழில்முறை.

தேளப்பா சவுக்காரம் வங்கம்மெண்டு தெதிதப்பில் தருசக் குக் கெணிதயில்லை, மாளப்பா செந்தகமுஞ் சதம்போனல் மகத் தான செந்தூர மார்க்கம்போச்சு, தேளப்பா மெய்யுப்புச் சினம் போனல் திராவகத்திலேர்மைபெல்லாஞ் சிதற்ப்போச்சு, துளப் பா அமுதியுட கர்மைபோனல் அடங்காதசெய்கு மசதியாச்சே.

துச்சப்பா வருக்கினத்தான் காரஞ்சாரம் அப்பின் விவ்விட் டால் நிலம்போச்சு, போச்சப்பா புடம்விட்டால் காரகாமபோச் ச்சு போதமா யினந்தப்பில் வர்ணம்போச்சு, காச்சப்பா தக்கமலி ட்டால் களைகாணுதருவான சம்போனலெல்லம்போச்சு, மச சப்பர் இனிஎன்ன பருவம்பாநு பண்பாக தொழில்முறைக்கப்பாநு வம்பாரே. 925

பாப்பா சுன்னவிட்டால் செயகிப்போச்சு பாக்கான காம விட்டால் கட்டேபோச்சு, வீப்பா சிக்கிவிட்டால் குகம்போச்சு வேகாதேவேகுதற்குத் தீவியாச்சு, காப்பா கிரவனத்தை விட டானில் கசிறுருகும் வெண்காஞ் சுருக்குப்போச்சு, தேளப்பா அறிந்தவர்க ளினத்தைச் சொன்னென் தெரியாதப் படியவர்க்கு அடிதான் தானே. 926

ஒளவந்தபரீட்சை.

கானென்ற தருநாவும் கீற்றிறுனல் தன்மையுடன் மஞ்சரி லே சிவக்ககேணும், தேனென்ற காமத வருகுப்போது திறமாக மயிர்கனிலே புகையிலேணும், கானென்ற வெங்காரம் உருகும் போது லேயாதே பொங்கிறின்று துடவேணும், கானென்ற மெடி ப்புக் கட்டிற்றுனல் குணமாகத் தந்தம்போல் கட்டிகட்டே. 927

கட்டப்பா கல்லுப்பு கட்டிற்றுனல் கனமாகக் களிப்பினது வருவேணும், மட்டாசீனமதகட்டிற்றுனல் மார்க்கமுடனெனினி போலே பாடவேணும், திட்டமுடன குடனது கட்டிற்றுனல் திரி சொருத்த எரியாமல் நிறவேணும், மட்டான துரிசுபது கட்டிற் றுனல் மார்க்கமுடன இளகாமல் கீற்றுமபாரே. 928

பாப்பா இத்தப்பு வெடிக்காணுது பாதனில் வேகுக்கோடி வித்தையப்பா, ஆப்பா அறிவார்க ளிந்தனித்தை அறித்தவரின் செய்வார்க ளாதொட்டு, காப்பா கனியத்திற் கருப்பச்சொன் னென் கபடம்விட்டு வயித்தியபூ ரணமுஞ் சொல்கேன, கோப் பா சவுயியசா காததில் கருப்ப நிகழ்த்தப்பாருள் வெளிபாப்ப னேனே. 929

பாடினதோர் சாத்திரத்தைப்பெல்லாம்பார்த்துப் பக்குவமாப் பண்ணிவந்து நூலுய்ப்பாடி, நாடினதோர் சாலிததை நன்றாய்ச் சொன்னேன் நலமானகருக்களெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன், தேடினதோர் மந்திரங்கள் திறமாய்ச் சொன்னேன் திறமாக வசிய முதல் மாய்க்கதஞ் சொன்னேன், ஆடினதோர் ஞானமும் வாடை சொன்னேன் அஷ்டமா சித்தாபிச அறிவித்தேனே. 930

அறிவித்தே சகலசித்தமடவேனும் அன்பான புத்திமனே யுனக்குச்சொன்னேன், நிறுவித்த சமாதிகற்பம் வகையாய்ச்சொன் னேன் நிச்சயமாய் வாதமது நிகித்தேனப்பா, தருவித்த இன்னா லைப் பதனம்பண்ணித் ததாசனம் பூணத்தில் சார்ந்துவித்து, சரு வித்து குருவறித்துச் செயலானேனான் அந்நின்று யோகமதில் குருநா யுணை. 931

சிவவேடம்.

ஊண்டா சிவவேட மார்க்கந்தனை உறுதியாய்ச் சொல்லுவி தேனுனக்காய்மைந்தா, காண்டாஜெபமலை அன்பத்தொன்று கணை க்கமாக முத்திராட்சங் கையிலேந்து, நாண்டா யோகமதெண்டு அள வாகக்கொரு தனநாக அணிலிசில் முப்பத்திரண்டு, பெண்டா அளவா கச் சொல்லுகொண்டு பெணியே கைதனிலே யெடுத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளா லீபூதியுந் தளமாய்ப்பூசுந் கொண்டபின்பு னெட் டியதி னனனைக்கேளு, நல்லாடா அகலமது மூன்றுமுழமாகும் நல மான நீளமது ஆறுமுழமாகும், உள்ளாடா பின்னா னகலங்கட்டி உத்தமனே நீளமாடா நாற்காணாகும், உள்ளாடா காலியிலே நீர்க்கா லியாகும் அரகாச சிவவேட மகையாதானே. 933

தானென்ற வேடமதை யறிவாமான்பர் சதொரு சாலியைத் தனைத்துப் போர்த்து, லீனென்ற குருடதனைக்காலிற்போட்டு மெ யறிவற்த லிபூதியைத்தான் மெய்க்கப்பூசி, தானென்ற ஆணவத் தால் மதமேபெரி நலமான பூணத்தைத் தாவித்தேதான், கோ னென்ற குருவறியா குருட்டுமட்டை குவையத்தில் வேடமிட்டு ஏங் கிகொனே. 934

ஏங்கியே யுலகரிடம் வாய்வீன்பேசி ஏமாறி வயிற்பசி பொறு க்காமற்றான், தாங்கியே பொய்பேசித் திரிவார்மெத்த தயவானவா லையென்று சாராயத்தை, வாங்கியே குடித்தமதி செட்டுபோவான் மாய்க்கமுடண் கள்ளுண்பான் கஞ்சா தின்பான், தாங்கியே வாய்புல ம்பித் திரிவானையா ககமான பூணத்தை யறியானதானே. 935

தானென்ற தத்தலத்தின் செயலைக்கண்டு சார்வாச முலமதில் மனைதலைத்த, கோனென்ற குருபதத்தில் சேந்துக் கொண்டு குணமான ரேசகபூ மமும்பண்ணி, தானென்ற குருபதத்தில் நின்

றுமைந்தா மருவியே பூணத்தை மனதாய்க்கண்டு, கேனைன்ற அமுதரசங் கொண்டால் மைந்தா சிவசிவா கைலாசத் தேவமாமே.

வாசியடக்க.

ஆமப்பா மேல்முல மாறுதாரம் அண்டமெல்லாந் தொட்டுநிற் குமுலாதாரம், தாமப்பா மேல்முலமுலாதாரம் தன்மையுள்ள முல முதலாறுதாரம், காமப்பால் சரபமுகு மேலாதாரம் கமலமென்ற ஆயிரத்தெட் டிதழில்வின்று, காமப்பா ரேசசபு ரகமும்பண்ணி கலமான சும்பத்ததை நாடிப்பாரே. 937

பார்க்கையிலே பாமகுருதெரிசனை தான்காணும் பாவெளியின் சபையதனில் சத்தங்காணும், காக்கையிலே நடையொலி நடனங் காணும் கற்பூர தீபமது கருத்தாய்த்தே னும், மார்க்கமுள்ள தீப மதிக் பனகைவைத்து மந்திரபஞ் சாட்சாததை மகிழ்த்தபோற்றி, தீர்க்கமுடன் ரேசசபு ரகமும்பண்ணிச் சிவசிவா சும்பத்தின் திறக் கைதப்பாரே. 938

செந்தூரமுறைகாந்தம்.

பாப்பா செந்தூர முறைகள் சொல்வேன் பண்பான கார்த மது பலந்தான்பத்து, தோப்பாவென்னையது பலந்தானென்று திற மான காரமது பலந்தானென்று, வேரப்பா தாளகந்தான் பலந்தா னென்று வேகமற்ற சாரமது பலந்தானென்று, சாரப்பா பூரீத பலந்தான்கட்டித் தயவான பலச்சாற்று வகைத்துவாங்கே. 939

வாங்கியே பிங்கிசெய்து காயப்போட்டு மார்க்கமுடன் குகை யிலிட்டிக் குகைவாய்முடி, தாங்கியே மன்சிகை வலுவாய்ச்செய்து சமாததக வுலையிலிட்டு நன்றுபுக, பாங்குடனே குகையுருக நன் றுபுகப் பதமாக வருகியது மணிபோல் நிற்கும், சாங்கமாய்க் கு கையரி பெடுத்தபபாரு தயவான கார்தமது மணிபோலமே.

ஆப்பா மணிமெடுத்த வுடைத்துக்கொண்டு அன்பாக முன் போலே மருந்தோர்த்து, காமப்பா சொல்லுகிறோம் குகையிலவை த்து நன்றுமன்சிகை வலுவாய்ச்செய்து தாமப்பா குகையுருக வுலையி லுறு தயவான கார்தமது நயமாரு, காமப்பா கார்தமது நயங்க ண்டால் தயவான நயமதைப் பதனம்பண்ணே. 941

பண்ணியதே ரீயத்துக் கிடைதான்குதம் பாங்கானவீரமொடு காரஞாரம், உன்னியே பழச்சாற்று லகைத்துக்கொண்டு உததம சே பிங்கிசெய்து காயப்போட்டு, நண்ணியே போட்டிலவைத்து சிகிசெய்து கலமாப்படிம்போட ரீயப்போச்சு, புண்ணியனே யிக் ரீற்கறப பதனம்பண்ணிப் புசழாக அயத்தினுட விபாங்கேளே.

அயத் தினாயம்.

கோணப்பா அயப்பொடிதான் பலந்தான் பத்து கெடியாக வெள்ளையது பலந்தானென்று, வாளப்பா தாளமும் பலந்தானென்று வரிசையுள்ள குதமது பலந்தானென்று, நீளப்பா காமது பலந்தானென்று நினைவாகச்சாரமது பலந்தானென்று, ஆளப்பா நீறுகாற் பலந்தான்கூட்டி அப்பனை கல்வத்தி லாட்டு ஆட்டே. 943

ஆட்டுவாய் பழச்சாறு வீட்டுமைந்தா அன்பாக நாரது சாம மாட்டி தாட்டிமாய் நன்றாக அனாத்துமைந்தா சமர்த்தாக வழித் தெரித்தப் பில்கைசெய்து, நாட்டியேவழிமுகத்திற்காயப்போடு நன்றாக வுலாவைத்துக் குகையில்வைத்தி, பூட்டியே மண்கலை வலுவாய் செப்த புரிசமுட ஹலையிட்டு ஆதிப்பாரே 944

பாரப்பா குகையமுட ஆதிக்கொண்டு பண்பாக ஆரியபின்று டைத்துப்பாரு, கோணப்பா வெண்கலமா யுருகிறிற்கும் நினைவாகப் பின்பொருக்கா லுதிப்பார்த்தால், வீரப்பா தானடங்கி யீபமாகும் விகையான அயத்தினுட ஈயக்காணர், ஆரப்பா அறிவார்கள் அயத்தினீயம் ஆதிபந்தந் தனையறிந்தோ னறிவான்கானே. 945

கோணப்பா அயக்காந்த மீயந்தன்னைக் கண்டவர்கள் தேகமடா கற்றாணாகும், வீணப்பா வென்றுசொல்லி யிருந்தானாகில் வீடது வும் பிலக்காது வெளிகாணாது, நாணப்பா இன்னலில் வெளியாய்ச் சொன்னேன் நன்மையுட னயக்காந்த மீயஞ்செய்து, கோணப்பா குருவானால் செந்துரம்பண்ணக் குறியுனக்குச் சொல்லுகிறேன் கேளுமேனே, 946

காந்தசத்துச் செந்துரம்.

கோணப்பா காந்தசத்துப் பலந்தானென்று கேள்மகனே அயச் சத்துப் பலந்தானென்று, வேளப்பா தங்கமொரு பலந்தான்துக்கி விகையாக முன்றுமொன்று யுருக்கிக்கொண்டு, வாளப்பா கல்வம தில் பொடித்துக்கொண்டு வரிசையுடன் கூறுகிற மருந்தகேளு, ஆ ளப்பா கண்டிடைக்கு வீரம்வாங்கி அப்பனை இடைக்குறிகர் குகை சேரே. 947

சேர்த்ததொரு இடைக்குறிகர் கெத்திசேர்த்துத் திறமாக மு லைப்பாரா லாட்டிக்கொண்டு, கார்த்துமே ரெண்டுநா ளாட்டிப்பி னையுருவான பழச்சாற்று லாட்டிநன்றாய், பார்த்தநீ யுலாவைத் தாப் பொடியதாக்கிப் பண்பாகக் குப்பியிலே அமைட்டிட்டு, கோ ர்த்தநீ பாண்டமரை யுபையகொட்டிக் குணமாக அதின்மேலே குப்பிவைபே. 948

வைத்தபின்பு குப்பியுட சமுத்தாயுட்டும் மனறப்பாக வுப்பிட
னே மண்ணுங்கொட்டி, மெய்த்ததொருமேஸ்முடி சிலைசெய்த விசை
யாக வாலுக்கி லெரிப்பாயப்பா, கெத்ததொரு மூன்றுபாள் புத்
திரிட்டு நலமாக ஆவிட்டு எடுத்தப்பாரு, கைத்ததொரு செந்தூர
முருக்கம்பூப்போல காணுமடா செந்தூரம் பதனம்பண்ணே.

பண்ணப்பா நசானம் பூசைசெய்து பாமருது செந்தூரம்பண
விடைநான்கொள்ளு, நண்ணப்பா மண்டலகே கொண்டாயானால்
நரைதிரையு மற்றும்மடா சட்டைபோகும், விண்ணப்பா குருபதமு
மடுக்கக்காணும் விசையான சிவயோக விருப்பதொம்பும், பொன்
ணப்பா வுண்டாகுஞ் செந்தூரத்தில் பூட்டுகிற விதமுனக்குப் புது
வேணே. 950

செந்தூரத்திற்குனுப்பானம்.

புகலுகிற விதமேது வென்றுள்ளமந்தா பூட்டுகிறன் மூண்ட
லேகியத்தில், பசுருகிறேன் லேகியத்தில் சுழிஞ்சுகா உத்ப் பணமிடை
செந்தூரத்தில் பதியவைத்து, செந்தூரமண பணதாதி டார்க்கொ
ண்டு சேசமுட னிருந்ததினை சேசமேசேன, அகலாநகுலமமுதல்
குஷ்டரோகம் அசடான நீரிழிவு காசமபோகும். 951

காசமொடு பவுத்திரங்கள் தரைகோயெல்லாக் கதிக்கட்டு ஒரே
மடா இன்னங்கேனா, சேசமுடன் செந்தூரம் பணமிடைநா வேடு
த்து நினைவாக வெள்ளமதில் கொண்டாயாகி, பாசமுடன் காம
னைத்து மோடிப்போகும் பண்பான முறைநாய்க்க மோடிப்போ
கும், வாயுள்ள தேனதிலே கொண்டால் மைந்தா மயக்கமென்ற
நெஞ்சடைப்பு வாங்கிப்போமே. 952

போமப்பா முலைப்பாலில் பணவிடை செந்தூரம் புட்டியே
கொண்டதினால் மைந்தாகேனா, ஆமப்பா தேவதமொடு கயாசந்
திரும அடங்காத நாவாட்சி விட்டிப்போகும், தாமப்பா பறக்கிமு
தல் கறப்பாந்திரூர் தடிப்பானகெருப்புடனே பதமத்திரும், காம
ப்பா செந்தூரம் அதிதமெத்த நலமானபுண்ணியங்க ளில்கிதானே.

தானென்ற செந்தூரந் தினமுங்கொண்டால் கடலமென்ற கட
துதான் பிலத்துதப்பா, தானென்ற அவமிருத் தோடிப்போகும்
நரைதிரையு மற்றும்மடா நமனூரில்லை, தேனென்ற அதுப்பான பறி
ந்துகொண்டால் சிவசிவா கயிலாச தேகமாகும், ஊனென்ற வுடம்
பெடுத்தா லுறுதிவேணும் உழன்றுமணந் திரிந்ததினாற் நார்த்த
போமே. 954

தளராம விருப்பதற் தின்னமொன்று காற்றுகிறேன் புலத்திய
னே தயவுள்ளானே, உளராமற்செந்தூரம் பணவிடைநா வெடுத்தி

உண்மையென்ற முப்பூவி வவ்விடைதான் கொண்டு, களையல் மன
தாதி யாகிக்கொண்டால் கழலுமடா சட்டையொன்று கதம்பாய்
த்தானே, வளருமடா தேவமத வெளிபோதானும் மகத்தான
தேவமது பிரமமாகே. 955

ஆமப்பா சித்தார்த்தம் ஞானமார்க்கம் அப்பனை வேதார்த்தம்
போகமார்க்கம், நாமப்பா ஞானவரை போகத்துக்கு தயவான மூ
லமடா நந்திகாதி, நாமப்பா நந்தியடி மூலங் கண்டால் நாடவா மாறு
வகையதின்கேமலப்பா, சாமப்பா கானற்பா வீரங்கொடி மகாதா
னப் பூணமாய்நிற்குந்தானே. 956

சாலசத்துப்பஸ்பம்.

தானென்ற சாலசத்துப் பலத்தானென்று தயவான பொரிக்
காரம் பலத்தானென்று, ஊனென்ற பழச்சாற்றுற் கல்வத்தாட்டி.
உறுதியுட னுட்டிசன்குய் வழித்துக்கொண்டி, பாணென்ற ரவிமுகத்
தி லுலர்த்தினைமந்தா பக்குவமாய்ப் புடம்போடப்பற்பாமாகும், தே
னென்ற பற்பமது பதனமயண்ணித் தேனதினை பணவிடைதான்
கொள்ளச்சொல்லே 957

சொல்லப்பா லோடைப்பு பிறிமகந்தான் குழ்த்தமகோ தாமு
டனை வெட்டையோரும், நல்லப்பா கல்லடைப்பு தசையடைப்பு
நன்மையில்லா மேகத்தா லெழுந்தகோய்கள் அல்லப்பா லோடிவி
யின்னங்கேளு அரகா லீர்க்குப்பு லீச்செறிப்பு, சொல்லாமகோ
டிவிதி மின்னங்கேளு சிவசிவா பத்தியங் களில்லைதானே. 958

அப்பிரகச்சத்து.

தானென்ற அப்பிரகச் சத்துசொல்லென் சதாரான அப்பிரக
ம் பெயர்களைச் செய்க, வானென்ற பலமொன்று எடுத்துக்கொண்
டுமைந்தனை மேலமகுந்தின் வகையக்கேளு, ஊனென்றவெடியு
ப்புக்காரசாரம் உத்தமனை காளகமுங் வெவுரிசூதம், மாணென்றதி
ங்கிபுட பூராகந்தான மைந்தனை வகைவகைக்குக் கழிஞ்சிவாங்கே.

வாங்கடா முப்பூவுங் கழிஞ்சிகொண்டு வரிசையாய் மருந்தெ
ல்லாங்கல்வத்திட்டு, தாங்கியே பழச்சாற்று லாட்டிமைந்தா தயவா
க இருசாமம் நன்னுயாட்டி பாங்குபெறப் பிடைசெய்து ரிப்பி
போடு பக்குவமாய் வச்சிரமாங் குகையிலவைத்து. சாங்கமாய் சி
லிட்டுச் சிலைசெய்து தயவாககுகையமுங் வுதுவுதே. 960

ஊதியந்தக் குகையாரி பெடுத்தப்பாரு உத்தமனை நயமதா
யுருகிற்கும், வாதியென்ற வாதிகளோ காணப்போருர் மகத்தான
யோகியடா சத்துகாண்பான், ஆதியென்ற அப்பிரகச் சத்துகாண
அரகா வாதிகள்தா னலைந்தேசெத்தார், சோதியென்ற அப்பிரக
சத்தைமைந்தா சகமாகச்செந்தாரம் பண்ணுபண்ணே. 961

பண்ணப்பா அப்பிரகச் சத்துவாங்கிப் பலமேத்திக் குகை
தனிலேயுருகும்போது, உண்ணப்பா தங்கமாத் பலந்தான்சேர்த்
து உருகொண்டு குண்டாகி மணியோலிந்தும், உண்ணப்பாசல்வ
த்திற்பொடிக்கத்தாளாங் கண்டடைக்கு விமேடு குதஞ்சேரு, அ
ண்ணப்பா கண்டடைக்கு கெத்திகட்டி அழகான பழச்சாற்று லா
ட்டிப்பாரோ. 962

பாரப்பா பழச்சாற்று லாட்டிப்பின்பு பண்பான பொதேகைபி
ன்சாற்றுலாட்டி, சாரப்பா ரென்றோ ளைத்தபின்பு சருவாகப்
பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றி, சாரப்பா மணிகை மேலுஞ்செய்து
தன்மையுடன் காய்ந்தபின்பு செரல்லைக்கேளு, தீர்ப்பாமுன்போலே
பெரித்துப்பாரு சிவசிவா செந்தூரஞ் சிவப்புத்தானே. 963

தானென்ற செந்தூரம் பதனம்பண்ணித் தன்மையுடன் பண
விடைதான் தேலிற்கொண்டால், ஊனென்றகாயமதுகிலத்தநல்ல
உறுதிவாய் சட்டைஒன்று தள்ளுந்தள்ளும், தேனென்ற கற்பமடா
செந்தூரந்தான் திறமான அனுப்பான மறித்தகொண்டால், வானெ
ன்ற மேகம்போம் சூலைபோரும் மக்களே முன்னுற்றை மகிழ்ந்து
கேளே. 964

கேளப்பாமுந்துற்றிற் செந்தூரமார்க்கம் கிருபையுடனிருநாற்
றின் பற்பஞ்சொன்னேன், நாளப்பா ஆபிரத்து நுற்றில்மைந்கா
நன்மையுடன் வயித்தியத்தில் நன்றாய்ச் சொன்னேன், கேளப்பா
அதுநுற்றின் விபாமெல்லாம் விரித்துநன்றாய் சொல்லிக்கிட்டேன்
விபரமாக, ஆளப்பாநானுற்றில் வயித்தியபூனாந்தான் அன்பாகப்
பாடினதை நன்றாய்ப்பாரோ. 965

பாரப்பா அப்பிரக செந்தூரத்தைப் பாய்ச்சடாவெள்ளியிலே
நுற்றுக்கொண்டு, தேரப்பாமாற்றதுவு முன்னுஞ்சும் திறமான
குடவனிலே யிருநாஞ்சும், சாரப்பாவெள்ளிசெம்பில் நுறுமாற்று
தயவாகத்தனிச்செம்பி கம்பதாரும், ஆப்பா அறிவார்கள் செந்
தூரப்போச்சு அன்பான புலத்தியனே மின்னக்கேளே. 966

பொன்னிமிளைச்சத்து.

கேளப்பா பொன்னிமிளைச் சத்துசொல்வேன் கெடியானகிமி
ளையது பலந்தான்வாங்கி, நாளப்பா ரோமமது இடையேசுற்றி நன்
றாகத் தரப்பற்பாகபற்பம், கேளப்பா கிமிளையின்மேல் பூசிக்கொ
ண்டு மேலாக ரோமத்தைச் சுற்றிமைத்தா, தாளப்பா அதின்மே
லே முப்பூச்சன்னம் தயவாகப் பூசினால் குகைக்குள்வையே.

வைப்பா குகைவாயை முடிநன்றாய் மார்க்கமுடன் முகையி
லே வைத்துவூது, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் குகைபழுது

மய்யான சத்ததுவும் வெண்கலமாய்விற்கும், பையப்பா ஆரவிட்
ச சத்துவாங்கிப் பாலகளை குகையிலிட்டுக்காரமுட்டி, நையப்பா
புருக்கிப்பார் கண்ணிட்டாரும் நன்றாக அதிற்சேரும் வகையைக்
கேளே. 968

கேளப்பா நாகமொதேங்கம்மொண்டும் செடியானசத்துருக்குச்
சரியாய்த்துக்கி, வாளப்பா சத்துரின்று புருகும்போது வரிசை
யாய் நாகதங்க மிதிவேழுட்டு, தாளப்பா சத்துடனே மெண்டுஞ்சே
ர்த்து தயவாக மூன்றுமொன்று புருகும்பா, ஆளப்பா குகையாரி
மெய்த்துப்பாரு அரகார களங்காரு மைந்தாகேளே. 969

கேளடா களங்கதனைக் கல்வத்திட்டுக் கெட்டியா புடைத்திட
வே தாளப்பாரு, வாளடா வீரமது பலந்தான்மூன்று மைந்தளே
வாலாரம் பலந்தான்மூன்று, தேளடா கெத்திபலம் நாலுங்குட்டித்
தெவிட்டாத ஆகியந்தம்பலமுங்குட்டி, ஆளடா முலைப்பாலால் நன்
முயாட்டி அதின்பிறகு பொதேலையின் சாற்றலாட்டே. 970

ஆட்டியே வழித்துருட்டிக் காயப்போட்டு அப்பனே பொடி.
செய்த குப்பிக்கேற்றி, நாட்டியே வாலுகையில் மூன்றுநாள்தான்
நலமாக முத்தியும் நன்றய்முட்டி, காட்டியேசலாகைகொண்டு சேர
தித்தேபார் கதிர்முனையில் கறகற்க்கும் பதந்தானப்பா, தாட்டிக
மாயாரவிட்டு புடைத்துப்பாரு சமர்த்தான பொன்னியினைச் செந்
தூரமாச்சே. 971

ஆச்சப்பா செந்தூரம் பதனம்பண்ணி அப்பனே குன்றியிடை
யிருபோதுன்னு, காய்ச்சப்பா பசுவின்பால்தண்ணிற்கொள்ளு கதி
மொளிபோல் தேகமது கார்தியாகும், நீச்சப்பா முலைப்பாலிற் குன்
றியீய நோனதோஷம்போம்சவாகமபோகும், மாய்ச்சப்பா விஷ
க்கடிகள் குஷ்டமோகம் பகையான மேமென்றதெல்லாம்போமே.

போமடா வாதத்தி லெழுந்ததோஷம் பொல்லாத பித்தத்தா
லெழுந்ததோஷம், ஆமடா சிலேற்பனத்தா லெழுந்ததோஷம் அஞ்
சாத தோஷமெலா மகன்றுபோகும், சாமடா நிமினை தனைக் கண்ட
ரோகஞ் சுணத்திலே ஓடிவிடு மையாலயா, நாமடா வுணக்காகச்
சொன்னோமைபா நலமாகச் செந்தூரத் தொழிலைக்கேளே. 973

கேளப்பா பணவிடைச்செந் தூர்வாங்கிக் கெட்டியாய் வெள்
ளியிலே நூற்றுக்கொன்று, தாளப்பா கொடுக்கையிலே வாங்கிக்
கொண்டு சமர்த்தானவெள்ளியிலே பழுத்துப்போகும், வாளப்பா
வெள்ளியது பழுத்துதானால் வயதுசொல்ல முடியாது மைந்தாமை
ந்தா, நாளப்பா வெள்ளிசெம்பி லீந்தாயானால் நன்மையதாய்ப்பழு
த்துமிகத் தங்கமாகே. 974

ஆமப்பா குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று அருள்பெருக புருக்
கிப்பா ரதிகமாற்று, நாமப்பா செந்தூரம் வலுவேவாமெத்த நயமான

செந்தூரம் தன்னைக்கண்டு, தாமப்பா மகிழாதே மனதடங்கிலிலு
தன்மையுடன் பூணத்தைத் தயவாய்ப்போற்று, காமப்பால் கான
ற்பால் கண்டேகொள்ளு கமலமல ரமுதமது கசிவாய்க்கொள்ளே.

தாளகச்சத்து.

கொள்ளப்பா இன்னமொரு முறைகமக்கேரு குருவானதான
கத்தின் சத்துசொல்லேன், கல்லப்பா தாமது பலந்தானோம்
நலமான கன்னத்திற் கத்திபண்ணி, கல்லப்பாசன்னமுடன் கருச
துத்தம் கருவான சாமுடன் தாங்குட்டி, அல்லப்பா வி:முடன்
பூஞ்சேர்த்து அனாத்துஅந்த தானகத்துக் கங்கிபூட்டே 976

பூட்டியே குகையில்வைத்துக் குகையாய்முடிப் புகழாக மண்
சிலை ஏழுஞ்செய்து, தாஷ்டமாய்க்குகைதனிலை வைத்தவது சம
ர்த்தாகக் குகையமுடி வுசெய்தி, கட்டியே குகையாரி பெடுத்தப்
பாரு கலமாகத் தாளகந்தா னியமாகும், ஆட்டினதோ ரியமது பத
னம்பண்ணு அன்பாகக் காயிட்டி வுருக்கப்பாரே. 977

உருக்கையிலே காகமந்த இடைமேசேரு உண்மையுள்ள தந்த
மப்படியேசேரு, கருத்தாகக் கட்டினதோ கத்தைச்சேரு கருவா
னாலுமொன்று புருகுமப்பா, பெருக்கமுள்ள கனக்காரு மப்பா
கொள்ளேன் பெணியே கவ்வத்திற் பொடித்தத்தானாம், குருக்க
ளென்ற வியமந்த இடைமேசேரும் குனமாக கெத்திமெட்டிப்பாகச்
சேரே. 978

சேர்த்துக்கூப்பப் பொடிசெய்து குப்பிக்கெற்றித் திறமாக
மண்சிலை வலுவாய்செய்து, போற்றியே முன்போலே பெரித்தவா
ங்கு பூணமாயாயிட்டி எடுத்தப்பாரு, ஆந்தியேகுப்பிதனை புடை
த்தப்பாரு அகரா செந்தூர மருணநிறமப்பா, தேற்றியே செந்தூ
ரம் பதனம்பண்ணிச் சிவசிவா குன்றிபிடை தேனிற்சொள்ளே.

கொள்ளவே சுவாசமொடு தாகத்திருக் குந்தமொடு பாக்கிமு
தல் குலிரோய்தீரும், அல்லல்செய்யுந் குணமொடு மகோதாக்கன்
அண்டத்தின் வாதமொடு அனந்தவாதம், கல்லல்செய்யுந்குதிரைத்
முகத்துவாதம் காலசதிமேலசதி கனத்தவாதம், கல்லதொரு செ
தூரம் கண்டபோதே நாடாம லோடிவிடு மின்னக்கொள்ளே. 980

சேளப்பா செந்தூரத் தொழிலிக்கேரு கெனிசமுள்ள கென்
ளியிலே துற்றுக்கொன்று, வாளப்பாகொடுத்திடவேவதுசொல்ல
வாயேதுவாவேது வலுத்ததக்கம், ஆளப்பா வெள்ளிசெய்யில துந்
றுக்கொன்று அனைத்திடவே பதினாறு வயதுப்பிள்ளை, தாளப்பா
மாழியவள் நடனஞ் செய்வாள் கன்றின்ன மகிழாதே கருத்தாய்
நிலிலே 981

நிலைவென்ற குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று நீட்டினுல்பத்தரை
தான் தப்பா னன்னம், சொல்வென்று தப்பாது வருவாய்ப்பாரு
சொல்மறக்கு பார்த்ததினாற்றோ திகாணும், குடவென்ற கல்லைநீது
பக்கை தனை நூறு குலைநீதுயோசமதிநகருக்காய்ப்பார்த்து, கொ
ல்வென்று வாய்ப்பசம்புந் குறும்பரோடே கடாது வாகியிலே கூர்
ந்துகிலே. 982

நிலைடா வாகியிலே நின்றதேறி நினைவாகப் பூணத்தைக்
கண்டுதேற, சொல்லை மந்திரத்தை யருவேசெய்து சோராமல்
கனியருந்தி மணியைப்பூசி, தள்ளடாதனையறியாய் தன்னைத்தானே
சமையமதல் கொண்டாடுந் தவத்தோர்தன்னை, புல்வென்ற மனக்
கருடன் பொருந்தமண்டலம் பூணத்தைத் தினம்நோக்கிப் பூண்
டுகிலே. 983

நாகச்செந்நூரம்.

பூண்டுகொள் நாகச்செந் நூர்தன்னைப் பூணமாய் நாதலிந்து
தெனிக ததண்ணீர், ஆண்டுகொண்டு அச்சலத்தில்காகஞ்சாய்க்க அப்
பவே சொபடங்கி யடங்கிக்கட்டும், நீண்டதொரு குகைதனிலே நா
யடபேரட்டு நினைவாக வருகையிலே மமத்தாகேளு, மாண்டதொரு
நாகத்தாக் கிடையே தங்கம் மதத்தான தங்கறிதச் சத்தைவாரோ.

வார்த்துமிக வருக்கையிலே மூன்றுமொன்றாய் வளமாகவருகி
யது மணிபோலநிற்கும், பார்த்துமிகத் தானெடுத்துக் கல்வத்திட்
டுப் பதாமலத்திடைக்கு வீரஞ்சேர்த்து, போற்றிசென்றாயிடைக்கோ
ட்டி செந்திகட்டிப் பொடிசெய்து காணெடுத்தி வைத்துக்கொண்டு
காத்தமிகக் குப்பிதனி லேற்றிப்பொண்டு கனமான மண்சிலை வலு
வாய்ச் செய்யே. 985

செய்யப்பா வாலுகையில் மூன்போல்வைத்துத் திறமாக அறு
சாம மெரித்துவாங்கு, பையப்பா ஆவிட்டு எடுத்துப்பாரு பாமா
ன செந்தூரமென்னசொல்வேன், மெய்யப்பா செந்தூரம் பதனம்
பண்ணி மெய்க்கவே தேனதிலே பணவிடை தான்கொள்ள, ஐயா
வே கிரணியென்ற தெல்லாம்போகும் அரகாரகுய்யமென்ற தனை
த்தும்போமே. 986

போமப்பா மேகமென்ற தெல்லாம்போகும் பொல்லாத நீரி
ழிவு கிரந்திக்குஷ்டம், தாமப்பா மகோதாரமும் விஷபாகங்கள் தரு
காத பாண்டமுதல் கவாசகாசம், ஆமப்பாநாகசெந்தூரங்கண்டால்
அடங்காத நோய்களெல்லாம் மடங்கிஓடும், நாமப்பா சொல்லுகி
ளோம் வச்சிரகாயம் நல்மனதா யிருந்தவர்க்கு எல்லாஞ்சித்தே.

சித்தாக இருக்கமென்றால் மமத்தாகேளு விவமான செந்தூரம்
குணத்தோடொக்க, பத்தாசையாகநீ பணவிடை தான்கொண்டால்

பழுக்குமா தேசமதிற் சட்டைபோகும், வற்றாத செந்தூரம் திசைமு
ங்கொண்டால் வயதுசொல்ல முடியாது மைந்தாகேளு, முத்தான
முத்தெல்லா முத்தியாகும் மோசமில்லை செந்தூர முறைகையக்
கேளே. 988

கோளப்பா வெள்ளியிலே தூற்றுக்கொன்று செடியான வெள்ளி
செம்பில் தூற்றுக்கொன்று, நாளப்பா ருடவனிலே தூற்றுக்கொ
ன்று நன்மையிலாச் செம்புகனில் தூற்றுக்கொன்று, கோளப்பா
வாராமல் பழுக்குதற்கண் குறியான தக்கமதை யார்தான் காண்
பார், ஆளப்பா ஆதியென்றதங்கத்தனை அறிந்துகொண்டு தலையி
மை யறிந்துசெய்யே. 989

செய்யடா தவமதிலே மனத்தாறாட்டு நீர்க்கழுடன் குருபத
த்திற் சேர்த்துவிடலு, மெய்யடா கற்பமதை விரும்பியுண்ணு விரும்
பிழித வுண்ணையிலே தீயம்பாரு, கொய்யடா கருவினைக் செய்த
ப்போடு கர்மையுட னுமேனைவைக்கூர்ந்துபாரு, பையடா மூலாதி
லாறுந்தாண்டிப் பாராபாத்தி னருள் தனைப் பற்றிப்பாரே 990

பற்றியிப் பாராமற் பொருளைக்கண்டு யதனமபோல் பெரு
மையிலே பற்றிவிடலு, முத்தியிலா மூல்களாய்க் கூட்டக்கடி
மோசமென்ற பாசமதை யிழுத்துக்கொண்டி, சத்திமன்ற மென
ணையிற் விடத்திடுக்கொண்டு, சாலது பரணயிற் தானேசாத்தி புத்தி
யிலா நடத்ததனைப் பார்த்து ஒரு குணத்தா ளுனத்திற்
கெடித்தப்போமே. 991

கெடித்தாயிகப் போவதுவு மெதான்கேடு வேதாந்தப் பதியி
னிற் பிடிவுகன்றே, பகத்தமிழ்மொண்டையிற் பறித்துயார்ந்து பக்
ருவத்தோடேயிருந்து பதிலித்தாக்கு, கெடித்தமிழ் கதுபோல திச
ததுலில் வசனித்த கருக்கொல்லா மனத்திக்கு, கெடித்தபோரு
டனைநின்று காண்கிட்டால் விண்ணிதழ் மன்களையும் விஞ்ஞபப்
போமே. 992

கருவங்கச்செந்தூரம்.

போகாம விண்ணமொரு சேதிகேரு போக்குவ கருவங்கம்
காங்கிமந்தா, வாகாக ஆதியந்தக் கருவானை மகத்தான வக்கத்
துக்கெழுட்டி, கோகாமற் புடம்போடக்கட்டிப்போகும் துணியை
யுடன் தானேதேதுக் குறையில்வைத்து, சாகாமற் காயிட்டு வந
க்கிப்பாரு சக்கரம்போல கண்ணிட்டு ஆகித்தானே. 993

தானென்ற வங்கத்துக் கிடையேநாகர் தயவான தக்கமுடன்
சமுங்கட்டி, கோனென்றகுருவருளாலுருக்கிப்பார்க்கக் குணமாக
நாலுமொன்றாய் மணிவாயிற்றும், மாணென்ற கல்வதில் கொடைக்

இக்கொண்டு மாட்டடா வீரமொடு விங்கந்தானும், தேனென்ற கார
மொடு வொன்றாய்க்கட்டி. சிவசிவா இதுக்கிரட்டிக் கெந்திகுட்டே.

கூட்டினன்றாய் பொடித் துமிகக் குப்பிக்கேற்றிக் குணமாகமண்
சிலை வலுவாய்ப்பூசி, நாட்டியே முன்போலே எரித்துவாங்கி நல்ல
பத மறியவென்றால் சலகைபோடு, மாட்டியதோர் சலகைமுனை
வெருத்திதானால் மார்க்கமுடன்தானெடுத்து ஆனைவத்து, நாட்.
முகமாய்க் குப்பியைநீ யுடைத்தப்பார்க்கத் தங்கவிறமானசெந்தா
மாமே. 995

பாரப்பா செந்தூரம் பனைவெல்லத்தில் பக்குவமாய்க் குன்றி
யிடை கொண்டால்மைந்தா, ஆரப்பா வுனக்கேடு சொல்லப் போறே
ன் ஆகார தேகம்வச்சி காயமாகும், தேரப்பா பணவிடைதான
தேனிற்றொண்டால் சிவசிவா மேகமென்ற தெல்லம்போகும், கே
ரப்பா ஜலவிஷங்கள் குஷ்டரோகம் நிகலில்லா நீரிழிவு நீங்கிப்
போமே. 996

போமடா னுவுத்திரமுங் கண்டமலை பொல்லாத குண்மமொடு
பாண்டீந்திரும், நாமடா தேரஷமொடு காசம்போகும் நழுக்கான
முலமுத லண்டவாதம், தாமடா குதிலாதம் நடுக்குவாதம் சமர்த்
தான வாதமதிற் பச்சைவாதம், ஆமடா பித்தமென்ற தெல்லம்
போகும் ஆகார கருவங்க மதிகந்தானே. 997

தானென்ற செந்தூரத் தொழிலைக்கேளு தப்பாமல் நூற்றுக்கு
வொன்றுபோட்டால், மாணென்ற வெள்ளியிலே நூறுமாற்று மக
த்தான செம்பதிலே அன்பதாகும், தேனென்றவெள்ளிசெம்பிலிரு
நூறாகும் தெவிட்டாத குடவனிலே என்பதாகும், ோனென்ற
குருவமுளர் செந்தூரத்தைக் குறிப்புடனெகொண்டவரே குருவா
ம்பாரே. 998

குருவான சற்குருவைக் காணவேணும் குணமாக நந்தி தனைப்
பணியவேணும், உருவான வருவறிந்து வண்ணவேணும் உண்மை
மயுள்ள சத்திசிவமகாணவேணும், திருவான மலரொளியைப் போ
ற்றவேணும் தெவிட்டாத மதியமுதல் கொள்ளவேணும், தருவான
கற்பகத்தைப் பூசையண்ணிச் சதாகாலம் பூணத்திற் சாரம்கனி
ல்லே. 999

தாம்பிரச்செந்தூரம்.

நிலவேன்ற நிகைதனிலே நின்றுகொண்டு நிகைவாகக் குருபகத்
திற்பூண்டிக்கொண்டு, கொல்லென்ற தாம்பிரச்செந்தூரம்பண்ணித்
தருவமுடன் கொள்வதற்கு விபாங்கேளு, தெல்லென்ற தூட்ட தனை
ராவிக்கொண்டு திறமாகப் பழச்சாற்றி லூறப்போட்டு, கல்லென்ற
சுண்ணீர் விட்டுவென்றாய்க் கனிம்பறவே கழுவிவிடு கசடுபோச்சே.

போச்சென்று தாழ்ப்பாப் பொடிதானென்று புதுமையுள்ள
தங்கமொன்று ரசத்தானென்று, நீச்சென்ற தாளகமும் வீரமொ
ன்று நிலைத்ததொரு லிங்கமொன்று நாகமொன்று, பாச்சென்ற கல்
வமதி லேழும்போட்டுப் பக்குவமாய்ப் பழச்சாற்று ஸாட்டிநன்
றாய், ஆச்சென்று கல்வத்தில் நன்றுயாட்டி ஆகார ஓட்டிப்ப செ
ந்திகுட்டே. 1001

கூட்டியே பழச்சாறும் பொடிதலையின்சாறும் குணமாக விட்
டுநன்று மைபோலாட்டி, ஆட்டியே வழித்தெடுத்துக் காயப்போ
ட்டு அப்பனே பொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேற்றி, காட்டிகமாய் மண்
சிலை வலுவாய்ச்செய்து சமர்த்தாக முன்போலே மெரித்துவாங்கு,
நாட்டியே ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு நன்மைபுள்ள செந்தூபதிகந்
தானே. 1002

தானென்ற செந்தூரம் பதனம்பண்ணித் தன்மையுட னீசான்
யம் பூசசெய்து, தேனென்ற தேனதிலே பனவிகைதான்கொண்
டால் தீராத குண்மமுதல் குஷ்டந்தீரும், வானென்ற மேகமொடு
கிரத்தீதும் வகையான பீலிகையு பகோதாமுந்தீரும், ஊனென்ற
மூலமுதல் கண்டமலை உள்மூலம் பிறமூல மொழிந்துபோமே.

மாத்தினை.

ஒழியாம லிருப்பதற்கு மாத்தினைதர னென்று உத்தமனே
கொல்லுகிறே நன்றுய்க்கோரு, வழியான அபக்பார்த்தச் செந்தூர
மொன்று மார்க்கமுள்ள நாகசெந்தூரமொன்று, கெளியாத தாளக
செந்தூரமொன்று நேரானதாம்பிரச் செந்தூரமொன்று, அழியாத
வங்கசெந் தூரமொன்று அப்பனே ஐந்துமோ ரிடையாய்வாக்கே.

வாங்கியே கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு மகத்தான முலைப்பாறும்
பழத்தின்சாறும், பாங்குடனே மெண்டுநிறை ஒன்றுய்ச் சேர்த்துப்
பக்குவமாய்க் கல்வத்தி லாட்டும்போது, நாங்கியே திரிட்டு மூன்
றுமொன்றுய் சரியிடையாய் செந்தூரம் தன்னிற்சேர்த்து, ஆங்கு
கொண் டேயரைப்பா யாறுநாஸ்தான் அதின்பிறகு மத்தஞ்சாறத
னிஸ்வரே 1003

வார்த்துநன்று யாறுநா ளைத்தபின்பு மார்க்கமுடன் வழித்
துமாத்தினைஎன்செய்து, பார்த்துநன்றுய் விழுவலர்த்தி கைத்துக்
கொண்டு பக்குவமாய்ப் குணங்குறிக ளறிந்துகொண்டு, காதலமிக
அனுப்பான மறிந்துசெய்தால் காணாம லோடிவிடுஞ் சுவாச தோ
ஷம், சாற்றுகிறேன்கலிக்கமொன்று சொல்லக்கோரு நன்மனைதத்
தானறிந்து தனதாய்நிலே. 1006

கலிக்கம்.

தனதான இரம்புடனே திரிகடுகூட்டித் தன்மையுள்ள இரா
ம்பதுவுகூட்டச்சேர்த்து, மனதான வானமொன்று எட்டுக்கொ
ன்று மாட்டுவாய் கல்வத்திற் பழச்சாறிட்டு, உனதான அபிங்க
ட்டி நன்றாயாட்டி ஊமத்தஞ்சாறதனி லொருநாளாட்டி, கனதான
கயிறுபோ ஹருட்டி ஊமந்தா கற்றில்லா விடம்பார்த்துக் காய
வைவே.

1007

வைத்துநன்றுப்க் காய்த்தபின்பு எடுத்துக்கொண்டு வரிசையு
டன் சொல்லுகிறே னன்றுய்க்கேளு, கைத்தொரு முலைப்பாலா
லுரைத்துநாவில் கண்ணிலிடச் சாலசன்னிகாணுதேதும், மெய்த்த
கிளருத்திரகளை மாத்திரைவைத்து வேணபடி வயித்திபந்தை விரு
ம்பிச்செய்தால், வைத்ததொரு சாத்தியம்சாத்தியமென்றும் நன்
ருகத் தீருமடா நலமாம்பாரே.

1008

வேறுகலிக்கம்.

பாரப்பா கலிக்கமொன்று சொல்லக்கேளு பக்குவமாய்த் திரி
கடுகு கூரிசுகத்தம், கோப்பா கூரிதாரமித்தப்போடு நினைவாககோ
கண்புஞ்சாரியாய்த்தூக்கி, காரப்பா பவளமது நாலுக்கொன்று ஒரு
வான பழச்சாற்று வைத்துஊமந்தா, தீரப்பா கயிறுபோல் தாட்
டிக்கொண்டு சிவசிவா நிழலுலர்த்திப் பதனம்பண்ணே.

1009

பண்ணியதோர் கலிக்கமாத் திரைபைமந்தா பக்குவமாய்ச்
செய்துநனிலை பதனம்பண்ணி, உண்ணியேமுலைப்பாலாற் கண்ணில்
த்தி உகதியுள்ளஐன்னிமுதல் விஷங்கன்போகும், நண்ணியதோர்
குளிர்க்குமும் நாடாதேதும் நலமில்லா நெஞ்சடைப்பு முறசையோ
கும், புண்ணியனை மழுவான கலிக்கமப்பா புனிதமுடன் பதனம
தரமி வைத்துப்போற்றே.

1010

போற்றப்பா நீர்தோஷம் கபாலகுலைப் புனைச்சலென்ற கண்
புனைச்சல காதுமந்தம், பார்த்தப்பா மூக்கடைப்பன் கண்டமாலை
பவத்திராமகோதாமுங் குஷ்டங்குன்மம், ஆற்றப்பா போவதற்கு
மருந்துகொல்லேன் அனபான சாதிக்காய் சாதிபத்திரி, மாற்றப்
பா மதுரமதி விடையமோமம் மகத்தான திரிகடுகு சீனங்கூட்டே.

கூட்டியே சரியிடையாய் வாங்கிக்கொண்டு குணமாகச் சூணி
த்து முப்பூச்சேர்த்து, நாட்டியே தேனதிலே கொண்டால்மந்தா
நலமாக நான்சொன்ன வியாதிதீரும், தேட்டிலே யிற்றாலைத் தேட
வேணுந் திறமாகப் பனிரண்டுங்காக்கவேணும், தாட்டிகமாய்க் கற்
பமதைக் கொள்ளவேணுந் தனதான புரணத்தை மருவிப்பாரே.

பாப்பா பூனமம் பச்சபச்ச பகாதே பச்சதனைப்
பதிவாய்ப்பார்க்க, ஆப்பா அறிவர்கள் காரகம் அம்பத்தின்
தரிசனத்தை மார்தாண்காண்பார், தேப்பா மனதறிவால் தேறிக்
கொண்டு தெவிட்டாத பூனத்தைப் பணித்தால்கமத்தா, கோப்
பா மதுராசஞ் சொல்கும்பாரு கினைவாக அமுதமகைப் பாளம்
பண்ணை. 1013

காயா திகற்பமுண் ணும்பக்குவம்.

பண்ணப்பா காயாதி கற்பங்கொள்ளப் பக்குவத்தைச் சொல்
விறேறன் பண்பாய்க்கேளு, விண்ணப்பா ஆசியந்தகமென்கூட வின
ங்குறி பொருளதனை விரும்பிக்கேளு, நண்ணப்பா அமுதகற்பம்
அகாரபீடம் நடுவான போதமடா மார்தான் காண்பார், உண்ணப்
பா அகாரமென்றபொருளைக்கேளு உறுதியுள்ள புகழ்தியனை யுண்
மைதானே. 1014

தானென்ற அகாரமடா கிடைத்த தன்மைமற்ற விதநீர்
தன்னீராகக், தானென்ற விந்தநீர் தன்னீரென்கித் துறையுடைய
திசத்தி கொண்கொண்பார். கொணென்ற குருபதத்தில் மகாமகை
த்தக் குணமாக கொண்குமமுடையணி, தானென்ற தாய்க்கொண்க
க்கும்பகத்தேறின்கூட நன்கிடைத் தெவிட்டுவது உறுதியாகே 1015

ஆப்பா அறிதியை உறுதியாக அப்பனை கொண்கிவிட மண்
டலத்தான், நாமப்பா வாதபித்த சேந்துமத்தினுலே காரகம்
விபாதினெல்லாம் நாடாதோடும், போமப்பா நகாயோடு திணையும்
போகும் போல்வாத திரோதகையின் மார்க்கையோகும், தாமப்பா
நந்தியொளி பிரகாசக்குந் தயவாகப் போகும்வெகுதன்மைதானே.

தானென்ன கீழ்ப்பன்ன கொண்டுமொன்று தடைபில்லா மனதா
க இருந்தாயாலும், கொணென்ன குருவென்ன கீழேயாகும் குண
மான மனதுறுதி யானதாலே, ஆணென்னப் பெண்ணென்ன ரு
ண்டுமொன்று அகார மனதடங்கி அறிவிந்சேர்ந்த, கொணென்ன
வந்ததொரு விந்தநீரைத் தெவிட்டாமற் கொண்டுமது கற்பங்
கேளே. 1017

கோப்பா நடுவான அகாரந்தொட்டுக் குணமபுட னடிமான
உகாரங்கேளு, நாளப்பா உகாரமென்ற அடிதானமூலம் நாமான
மூலமென்று லார்தான் காண்பார், கோளப்பா கொண்குறிக்கி நா
தம்நாதங் குருவான மவுனமதைக் கூறப்போமோ, நாளப்பா நா
தமென்ற சருகுவாங்கி மைந்தனே தினந்தோறும் பூசிப்பாயே.

பூசிப்பாய் நாதமென்ற சருகுவாங்கிப் புழுவாக கோகபூ வக
மும்பண்ணி, கோசிப்பாய் கும்பகத்தில் மனைதொட்டி கினைவாக
மனதுறுதி யாகக்கொண்டால், ஆசிப்பா வசிப்பா வழத்திப்ப

அமுத்திமிசப்பார்க்கையிலேயருளேதோன் றும், வாசிக்குமுயிரான
வுகாரந்தன்னை வரிசையுடன் பூசிக்கும் வகையைக்கேளே. 1019

பூசிக்கும்வகை.

கேளப்பா உணதயாதி சிவத்தைப்பூசி கெணிதமாய் மதியம
இல் போசனமேசெய்து, நாளப்பா மாலைதனில் உகாரதிட்சை நன்
மையுள்ள சத்தகையரீ பூசையண்ணு, தாளப்பா மூலமுத லாருதா
ரந் தான்கடந்து மேலான சுழினைக்குள்ளே, ஆளப்பா அண்டபகி
ரண்டமெல்லாம் அகரா அகாரமுடன் உகாரந்தானே. 1020

தாளப்பா உகாரமென்ற சத்தினைத் தன்மையுடன் மண்டல
மே பூசித்தாக்கால், தேனப்பா அமுர்தாசங் கனிந்துகாணும் சிவ
சிவா அமுதாச மந்தமாகும், பேணப்பா உகாரமென்ற அமுத
ாசந்தன்னைப் பிலத்தபுத்தி யறிவதினாற் பேணிப்பார்த்து, ஊணப்
பா மூலமதில் பேசகமேயண்ணி உம்மெனவே நடுவரையில் பூசகமே
செய்யே 1021

செய்யப்பா நடுவரையில் பூசகமேசெய்து திடமாக மேல்மூல
ஞ்சேர்த்துக்கொண்டு, பையப்பா கும்பகத்திற் பற்றிப்பாரு பருதி
மதி சுடொளியில் பகுந்தேறில்லு, கையப்பா தடவுவது போலே
மக்காள் சுருவான சத்தியைரீ கருத்திலவைத்தால், மெய்யப்பா வு
னதுசெடம் வலுத்துப்போச்ச மேதினியிற் சித்தனென்ற பேருமா
ச்சே. 1022

ஆச்சப்பா சித்தனிலே அதிகசித்தன் ஆகியென்ற மூலமதை
யறிந்ததாலே, போச்சப்பா நடைதிரையும்நமனுமில்லை பொன்போ
லே பூரணமரந் தேசமாச்சு, பாச்சப்பா வரசியைரீ வாசிகண்டு பக்
குவமாய் மதியைமெள்ள ரவியிற்சேரு, காச்சப்பா பஞ்சமுகாக்
கினியினுலே கருத்துறவே செடத்தைமெள்ளக் காய்ச்சுகாய்ச்சே.

காச்சதற்கு அக்கினியில் கருவைச்சொன்னேன் கருத்துறவே
சிவபூசை நன்றாய்ச் சொன்னேன், பாச்சதற்குச் சத்தியுட பூசை
சொன்னேன் பத்தியுடன் பகுத்தறியாப் புத்திகொண்டு, மூச்சதற்
கு முன்னிலைதான் பீடமாகும் முனையான சுழிமுனையே வகாரபி
டம், பேச்சதற்குபேசதற்கு நாவேயில்லை பெருமையுடன் சத்திசிவ
பூசைகேளே. 1024

சத்திசிவபூசை.

கேளப்பா சத்தியென்ற உகாரந்தன்னில் கிருபையுள்ள அகா
ரமென்ற சிவத்தைநாட்டி, நாளப்பா தினம்பார்த்து நமசியென்
றோது நன்றாக சிவசத்தி பொன்றும்பாரு, வாளப்பா உகாரமுடன்
அகாரஞ்சேர்த்து மார்க்கமுடன் நமசியென் றருவேசெய்து, கோ

எப்பா வாராது மண்டலமே செய்தால் குடிமென்ற தேகவச்சி
காயமாமே. 1025

காயமது பிழத்துதடா கற்போல்மைந்தா காயாதி பற்பமெ
ன்ற தேகமாச்சு, தேயமுடன் சத்திசிவ பூசையாலே கிடைத்துதடா
ஐந்துருவும் நீங்காமற்றான், காயமென்ற ரகசியைப் மாற்றிப்போ
ச்சு மகத்தானதேகமது வலுத்துப்போச்சு, தேயுமது மதிதானு
தேய்ந்துதேய்ந்து திறமான ரகியதுவு மொளியுமாச்சே. 1026

மூச்சப்பா பரமவெளி கண்கொள்ளாது அகரா சோதியிலே
அதிகசோதி, மூச்சப்பா வோடாது முன்பின்னாக முக்கியமுடன்
பண்ணிரண்டு மடங்கும்வீட்டில், பாய்ச்சப்பா மூலமென்ற அனலை
தாண்டிப் பக்குவமாய் ரோசகபூ ரகமும்பண்ணி, காய்ச்சப்பா பஞ்
சமுகாக் கிணியிலின்று கருத்துறவே கும்பகத்தில் தீபமேற்றே.

ஏற்றப்பா தீபமது என்னசொல்லேன் ஏகத்த மானதொரு
ஏகதீபம, போற்றப்பா தூண்டாத தீபத்தன்னைப் புத்தியனதொன்
றுசுப் பொருந்திவின்று, காத்தப்பா சத்திசிவ பூசைபண்ணிக் கமல
மல ரமுதமதைக் கருத்தாய்க்கொண்டு, காத்தப்பா வோடாத மல
ரைக்கொண்டு தயவான மனோன்மணியைப் பூசைபண்ணே.

மனோன்மணிபூசை.

பண்ணப்பா மனோன்மணியைப் பூசைபண்ணப் பக்குவத்தைச்
சொல்லுகிறேன் பண்ணாய்க்கேளு, பண்ணப்பா அகராமுடன் உடா
ரங்கட்டி நலங்காமல் நசிமசிபென்று குலைசெய்து, விண்ணப்பா
தானோக்கி மகாரத்தனை மேவினதால் பாரபாத்தி மனோனியை
ணும், பண்ணப்பா மனக்கண்ணுற் கசித்துபாரு கமலமென்ற ஆசா
த்தெண்ணி தழ் காண்பாரே. 1029

காணப்பா இதழறித்து பூசைபண்ணக் கனியுமடா அமுதமது
கசித்துபாயும், பேணப்பா அமுதமதை பூசைபண்ணப் பெரிதான
மனோன்மணிதான் பிரகாசிப்பான், ஊணப்பா மனோன்மணியின்
பிசங்கேளு உம்மெனவே சிங்கென்று வருவே செய்தால், பேணப
பா மகாமென்ற அண்டத்தோணும் பெரிதான அண்டமது பரம
தாமே. 1030

பரத்தின்பூசை-காயா திகற்பம்.

மூம்பா சத்திசிவ பூசைசொன்னேன் அகரா பாத்தினுட
பூசைகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் சத்தியொன்று நலமான
சிவமொன்று பார்தானென்று, தாமப்பா மூன்றுக்கும்விபங்கே
ளு சத்தியென்றடகாரமது காரமாச்சு, காமப்பா சிவமென்ற அகா
ரந்தானும் கருவான விற்துமென்ற காரமாச்சே. 1031

ஆச்சப்பா மகாமென்ற யகாரந்தானும் அப்பனே பரமான்
 ஞண்டமாச்ச, காச்சப்பா காமுடன் சாரம்மென்றும் கருவாக விக்
 றுமுட நகமமாச்ச, பாச்சப்பா நகமத்தில் விந்துசேர்ந்து பதினா
 ளத் தெனிலிற்றுத்து பதனம்பண்ணி, போச்சப்பா வென்றவிக்
 றுண்டத் தன்னைப் பேணியே கல்வமத்தில் நொறுக்கிக் கொள்ளே.

கொன்னப்பா காதுவித்து தெனில்ததண்ணீர் கடர்மையுள்ளபழ
 ச்சாமென்ற நிதற்குநாமம், கல்லைப்பா வென்றக்கல் அண்டத் தன்னைக்
 கைமுறையாய் நன்றாக ஆட்டிப்பாரு, நல்லைப்பா ஆட்டியே பார்க்
 கும்பியாது நலமான மெழுநாது மண்டந்தானும், கல்லைப்பா அண்
 டமென்ற மெழுநுதன்னை சிவசுவா தானுருட்டி வட்டிப்பண்ணே.

பண்ணியதோர் வட்டத்தைக் காயப்போட்டு பங்குலமாய்க்
 காய்த்தபின்பு ஆமந்தாகேரு, உண்ணியே காரோட்டில் வைத்தமை
 க்தா உலாக மன்கில் வறுவாய்ச்செய்து, புண்ணியனே ரீசானம்
 பூசைசெய்து பவிதமுடன் காலையென்ற புடத்தைப்போடு, தன்
 விமைவாய் நீரிமது தவளம்போலாகு சதாநந்தி யானதொரு பற்
 பத்தானே. 1034

தானென்ற பற்பமதுக் கிளைதானிலை தன்மையுள்ளபற்ப
 மிதுக்குமீடோ, ஊடுவன்ற கார்த்தத்தின் செந்தூரந்தான் உற்றப்
 பா நிதற்குக்க ருண்டோ ஐயா, கோனென்ற பூபதியு மிதற்கு
 மீடோ கொடிதான மாத்திரை விதற்குமீடோ, தேனென்ற பற்
 பமது ஆடுவித்தை சிவசுவா காயாதி கற்பமாகே. 1035

ஆமப்பா பற்பமதின் பண்ணிடதா னெடுத்த அமுதமென்ற
 தேனத்தின் அமுத்திலுயர்க்கா, காயப்பா சென்றுகிளை மேல்முறைத்
 தானில் கிளையுயர்க்கி வித்து கலவக்கா, காயப்பா கண்ணிலைய
 த்தான்கலவக்கா சகாமாச சேகரத்தப் பூசையெடுப்பது, கை
 மப்பால் விமைவகந்தீர் கும்பறதேவின் த அருகையுடன்பற்பமதை
 ப்பூசையெடுப்பது. 1036

பூசையெடுக்க மாந்தரது பாக்ககொண்டு பூணத்தைப் பற்றி
 மன தறிவாவின்றும், சேகமுள்ளமன தாறியாகுமாரும் நிஷ்டை
 யிலே தஷ்டைக்கையோள்காணும், பாணையென்ற பரிபாஷை பண்
 வாய்க்காணும் பங்குலமாய் கற்பூரத் திபந்தோணும், ஆசையென்ற
 தாதிடகை காரந்தோன் னும் அகமா இன்னமொரு கற்பங்கேளே.

பூணகற்பம்.

கோப்பா ஆடுவென்ற பூணத்தைப்பற்றிக் கிருபையுட னுத
 விக் து கொள்ளுய்க்காண்டு, வாளப்பா பிங்காநிற்பதனம்பண்ணி மக
 த்தான செய்கால் கலாத்துக்கொண்டு, கோளப்பா வாசாமல் ரவி

பில்வைக்க குறுகின்றாய் வற்றியபின் மைந்தா மைந்தா, ஆளப்பா
யிப்படியே பத்துமுறைகாய்ச்ச அப்பனே சசடற்று நீறிப்போமே.

நீறிப்போ மதுபடியும் பத்துமுறை காய்ச்ச நிச்சயமாய் நீறி
பது பற்பமரகும், சுறியே நீறினதோர் பற்பந்தனைக் குணமாகக்
குண்டலியைக் கண்டுபோற்றி, வாரியே பீங்காந்தன் பாணிதன்
னில் மார்க்கமுடன் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி, தேறியேமன
தறிவால் பூனத்தைப்பற்றி சிவசிவா ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்யே.

செய்யப்பா சும்பகத்தில் மனதைவைத்து செயமான பற்பம
தில் பணவிடைதா னெடுத்து, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சற்கு
ருவைப்பற்றி மேலானபற்பமது கொண்டால்மைந்தா, பைப்பா
தேசமது வலுத்துப்போரும் பாரதனில்வெகு கோடிகாலம்வரமும்,
ஆயப்பா வென்றசொல் கன்றுபோரும் அரகா மவுனமென்ற
அமுதமாமே. 1040

அமுர்தாசகற்பம்.

ஆமப்பா அமுதாச கற்பமொன்று அன்பான புலத்திபனே
சொல்லக்கேளு, தாமப்பா அடிமுடியு மொன்னுச்சேர்த்து சமர்த்
தாசப் பாண்டத்தி விட்டுக்கொண்டு, நாமப்பா குழித்தயிலம் நன்
ருய்வாங்கி நன்றாகக் குப்பிதனில் பதனம்பண்ணி, தாமப்பா ரவிபீ
சம் பொழுத்துள்ளிட்டு கமலமென்ற பீங்கானில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர் தயிலமதைப் பணவிடைபெடுத்தப் பத்தியுட
னிருப்போமுது மண்டலந்தான்சொன்ன, உன்மீயதோர் விபாதிப
ல்லா மொழிந்தபோரும் உத்தமனே யாக்கைதனில் சட்டைதன்
றும், நன்னயமாய் தேசமதிற் காந்திமீறி ரவிபோல வெளிவிசம்
நாட்டங்காணும், புண்ணியனே அமுதாச தேசமாகும் புத்தியிக
வுண்டாகும் புனிதமாமே. 1042

மேருகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமோரு கற்பக்கேளு துண்டிமாரு புவாதா
வைவாங்கி, போமப்பா கல்லூலி லிருப்புக்கொண்ட புத்தியுடன்
மைபோலே யிடித்துக்கொண்டு, தாமப்பா சிறிதீர் மைந்தக்
சொண்டு தப்பாமல் மதுதினத்தி விடுத்துப்போய், தாமப்பா பத்
துமுறை யிப்படியேபண்ணி நன்றாகவிழுத்தி துலாந்திடாமே.

உலர்த்திசென்றாய் முன்போல யிடித்துத்தோண்டி உத்தமனே
ரவிமுதத்தில காயப்போடு, சுழித்துயிக நன்றாகக்காய்ந்தபின் புசுரு
க்காக வுளிலிட்டு மைபோலாக்கி, ஜெலத்திலிட்டு நன்றாகக் கரைத்
தாரியுந் தெளியவைத்துத் தெளிவிருத்தி ஜலத்தைவாறு, யிலத்தட
னிப் படியபத்து முறைபண்ணி பேணியே ரவிமுதத்தில் காயப்
போடே. 1044

பில்வைக்க குறுகின்றாய் வற்றியபின் மைந்தா மைந்தா, ஆளப்பா
யிப்படியே பத்துமுறைகாய்ச்ச அப்பனே சசுடற்று நீறிப்போமே.

நீறிப்போ மதுபடியும் பத்துமுறை காய்ச்ச நிச்சயமாய் நீறி
பது பற்பமரகும், சுறியே நீறினதோர் பற்பந்தனைக் குணமாகக்
குண்டலியைக் கண்டுபோற்றி, வாரியே பீங்காந்தன் பாணிதன்
னில் மார்க்கமுடன் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி, தேறியேமன
தறிவால் பூனத்தைப்பற்றி சிவசிவா ரேசபூ ரகமுஞ்செய்யே.

செய்யப்பா சும்பகத்தில் மனதைவைத்து செயமான பற்பம
தில் பணவிடைதா னெடுத்து, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சற்கு
ருவைப்பற்றி மேலானபற்பமது கொண்டால்மைந்தா, பைப்பா
தேசமது வலுத்துப்போரும் பாரதனில்வெகு கோடிகாலம்வரமும்,
ஆயப்பா வென்றசொல் கன்றுபோரும் அரகா மவுனமென்ற
அமுதமாமே. 1040

அமுர்தாசகற்பம்.

ஆமப்பா அமுதாச கற்பமொன்று அன்பான புலத்திவனே
சொல்லக்கேளு, தாமப்பா அடிமுடியு மொன்னுச்சேர்த்து சமர்த்
தாசப் பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு, நாமப்பா குழித்தயிலம் நன்
ருய்வாங்கி நன்றாகக் குப்பிதனில் பதனம்பண்ணி, தாமப்பா ரவிபீ
சம் பொழுத்துள்ளிட்டு கமலமென்ற பீங்கானில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர் தயிலமதைப் பணவிடைபெடுத்தாய் பத்தியுட
னிருபொழுது மண்டலந்தான்சொன்ன, உன்மீயதோர் விபாதிப
ல்லா மொழிந்தபோரும் உத்தமனே யாக்கைதனில் சட்டைதன்
றும், நன்னயமாய் தேசமதிற் காந்திமீறி ரவிபோல வெளிவிசம்
நாட்டங்காணும், புண்ணியனே அமுதாச தேசமாகும் புத்தியிக
வுண்டாகும் புனிதமாமே. 1042

மேருகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமோரு கற்பக்கேளு துண்டிமாரு புவாதா
லையவாங்கி, போமப்பா கல்லூலி லிருப்புக்கொண்ட புத்தியுடன்
மைபோலே யிடித்துக்கொண்டு, தாமப்பா சிறிதீர் மைந்தக்
சொண்டு தப்பாமல் மதுதினத்தி லிடுத்துப்போய், தாமப்பா பத்
துமுறை யிப்படியேபண்ணி நன்றாகவிழுத்தி துலாந்திடாமே.

உலர்த்திசென்றாய் முன்போல யிடித்துத்தோண்டி உத்தமனே
ரவிமுதத்தில காயப்போடு, சுழித்துயிக நன்றாகக்காய்ந்தபின் புசுரு
க்காக வுளிலிட்டு மைபோலாக்கி, ஜெலத்திலிட்டு நன்றாகக் கரைத்
தாரியுந் தெளியவைத்துத் தெளிவிருத்தி ஜலத்தைவாறு, யிலத்தட
னிப் படியபத்து முறைபண்ணி பேணியே ரவிமுதத்தில் காயப்
போடே. 1044

யில்வைக்க குறுகின்றாய் வற்றியபின் மைந்தா மைந்தா, ஆளப்பா
யிப்படியே பத்துமுறைகாய்ச்ச அப்பனே கசடற்று நீறிப்போமே.

நீறிப்போ மறுபடியும் பத்துமுறை காய்ச்ச நிச்சயமாய் நீறி
யது பற்பமரகும், கூறியே நீறினதோர் பற்பர்த்தனைக் குணமாகக்
குண்டலியைக் கண்டுபோற்றி, வாரியே பிங்காந்தன் பாணிதன்
னில் மார்க்கமுடன் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி, தேறியேமன
தறிவால் பூனத்தைப்பற்றி சிவசிவா ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்யே.

செய்யப்பா கும்பகத்தில் மனதைவைத்து செயமான பற்பம
தில் பணவிடைதா னெடுத்து, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சற்கு
ருவைப்பற்றி மேலானபற்பமது கொண்டால்மைந்தா, பையப்பா
தேகமது வலுத்துப்போரும் பாரதனில்வெகுளோடிகாமைவரமும்,
ஐயப்பா வென்றசொல் லகன்றுபோரும் அகரா மவுனமென்ற
அமுதமாமே. 1040

அமுர்தாசகற்பம்.

ஆமப்பா அமுதாச கற்பமொன்று அன்பான புலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, தாமப்பா அடிமுடியு மொன்றுச்சேர்த்து சமர்த்
தாசப் பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு, நாமப்பா குழித்தயிலம் நன்
றாய்வாங்கி நன்றாகக் குப்பிதனில் பதனம்பண்ணி, தாமப்பா ரவிபீ
சம் பொறுத்துள்ளிட்டு கமலமென்ற பிங்கானில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர் தயிலமதைப் பணவிடைபெரித்தப் பத்தியுட
னிகுபொழுது மண்டலந்தான்கொள்ள, உன்னியதோர் விபாதிப
ல்லா மொழிந்தபோரும் உத்தமனே பாக்கைதனில் சட்டைதன்
றும், நன்னயமாய் தேகமதிற் காந்தியீறி ரவிபோல வெளிவிசம்
நாட்டங்காணும், புண்ணியனே அமுதாச தேகமாகும் புத்தியிக
வுண்டாகும் புனிதமாமே. 1042

மேருகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொரு கற்பங்கேளு ஆண்டுமொரு சுவாதகா
யைவாங்கி, போமப்பா கல்லூலி ல்குப்புக்கொண்ட புத்தியுடன்
மைபோலே யிடித்துக்கொண்டு, தாமப்பா சிறிதீழ் மறைத்துக்
கொண்டு தப்பாமல் மறுதினத்தி லிடித்துப்போய், தாமப்பா பற்
துமுறை யிப்படியேபண்ணி நன்றாகவீழுக்கத்தி லுலாத்திடாமே.

உலர்த்தினன்றாய் முன்போல யிடித்துத்தோண்டி உத்தமனே
ரவிமுக்கத்திக காயப்போடு, சுழித்துமிச நன்றாகக்காய்த்தயின்புகரு
க்காக வரலிலிட்டு மைபோலாக்கி, ஜெலத்திலிட்டு நன்றாகக் கரைத்
தாயிந் தெளியவைத்துத் தெளிவிருத்தி ஜலத்தைவாறு, பிலத்தட
னிப் படியத்து முறைபண்ண பெணியே ரவிமுக்கத்தில் காயப்
போடே. 1044

போட்டுநென்று யுலர்த்திமிகக் காய்ந்துதானால் புனிதமுடன்
மாப்போலே யிடித்துக்கொண்டு, நாட்டமுடன் வடிகட்டி மேருக்
கேற்றி நடராஜர் சக்கரத்தை நன்றாய்க்கீறி, தாட்டிகமர் யதின்மே
லே மேருவைத்து சமர்த்தாக ஈசானம் பூசைபண்ணி, வாட்டமில்
லா மலரொளியில் மனதைவைத்து மகத்தான மேருவைநீ பதனம்
பண்ணே. 1045

பதனமதாய் மேருவைநீ வைத்துப்போற்றி பாபாமாந் கே
சரத்தில் மனதைவைத்து, சதமாகரேசகபூ ரகமும்பண்ணி தன்மை
யுடன் கும்பகத்திற் சார்ந்துநின்று, மிதமாகப்பணவிடைதா னெடு
த்துமைந்தா மிஞ்சாமல் தண்ணீரிற் கொண்டாயானால், அதமான
தேகரது வச்சிரம் போலாம் அப்பனே மண்டலத்திற் சட்டை
போமே 1046

போமப்பா நகாதிசையு மொழிந்துபோகும் பொன்போலே
தேகமுமாய் புத்தியுண்டாம், தாமப்பா போதைவெண்ண சொல்லப்
போதேன் தயவாகப் போதைவெகு தன்மையாகும், தாமப்பா வா
சியது அடங்கும் வீட்டில் தானென்ற பேர்போச்சு அரந்தானாச்சு
ஆமப்பா ஆதவகை பேறுதற்கு அரகராவசியது அடங்கும்பாரோ

பாபப்பா வசியபன்னி ரண்டுந்தானும் பக்குவமாயுள்ளடங்கிப்
பணியுமப்பா, போப்பா சுழிமுனையுந் தலக்கமாகும் நெறியுடனே
கற்பூரதீபம்வீசும், தோப்பா தீமதில் நின்றுகேறி சிவசிவா பூண
த்தைத் தினமும்நோக்கி, காரப்பா ஆயிரத்தெண்ணி தலைமுப்பற்றி
கசிந்துவரு மமுதமது கசிந்துகொள்ளே. 1048

கொள்ளப்பா ஞானத்தைத் தினமும் கொண்டால் கொமதா
ன அலமிருத்தின் குடிலம்போகும், அல்லப்பா கொல்லுனே மண்
டலமுன்னுனால் அப்பனே வயதுமா யிரமுமாகும், நல்லப்பா வரு
ஷமது கொண்டால்மைந்தா நலமானவயதுபதி னாயிரந்தான், சொ
ல்லப்பா மனந்தேறி சதாகாலங்கொள்ள சிவசிவா வயதுசொல்ல
முடியாதெண்ணே. 1049

எண்ணவே ஞானத்தைத் தயிலத்தோடே ஏகமா யொன்றுக்
கிப் பதனம்பண்ணி, முன்னவனைத் தான்பணிந்து பணவிடைதான்
கொள்ள முதுமையுள்ள தேகமது வலைவயதாகும், உண்ணையிலே
சுழிமுனையில் மனதைவைத்து உம்மெனவே கும்பித்து ரேசகமே
பண்ணி, நன்னயமாய்ப் பூணத்தைப் பூசுமேசெய்ய நளினமதாய்
தேகவச்சிரக் காயமாமே. 1050

ஆமப்பா தேகவச்சிரக் காயமாகும் அப்பனே ஆதியந்தமறை
விற்காட்டும், தாமப்பா கெவுணாச தேகமாகுஞ் சதாசிவ மாய்ப்
பூணத்தைச் சார்ந்துநிற்கும், போமப்பா அண்டவரை உயர்த்துக்

கும் போக்கான அஷ்டமா சித்துமாதம், நாமப்பா சொல்லுகிறே
மின்னமொன்று நலமான வல்லாரைச் சூரணத்தைக்கேளே.

வல்லாரைசூரணம்.

கேளப்பா வல்லாரைச் செடிபூண்டல்ல கெணிதமுள்ள திங்க
னிலே ஆறுந்திங்கள், நாளப்பா தினம்பார்த்து வல்லாரை வாங்க
நாமொன்று சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு, ஆளப்பா வெல்லம
தில் விபீசஞ்சேர்த்து அப்பனை பிசைந்துருட்டி மன்பாய்க்கொ
ள்ளு, வாளப்பா விதனமின்றி வல்லாரைவாங்கி மைந்தனே விழு
கத்தி ஓலர்த்திடாயே. 1052

உலர்த்திமிக நன்றாக வாலிந்தாக்கி வந்தமனே தானிடித்துத்
துளதாக்கி, கல்வத்திம்மிகத் தான்போட்டுக் காடிவார்த்துக் கரை
த்துநன்றாய் விழுகத்திற் காயப்போட்டு, செலத்திம்மிக வுறிநன்
ருய்க் காய்ந்தபின்பு சிவசிவா மறபடியும் காடிவார்த்து, பிலத்து
டனே யிப்படியே பத்தமுறை காய்ந்தால் பிசகாது வல்லாரைக்
குபிர்தானுச்சே. 1053

வல்லாரைமெழுகு.

ஆச்சப்பா சுத்திசெய்த வல்லாரைவாங்கி அப்பனை யிடித்து
வச்சிரகாயம்பண்ணி, பாய்ச்சப்பா பிங்கானி விட்டுக்கொண்டு பக்
குவமாய்ப் பழச்சாறுத் தேனும்விட்டு, காய்ச்சப்பா பிசைந்துநாவி
முகத்திலைவக்கக் கருவான மெழுகாகு மஞ்சாநாளில், பேச்சப்பா
பேசுதற்குநாவுமுண்டோ பேணியேபாணிதனில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர் மெழுகுதன்னில் பணவிடைதானெடுத்து பா
மான குருபதத்தைப் பணிந்துபோற்றி, உண்ணியேமூலமதில் மன
தைவைத்து ஒமெனவே பொருமனகாய்க் கொண்டால் மைந்தா,
கண்ணிமைக்குள் மூலமென்ற வண்ணியீறிக் காட்டுமடா கற்பூரதிபந்
தன்கே, சென்னியளர் தீபமதைக் கண்டால் மைந்தா தேகசித்தி
யோகசித்தி சூரணமாமே. 1055

ஆமப்பா சூரணமென்றால் மெய்ஞ்ஞானமாகும் அப்பனை மெ
ய்ஞ்ஞானம் காணவென்றால், நாமப்பாசொல்லுகிறேன் நினைவாய்க்
கேளு நலமான சரியையிலே நின்றதேறி, தாமப்பா கிரியையிலே
சார்ந்துகொண்டு தயவான மனதோடே யிருந்தாயாகில், காமப்
பால் காணற்பால் ஒண்டுக்கண்டால் கயிலாச சற்குருவும் வருவார்
பாரே. 1056

வருவார்கள் வெருவிதமாய்மனதுகாண மைந்தனே பெரியோ
ரைத் தெண்டம்பண்ணி, பருவமுடனவர்பதத்தைப் பணிந்துகொ
ண்டு பக்குவமாய் மனதுருக நடந்தாயாகில், சூருவான சற்குருவந்
தாண்டுகொண்டு சூரணம்பார்க்க வுன்னிடத்தி லிருப்பாராயா

போட்டுநென்று யுலர்த்திமிகக் காய்ந்துதானால் புனிதமுடன்
மாப்போலே யிடித்துக்கொண்டு, நாட்டமுடன் வடிகட்டி மேருக்
கேற்றி நடராஜர் சக்கரத்தை நன்றாய்க்கேறி, தாட்டிகமா யதினமே
லே மேருவைத்து சமர்த்தாக ஈசானம் பூசைபண்ணி, வாட்டமில்
லா மலரொளியில் மனதைவைத்து மகத்தான மேருவைப் பதனம்
பண்ணே. 1045

பதனமதாய் மேருவைநீ வைத்துப்போற்றி பாபாமாந் கே
சாத்தில் மனதைவைத்து, சதமாகரேசகபூ ராமும்பண்ணி தன்மை
யுடன் சும்பகத்திற் சார்ந்துநின்று, மிதமாகப்பணவிடைதா னெடு
த்துமைந்தா மிஞ்சாமல் தண்ணீர் கொண்டாயானால், அதமான
தேகரது வச்சிரம் போலாம் அப்பனே மண்டலத்திற் சட்டை
போமே 1046

போமப்பா நகாதிசையு மொழிந்துபோகும் பொன்போலே
தேகமுமாய் புத்தியுண்டாம், தாமப்பா போதைவென்ன சொல்லப்
போறேன் தயவாகப் போதைவெகு தன்மையாகும், தாமப்பா வா
சியது அடங்கும் வீட்டில் தானென்ற பேர்போச்சு அரந்தானாச்சு
ஆமப்பா ஆதவகை பேறுதற்கு அகராவாசியது அடங்கும்பாரே.

பாப்பா வசியபன்னி ரண்டுந்தானும் பக்குவமாயுள்ளடங்கிப்
பணியுமப்பா, லோப்பா சுழிமுனையுந் தலக்கமாகும் நெறியுடனே
கற்பூரதீபம்வீசும், தோப்பா தீமதில் நின்றுகேறி சிவசிவா பூண
த்தைத் தினமும்நோக்கி, காப்பா ஆயிரத்தெண் ணிதழைப்பற்றி
கசிந்துவரு மமுதமது கசிந்துகொள்ளே. 1048

கொள்ளப்பா ஞானத்தைத் தினமும் கொண்டால் கொமதா
ன அலமிருத்தின் குடிலம்போகும், அல்லப்பா சொல்லுளேனை மண்
டலமுன்றுனால் அப்பனே வயதுமா யிரமுமாகும், நல்லப்பா வரு
ஷமது கொண்டால்மைந்தா நலமானவயதுபதி னாயிரந்தான், சொ
ல்லப்பா மனந்தேறி சதாகாலங்கொள்ள சிவசிவா வயதுசொல்ல
முடியாதெண்ணே. 1049

எண்ணவே ஞானத்தைத் தயிலத்தோடே ஏகமா யொன்றுக்
கிப் பதனம்பண்ணி, முன்னவனைத் தான்பணிந்து பணவிடைதான்
கொள்ள முதுமையுள்ள தேகமது வாலவயதாகும், உண்ணையிலே
சுழிமுனையில் மனதைவைத்து உம்மெனவே சும்பித்து ரேசகமே
பண்ணி, நன்னயமாய்ப் பூணத்தைப் பூசுகமேசெய்ய நன்னமதாய்
தேகவச்சிரக் காயமாமே. 1050

ஆமப்பா தேகவச்சிரக் காயமாகும் அப்பனே ஆதியந்தமறை
விற்காட்டும், தாமப்பா கெவுணாச தேகமாகுஞ் சதாசிவ மாய்ப்
பூணத்தைச் சார்ந்துநிற்கும், போமப்பா அண்டவரை உயரத்துக்

கும் போக்கான அஷ்டமா சித்துமாதம், நாமப்பா சொல்லுகிறே
மின்னமொன்று நலமான வல்லாரைச் சூணத்தைக்கேளே.

வல்லாரைசூரணம்.

கேளப்பா வல்லாரைச் செடிபூண்டல்ல கெணிதமுள்ள திங்க
னிலே ஆரந்திங்கள், நாளப்பா தினம்பார்த்து வல்லாரை வாங்க
நாமொன்று சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு, ஆளப்பா வெல்லம
தில் விபிசஞ்சேர்த்து அப்பனை பிசைந்துருட்டி யன்பாய்க்கொ
ள்ளு, வாளப்பா விதனமின்றி வல்லாரைவாங்கி மைத்தனை விழு
சத்தி லுலர்த்திடாயே. 1052

உலர்த்தியிக நன்றாக வாலில்தாக்கி வுத்தமனை தானிடித்தத்
துளதாக்கி, உலவத்திலியிகத் தான்போட்டுக் காடிவார்த்துக் கரை
த்துநன்றாய் விழுசத்திற் காயப்போட்டு, செலத்திலியிக வுறிநன்
ருய்க் காய்த்தபின்பு சிவசிவா மறுபடியும் காடிவார்த்து, பிலத்து
டனை யிப்படியே பத்தமுறை காய்த்தால் பிசகாது வல்லாரைக்
குபிர்தானுச்சே. 1053

வல்லாரைமெழுகு.

ஆச்சப்பா சத்திசெய்த வல்லாரைவாங்கி அப்பனை யிடித்து
வச்சிரகாயம்பண்ணி, பாய்ச்சப்பா பிங்கானி விட்டுக்கொண்டு பக்
குவமாய்ப் பழச்சாறுத் தேனும்கிட்டு, காய்ச்சப்பா பிசைந்துநாவி
முகத்திலவைக்கக் கருவான மெழுகாகு மஞ்சாராளில், பேச்சப்பா
பேசுதற்குநாவுமுண்டோ பேனியேபாணிதனில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர் மெழுகு கன்னில் பணவிகைதானெடுத்து பா
மான குருபதத்தைப் பணிந்துபோற்றி, உண்ணியேமுலமதில் மனை
தைவைத்து ஒமெனவே பொருமனகாய்க் கொண்டால் மைந்தா,
கண்ணிமைக்குள் முலமென்ற வண்ணியீறிக் காட்டுமடா கற்பூரதிபந்
தனை, சென்னிவளர் தீபமதைக் கண்டால் மைந்தா தேகசித்தி
யோகசித்தி ஞானமாமே. 1055

ஆமப்பா ஞானமென்றால் மெய்ஞ்ஞானமாகும் அப்பனை மெ
ய்ஞ்ஞானங் காணவென்றால், நாமப்பா சொல்லுகிறேன் நினைவாய்க்
கேளு நலமான சரியையிலே நின்றுதேறி, தாமப்பா கிரியையிலே
சார்ந்துகொண்டு தயவான மனதோடே யிருந்தாயாகில், காமப்
பால் காணற்பால் ஒண்டுக்கண்டால் கயிலாச சற்குருவும் வருவார்
பாரே. 1056

வருவார்கள் வெருவிதமாய்மனதுகாண மைந்தனை பெரியோ
ரைத் தெண்டம்பண்ணி, பருவமுடனவர்பதத்தைப் பணிந்துகொ
ண்டு பக்குவமாய் மனதுருக நடந்தாயாகில், குருவான சற்குருவந்
தாண்டுக்கொண்டு குணம்பார்க்க வுன்னிடத்தி லிருப்பாரையா

மரம் மணமபதியுடன்துகொண்டால் காட்டுவாராதியந்தக் கருணை
த்தானே. 1057

அகஸ்தியர் தன்வரலாறுரைத்தல்.

தானான நான் பெற்ற பேணாக்கேளு சத்தியமாய் மேருவுக்குத்
தென்புறத்தில், தேனான சசுமொழி அருவிபாயுந் தெனிட்டாற்
அருவிகளைக் கருவிலேதான், கோனான பிர்மகுல ராஜயோகி குரு
வான சற்குருவர மாதியான, மானான மவுனரச மவுனமரன மகத்
தான பிர்மகுல வேதியோனே. 1058

வேதியனைக் காக்கு குமுன்னே மனந்தான்தேறி விநம்பியிகக்
சற்பமனை மேலிக்கொண்டு, ஆதியிலே பிறந்தாட மழியாமற்குள்
அதத்திதாட மெயறநின்ற ஆறிவாற்கடி, நீதியுடன்கூடா சமாதி
யுடன்கூடா மெயறநின்ற இருக்குமப்போ, சேர்தியெனுஞ் சற்
குருவரன அந் தான சொல்லறிய வேனுமென அடுத்தேன
யானே. 1059

பாரப்பா அடுத்தமிசச் சென்றேனப்போ பரிவாக என்னுரு
வும் வாலாவென்னுந், தோப்பா நின்றகுரு வாலையாதம் கொஞ்சாகக்
மேட்டவுடன் நெர்மையாக, மரப்பா மணவழந்தப் பணிந்தேனப்
போ மனமகிழ்ந்து அருவிலென யிருத்திக்கொண்டு, தோப்பா தன்
திடீராக வைப்பற்கு திடீர்த்தி செய்ததொரு திரத்தைக்கேனே.

நிறமாய் பஞ்சகண திடீசையாலே. தீர்க்கமா யெக்கியங்களை
வளர்த்தாயா, உறமாக எக்கியம்வளர் குண்டந்தன்னில் உறுதி
யுடன் சும்பமொன் றுவதிந் துதையா, பாமானகும்பமதி லடியென்
தன்னை பாயென்றார் சொன்னவுடன் பாய்ந்தேனப்போ, நிறமான
கும்பமதி வாலையாச்சு நீதியுள்ள வாலையா சும்பப்பெண்ணே.

பெண்ணான சும்பேஸ்வரிக்கும்பிள்ளை பேர்பெற்ற எக்கியயோ
தியர் க்குப்பிள்ளை, பெண்ணான மணிபோலே யெனைவளர்த்துக் கரு
வான கருக்கொள்ளலாந் திட்டிமைந்தா, தண்ணான சீஷனென்றே
யிந்தாராயா தன்மையுட னுன்வாங்கிக் கொண்டேனப்போ, பெண்
னான சீஷன்வெகுநன்மைபென்று பாவித்தார்பாமான ஆதிதானே.

ஆதியிலே ஆதிதனை யறிந்தேனப்போ அரகா பிர்மகிஷிக்
கூட்டமாச்சு, சேர்தியெனு மாலயனுங் காணுநாதன் கருதியுள்ள
விசுவனுக்குச் சொன்னார்கூட்சம், நீதியிலே போதகிரி தன்னிற்செ
ன் னா நிக்ஷதவ ருமல்மன துதையாக, பாதிமதி யணியுமான் தே
வியா தம் பதம்பிடித்து மனதறிவி லமர்த்தினேனே. 1063

அமர்த்ததொரு கல்லாளை யறியமாட்டார் அப்பனே ஆதியெ
ன்றபின்டங்காணார், சுமந்ததொரு கேசரிபோல்திரிவாராயா சொ
ல்லுகிறேன் பின்டவித்தை யண்டஞ்சாக, நமந்தகனிச் சன்னமடா

நீதிநீதி நாதனார்வின் கழுதை நவில்வாராயா, சகைந்ததொரு பெண்ணீராற் கொல்லுங்கொல்லுந் தன்மைபுள்ள வீரதயடா காமாச்சே. 1014

சாரமென்றுங் காரமென்றும் வழியென்றுந் தன்மைபுடன் சொல்லுவார் தன்மைகாரனார், பூமென்றும் வீமென்றும் புலி பேசார் புதழ்பெரியகல்லாண்மதத்தைக்காரனார், காரமென்ற அன்டமதைக் காணமாட்டார் கருவான சாரமென்ற முலங்காரனார், வீமென்ற வீமது அஞ்சாங்காய்ச்சல் விசையான கம்பியுப்பு ஆதிதானே. 1065

ஆதியென்று மத்தென்று மடிமுடிதானப்பா அப்பனை ஆதி யது அடிமுடியிற்சேர்ந்த, குதியென்ற அடியெடுக்குங் கும்பச் சொன்னேன் கொள்வதற்குச் சலமுண்டு முடிதான்போச்சு, பதியென்ற முடிபொது லடிதானேது பார்மகனே அடிமுடியு மாதிக் தம், மதியென்ற பருகிமதி யடியவேண்டி மக்களே சடாதாஞ்சித் திபண்ணே. 1066

சித்தித்தால் சிவன்வேறேபுண்டோயுபா தேட்சித்தியில்லாமல் சிவன்வேறுண்டு, முத்திகொண்ட தெதினிலே கும்பமுனியென்று முக்கியமா யைக்கியத்தில கும்பகத்திற்பாய்ந்து, பத்திகொண்டுவந் ததினல் கும்பமுனியென்றும் பதிவான பொதிகைமுனி அகத்தீச ரென்றும், புத்தியுள்ள தேட்சனா மூர்த்திமுனிஎன்றும் போதமிக வுண்டாகும் பூண்மேபாரே. 1067

பாரப்பா வல்லாராயார் தான்காண்பார் பக்குவமாய்க் குஞ்சொல்லக் காணவேணும், கோப்பா குருவுரைத்துக் கண்டாலுந் தான் நினைவாக மனதுறுதி யாகவேணும், காரப்பா மனதுறுதியா னுலுந்தான் கைபாகஞ் செய்பாகங் காணவேணும், ஆரப்பா வானு லுங் குருவில்லாவிததை அசத்தியந்தா னசத்தியந்தா குறையெ ண்ணே. 1068

நவநீதவெண்ணைய்.

எண்ணப்பா புலத்தியனே நவநீதவெண்ணைய் இன்பமுடன் சொல்லுகிறே னன்னுய்க்கேனா, நண்ணப்பா நவக்கிரகம் ஒன்பதக் குங் குருவாய்நாடிநின்ற அனுக்கிரக மார்தான்காண்பார், விண்ணப்பா ஆகாச மார்தான்காண்பார் விதமான மவுனமடா அண்ட க்கூறு, தண்ணப்பா தன்னிலையைத் தானேகண்டு தயவான வீரம டா திண்ணந்தானே. 1069

தானென்ற அண்டமடா பூமிநாதக் கருவான பூண்மாய்நாத விந்து, நானென்ற ஆணவத்தா லீண்டுமொன்றும் நன்மைபுடன் கூடினதைக் காணப்போமோ, கோனென்ற குருபருளாற் கண்டு

கொண்டு குணமான பதிமதிக்கு குருவைப்போற்றி, தேனென்றபூ
ணமாஞ் சோதிதன்னில் விவரிவா கொண்டுசொல்லி அண்டமவா
நகை. 1070

அண்டமெழுது.

வாங்கப்பா அண்டமது வாங்குதற்கு வளமையொன்று சொல்
லுகிறேன் மைந்தகேளு, பாங்குபெற ஜெனித்ததொரு பதினாறு
நாள் பனமையுடன் கொண்டுவந்து பதனமாற்றி, திங்காண திங்கை
ல்லாஞ் சுத்திபண்ணி திருவான முப்பூவும் வீரம்பூவும், சாங்கமாய்
வகைக்குவொரு பலமாய்வாங்கிச் சமரசமாங்க் கலவமதிற் சாத்தி
டாயே. 1071

சாத்தியே குருபாணத் தியானம்பண்ணித் தருவான சொயநீ
வா விட்டுமைந்தா, போற்றியே மெழுதுபா ஸரைத்துக்கொண்டு
புதுமையுள்ள அண்டமதிற் கவசம்பண்ணி, தேற்றியே பாணையரை
யுப்பைக்கொட்டி திருவான அண்டமதை யதின் மேல்வைத்து, வா
ழ்த்தியே யுப்பைமிக நிரம்பக்கொட்டிவரிசையுடன் மேல்முடிச்சிலை
செய்யே. 1072

செய்யப்பா சற்குருவைப் பணிந்துபோற்றித் திடமாகக் குழி
வெட்டி சமாதிகைத்து, பையப்பாகேசரிபி னெருவைக்கொட்டிப்
பாங்காக மேல்முடி மண்ணுஞ்செய்து, மெய்யப்பா அதின்மேலே
யிருந்துநீயும் மேன்மையாய்ச் செபதபங்கள் செய்துமைந்தா, கை
யப்பா தவாரமல் மண்டலமேசென்று கருத்துறவே ஈசானம் பூசை
பண்ணே. 1073

பண்ணப்பா வெபூசை குருவின் பூசை பண்பாகச் செய்தபின்
புபதனமாக, விண்ணப்பா நிகறத்தேநாண்டந்தன்னை விரும்பியே
யெடுத்துப்பா சொன்னசொல்லேன், பொண்ணப்பா மென்மெழுது
போலமைந்தா புதுமையுள்ள அண்டமது மெழுகாய் நிற்கும், நண்
னப்பா மெழுதுகெடுத்துப் பதனமாக நாடியே பாணிதன்னில் வை
த்துக்கேளே. 1074

கேளப்பா தேகமது சுத்திபண்ணிக் குருபையுட னுத்மாவைப்
பூசைபண்ணி, மேலப்பா மவுனமதை மனதுட்கொண்டு மேன்மை
யுள்ள குருபதத்தை விரும்பிமைந்தா, ஆளப்பா மூலவண்ணி கனலை
த்தூண்டி ஆகார ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, தாளப்பாகும்பகத்தில்
தாழ்ந்துக்கொண்டு நன்மையுடன் மேருசக் கரத்தைச் செய்யே.

செய்தவொரு சக்கரத்தை நன்றாய்க்கிறித் திறமாகப் பாணித
னை யதன்மேல்வைத்து, மெய்யானசுடத்தி னுடவலுவைக்கண்டு மே
லான அண்டமதின் மெழுகிலப்பா, கையாப் பணவிடைதா னெடு
த்துநல்ல கண்ணொளியைவிண்ணொளிக்குள் கருதிப்பார்த்து, ஜயா

கொள் மெழுதனைப் பூசபயன்ணி அப்பனே தேவமது சட்டம்
போச்சே. 1076

போச்சென்றுவிடுகாதேயின்னங்கொள்ளு பூனாததைப்பற்றி
மனதறிவில்லில்லு, எச்சென்றநலர்திகைக னென்னகொல்வேன்துப
ல்பாக நரைகளெல்லா முதிர்ந்தபேரச்ச, பேச்சென்ற திரைகனது
சட்டைபோலே பேணிபே திரைகளெல்லாம் சழன்றபேரச்ச, ஆச்
சென்ற தேவமது வாலையாச்ச அகரா கயிலாத் தேவமாச்சே.

தேவமென்ற ஆதிநனைப் பூசபயன்ணிச் செவிவா ஆண்டோ
ன்றில் கெவுனமாகும், பாகமுடன் கொண்டான்டி வட்டித்தம்
பலிக்குமடா முன்னுண்டில் பான்மையேனா, ஆமுட கண்டவகா
ஒளிதான்தோற்றும் அப்பனே நாலாண்டில் அதிசயங்கானும், தா
கமுடன் தூதுலைசேதிசொல்லத் தாணிதனிற் சற்குருவாய்த் தானா
வாயே. 1078

தானவனாய் கிற்றினை தானேதோற்றும் தன்னையுள்ள பூ
ணமே சித்தியாகும், கானலா முழுத லாருதான் சயிலாத் திரு
நடனங் கண்ணிற்காட்டும், பேனலே வாசியது மிககாதையா மிக
காத வாசியது வுதுதியாகும், தொனலே அஞ்சமுத எதிமொனல்
சொல்லுகிறேன் முத்தொனத் தேவமாச்சே. 1079

தேவமென்ற செடமறியா மாந்தர்மெத்த செவ்வீனிகள் தீராத
திருடர்மெத்த, போகமென்ற போகலிகை மறியார்மெத்த ஒண்டவி
டந் தனையறிந்து வொண்டார்மெத்த, மாகமென்ற கவையறியாப்
பழுதர்மெத்தப் பாமறியாச் குருவறியார் பாரிர்மெத்த, ஆகமெ
ன்ற பொருளறியா ருலகத்துள்ளே அம்பாத்ததை மறியாம லைநி
னாரே. 1080

அலறினார் வேதமதைக் கருமற்றான் அப்பனே கவியாளர்
மொழியைப்பார்த்து, ஞாறினார் குலறிந்து கருமற்றான் குலம்
பர்வெகு வேடமதைக் குணமாய்ப்போட்டி, தனகுலார் தமக்கிமிச
த்தன்னைக்கானார் சத்திவிவங் குருபதத்தின் தன்மைகானார், மலர்
றிந்து மலரினுட வாசக்கண்ணி மதியமுதல் கொள்ளாதா ருடன்கே
ராதே. 1081

சேராதே துஷ்டருடன் வாதாடாதே தேவிட்டாதமதிபமுதம்
பொருள்கொல்லாதே, கருத மந்திரத்தின் குவிசொல்லாம்த குறி
த்தவிடங் காட்டாதே குணஞ்சொல்லாதே, கோன மனதறுதி ரீ
சொல்லாதே நேர்மையுள்ள யோகலிகைக் கால்கொல்லாதே, மாருத
வாசியுட கருச்சொல்லாதே மகிமைபுள்ள புலத்தியனே பின்னங்
கேளே. 1082

கேளப்பா முப்பூகின் கருச்சொல்லாதே கிருபையுள்ள பூன
த்தின் வழிசொல்லாதே, வாளப்பா வாழ்வதோர் வகைசொல்லா

தே, மகத்தான் மெய்யுடனே பொய்சொல்லாதே, தாளப்பா அகங்
கொண்ட சண்டாளர்ச்சூத் தாழ்த்ததினாற் குற்றமில்லை தன்மையா
கும், காலப்பா காலநீந்துபோகஞ்செய்யுந் கற்பமுள்ள தேகமனை
க்காருகாரே. 1083

காரப்பா அவர்கள்மனம் கனியலெதான் கனிந்ததினால் சகல
தென்னுள் கைக்குள்ளாகும், பாசப்பா பன்னிரண்டு நூற்றைமந்தா
பக்குவமாய்த் தானெடுத்தப் பதனமாக, சேரப்பா பொருளனை
த்து மனநிற்கேந் சேர்ந்துகொண்டு மனதடங்கி அறிவின்னிலு,
ஆரப்பா வுணக்கிடு சொல்லப்போறேன் அகரா அடிமுடியி லமர்
ந்துநிலே. 1084

அமர்ந்துமித நின்றதினா லுள்ளகைகடும் ஆனந்த லெளியுட அ
ருளே வாய்க்கும், நமந்துமிதப் போகாமல் நாலேக்காரு நாலான
பூணமே தெய்வந்தெய்வம், சிவந்தசடந்தளராமற் கற்பங்கொள்ளு
சிவசத்தி மெண்டையுமே தினமுங்காரு, சமைந்தாரு கற்பமனைத்
தினமுங்கொண்டு சதாசாலம் பூணத்திற் சார்ந்துநிலே 1085

நில்லென்ற சொல்லறிந்து நின்றுகொண்டு நேரான பூணத்
தில் மனதைவைத்தால், சொல்லொன்றுந் தப்பாது எல்லாஞ்சித்தி
சொருபமுள்ள அமுதாசஞ் சொலிக்குமப்பா, கல்லென்ற கல்லறி
ந்து காரபேற்றிக் கடுங்கா மானதொரு ஆனைக்கல்லார், தெல்லை
ன்ற ஆனைக்கல் மடிந்துதானால் சென்றசாக்கத்தனையுந் கட்டிப்போ
ச்சே. 1086

ஐங்கோலத்தயிலம்.

சட்டாக ஐங்கோலத் தயிலமொன்று கருத்தாக வுத்தனுக்குச்
சொல்லக்கேளு, மட்டான அழிஞ்சியடா மதனப்பூடு மைந்தனே
பதிவான பதியைப்பார்த்து, திட்டமாப்ப் பதியறிந்து பதியிற்சேர்
ந்து திடமாக மனதுறுதி யாகநின்று, சட்டமா யஷ்டபந்த மெட்
டுஞ்செய்து சமூலமாய்வுடவேரு தன்னைவாங்கே. 1087

வாங்கியந்த வடவேரை மைந்தாகேளு வரிசையுடன் கண்டம
தாய் நருக்கிக்கொண்டு, பாங்குபெற நிழலுலர்த்தி பாண்டத்திட்டு
ப்பக்குவமாய் முப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து, தீங்கில்லாவிபீசங் கூடச்
சேர்த்துச் செம்மையுடன் வாய்முடி சீகைசெய்து, சாங்கமாய்சா
னம் பூசைபண்ணி தன்மையுடன் குழித்தயிலந் தயவாய்வாங்கே.

வாங்கியந்த தயிலமதை மேருக்கேற்றி வரிசையுடன் வீசானம்
பூசைபண்ணி, தாங்கியந்தத் தயிலத்திற் பணக்கைதான் கொள்ளு
தயவாக நாடிநாம் பிறுகிப்போகும், தாங்கியதோர் துக்கமதுமோ
டிப்போகஞ் சுந்தாம்போல் கற்பூத்தேகமாகும், பாங்குபெறரை
திரைக ளுதிர்ந்துபோகும் பழுப்பான சகையெலும்பு வலுத்துப்
போமே. 1089

வலுத்திப்போம் தேகமது பழுக்கொண்ணுது வாசியது நின்
நிலங்குந் தீபம்போலே, துளுத்தசடஞ் சூட்சமாய்த்துலங்குமையா
சுருக்காக செவ்விசித்தி கைக்குள்ளாகும், அமுத்தமுடன் அஷ்ட
சித்து எட்டுமாரும் அரகாதேகமது தங்கம்போலாம், பருத்ததங்
கந் தேகமதுஎனனசொல்வேன் பரமகயிலாசமென்றதேகமாச்சே.

ஆச்சப்பா தயிலமதீற் புழுகுசேர்த்து அப்பனெமத்தித்து தில
தம்போடு, பேச்சப்பா பிறருக்குந்ருய்க்கேட்கும் பெருமையுள்ள
செடந்தையவர் காணமாட்டார், நீச்சப்பா வெகுதுலைகண் ணாட்
டந்தோன்றும் நேராகப் பாதாளந் துலைதானேனும், காய்ச்சப்பா
தயிலமதைக் கையில்செய்து சுருவாக சாக்கோடு கட்டிப்போமே.

போமப்பா பூமோடு புழுகுசேர்த்துப் புனிதமுள்ள தயிலம
தால் கல்வத்தாட்டி, தாமப்பா திலதமிட வசியமாகும் தன்மையு
டன் பார்ப்போர்க்குத் தீபம்போலாம், நாமப்பா சொல்லுகிறோம்
உலகிலுள்ளோர் நாதாந்த நாதனை வணங்குமையா, ஆமப்பா
அழிஞ்சுயுட ஆண்மைமெத்த ஆறியப் போராடா முஞ்சிதானே.

ஏழிஞ்சித்தயிலம்.

தானென்ற ஏழிஞ்சி யுலகத்துள்ளே தமவாக மெத்தவுண்டு
அறியமாட்டார், கோனென்ற குருவருளாற் கானவேணும் குருமு
றையாய்க் கைபாகஞ் செய்யவேணும், நானென்ற அகமதினால் மு
றைகள் தப்பி நாகான நாகமது எய்தும்பாரு, தேனென்ற சற்குரு
வின் கடாட்சம்பெற்றுச் செய்பாகஞ் செய்ததினால் தீர்க்கமாமே.

நீர்க்கமர யைங்கோலஞ் செய்துமைந்தா செம்மையுடன் தா
னிருந்து திறமாய்நின்றால், மார்க்கமுட வெட்டுடெட்டு சித்துமாமும்
மக்களே தேகம்வச்சிர காயமாகும், சேர்க்கையுடன் சிவயோகம்
புதுமையாகுஞ் செகத்திலொரு பயமில்லை தீர்க்கவானாய், முர்க்கமு
ள்ள முனியாவாய் ரிஷியுமாவாய் முதண்டராஜரிஷி யாவாய்பாரே.

அமுதாசமெழுகு.

பாரப்பா அமுதாச கற்பஞ் சொல்வேன் பரமான ஆதியடா
அண்டமண்டம், நோப்பா ஆதிதனை யன்பாய்க்கண்டு நினைவாகப்
பூணத்தைப் பதிவாய்வாங்கி, வாரப்பா பிங்கானில் வைத்துக்கொ
ண்டு வளமான ரவிமதியுங் கூடச்சேர்த்து, காரப்பா ரவியில்நன்று
ய்க் காயவைத்து கசடறவே காயந்தபின்பு மெழுகாய்ப்போமே.

மெழுகான பூணந்தான் பூணமேயானால் மேன்மையதாயதி
ன்வளமை விள்ளக்கேளு, அழுகாத பிண்டமடா ஆதியாதி அன்பா
னபூணமே தெய்வந்தெய்வம், பழுக்காதபொருள்களெல்லாம் பழு
குமையா பரமான பூணத்தின் பசுமையாலே, நழுக்காதவாசியது
முன்பின்னாக நாடிநின்ற நாடிதனை நாடிக்கேளே.

கோளப்பா சிதம்பரத்தைத் தியானம்பண்ணிக் கிருபையுள்ள
மேழுமருக்கு மேருதன்னை, நாளப்பா திணம்பார்த்து சக்கரத்தின்
மேலே உலகான மேருகளை யதினமேல் வைத்து, கோளப்பா வா
ராம லட்சுமீகள் செய்து குருவான மூலமதில் மனதைவைத்து,
ஆரப்பாரேசகபூ ரகமும்பண்ணி ஆதிமென்ற சும்பகத்தி னருளைப்
பேற்றேற. 1097

பேற்றியே பூணத்தைப் பணிந்துகொண்டு பொருளானமே
முருகலீற் பணலிடைதானெடுத்து, ஆற்றியே மனந்தேற்றிக் கொ
ண்டால்மந்தர அரகா தளர்ந்தசட மிறுகிப்போகும், தேற்றியே
மண்டலந்தான் கொண்டாலப்பா தேமென்ற கயிலாச தேகமா
கும், வாழ்த்தியே ஆண்டொன்றில் கெவுனமாகும் வரிசையுட விர
ண்டரன்டி லதிகசித்தே 1098

சித்தியுட னைஷ்டசித்தம் கைக்குள்ளாகுந் திறமாகும்வாசியது
சிதருதையா, பத்தியுடன் மூன்றுண்டில் புருவந்தன்னில் புதுமை
வெகு அதிகயங்கள் தானேதோற்றும், பத்தியுட னுண்டுநா லுண்
டால்மந்தர பாய்ந்தகண்டம் போய்வலாம் பதனமாக, முத்தி
பெற ஆண்டுபனி ரண்டுமொண்டால் முத்தொன்ற கமலரிஷிக் கொ
ப்பாம்பாரே. 1099

மும்மண்டலம்.

பாரப்பா மூலமுத லாவவரை தாண்டி பண்பான மேல்வரை
யில் மண்டலந்தான்மூன்று, கோப்பா முதலான மண்டலந்தான்சந்
தின கோக அதின்மேலே ரூரியமண்டலந்தான், காரப்பா அதின்
மேலே, அச்சினிமண்டலந்தான் கருவாக இதையறிந்து சந்திரனில்
நின்ற, கோப்பா ரூரியன்றன் மண்டலத்திலேறி செம்மையுட னக்
கினியின் மண்டலத்தைச்சேரே. 1100

கோப்பா அக்கினியின் மண்டலத்தில் மைந்தர சேர்ந்துபாரப
ரத்தினுட தெரிசனையைப்பாரு, காரப்பா கருத்தறவே தெரிசனை
யைக்கண்டால் கயிலாசக் கொடிமுடியைக் காணலாகும், ஆரப்பா
அறிவார்கள் கொடிமுடி யின்போக்கு அம்பரமாய் நின்றதொரு
ஆதியாக, பாரப்பா பத்திகொண்டு ஆதிமென்ற அண்டம் பரமகுரு
தன்னருளால் பிண்டமதைச்சேரே. 1101

அண்டமென்று லாரறிவார் முதண்டப்போக்கு அப்பனை பக்
குனமா மன்பாய்ப்போற்றி, பிண்டமதின் தோடகற்றிக் கருவைவா
ந்நிப் பிசாமல் சட்டியிற்குள் விட்டுமைந்தா, கண்டதொரு அமு
தியினுற் கரைத்துக்கொள்ளு கருத்தறவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்
பாரு, விண்டிலே ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க்காய்ந்தால் விரும்பியே
மூன்போலே கரைத்துக்காய்ச்சே. 1102

காய்ச்சப்பா தீட்சைமுப் பத்திரான்டு கைமுறையாய்ச் செய்த
பின்பு கழறக்கேளு, ஆச்சப்பா அமுதமென்ற முப்பாஸ்கிட்டு அன்
பாகக் கரைத்துலி முகத்தில்வைப்பாய், பேச்சப்பா முலைப்பாலில்
மூன்றுதீட்சை பிலமாகச் செய்தபின்பு திருநீராச்சு, பாச்சப்பா
திருநீற்றைக் குப்பிக்குள்ளே பக்குவமாய்த் தானடைத்தப் பத
னம்பண்ணே 1103

பண்ணப்பா நாற்பத்து மூன்றுகோணம் பக்குவமாய்த்தானே
முதி நடுக்கோணத்தில், நண்ணப்பா திருநீற்றின் குப்பிவைத்து கை
மான மலராலர்ச் சனைகள்செய்து, உண்ணப்பா விண்ணோகிச் சம
லதீபம் கருத்துறவே கண்டுதரி சனத்தைப்போற்று, உண்ணப்பா
திருநீற்றில் பணவிடைதானப்பா உண்டபின்பு குருபாத மூலம்
பாரே. 1104

ஊணிமிகப் பார்க்கையில் ரோசகமேபண்ணு உத்தமனே ரோச
கத்தாற் கும்பகமேசெய்து, பேணியே கும்பகத்தில் மனதறுதியா
னால் பிறனாது வரசிசுழி முனையில்நிற்கும், காணியாய் நின்றதவங்
கைவசமேயானால் காயாதிபுறுதியடா நரைதிகாசனிலை, ஆவியா
யெந்நாளும் யோகஞ்செய்தால் ஆண்டுவோரு நாழிகையா யாருந்
தானே. 1105

தானென்ற திருநீற்றில் தயிலஞ்சேர்த்து தன்மையுடன் பிசை
ந்துகுட்டிப் பணவிடைதான்கோள்ள, ஊனென்ற தேகமசையாது
கல்லாது உத்தமனே யெந்நாளும் பசியுந்தோனா, தேனென்ற கற்
பங்கா யாதியாகுஞ் சிந்தைமனதோன்றுகித் தினமுங்கொண்டார்,
கோனென்ற தேகமது தங்கநிறமாகுங் குருவான அமுதாசக் கற்
பம்பாரே. 1106

ஆதிபிண்டத்தயிலம்.

பாரப்பா ஆதியென்ற பிண்டம்வாங்கிப் பக்குவமா உதிலிருக்
குங் கோரைநீக்கி, சேரப்பா கல்லுலி லிட்டுமைந்தா சேர்த்துமிக
த்தானிடித்துப் பாண்டத்திட்டி, வாரப்பா சுத்தசலம் பாண்மனா
மட்டும் வாகாகக் கிண்டியதை அடுப்பிலேற்றி, காரப்பா தீமுட்டி
பக்குவமாய்க் காய்ச்சு கருகாமற் பாகுபத மாகக்காய்ச்சே. 1107

பாகுபோல் காய்ச்சினன்றாய் பதமாம்போதில் பண்பாகக் கடு
குபோல் தயிலம்நிற்கும், வாகுடனே தயிலமதை வடித்துமைந்தா
மகத்தானகுப்பிதனில் வைத்திப்போற்றி, தாமமுடன் கடுகதவும்
பதனம்பண்ணி தன்மையுட னிதினவிபாஞ் சாற்றக்கேளு, ஆசமுட
னீசானம் பூசைசெய்து அன்பாகச் சற்குருவைப் பணிந்துநிலே.

நில்லப்பா குருபதத்தில் நேர்ந்துகொண்டு நேசமுடன் பூசை
பண்ணி உதயந்தன்னில், கொள்ளப்பா கடுகதிலைமுழிஞ்சிகொள்ளு
கொண்டபின்பு மாலைபிலே கூறக்கேளு, மெள்ளப்பா தயிலங்கா

செட்டதாங்கொள்ளு மேன்யுள்ள பூணத்தி லறிவாய்நின்று, தள்ள
ப்பா ஆறுசுவையைத் தள்ளிமைந்தா தயவாயோர் பொழுதுபா
லன்னங்கொள்ளே. 1109

கொள்ளப்பா நாம்சொன்ன முறைதப்பாமல் கொண்டதினால்
மேனிவச்சிர காயமாகும், மெள்ளப்பா மண்டலமே கொண்டேநீர்ந்
தால் மேனிபதுவாடாது வாலவயதாகும், செல்லப்பா கெவுனமநா
யண்டவரைகற்றஞ் செம்மையுட னிமைக்குமுன்னே யிருந்திடமுங்
காணும், நிக்கப்பா சுழிமுனையில் சிக்குவங்கென்று நிச்சயமாய்
நின்றதினால் சித்துவகைகளே. 1110

கேளப்பா சுழிமுனையில் தீபந்தோற்றுங் கிருபையுடன் தீப
வொளி கண்டால்மைந்தா, வாளப்பா விளக்கதிலே நெய்யையூற்றி
மைந்தனே திரிபோட்டு மனதைபூணி, ஆளப்பா மனக்கண்ணால்
திரிமைப்பார்க்க அப்பனே திரிதானும் பற்றும்பாரு, கேளப்பா
ஒன்றுமிலலை பூணத்தினேர்மை கொண்டதினால் நினைத்தபடி கூடு
மபாரே. 1111

பாரப்பா நினைத்தபடி யாடலாங்கேள் பக்குவமா மாதியந்தப்
பதிவினாலே, நேரப்பா நின்றபொருள் கண்டதாலே நினைவாக மன
துறுதிக் கொண்டதாலே, வீரப்பா கொண்டதொரு லகிரியாலே
விள்ளாத பூணத்தின் செயல்தன்னாலே, சாரப்பாமதியமுதற் கொ
ண்டதாலே சகலசித்துங் கைவசமாய்ச் சார்ந்துபோச்சே. 1112

அஷ்டகன்மச்சிலை.

சார்ந்துபார் எட்டுவகை யோகத்துக்குஞ் சமரசமாய் வகை
யொன்று சொல்லக்கேளு, கடர்ந்துபா ருகைமதில் மதனப்பூண்டு
கோடானகோடியுண்டு ஒருவர்காணார், தேர்ந்துகொண்டு சற்குரு
வினருளைப்போற்று திறமாக மதனப்பூண் டதனைவாங்கி, நேர்ந்து
கொண்டு ஐந்தாய மதினமேற்பூசி நினைவாக ரவிமுகத்திற் காயப்
போடே. 1113

போட்டவுட னன்றாகக் காய்ந்துதானாற் புகழுடனே பத்துமு
றை பூசிவாட்டு, நாட்டமுட னதிற்கசிவு கழன்றுபோகும் நன்மை
யுள்ள பூடதுவுந் துரும்புபோலாம், காட்டாதே யிப்பூவை யுலகத்
தோர்க்குக் காட்டினால் குற்றம்வரும் கருவாய்ப்பாரு தாட்டிகமா
யிதற்குப்பே ரென்னவென்றால் தயவான அஷ்டகன்மச் சிலையுமா
ச்சே. 1114

ஆமப்பா அஷ்டகன்மச் சிலையைநாட்டி அதிலிருந்து அஷ்ட
கர்ம முறைக்கேளு, நாமப்பாவகைகையாய்ச் சொல்வேன்கேளு
நலமான எட்டுவகை கன்மத்துக்கும், தாமப்பா நன்றாக விரித்துச்
சொல்வேன் தலமான புலத்தியனே தயவாய்க்கேளு, காமப்பா மதி
யகற்றி ரவியிறச்சேரு கருவான ரவியறிந்தா லெல்லாஞ்சித்தே.

ஸ்தம்பனம்.

சித்திக்குத் தம்பனமாம் வகைகளைக்கேளு சிவசிவாதேவசித்தி
பண்ணிக்கொண்டு, முத்திபெறஇத்தீர்தன் திசைபேரோக்கி மூர்
காமுள்ள ஆசனமரம்புலித்தேதர்பட்டு, பத்தியுடனதிசீருக் தா நீறு
பூசிப் பதிவான பூணத்தை மனதிகேக்கி, வெற்றிபெற ரோசகூ
ரகமும்பண்ணி வேதார்த சூம்பகத்தில் மேசிக்கேரே. 1116

சோப்பா மூலமதில் சேர்ந் துகொண்டு சித்தென்று கமலமதின்
மணியைவாங்கி, காரப்பா நமசிவாய வென்றுகொல்லி கருத்தறவே
நூற்றெட்டு செயித்தால்கைந்தா, காரப்பா கண்டதெல்லாம் தம்ப
னமேயாகுங் கொடிதான மிருசமுடன் அஷ்டகாகம், சோப்பா சேர்
ன்னபடிக்கேட்குநல்ல சேர்மைபுள்ள தம்பனத்தின்கேர்மைதானே.

தானென்ற தாம்பூர்த் தகடுதன்னில் தயவாக நமசிவாய வென்
றேமைந்தா, தேனென்ற கருப்பூசித் தகடுதன்னிச் செம்மையுடன்
மானிடர்க்குக் கட்டிளுக்காக, ஊனென்ற தேகமதில் சோய்களை
ல்லாம் ஒடுங்கியே தப்பித்துஓடிப்போகும், மானென்ற லோகத்தி
லவனைக்கண்டால் மனதடங்கி தப்பித்து வரசமாவாரே. 1118

மோகனம்.

காரப்பா தம்பனத்தாதக் கொன்னென்மைந்தா வரிசையுள்ள
மோகனத்தின் வளமைகேளு, சோப்பா மனதடங்கி தேசகத்தி
செம்மையுடன் செய்துகொண்டு நீறுபூசி, காரப்பா கலைத்தோலா
கனத்தில்மைந்தா கமமெனவே அகநினியின் திசைநோக்கி, காரப்
பா மனம்பதிய இந்நுக்குகொண்டு பக்குவமாய் மிளகுமணிக் கை
யில்வாங்கே. 1119

வாங்கியே மூலமதில் மனதைவைத்து வரிசையுடன் ரோசகூ
ரகமும்பண்ணி, தாங்கியே சூம்பகத்தில் நின்றுகொண்டு தயவாகச்
சிவயநம வென்றுவேறு, பாங்குபெற நூற்றெட்டு வேரதினாக்கால்
பாரிலுள்ள மானிடர்க ளதிமோகமாவார், பூங்கமலத் திருமாதா
அகலாதப்பா புண்ணியனே யகலசித்து மோகமாமே 1120

ஆமப்பா அரியதனால் தகடுசெய்து அப்பனே சிவாயநமவென்
றுதாக்கு, காரப்பா கருப்பூசி உலகத்தோர்க்கு நன்மையுடன் கட்
டினதால் நாட்டிஞ்சென் காரப்பா மோகனமாய் தன்மையாகுஞ்
சதானந்தி யகலாது சாந்தமாவார், காரப்பா மோககன் னியர்கள்
வந்தால் கால்பிடித்து மாதாவே யென்றுபோற்றே 1121

வசியம்.

போற்றியே மோகத்தைச் சொன்னேன் மைந்தா புதுமையுள்ள வசியமது புகல்கேளு, தேற்றியே மனதறிவால் தேகசுத்தி செம்மையுடன் செய்துநீ றுத்தளமாய்ப்பூசி, வாற்றியே பங்கயாசனத்தைப்போட்டு வடநிழக்கு முகமாக இருந்துக்கொண்டு, சாற்றுவாய் பூணத்தில் மனதைநன்றாய் சாற்றியே ரேசகபூரகமும் பண்ணே.

1122

பண்ணப்பா ரும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு பக்குவமாய் நுத்திராட்சங்கையில்வாங்கி, விண்ணப்பா தானோக்கி நயமவசியென்று விரும்பியே நூற்றெட்டு செபித்தால் மைந்தா, நண்ணப்பா வுன்னை யெவன் உண்டாலுந்தான் நாடியே வசியமதாய் வணங்கிநிற்பார், எண்ணப்பா வுலகமதில் சீவசெந்து உண்டான வஸ்துவெல்லாம் வசியமாகே.

1123

வசியமாய்க் காரியந் தகடுசெய்து வளமாக நயமவசியென்று மாறி, உசிதமதாய்க் கருத்தொட்டுத் தடவிறன்றாய் உண்மையுள்ள மாந்தருக்குக் கட்டினோக்கால், பசிதரக மானதுபோ யுனைக்கண் டோர்கள் பணிவார்கள் வசியமதாய் பண்பாய்மைந்தா, நிசிதமுள்ள மிருகதாபரசங்கங்கள் நேர்மையுடன் வசியமதாய் வணங்கும் பாரே.

1124

மாரணம்.

பாரப்பா வசியமொன்று நன்றாய்ச் சொன்னோம் பக்குவமாய் மாரணத்தைப் பகல்கேளு, நோப்பா தேகசுத்தி நன்றாய்ச்செய்து நினைவாக வுத்தளமாய் நீறுபூசி, காரப்பா அத்தியாசனத்தைப் போட்டு கருத்துறவே தென்முகமா யிருந்துமைந்தா, சேரப்பா கும் பகத்தில் மனத்தைநாட்டிச் செம்மையுடன்றேசகபூரகமும்பண்ணே.

பண்ணியே சும்பகத்தால் பணிந்துகொண்டு பக்குவமாய் துளசியணிக் கையில்வாங்கி, நண்ணியே சுழிமுனையில் நாட்டமுற்று நமசிவய நூற்றெட்டு வருத்தானோச, உண்ணியே யுணக்குவினை செய்தோரெல்லாம் உத்தமனே மாரணித்து ஒடுங்கிப் போவார், தன்னிமையாய் மாரணந்தா னதிகமாகுந் தரணிதனி லுணக்குவினை செய்தால்பாரே.

1126

பாரப்பா வெள்ளியினால் தகடுதட்டிப் பக்குவமாய் நசியவ வன்றுமாறி, நோப்பா கருத்தொட்டுதகட்டிற்பூசி நெடிதான நோயோர்க்குக் கட்டினோக்கால், மாரப்பா நோய்களெல்லா மாரணித்து

ப்போகும் வஞ்சகருஞ் சத்தருவும் வகையுள்ளோரும், வேர்ப்பா
அற்றமாம் போலேபோவார் மெய்யான மானத்தை விரும்பிச்
செய்யே. 1127

உச்சாடனம்.

செய்யப்பா மாணத்தின் விபரஞ்சொன்னேன் திறமாகவுச்சா
டனஞ் செய்பக்கேளு, மெய்யப்பா தேகசத்தி நன்றும்ச் செய்ந
விரும்பிநீறுத்தளமாய் மெய்யிழ்ப்புகி, கையப்பா மான்றேலி ஞான
த்தைக் கருத்தறவே நிருதிமுகக் காத்துமைந்தா, பையப்பா மூல
முதல் மனதைஒட்டி பாங்காக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 1128

பண்ணப்பா சும்பகத்திற் பதிபரின்று பத்தியுடன் துளசிம
ணிக் கையில்வாங்கி, விண்ணப்பா தானோக்கி மசிவயநவென்று விரு
ம்பியே நூற்றெட்டு செபித்தால்மைந்தா, பண்ணப்பாநீனைத்ததொ
ருபொருள்காடிக்கும் நலமில்லா மாந்தகாயு மாணமே செய்பும்,
உண்ணப்பா நீறுதொட்டுத் தெறித்தாயாகில் உறுதியுள்ள விபாதி
யெல்லா மாணித்துப்போமே. 1129

போமப்பா வெள்ளீயந் தகடுசெய்து புத்தியுடன் மசிவயநவெ
ன்றுமாறி, ஆமப்பா கருத்தொட்டு அழித்துப்புகி ஆருத கோய்க்
ருக்கு அளித்தாயானால், தாமப்பா கோய்களெல்லாம் உச்சாடிக்
குந் தன்மையுடன் கண்டதெல்லாம் உச்சாடிக்கும், நாமப்பா கரு
வித்தை அநீதவித்தை நாட்டினேும் பண்ணிரண்டு நூற்றிற்றே.

ஆகருஷ்ணம்.

தானப்பாவுச்சாடனத்தைச்சொன்னோமையா தயவாக ஆக்கு
ஷ்ணத்தைக்கேளு, பேணப்பா தேகசத்திசெய்துகொண்டு பிஸத்த
புத்தி யறிவதினால் நீறுபுகி, தானப்பா மேற்குமுக மிருந்துக்கொ
ண்டு தயவாக தெர்ப்பாயா சனத்தில்மைந்தா, வானப்பா தானோ
க்கித் திபைப்போற்றி மனதாக ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்யே. 1131

செய்யப்பா சும்பகத்தி லறிவாஸ்தின்று செயமான சங்குமணி
கையில்வாங்கி, பையப்பா கசிமயவான்றுசொல்லி பதரும நூற்றெ
ட்டு செபித்தால்மைந்தா, மெய்யப்பா நீனைத்தவண்ண மாகருஷ்ண
மாகும் மேலானவித்தையிலே யதிகவித்தை, கையப்பா வுதவுவது
போலமைந்தா காட்டினே மாகருஷ்ணத்தைக் கருத்தாய்ப்பாரே.

பாப்பா குடவனிலை தகடுதட்டிப் பத்தியுடன் கசிமயவ வெ
ன்றுமாறி, நோப்பா கருத்தொட்டு நன்றும்புகி கோமையுடன்

மாஸிடர்க்குக் கட்டினாக்கால், ஆரப்பா அறிவார் ஆகருஷ்ணத்தின்
பேரக்கு அம்பாததை பறித்தவர்க ளறிவாயை, தேரப்பா மன
தைநன்றாய்த் தேர்ந்துகொண்டு தேறினபின் அஷ்டகன்மச் செய
லைப்பாரே. 1133

வித்வேஷணம்.

பாரப்பா ஆகருஷ்ணத்தைச் சொன்னேன் பத்தியுடன் வித்
வேஷணத்தைப் பகாக்கேளு, காரப்பா கால்முதங்கள் சுத்திபண்
ணிக் கம்மெனவே திருநீறுத் தளமாய்ப்பூசி, ஆரப்பா அறிவார்கள்
ஆகனத்தின்பலனை அப்பனை வடமேற்கு வாய்வைப்பற்றி, தேரப்
பா மேல்முலப்பதியில்லின் டு, செம்மைபுட னெட்டிமணிக் கையில்
வாங்கே. 1134

வாங்கினகூறும் சேசபூ கமுய்பண்ணி வரிசையுடன் கும்பக
த்தில் மனத்தைவைத்து, பாங்குபெற மயவரசி பென்றுமாறிப்பத்
தியுட னூற்றெட்டு செபித்தால்மைந்தா, தாங்கியே வித்தெடுத்த
பூமியிலுணி தன்மையுட னீர்வார்க்க க்ஷணத்திலமைந்தா, வீங்கதி
கொண்டேவளர்ந்து காய்க்குமப்பா வித்வேஷ ணத்தினுட ளுண்
மைதானே. 1135

தானென்ற குருத்தோலை நறுக்கிமைந்தா தயவாக மயவரசி
பென்றுமாறி, னானென்ற குருத்தோட்டுத் தடவிமைந்தா உறுதியு
டன் மாஸிடர்க்குக் கட்டினாக்கால், வினென்ற பிரமையெல்லாந்
தீருந்திரும் விதமான பில்லிவஞ் சனைகள்தீரும், தேனென்ற தேக
மது செம்மையாகுஞ் சிவசிவ வித்வேஷணத்தின் திறந்தரன்பாரே.

பேதனம்.

பாரப்பா வித்வேஷ ணத்தைச்சொன்னேன் பண்பான பேத
னத்தைப் பகாக்கேளு, தேரப்பா மனதைநன்றாய்ச் சுத்திபண்ணிச்
சிவசிவ வென்றுதிருநீறுபூசி, சேரப்பா ஆகனந்தான் தேவதாரு
செம்மைபுட னுருபானுட திசையைநோக்கி, காரப்பாகருணையின்
மேல் குருத்தவைத்துக் கருவான முத்துமணிக் கையில்வாங்கே.

வாங்கிமனதொன்றுசெய்வமசிபென்று வரிசையுட னூற்றெட்டு
வளமாயோதச், சாங்கமாய்க் கண்டதெல்லாம் பேதனமேயாகுஞ்
சமாசமா யெடுத்ததெல்லாம் பேதனமேயாகும், பாங்குபெற பேத
னத்தின் வகைசெய்தாக்கால் பாரிலுள்ளோ ருனதுபதம் பணிவா
ரப்பா, ஆங்கவனே ஆங்கதுகொண் டெட்டுசித்தும் அரகார மனத
டங்கி அறிவாச்செய்யே. 1139

செய்யப்பா இரும்பினால் தகடுசெய்து தீர்க்கமுடவ் நயவசிய
என் னுமாறி, மெய்யப்பா கருத்தொட்டித் தடவிமைந்தா மேதினி
யில் மானிடர்க்குக் கட்டினாக்கால மையப்பா கோய்கள பேதனமா
ய்ப்போகும், பார்தனிலே ஒருவருக்கும்பகாவேண்டா, மையப்பா
பூணத்தின் கருவினாலே மார்க்கமுட னெட்டுவகை சித்தும்பாரோ.

பாப்பா அஷ்டகன்ம மெட்டுஞ்சொன்னேன் பதிவானதசதி
ட்சை பெற்றோர்க்காமே, கோப்பாதசதிட்சை சும்மா ஆமோ கோ
மையுடன் மன துரிமை யானைமைந்தா, காப்பாமன துரிமை வலு
வைக்கண்டு கருணையுடன் கட்டாட்சிப்பார் தசமாந்தீட்சை ஆப்பா
யானாலுந் தசதிட்சை பெற்றோர் அவரிடமா யஷ்டசித்த மாடுந்
தானே. 1141

தானென்ற அகம்போக்கித் தான்தானாகித் தன்மையுடன்குரு
பதத்திற் சார்ந்துகொண்டு, ஊனென்ற காயத்தி கற்பங்கொண்டு
ஒருமையுடன் பூணத்தி லொடுங்கிமைந்தா, தேனென்ற மதியமு
தங் கொண்டால மைந்தா செம்மையுடன் சடலமது வலுத்தப்
பேசச்சு, நானென்ற ஆணவங்க ளாற்றுகல்ல நன்மனை காலதுவரசு
ந்துபோச்சே. 1142

பேச்சப்பா பூணத்தை மறந்தாக்கித்தி பொய்யாகு மென்
தன்மேல் குற்றமில்லை, பாச்சப்பா பூணத்தான் மதியமுதமாகும்
பாமான கதிமோட்ச மதுவேயாகும், ஆச்சப்பா வாசிதனக் குயிரு
மாகும் அருளாகும் பொருளாகு மாகானாகும், பேச்சப்பா தொ
னித்ததொரு சத்தமாகும் பேசாத சத்தமடா சுத்தசிவமாச்சே.

ஆச்சப்பா சுத்தசிவஞ் சத்திசிவமாச்சு அப்பனை சத்திசிவ
மறிந்துக்கொண்டு, பாச்சப்பா காலசிவம் மாலேசத்தி பக்குவமாய்
நேர்மையுடன் பூசையண்ண, முச்சப்பா வேடாது முன்பின்னாக
முனைகண்டால் கைலாச முடிவுங்காணும், காச்சப்பா மவுனத்தி
லமுதமுண்ணு கற்பூர தீபமனைக் கண்ணாற்பாரோ. 1143

கண்ணான கண்ணறிந்து கனகைத்துண்டிக் காலறிந்து யோக
மதால் கருத்தாய்மின்றால், விண்ணான அமுதமது அருவிபாயும் விந்
ளாதேமதியமுத மவுனமாகும், சொன்னாலுந் தெரியாது மவுனப்
போக்கு தொட்டுமிகக் காட்டினதால் தேனாணந்தோணும், பெண்
னானகமலமடா பிரம்மாச்சு பொற்கமலமானதொரு ஆண்டமாமே.

அண்டமுடன் பிண்டமதையார் தான்காண்பார் அரகராஅன்
டபிண்டமாதியந்தம், விண்டாலு மாதியந்த மறியப்போமோ விந்
னாகிறேன்புலத்தியனை நன்றாய்க்கேளு, கண்டாலுங்காணாது நாத
விந்து கருவாகச் சொல்லுகிறேன் கால்தலைபுமாச்சு, வுண்டானகால்

தலையில் மண்விண்ணாச்சு வறுதியுள்ள மண்விண்ணுஞ் சத்திசிவமா
ச்சே. 1146

சத்திசிவம்.

சத்தியென்ற சத்தினை யார்தான் காண்பார் தவமானசிவமத
னை யறி யமாட்டார், புத்தியுடன் ரெண்டையுந்தான் சொல்லக்கேளு
புதுமையுள்ள சத்திசிவம் ரவிமதியுமாச்சு, பத்தியுள்ள ரவிமதிதான்
காரகாரம் பாங்கான காரமடா ரவிபுமாச்சு, வெற்றியுள்ள மதியது
வுஞ் சாரமாச்சு வேதாந்த தத்துவமுநிதுவேபாச்சே. 1147

ஆச்சப்பா ரவிமதிபி லாண்மைகேளு அப்பனைகுருவினாற் செ
ய்யுமார்க்கம், தீச்சப்பாமதிதனிலேமதிபாய்வின்று நினைவுதடுமாறி
யவராவியைக்காணார், பேச்சப்பா ரவிகாணு மாந்தர்தானும் பிறர்
திறந்துமாள்வார்கள் பேசைப்போலே, பாச்சப்பா இடைகலைப
ரவியிற்சேரு பக்குவமாய்ச் சேர்ந்ததினாற் பாலனாமே. 1148

பாலறிந்து பால்பொசித்துப் பதிலில்லின்றுல் பக்குவமாய்த்
தமர்வாசற்பூட்டுத்தேகாணுங், காலறிந்து கால்பிடித்து வாசிபூட்டி
கலங்காமல் நின்றதினாற் கால்தான்சென்று, மேலான தமர்வாசற்
பூட்டைமைந்தர விசையாக நிற்குமடாவாசிசென்று, சேலான தமர்
வாசல் திறந்தால்மைந்தர செம்மையுடன் பூணம்நால்காணலாமே.

காணலாம் பாப்பிர்மக் கபாலத்தன்னைக் கருவான கபாலமடா
கயிலாசமாச்சு, பேணலாங் கயிலாச மேரிற்சென்று பிலத்தபுத்தி
யறிவனாழர்தங் கொண்டு, பூணலாம் பூணத்தி னமுர்தங் கொண்
டால் போதைபென்ன சதாபோதை புகழ்ந்துகாணார், தேணலா
மப்போதை தன்னில்லின்று துலங்கலா மஞ்சவகைநிஷ்டைகேளே.

கேளப்பா ஆதியிலேமேருபூசை வெண்தமுடன் செய்ததினாற்
பொதினைமுனிபானேன், காளப்பா ஆண்டொன்றி லகத்தியனுமா
னேன் கலமான மேரினுட அமுர்தங் கொண்டேன், காலப்பா
விசையறிந்து கயிலைதனிற் சென்றே கலங்காமல் காயாதி கற்பங்
கொண்டேன், ஆளப்பா ஆதினாலே கும்பமுனிபானேன் அரகா
மேரினுட ஆண்மைதானே. 1151

மேருபூசை.

பாபப்பா மேரினுட பூசைசொல்வேன் பத்தியுடன் புலத்திய
னே நன்றாய்க்கேளு, காபப்பா சாணகலஞ் சாண்தானீளங் கருவா
கச்சந்தனத்தின் கட்டைவாங்கி, சேரப்பா பலகைநன்றாய் சேர்த்

துக்கொண்டு திறமாகக் கால்நாலுங் கடைச்சல்போட்டு, நோப்பா பலகை நீ மெதுவாய்ப்பண்ணி நேர்மையுள்ள பூசையுளமுறைபக் கேளே. 1152

கேளப்பா தேசகத்தி பண்ணிக்கொண்டு கிருபையுட னுத்த ளமாய்நீறுபூசி, வாளப்பா பலகையின்மே னீறுசாத்தி வங்கென்று தானபார்த்து வளமேசெய்து, கேளப்பா காரியாசஞ் செய்துக்கொ ண்டி செம்மையுடன் வடமலைச் சிறப்பாய்ச்சாத்தி, கேளப்பா மந் திரத்தை உச்சரித்து கூர்மையுட னருச்சனைக்கும் மலர்தான்கொ ய்யே 1153

கொய்துமெள்ள அருச்சனைகள் செய்துநீயுங் கூர்மையுடன் மனம்பதிய அறிவீளின் னு, வுப்தமுடன் தாம்பூலம் பால்பழங்கள் வைத்து வுண்மையுடன் தேங்காய்தா னுடைத்துப்பரப்பி, சைதன் னியமாகவே நீபுடைத்துப்பரத்தி தண்மையுடன் ரேசகபூரகமும் பண்ணி, கொய்தமுள்ள ரும்பகத்தில் பராபரத்தைநோக்கி சுத்தி சிவயோக பிராண யாமப்பண்ணே. 1154

பிரமநிஷ்டை.

பண்ணியபின் பிரமநிஷ்டை தன்னைக்கேளு பதிவாகச் செம் மையுடனிருந்துக்கொண்டு, புண்ணியனை வந்துமுத் தியையேசெ ய்து பூரணமாய் ரேசகபூ ரணமும்பண்ணி, சண்ணிகமாய் ரும்பகத் தில் சார்ந்துக்கொண்டு சமாசமாய் மாதாவைப்பூசைபண்ணி, நண் ணியே பிராணயம் பண்ணிக்கொண்டு நலமான திருநீற்றைப் பூச வாயே. 1155

பூசியேதிருநீற்றிப் பணவிடைதான்கொள்ள புதுமையுள்ளமா னி அகலாதுமைந்தா, நேசமுடன் ஆண்டொன்றிற்பூசைபண்ணி, நே ர்மையுடன் கொண்டதினால் தேசஞ்சித்தி, வாசமுள மலரொளியில் மனவைவைத்து மனதாகப்பூரணத்தை மைந்தாமைந்தா, பாசமு டன்பதிந்து பூரணத்தைநோக்க பாப்பிரம மானதொரு தேசமா ச்சே. 1156

விஷ்ணுநிஷ்டை.

ஆச்சப்பா பிரமநிஷ்டை சொன்னேன்மைந்தா அன்பானவிஷ் ணுவுட நிஷ்டைகேளு, பேச்சப்பா சகாசனமாயிருந்துக்கொண்டு பேணியே யிடதுகால் வலதுகால்மேல், பாச்சப்பா விந்துமுத் தி னையைச்செய்து பதிவாக வும்மெனவே தியானம்பண்ணி, முச்சப்

பா முனையடங்கப் பிராணபஞ்செய்து முழு தத்தளமாகமெய்யிற்
பூசே. 1157

மெய்நிறைப விபூதியுத் தளமாய்ப்பூசி மேருவாஞ் சக்கரத்தை
நிதானம்பண்ணி, கைநிறைப மலரெடுத்துக் கருணையாகக் கருத்து
றவே சிவயலசியென்றுசொற்றி, தொய்தமுடன் வடமாலைப் பால்ப
ழங்கன் வைத்து சாமாதத் தேவதாய்த் தாம்பூலம்வைத்து, செய்
பாகந் தகிராமல் தூபமொடுதேபம் செம்மையுடன் தன்படைத்த
தீற்கங்கேனே. 1158

தீர்க்கமே சுழி முனையிற் சிக்கென்றோட்டி திறமாக வாசிமதை
மூலத்துணி, மாற்முடன் சேசபூ கமும்பண்ணி மருவியே கும்
பசத்திற் மனதாய்கின்று, சேர்க்கையுடன் பிராணபஞ் செம்மை
மாக திறமாகச் செய்தபின்பு சிவசிவாவென்று, ஏற்கையுடன்சக்கர
விதிபூசி யின்பமுடன் பணவிடையுட் கொண்டுமேனே. 1159

சேளப்பா இப்படியே பூசுபண்ணி கிருவையுடன்குருமொழி
வைக் கூர்ந்துவிலு, ஆளப்பா பூணந்தான் சொன்னபடியேட்டு
மம்பாத்தின் தரிசனமும் மழகாய்க்காணு, நீளப்பா மனதுகந்து
அறிவிற சேர்த்தால் நினைத்தபடி யேயுனக்கு நினைவாய்க்காணுஞ்,
சேலப்பா வாகியைநீ வாகிவாவென்று சிந்தைமனதொன்றாக அறி
விற்கூடே. 1160

கூடிவின்று வாகியைநீ குறித்துப்பார்த்து குட்மெனவே அம்
பாத்தின் குறிசுன்னாட்ட, நாடியே கின்றதினாள் சிவயோகமாச்ச
கலமான சகலாதம் போட்கலாச்ச, தேடிநின்ற வாசிமடா பூணமே
யாகுஞ் சிவசிவா பூணமே தெய்வந்தெய்வம், ஆடுகின்ற ஆலைந்
தாலும் பூணத்தைக்காணாய் அகாரமுடன் உகாரம்மொண்டு மழுத்
திப்பாரே. 1161

ருத்திர நிஷ்டை.

பாப்பா மாலிலுட நிஷ்டைசொன்னேன் பரிவாக ருத்திர
நிஷ்டை பகாக்கேரு, காப்பா கால்முசங்கள் சுத்திபண்ணி கரு
ணையுடன் விபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி, கோப்பா நேர்மையுடனிருந்துக்
கொண்டு நினைவாக கலகைக்காலை பிடக்கால்மேலுந், தேரப்பா இட
காலை வலக்கால்மேலுஞ் செம்மையுட னிதானித்துப் பிராணபம்
பண்ணே. 1162

பண்ணப்பா பிராணபம் பண்ணிக்கொண்டு பலகையின்மேல்
மேருவைநீ பதிவாய்ச்செய்து, வுன்னியே மலரெடுத்து வைத்துக்

கொண்டு ஒங்கார சத்திசிவ யென்றுசாத்தி, புண்ணியனை வடமா
லைப்பரல் பழங்கள்வவத்துப் புனிதமுடன் தேங்காய்தாம்பூலஞ்சா
த்தி, தன்னிமையாய் துபதீபங் கள்காட்டி சமாசமாய் ரேசகபூ ரச
மும்பண்ணே. 1163

பண்ணுவது கும்பசத்திற் பதிவாய்நின்று பாமருருமாதாவை
ப்பணிந்துகொண்டு, உண்ணுவாய் ஒம்பிலீம் சிவாயென்று உத்த
மனை தோத்திரத்தை நன்றாய்ச்செய்து, கண்ணுமேற் புருவமதிஸ்
கலைத்தாண்டிக் கற்பூர தீபமதைக் கருத்தாய்ச்சேலி, மண்ணுல
கில் தன்னில்வெகு கீர்த்தியாகி வளருமடா அஷ்டசவு பாக்கியந்
தானே. 1164

தானென்ற சக்கரத்தி னீறுபூசி தயவாகப் பணவிடைதானுட்
கொண்டாக்கால், ஸானென்ற ருத்திரியாள் கேட்டவா மெல்லாம்
வரிமையுடன் தானீவாள் மைந்தாமைந்தா, தேனென்ற தேகமது
எடுத்தாஸ்மைந்தா சிவசத்தி பூசையைநீ செய்யவேணும், ஊனெ
ன்றதேகத்துக் குறுதியென்ன வுத்தமனை சத்திசிவ பூசைதானே.

சத்திசிவ பூசையென்று ஸார்தாங்காண்பார் தயவான மேருவ
ல்லோ சத்திசிவமாச்சு, முத்திகொண்ட சத்திசிவ மென்னவென்
றால் முற்கமுளநாற்பத்து முக்கோணமொன்று, பத்திகொண்ட சித்
ம்பர சக்கரந்தானொன்று பார்மகனை யிதினுடைய பரிசுகேளு, பத்
தியுடனாற்பத்து முன்றுக்குந்தான் பூரணமானின்ற சிதம்பரமதா
ச்சே. 1166

ஆச்சப்பா சத்திக்கு சிவந்தான்கண்ணு அன்பான சிவத்துக்
காதாங்கேளு, பேச்சப்பா வென்றுமில்லை சத்தியுடனே சம்பில
மான நேசமென்ன வென்றுல்மைந்தா, முச்சப்பா வெடிங்கிநின்ற
நாதநாதம் முர்க்கமுள்ள நாதமுக்கோணமப்பா, பாச்சப்பா முக்
கோணந் தன்னிலேதான் பதமான சிதம்பரமாம் விந்தையாச்சே.

பாச்சப்பா விந்துயிட னாதஞ்சோப் பதிவான பாத்துக்கு வுயி
ருமாச்சு, நீச்சப்பா வுயிரிந்து வுயிரிற்சேர்ந்தால் நிசமான வாலே
யது நிர்த்தஞ்செய்வாள், ஆச்சப்பா வாலையவள் நிர்த்தஞ் செய்
தால் அப்பனே வாசியது அகலாதையா, பேச்சப்பா தொனித்த
தொரு வாசினின்றால் பிசாது காயசித்தி அனைவார்க்குமாமே.

மகேசுர நிஷ்டை.

ஆமப்பா ருத்திரநிஷ்டை சொன்னேன்மைந்தா அாகாமமே
சரத்தி நிட்டுடகேளு, தாமப்பா இல்லறத்தைச் சத்திபண்ணி தம்

பனத்தால் திருநீறுத் தளமாய்ப்பூசி, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் பிராணபத்தை நமுகாமல் மனதாரிமை யாகச்செய்து, நேமப்பா செம்பென்ற பலகைதன்னில் செம்மையுடன் திருநீற்றைப் பாத்திக் கேளே. 1169

கேளப்பாமேருசக்கரத்தைநன்றாய் கெணிதமுட னிதாலித்து க்கிருபைகூர்ந்து, ஆளப்பா மலராலர்ச் சனைகள்செய்து அன்பாக வடமலை அனம்படைத்து வாளப்பாபால்பழந் தாம்பூலம்வைத்து வரிசையாய் தேங்கா யுடைத்துவைத்து, நீளப்பா தூபமுடன் தீப ங்காட்டி நிச்சயமாய் தோத்திரத்தை நினைவாய்செய்யே.

செய்யப்பா செம்மையுட னிருந்துக்கொண்டு தீரமாக வலது கா லுசரத்துக்கி, பையப்பா இடதுமுழங் கையில்கைத்து பன் பாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, மெய்யப்பா ரும்பகத்தில் அங்கென் றோட்டி மேலான தீபகதை நோக்கிமைந்தா, வைப்பா வாகியை நீ தீபந்தன்னில் வைத்ததின லதினுடைய மகிமைகேளே.

மகிமையென்ன மயேஸ்பரியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள் மனதுக ன்து கேட்டதெல்லாம் வளமாயீவாள், உகமையிலாப் பூணத்தை யூட்டிவைப்பாள் உண்மையுடன் தன்மையா யுதவிசெய்வாள், அக மவளரும் பொருள்வளரு மாயிபூசை அன்புடனே செய்தபின்பு ஐயாகேளு, சுகம்வளருஞ் சக்கரத்தின் விபூதிதன்னை சுத்தமுடன் தானெடுத்து வைத்துப் போற்றே. 1172

போற்றிநன்றாய் மெய்க்கனிந்து வுட்கொண்டாக்கால் பூலோ கமன்னமெல்லா வசியமாவார், பார்த்திபனை சகலசித்தங் கைக்கு ள்ளாரும் பாமான கையிலாச தேகமாரும், சாற்றியதோர் சகல கலைக் ஞானந்தோற்றுந் தயவாக மதியமுர்தங்கசுந்தகாணும், ஆத் தியே மனந்தேற்றி அருட்பாலீனாள் அகரா மேரினுட ஆண்மை தானே. 1173

சதாசிவ நிஷ்டை.

தானென்ற மயேசுரத்தி னிஷ்டை சொன்னேன் சதாசிவத்தி னிஷ்டைதனை சாற்றக்கேளு, ஊனென்ற தேகமதைச்சுத்திபண்ணி உத்தளமாய் நீறினின்ற வுண்மையேபோற்றி, நானென்ற அதம்போ க்கி நீநானென்று நன்மையுடன் ஒட்டியானம் பெந்தம் பண்ணி, தோனென்ற குருபதத்தில் மனதைவைத்து கூர்மையுடன் பிராண யன் குணமாய்ச்செய்யே. 1174

குணமாகச் செய்தபின்பு பலகைமீதில் சும்மெனவே நிறெடுத்திக் குறித்துமைந்தா, மனதாக மேருவைநி தானித் தப்பாவரிசையுட னுசனத்தின் மேலேவைத்து, தனதாக மலொடுத்தர்ச்சனையே செய்து தன்மைபுடன் சும்பமொன்று தயவாய்வைத்து, கனமான சும்பகத்துக் கடைசாத்தி கருத்தறவே தேவகாய்வைத்தர்ச்சனை நீசெய்யே. 1175

செய்யப்பா அர்ச்சனைகள் செய்தபின்பு சிறப்பாக வடமாகை நன்றாய்ச்சாத்தி, வையப்பா ரசவர்க்கங் கனிவற்கங்கள் வளமான பரமானந் தாம்பூலங்கள், மெய்யப்பா தேவகாய்க் குடைத்தவைத்து, விரும்பியே தீபமொடு தூபங்காட்டி, கையப்பா தாண்டப்பி தோத்திரமேசெய்து கண்மூக்கு நெற்றியிலே சதாசிவத்தை நோக்கே. 1176

நோக்கியே வாசிதனை அம்மென்றேற்றி நுண்மைபுடன் ரேச கபூ ரகமும்பண்ணி, தாக்கியே சும்பகத்தில் சதகமென்று தன்மை புடன்தானிதுத்தி பூணத்தைநோக்கி, வாக்குமன தொன்றாக வா சமலர்தூவி மகத்தான தீபவொளி யதனைக்கண்டால், நாக்ருதுனி நடுமூக்கு வாசிதனில்நின்றால் நலமான மனோன்மணியி ஞட்டமதைக்கானே. 1177

நாட்டமதைக் கண்டவுடன் நாமேயென்று நன்மைபுட னொரு மனதாய் நயந்தாயாகில், கேட்டவாந் தானீவாள் கிலேசமில்லை கே சாத்தின் கேசரியாள் கிருபையாகும், வாட்டமிலா மனோன்மணி தானருட்பாலீவாள் வரிசையுடன் கொண்டிடவே சித்தியாகும், தேட்டமுடன் சக்கரத்தினீறுதன்னை செம்மைபுடன் தானினந்துட் கொள்வாயே. 1178

வாயார மந்திரத்தை வழுத்தவேணும் மனத்தேர்ந்து பூசையி லே நினைக்கவேண்டும், நேயமுடன் செபதபங்கள் செய்யவேணும் நிலைமைபுள்ள தலமதனைக்காணவேணும், தாயகமாய் பூணத்தைச் சாதித்தேதான் சதாநித்தம் நந்தியிடஞ் சராவேணும், கையறுத்து க்கனிபொசித்து நிலைக்கவேணும் கற்பமதை புண்டுசித்தக் காணு கானே. 1179

காணுகிற கண்ணறிந்து காணுகாணு கருவானகண்ணதுதான் மனக்கண்ணுச்சு, ஊணுகிற கண்ணறிந்து வுணுவுணு வறுதியுள்ள வாசியினுவாணிப்பாரு, தேணுகிற பொருளேது கடவொளிதான் மைந்தா சுடரானவொளியதுதான் பரமவொளியாகும், பேணுகிற வொளியேது ஐயாஐயா மிலமான கற்பூர வொளியையப்பாரே.

ஒளிவான பேரொளிதர னுதியந்தம் உத்தமனே அதினுடைய
வுண்ணைகளை, அழியாக மேட்சமடர அந்தவிடு அதுகடந்தான்
மேலேயொரு அருபகீடு, நெளிபாத அருபவீடதனிலேதான் நின்
முடி கற்பூத் தீபந்தானும், மொழியாக தீபமதி னருகிலேதான்
மேலானமுள்ள அமுதாச மிருக்கும்பாரே. 1181

மூலாதாரம்.

பாரப்பா பதியறிந்து அமுர்தங்கொண்டால் பசியான கரம
துகற்றாணாகும், நோப்பா வசியது கிர்த்தஞ்செய்யும் கிச்சயமாய்
பழாணத்தை நினைவரங்கொண்டால், ஆரப்பாவுணக்கீடுபா ஐபா
அப்பனே ஆதாரமுடையது, காரப்பா முலமதில் கணைசம்பாதன்
கருகொழுடன் ஒமென்று கதிக்குபேற்றே. 1182

பேற்றியே முலமதில் வசியுட்டி புதுமைபுடன் ஒமென்று
செய்ததாயாகில், தேற்றியே கேட்டதெல்லா கணபதி வல்லபை
யுஞ் சிறப்பாக வுண்ணிடத்தில் அகலவின்று, வாழ்த்தியே கேட்ட
தென மீவார்பாரு வரிசையுடனவர்கள் பதம் பேற்றினாக்கால், பா
ர்த்தியேனே சகலசுபாக்கியமுண்டாம் பார்தனிலே பிரமரிஷி யா
வாரப்பாரே. 1183

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கநல்ல ஆதார முலஞ்சொன்னேன் பாலகனே சுவாதிஷ்
டானம் பரிசுசொல்லேன், ஏர்க்கையுடனங்கொன்று வாசிகொண்டு
புருத்திகை வுதயிலே பிரமதேவர், மார்க்கமுட னுனதிடத்தில்
கிர்த்தஞ்சொலார் மைந்தனே அவர்பதத்தைப் பூசைபண்ண, சே
ர்க்கையுடன கேட்டவா மீவாரையா செம்மைபுடன் மனமபதிந்து
பூசைபண்ணே. 1184

மணிபூரகம்.

பண்ணப்பா பூசுத்தின் வளமைசொல்லேன் பதிவாக யங்கெ
ன்றுவாசியுட்டு, விண்ணப்பா தானோக்கி யிருந்தால்மைந்தா விஷ்
ணுவுடன் லட்சுமியும் விரும்பியேதான், நண்ணப்பா வுனதுவச மா
வார்பாரு கயக்துமிகக் கேட்டதெல்லா மீவாரீவார், பொண்ணப்பா
வுகைமதில் சம்பத்தோடு புகழாக வாழ்ந்திவோய் மைந்தாகேனே.

அனுகதம்.

கேளப்பா அனுகதத்தின் இருபைதன்னை இருபையுடன் சிங்
கென்று வசியுட்டி, ஆனப்பா சுழிமுனைபை யழுத்திய்பார்க்க ஆர

காராருத்திராரு மருட்பாலீவார், லாளப்பா கேட்டதெல்லாம் வரி
சையாக வரிசையுடன் தான்கொடுப்பார் மைந்தாமைந்தா, நாளப்
பாநாளுக்குநாளேமைந்தா நயந்தூயிசுவளருமடா பாக்கியந்தானே.

விசுத்தி.

தானேன்ற விசுத்தியுட நேர்மைகேளு தயவாகவங்கென்றுவா
சிபூட்டி, தேனேன்ற குருபகத்தில் திறமாவின்ருல் சிவசிவாமயே
ஸ்பாநுங்கருணைகூர்ந்து, வுனேன்றமதியமுர்தமீவார்பாரு வகந்து
மிகக் கேட்டதெல்லாம் ஒருமைபாகக், கோனேன்ற குருவருளா லீ
ந்நுமைந்தா குவலயத்தில் ராஜரீஷி யாவாய்பாரே. 1187

ஆக்கினே.

பாரப்பா சதாசிவத்தின் பெருமைகேளு பண்பாசயங்கென்று
வாசிபூட்டி, நோப்பா பூணத்தை நோக்கிரின்றால் நேர்மையுள்ள
சதாசிவனும் நிர்ந்தஞ்செய்வார், காரப்பா அவர்பதத்தைப் பூசை
பண்ண கருணையிலேமதியமுர்தக் கடைச்சிப்பார்கள், ஆரப்பாஉன
க்கீந் சொல்லப்போறேன் அப்பனே கெவனாகித்தனுமாமே. 1188

மதிநேர்மை.

சித்தானமதியினுட நேர்மைகேளு திறமாக அம்மென்று வாசி
பூட்டி, முத்தானபதிநோக்கி நின்றால்மைந்தா முதண்டகோடிமதி
காந்திகாணும், வற்றாத மதியமுர்த மருவிபாயு மகத்தான அமுர்த
மதை மகிழ்ந்துகொண்டால், விர்தான தேகமதுக் கழிலேயிள்கை
வேதாந்த குருவெனவே விளங்குவாயே. 1189

விளங்கவே ரவியினுட காத்திசொல்வேன் வேகமுடன் உம்மெ
னவே விரும்பிச்சொல்லு, கலங்காமல்ரவிகோடிகாந்திகாணுங் கன்
முக்கு மத்தியிலே காந்திகாணும், உளங்கனிய பூணத்தைத் தொ
முதபோற்றி உறுதியுடன் நின்றதீனல் மைந்தாகேளு, துலங்கும
டா வுந்தேகமதி போல்மைந்தா தூண்டாத மணிலிளக்கின் சோ
தியாரே. 1190

அக்கினிநேர்மை.

சோதியென்ற அக்கினியா மவுனவீடு சொல்லிது சொல்லுவி
றே னுனக்காய்மைந்தா, ஆதியென்ற ஆதியடா அம்அம்மென்று

அப்பனே ரோசகபூ ரகமும்பண்ணே, நீதியுடன் கும்பகத்தில் வாசி
பூட்டி நின்றதினா லக்கினியின் பிரமைசொல்லப், பாதிமதியணிந்த
சிவன் தன்னாட்கூட்டி பாமவொளி யொளிபெனவே பகாலாமே.

ஆமப்பா பகாறியா மோட்சவீடு அருளான அருள்பெருகுமா
திவீடு, காமப்பால் கானற்பால் சொலிக்குவீடு கற்பூர தீபமதுகா
ணும்வீடு, நாமப்பா மதியகத்தின் மாலின்வீடு நல்வினையுந் தீவினா
யும் நாடுமவீடு, ஷோமப்பால் சொலிக்கும் பூரணத்தின்வீடு சொல்
லாத சூட்சுமடா மவுனவீடு. 1192

மவுனமென்ற வீடறிந்து மதியைத்தள்ளி மகத்தான ரவிபெ
ருகி ஒளியில்நின்றால், கெவுனமென்ற கெவுனமது கைக்குள்ளாகும்
கேள்மகனே பூரணமும் உன்வசமேயாகும், நவிலவொண்ணாப் பூ
ரணத்தை நாடினாக்கால் நரசென்ம மில்லையடா நாயன்நாயன, பல
மூல மானகுரு பாதம்போற்றி பத்தியுட னுயிர்த்தெட் டிதழைப்
போற்றே. 1139

போற்றுவது என்னவென்றால் மைந்தாகேளு பூரணமா மவு
னமதைப் போற்றிக்கொண்டு, தேற்றுவது மனந்தேற்றி பூரணத்
தைக்கொண்டு செம்மைபுடன் மனந்தேற்றிச் செம்மையாகி, காத்
துமனக் கருணையிலே கருத்தாய்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப்பணிபெண்டு
நூறறமைந்தா, பார்த்துமனம் பதியவொளி மவுனமாகப் பத்தியு
டன் பார்த்ததினா பவிக்குஞ்சித்தே. 1194

நூலுளடக்கம்.

சித்தான சித்தெல்லா மிதிலேசொன்னேன் திறமானகருவெல்
லா மிதிலேசொன்னேன், முத்தான இந்திர மயேந்திரசாலம் மூர்
க்கமுள்ள ஜாலமெல்லா மிதிலேசொன்னேன், பத்தான முப்பூவி
லனந்தஞ் சொன்னேன், விஸ்தார மானமைப் போக்குஞ்சொன்
னேன் வன்மையமதாய் மோடியையநான் விளம்பினேனே. 1195

விளம்பினேன் செந்தூரம் நன்றாய்ச் சொன்னேன் விள்ளாத
பற்பமெல்லாம் விளங்கச்சொன்னேன், தளம்பெறவே மேருடைய
விபரஞ்சொன்னேன் தப்பாமல் செயநீரில் தண்மை சொன்னேன்,
உளங்கனிய கற்பமது விரித்துச்சொன்னேன் உண்மைபுடன் விளை
யாட மோடிசொன்னேன், களங்கமற அஞ்சனமு மர்த்தஞ்சொன்
னேன் காயாதிக்க கற்பமதைக் கருதிச்சொன்னேன். 1196

சொன்னேனே விஷ்டைமுதல் சமாதிகற்பஞ் சுறுக்கான மந்தி
ரமு மஷ்டகர்மம், எண்ணவொண்ணா விநோதவகை நன்றும்ச்சொ
ன்னேன் இயல்பாக நாம்சொன்ன முறைகட்கெல்லா, முன்னமே
சொன்னதொரு சூத்திரந்தான் முக்காலு நூற்றிரு பதையும்பாரு,
நன்னயமாய்ப் பொருள்களெல்லாம் வெளியாய்த்தேதானும் நலமா
னசூத்திரத்தை வெளியிடாதே. 1197

வெளியாகச் சூத்திரத்தை வெளியிடாதே வேதாந்த புத்தியி
னால் நூலாக்காரு, மொழியாக முன்சொன்ன அறுபதிலேதான்
முக்கியமுள்ள கருக்களெல்லா மொழிந்து வைத்தேன், வழியாக
சூத்திரமு மறுவகையும்பார்த்தவால் வகைதேதானுமாயிரத்திருநூறு
க்குந், தெளிவாக கொண்டையும்நீ படக்கம்பண்ணி தேசத்தோர்
கேட்டாக்கா வில்லையென்னே. 1198

இல்லையென்று ஆணையிட்டு சொல்லிப்போடு என்மகனே பெ
ன்மேலே ஆணை ஆணை, புல்லொன்ற புலையரிடம் நூல்காட்டாதே
பூணத்தைப் பற்றிமன தயிவில்நின்று, கல்லென்ற குகைதனிலே
யிருந்துக்கொண்டு கருவான கருக்களெல்லா மெடுத்துஆடு, தொல்
லைவரும் வெளியாங்கம் பண்ணினாக்கால் அகமாக மனதடங்கி யறி
விற்கேசரே. 1199

அறிவாக மனதடங்கி மவுனமாக அப்பனே நூலெடுத்துப்
பாருபாரு, குறியான குருபதத்தில் குணமாய்நில்து குணமில்லா
தங்கனிடங் கடவேண்டாம், பரியான தங்கமடா பாப்பிரமமாச்சு
பாலகனே தங்கமென்றால் பூணமேதங்கம், தெரியான பூணத்
தைத் தினமும்நோக்கி நேரான பாரபாத்தின் சார்வாய்முற்றே.

சகல கலைஞானமென்று வழங்குகிற

அமுத கலைஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு

முற்றிற்று.